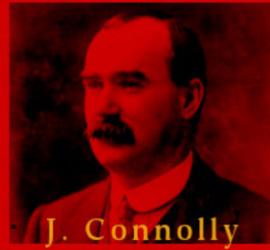
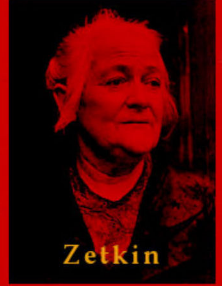

Çevirilerden

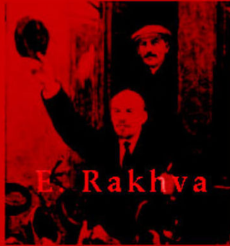

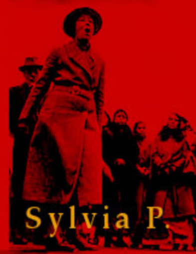

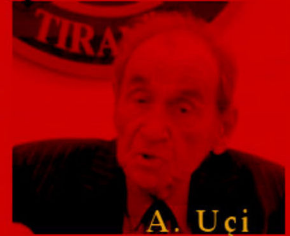

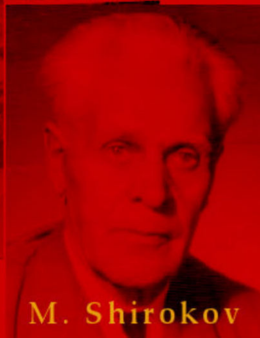

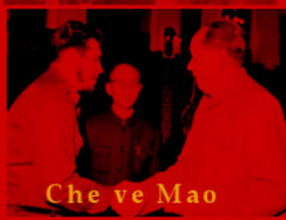

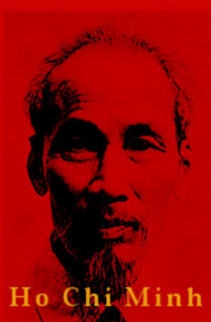

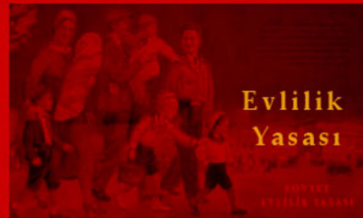

Çevirilerden Seçmeler

Erdogan A

ÇEVİRİLERDEN SEÇMELER

Önceki Kitap ve Broşürlerde yer almamış çevirilerden seçmeler

Erdogan A

Sosyalist Toplumda Çelişkiler Üzerine

Alfred Uçi

Profesör, Marksist-Leninist felsefe uzmanı

Günümüzde Arnavutluk , 1977

Her zaman olduğu gibi, 7. Kongresinde de, PLA, kendi çizgisinin ve pratik faaliyetinin, programının, stratejisinin ve mücadele taktiğinin teorik argümanlarına büyük önem verdi. Yoldaş Enver Hoca'nın bu kongreye raporu, sosyalist inşanın ve uluslararası durumun bütün temel sorunlarının, **sınıfsal bir ruhla** yaptığı derin diyalektik analizi ile göze çarpıyor.

Karmaşık süreçler ve sayısız farklı faktörlerin birbirleriyle etkileşime girdiği sosyal yaşam durumlarında, kendisini doğru bir şekilde yönlendirmek için, mevcut durumu ve gelecek perspektifini doğru bir şekilde anlamak için, yığılan sınıf güçlerinin oranlarını ve onların doğasını doğru bir şekilde değerlendirmek için, **Parti,** vazgeçilemez bir silaha, Marksist materyalist diyalektiğine, özellikle Lenin'in "diyalektik yöntemin özü" olarak adlandırdığı, **çelişkiler teorisine dayanır.**

Diyalektik çelişki teorisi, kökten devrimci bir ruhla yaygınlaşır, çünkü burjuva düzeninin proleter devrimi tarafından devirmesinin nesnel bir zorunluluğunu ve komünizmin kaçınılmaz zaferini savunur. Bu nedenle, **burjuva ideologlar ve her türden oportünistler,** Marksizm-Leninizm'e karşı mücadelelerinde, **oklarını diyalektik çelişki teorisine yöneltmeyi asla unutmazlar.** "Diyalektik", diyor Marks kendi zamanında, "burjuvaziyi ve doktriner ideologlarını çileden çıkarıyor ve dehşete düşürüyor, çünkü var olanın olumlu kavramı içine, aynı zamanda, olumsuzlama kavramını, onun ortadan kaldırılması gerekliliğini de sunuyor. Diyalektik, hareket içinde gerçekleşen her biçimi görür, bu nedenle, onu

geçiş açısından da görür, hiçbir şeye boyun eğmez ve **temel özünde kritik ve devrimcidir.** ”

Uluslararası komünist ve işçi hareketinin tarihi, çelişkiler sorununun, doğası ve toplumsal yaşamın gelişimindeki rolünün, her zaman Marksizm-Leninizm ile **işçi sınıfının ideolojik karşıtları** arasındaki prensip farklılıklarının **merkezinde olduğunu göstermektedir.** Marksizm’den sapmalarına kılıf geçirmek amacıyla, Bernstein ve İkinci Enternasyonal'in diğer oportünist şefleri, çelişkiler ve nitel sıçrama üzerine materyalist diyalektiği reddetmenin ve terk etmenin bir çağrısı olan “Kanta geri dön!”, kötü-meşhur sloganını başlattılar ve **materyalist diyalektiği kaba evrimcilik ile değiştirdiler.**

Diyalektik çelişki teorisini değiştirmeleri, İkinci Enternasyonal'in sosyal-demokrat partilerinin kendilerini tamamen sosyal devrim partilerinden sınıf uzlaşmacısı, **sosyal reform partilerine dönüştürmelerine zemin hazırladı**. Emperyalizm çağının yeni tarihsel deneyimini özetleyen Lenin, bu dönemin temel çelişkilerini ve onların keskinleşmesinin kaçınılmazlığının nesnel yasasını ortaya serdi ve Ekim Devrimi zaferiyle taçlandırılmış olan işçi sınıfının devrimci hareketinin yeni bakış açısının kanıtını gösterdi.

Çelişki sorunu, aynı zamanda Troçkizm ve Buharinizm ile komünist hareketin **büyük polemiklerinde de çok önemli yer tuttu**. JV Stalin **bir yandan, sosyalist toplumda sadece uzlaşmaz çelişkileri kabul eden, içsel uzlaşmaz çelişkileri** kapitalist kuşatma koşullarında tamamen çözülemez olarak gören, sosyalist düzenin burjuva yozlaşmasını ve kapitalizmin restorasyonu nu kaçınılmaz bir süreç olarak gören, **Troçkistlerin "Solcu" sloganlarıyla maskelenen görüşlerini eleştirdi.** Diğer yandan, Stalin, sadece uzlaşmaz olmayan çelişkileri kabul eden, kötü-meşhur

“denge” teorileri ile sınıf mücadelesini reddeden ve “kapitalist unsurların sosyalizme kendiliğinden entegrasyonu” fikrini destekleyen Buharinistlerin **sağcı görüşlerine karşı uzlaşmaz bir mücadele verdi.**

Sosyalizmin çelişkileri üzerine Sağcı ve Solcu metafiziksel görüşleri parçalayarak, Leninist **kapitalist kuşatma koşullarında sosyalist inşa** programını sadece Stalin'in liderliğini yaptığı Bolşevik Partisi savunabildi ve uygulayabildi.

Stalin'in ölümünden sonra, **Sovyetler Birliği,** eski anti-diyalektik teorileri canlandıran ve onları karşı-devrimci politikalarının hizmetine sokan Kruşçev revizyonistlerinin ihaneti ile **bu yoldan saptırıldı.** Modern revizyonistler sosyalizm ve kapitalizm arasındaki, proletarya ile burjuvazi arasındaki, devrim ve karşı-devrim arasındaki, ezilen halklarla emperyalizm arasındaki nesnel sınıf temellerini ve **uzlaşmaz çelişkilerin keskinleşmesi yasalarını ve zamanımızın diğer çelişkilerini inkâr etmeye özel gayret gösterdiler.** Çelişkilere karşı oportünist duruşları, modern revizyonistlerin Sovyetler Birliği'nde ve diğer eski sosyalist ülkelerde kapitalizmin restorasyonu, karşı-devrimci gidişin yönünün tersine çevrilme sürecini hazırlama ve uygulama konusunda yardımcı oldu.

Uluslararası komünist ve işçi partilerinin deneyimi, PLA'ya, Marksist-Leninistlerin modern revizyonistlerin çarpıtmalarına karşı çelişkiler teorisinin savunulmasını ve bununla birlikte **ne kadar küçük olursa olsun** sosyalist toplumun gelişiminin **herhangi bir sorununun analizinde uygulanmasına büyük önem verilmesi gerekliliğini öğretti**. Partimiz, nesnel çelişkileri, genel olarak dünyanın ve özellikle de sosyal yaşamın gelişiminin kaynağı ve itici gücü olarak görmektedir. **Sosyalist toplum da her türlü çelişkiyle hareket eder ve gelişir.**

Kapitalizmden komünizme **geçiş süreçinde** toplumun gelişiminin temel sorunlarını doğru anlamak için, sadece genel olarak çelişkileri kabul etmek değil, aynı zamanda farklı çelişkileri, onların özelliklerini de ayırt etmek büyük önem taşır. Yoldaş Enver Hoca, bu dönemdeki gelişimin derin bir analizinin anahtarının iki tür çelişkiyi tanımada olduğunu vurguladı: yeni sosyalist toplumun inşası nın bu sürecinde belirleyici rol oynayan **uzlaşmaz ve uzlaşmaz-olmayan çelişkiler**. Bu tez, sosyalist toplumun hareketinin **sadece uzlaşmaz-olmayan çelişkiler** yolundan bahseden modern revizyonistlerin görüşlerine tamamen tersidir.

Kapitalizmden komünizme geçiş sürecinde, uzlaşmaz-olmayan çelişkilerin yanı sıra, aynı zamanda düşman ile aramızda olarak tanımladığımız **birçok uzlaşmaz çelişki vardır. Uzlaşmaz çelişkiler**, bir sosyal sınıf gücünün diğeri üzerindeki hakimiyeti ilişkilerinden kaynaklanan, tamamıyla zıt temel siyasi ve ekonomik çıkarları olan s**osyal sınıf güçleri arasındaki çelişkilerdir.** Geçiş sürecinde, **bu tür uzlaşmaz çelişkiler** sadece dışsal çelişkiler olarak değil (sosyalizmi inşa eden herhangi bir ülke ile karşı-devrimci güçlerin dış cephesi - emperyalizm, sosyal-emperyalizm, dünya gericiliği) **arasında değil,** aynı zamanda içsel çelişkiler olarak da mevcuttur (başta olan **işçi sınıfı ile sömürücü sınıflar ve sosyalizmin bütün düşmanları arasında**).

Uzlaşmaz çelişkiler, sömürücü sınıfların tasfiye edilmesinden ve **sosyalizmin ekonomik temelinin inşa edilmesinden sonra bile mevcuttur.**

Sosyalizm, sosyal sınıf uzlaşmaz çelişkilerinin toplum hayatından **yok edilmediği sosyal koşullarda inşa edilir.** Bu, sömürücü sınıfların kalıntıların, işçi halkın saflarından ortaya çıkan düşmanların, burjuva ve revizyonist ideolojinin etkisinin ve diğer **faktörlerin varlığı ile bağlantılıdır.** Bunlar, geçiş

sürecinin tamamı boyunca göz önünde bulundurulması gereken ve dış düşman kuvvetleri ile koordinasyon içinde hareket ettikleri için, hiçbir şekilde küçümsenmemesi gereken uzun süreli ve faaliyet sürecine sahip faktörlerdir.

Marksist-Leninist duruş, revizyonist duruştan farklıdır, sadece iki tür çelişkiyi kabul etmesi nedeniyle değil, aynı zamanda **kapitalizmden komünizme geçiş sürecinde uzlaşmaz çelişkilerin rolünün değerlendirmesinde de farklıdır.** Sınıf mücadelesinin bu döneme ilişkin ana içeriği, iki yol, kapitalist yol ve sosyalist gelişim yolu arasındaki mücadele ile ilgilidir. Bu nedenle uzlaşmaz-olmayan çelişkilerin yanı sıra, **uzlaşmaz çelişkiler kendilerini geçici, arada sırada ortaya çıkan çelişkiler olarak değil**, geçiş sürecinde **temel, birincil çelişkiler olarak sunarlar.** Bu sürece ait uzlaşmaz çelişkilerin rolünün VI Lenin'in öğretilerine uygun olarak "Proletaryanın Diktatörlüğünün Aşamasında Ekonomi ve Politika" çalışmasında yer alan bu değerlendirmesi, şöyle yazıyor:

"Teorik bakış açısından, hiç şüphe yok ki, kapitalizm ve komünizm arasında kesin bir geçiş süreci vardır. **Sosyal ekonominin bu iki biçiminin karakteristiklerini veya özelliklerini kendi içinde birleştirmesi kaçınılmaz.** Bu geçiş süreci, **ölmekte olan kapitalizm ile ortaya çıkmakta olan komünizm arasında,** başka bir deyişle, yenilgiye uğramış, henüz yok edilmemiş kapitalizm, ve **doğmuş ancak çok zayıf olan komünizm arasında bir mücadele sürecinden başka bir şey olamaz.".**

Tarihin deneyimi, Lenin'in bu öğretilerini tam olarak doğruladı. **Eğer uzlaşmaz çelişkiler göz ardı edilir** ve rolleri küçümsenirse, işçi sınıfı kitlelerinin **devrimci uyanıklığı gevşer** ve Sovyetler Birliği'nde ve diğer revizyonist ülkelerde olduğu gibi, **sömürücü sınıfların tasfiye edilmesinden sonra**

bile, kapitalizm yeniden kurulabilir. Partimizin ve halkın maruz kaldığı komplocu eylemler ve son yıllardaki sabotajlar, bu faaliyetin ne kadar tehlikeli oranlar alabileceğini ve dış çelişkilerle birleşen iç uzlaşmaz çelişkilerinin çözümünün, proletaryanın diktatörlüğünün ve sosyalizmin kaderi açısından ne kadar önemli olduğunu açıkça göstermiştir.

Yoldaş Enver Hoca, kapitalizmden komünizme geçiş sürecindeki **uzlaşmaz çelişkilerin varlığını kabul etmenin yeterli olmadığını,** ancak bu çelişkilerin doğru bir şekilde ele alınması gerektiğini, kendi **doğalarına uygun yol ve yöntemlerle çözümlenmeleri gerektiğine işaret etti.** Uzlaşmaz çelişkiler her burjuva-revizyonist yozlaşma kaynağını ortadan kaldırıp sınıfsız komünist bir toplum inşa etmek için mücadele eden sosyal güçlerle, insanın insan tarafından baskı altında tutulması ve sömürülmesini isteyen **sosyal güçler arasındaki çelişkilerdir,** yani onlar **karşılıklı olarak birbirini dışlayan sosyal güçler arasındaki çelişkilerdir.** Onların arasındaki mücadele bir ölüm kalım mücadelesidir, çünkü onların **en hayati çıkarlarını doğrudan etkiler.** Bu nedenle, uzlaşmaz çelişkileri çözmenin tek yolu bu güçler arasındaki **amansız sınıf mücadelesidir.** Sosyalist sistem içinde, işçi sınıfı Marksist-Leninist partisinin önderliğinde ve çalışan köylülükle ittifak içinde, **iç uzlaşmaz çelişkileri çözebilecek bir konumdadır.** Kapitalist kuşatma koşulları altında sosyalizmin tam olarak inşası olasılığı, **her şeyden önce buna bağlıdır.** " **Sınıf mücadelesi devam ettiği sürece "** diyor yoldaş Enver Hoca, "ve bu yapay olarak başlatılmadı, nesnel olarak iki gelişme yolu, sosyalist ve kapitalist yol arasında bir mücadele olarak var, bu mücadelede, sözüm ona tüm kötülükleri ortadan kaldırdığımız ve tehlikelerden kurtulduğumuz için rahatlama ruhuna, kendini tatmin etme ve liberalizm ruhuna yer yoktur. Tam tersine, sınıf mücadelesinin

kenarı daima keskin tutulmalıdır, çünkü o bizi düşmanlarımıza karşı savunan en güçlü silahımızdır, kötülüklerin bizi temizler, proleter devrimciler olarak bizi şekillendirir. Bu mücadeleyi tutarlı bir şekilde yürütmeli, daima **uzlaşmaz ya da uzlaşmaz-olmayan çelişkilerin karakterini açıkça ortaya koymalı** ve **kendimizi kitlelere dayandırarak sağlamlaştırmalıyız".** Sosyalist düzenin bu mücadele sürecinde güçlendirilmesi, **hem onun hem de amacının ön koşuludur.** Bu uzlaşmaz çelişkileri çözme mücadelesinde, karşı-devrim yoluyla işçi sınıfının iktidarını elinden almaya çalışan düşmanlara karşı proletarya diktatörlüğü, şiddet, baskı, zorlama yöntemlerini kullanır.

Çeşitli türdeki oportünistler, **düşmanlara karşı şiddet kullanımının mutlak gerekliliğini inkâr etmek için,** uzlaşmaz çelişkilerin doğasını tahrif eder, özelliklerini belirsizleştirirler. Onlar Proletarya diktatörlüğünün, sosyalizmin düşmanlarına karşı cömert olması, onlarla bir tür "barış içinde bir arada yaşama" ya ulaşması ve **hatta onlarla bir tür "yapıcı diyalog" yürütülmesi gerektiğini vaaz ederler.**

İşçi halk kitleleri için en geniş ve en gerçek demokrasisi olmasına rağmen, sosyalizmin düşmanlarına karşı devrimci şiddet kullanmaktan kaçınmayacak olan proletarya diktatörlüğünün varlığının gerekliliğini ve sınıfsal özünü reddeden, **uzlaşmaz çelişkilerin liberal, oportünist ele alınışıdır.** Her zaman, uzlaşmaz çelişkilerin karakteriyle ilgili net olmakla birlikte, onun liberaller tarafından ele alınma biçimiyle savaşırken, **Partimiz bunu asla uzlaşmaz-olmayan çelişkilerle karıştırmadı.** <u>**Bunları birbirine karıştırmak**</u>, kurtları koyun ağıl ına davet etmek, yılanı koynunda ısıtmak , **düşmana karşı mücadeleyi durdurmak demektir.**

Kapitalizmden komünizme geçiş sürecinde, halk saflarındaki çelişki olarak tanımladığımız, **uzlaşmaz-olmayan çelişkiler de**

önemli bir rol oynar. Nesnel olarak, temel çıkarların geniş bir ortak temeli olan, fakat aynı zamanda, yan konular üzerinde farklı çıkarları olan, **ikincil öneme sahip kısmi sorunları olan sosyal güçler arasındaki çelişkilerdir**. Örneğin, **işçi sınıfı ile emekçi köylülük arasındaki,** üretim ilişkilerinin belirli yönleri ile üretim güçleri arasındaki, örgütlenmenin ve iş yönetiminin eski biçimleri ile üretici güçlerin gelişmesinin yeni gereklilikleri, yeni düzenlemelerin gelişimi emekçilerin yeni ideo-politik, kültürel ve teknik-profesyonel seviyesi ile üretim düzeyi , ekonomi yönetiminin idari biçimleri ve yöntemleri ile kitlelerin bu yönetime katılımı vb**. arasındaki çelişkiler.**

Uzlaşmaz olmayan çelişkilerin çözümü için mücadele sürecinde, kendi özel niteliklerine uygun yöntem, ikna, eğitim, **eleştiri ve öz eleştiridir.** Bu çelişkiler, **ortak çıkarların temelini sürekli genişleterek** ve bu tür çelişkilerin taşıyıcısı olan sosyal güçler arasındaki **ayrımları giderek daraltarak çözülür.** PLA, toplumumuzdaki uzlaşmaz olmayan çelişkilerin çözümünde, diğer şeylerin yanı sıra, insanların Parti etrafında birliğinin güçlendirilmesinde, **proletaryanın diktatörlüğünün en yüksek ilkesini oluşturan,** işçi sınıfının kooperatifçi köylülükle ittifakının güçlendirilmesinde kendini gösteren bir tecrübe birikimi edinmiştir.

İşçi sınıfı ile Parti önderliğinde çalışan halk kitlelerinin birliği, sona ermiş bir faktör değildir, fakat uzlaşmaz **ve uzlaşmaz-olmayan çelişkileri çözme mücadelesi boyunca** sağlamlaştırılır ve güçlendirilir. Partinin 7inci Kongresi, bu birliğin güçlendirilmesini **Parti'nin en önemli görevlerinden biri olarak nitelendirdi;** "devrimci uyanıklığımızı yüksek seviyede tutmamızı, sınıf mücadelesini doğru ve kesintisiz bir şekilde sürdürmemizi, Partinin direktiflerinin tam olarak uygulanılması, **halkın saflarında ortaya çıkan farklı çelişkilere zamanında çözümler bulunması."** Eğer uzlaşmaz olmayan **çelişkilerin çözümü için**

gerekli özen gösterilmezse ve bunun için gerekli koşullar hazırlanmazsa ve daha keskin olmalarına izin verilirse, ve zamanında uygun yollarla çözülemezlerse, o zaman, bunlar toplumumuzun gelişimini ileriye iten bir güç olmaktan, onu dizginleyen ve ciddi olarak engelleyen, siyasi, ekonomik, idari vb. **her türlü zorluğu yaratan bir kuvvete dönüştürülürler.**

Kapitalizmden komünizme geçiş sürecinde, **uzlaşmaz olmayan çelişkiler,** içsel ve dışsal olan ve aynı zamanda birincisi üzerinde çok güçlü bir etkiye sahip olan uzlaşmaz çelişkilerin olduğu bu sosyal çerçeve içinde **ortaya çıkar, değişir, olgunlaşır ve çözülür.** Karşı-devrimci güçler ideolojilerini, emekçi halk kitleleri arasında yayarak, onları proletaryanın diktatörlüğü ile sosyalizmle uzlaşmaz ilişkilere yerleştirmeye, ve **sosyalizm karşıtı eylemlere çekmeye çalışırlar.** Bu nedenle, Partinin 7inci Kongresi, halkımızın bilincinde yabancı etkilere karşı **liberal tutumları, yaptıkları zararı hafife alan tutumları** ve proletaryanın diktatörlüğüne yol açtığı tehlikeyi kınadı. Yabancı ideolojilerin halk saflarındaki etkilerine karşı mücadele, **ikna etme, eleştiri ve özeleştirme yönteminin,** hastalıklarla mücadele ve hastayı kurtarma ve böylece emekçi halktan hiç kimse düşmanın rezervi haline gelmemesi ve onun pozisyonuna geçmemesi amacıyla **kullanılan temel yöntem olduğu sınıf mücadelesinin bir yönüdür.** Yoldaş Enver Hoca, şeyler anlamadığı için hataya düşen herhangi bir işçiye yardım etmek için ikna etme yönteminin kullanılması gerektiğini vurguladı; **ancak, eğer** uzun süren, sabırlı ve ısrarlı açıklayıcı ve eğitici çalışmalardan sonra **hala yabancı ideolojinin etkisi altında** anti-sosyalist düşmanca eylemler yaparsa, proletaryanın diktatörlüğü onu da yere vurur.

Uzlaşmaz ve uzlaşmaz olmayan çelişkiler arasında kesin bir ayrım yapan PLA, sınıf mücadelesini doğru bir şekilde yürüttü, Arnavutluk'ta proleter devrimin duraksamayan

yürüyüşünü sağladı ve halka sosyalizmin tam inşası için mücadelede öncülük ediyor.

Kaynak
Albania Today
On The Contradictions in Socialist Society

Arnavutluk’ta yerel seçim ve AKP Genel Sekreteri ile röportaj

(Yazıdan geniş alıntılar. EA)

Arnavutluk’ta 30 Haziran’da yapılan yerel seçimler, ülkede yaygın tartışmaları ateşledi. 61 belediye ve 1.590 belediye meclisi sandalyesinin seçimi, muhalefet tarafından boykot edildi ve düşük seçmen katılımı aldı. Oy kullanma hakkına sahip 3,5 milyon Arnavut’tan, sadece %21,6'sı oy kullanmaya katıldı.

Ülkedeki Demokrat Parti liderliğindeki muhalefet, yolsuzluk ve dolandırıcılık suçlamaları nedeniyle protesto ediyor ve başbakanın istifasını talep ediyor. Ülkede acil genel seçimleri isteyen milletvekilleri Şubat ayının başlarında meclis görevlerini bırakmıştı. Ayrıca, Haziran ayında yapılacak yerel seçimlerin yapılmasına da karşı çıktılar. Ancak başbakan, Arnavutluk Sosyalist Partisinden Edi Rama, aleyhindeki iddiaları reddetti ve Haziran ayında yapılması planlanan belediye seçimleri planına devam etti.

Devam eden siyasi huzursuzluk da, yerel seçimler sürekli bir kaosun kaynağı oldu. Bu noktada People Dispatch Arnavutluk Komünist Partisi Merkez Komitesi Sekreteri John Bruchi ile ülkedeki siyasi durum hakkında konuştu .

People Dispatch (PD): Arnavutluk'taki mevcut hükümete karşı protesto gösterileri hakkında görüşünüz nedir ?

John Bruchi (JB): Üç ana siyasi partiler (Demokrat Parti (DP), Sosyalist Parti (SP, diğer adıyla Rönesans) ve Sosyalist Bütünleşme Hareketi (SMI)) tarafından temsil edilen egemen burjuvazinin kötü idaresi sonucunda, Arnavutluk bugün derin siyasi ve sosyal kriz içinde. Otuz yıldır hükümette olan bu partiler, Avrupa -Atlantik emperyalizminin empoze ettiği 'reformlar' sloganını kullanarak ülkeyi etkin bir şekilde ihaleyle

sattı. Anti tröst tavizleri ve anlaşmalarıyla Arnavutluk'u "Muz Cumhuriyeti" ne dönüştürdüler.

Bu kriz durumu, işçi sınıfı, köylüler ve kentlerin ve köylerin yoksullarının protestolarını gerektirir. Fakat maalesef, uluslararası emperyalizm tarafından desteklenen, büyük burjuva iktidar propagandası sayesinde, Arnavut toplumu sosyalizm döneminden miras kalan birliğini yitirdi. Arnavutluk'ta işçi sınıfı fakirleştirildi ve güçsüzleştirildi; sendikalar yok ya da burjuva gücünün hizmetine konuldu, köylülük kaderin insafına terkedildi. Gençler ülkede istihdam ve entegrasyon imkânı bulamıyor, bu yüzden hayatta kalmak için Avrupa ülkelerine ve ötesine günlük göçmenin yollarını alıyorlar. Gerçek haberleşme susturuldu ve geriledi.

PD: Halkın Edi Rama liderliğindeki Sosyalist Parti ile ilgili genel görüşü nedir?

JB: Sosyalist Parti, Haziran 1991'de doğdu, ancak, eski FKA Merkez Komitesi Sekreteri siyasi mafya Ramiz Alia'nın yönetimi altında, önceki Arnavutluk Emek Partisi'nden (PLA) dönüşümün ürünü oldu. Şanlı Lider Enver Hoca'nın kaybının ardından Arnavutluk'taki parti ve iktidarı tamamen gasp etti. O dönemde, çoğunluk Sosyalist Partinin sosyalizm altında elde edilen değerleri korumaya devam edeceğine inanıyordu, ancak kısa sürede gerçek anlamda burjuva bir partiye dönüştü. Etiketine rağmen, politik ve ekonomik programının bugün sosyalizmle hiçbir ilgisi yok. Şimdi, 1990'da yaratılmasından bu yana, Sosyalist Arnavutluk'un yok olmasında suç ortağı olan uluslararası güçlerin desteklediği neo-Nazi klanı olarak kalan Demokrat Parti'yle tam olarak birleşti.

PD: Bu hükümet karşıtı protestocular kimler? Siyasi duruşları ve ideolojisi nedir?

JB: Yukarıda da belirttiğimiz gibi, bugün ülkemizde gösteri yapmak ve protesto etmek için birçok neden var. Siyaset ve devlet idaresini içine alan yolsuzluklarla mücadele; organize ve sokak suçu; devlet oligarşisi ile genel kitleler arasındaki sosyal uçurum; devlet suç ve yolsuzluklarında adaletin olmayışı ve cezalara karşı dokunulmazlık; ülkenin yeraltı varlıklarının yağmalanması; ve ulusal değerlerin satılması, devleti elinde tutan ve onu kendi çıkarlarına ve hizmet ettikleri çıkarlara göre uyduran siyasi sınıfa karşı güçlü protesto gösterileri için motivasyonlardan bazılarıdır. Ancak, sadece parti militanlarını değil aynı zamanda çözülmemiş sorunları ve sorunları olan vatandaşları içeren mevcut protestolar Demokrat Parti ve Sosyalist Bütünleşme Hareketi tarafından tetiklenip manipüle edildi. Protesto liderlerinin felsefesi, sadece kendilerini ve klanlarını zenginleştirmek için değil, aynı zamanda sözde "burjuva demokrasisi"nin uzun ve başarısız siyasi ve hükümet faaliyetleri sırasında işlenen suçlardan korunmak için , hak etmediği ettiği iktidarı ele geçirmek. ".

PD: Arnavutluk'un, Sovyetler Birliği ve Yugoslavya'nın çöküşünü takip eden siyasi ve etnik çatışmalar altına sürüldüğünü düşünüyor musunuz?

JB: 1990'dan önce, Arnavutluk Sosyalist bir Halk Cumhuriyeti idi. Arnavutluk Emek Partisi ve lideri Enver Hoca'nın öncülüğünde, sosyalizmin temellerini başarıyla inşa etmişti ve komünizme geçene kadar geçiş olan sosyalist bir toplumu tamamen kurma yoluna girmişti. Marksist-Leninist 'Enver Hocanın ölümünden sonra, gizemli bir gündemi olan yardımcısı Ramiz Alia, partinin ve devletin çarkını çevirdi. Avrupa-Atlantik kapitalizminin yardımıyla, proletaryanın sosyalist diktatörlük sistemini devirdi ve onu kapitalist bir sistemle değiştirdi.

Bu devirmeyi başarmak için, dış ajanların yardımı ile açıkça anti-Komünist olarak ortaya çıkan toplum içindeki yozlaşmış seçmenler kullanıldı. Bunlar kapitalizmi "herkes için bolluk ve mutluluk" "bireyin tam özgürlüğü" ve "hukukun üstünlüğünü" "Avrupa'nın serbest ekonomisi", gibi süslenmiş sloganlar kullandılar. Bu aldatıcı sloganlar, birkaç yıl içinde Arnavutluk'un burjuva demokrasisinin bayrak taşıyan bir başka sloganı olan "Avrupa gibi" olacağını umup, başlangıçta kapitalizme destek veren kitleleri aldattı. Ancak kısa süre sonra halk iktidara gelen burjuvazinin sloganlarının sahtekarlık olduğunu anladı.

İnsanların ses vermeleri ve tepkileri, Sosyalizm ve Enver Hoca'nın zamanının bir arayışını yansıtıyor. Eğer mevcut burjuva sistemine karşı isyan etmeye henüz hazır değillerse, bunun nedeni iktidarın halkın eline geri dönüşünü gerçekleştirecek alternatif bir güvenilir siyasi güç ve uygun siyasi koşullar görmemeleridir .

PD: Bize Arnavutluk Komünist Partisi'nin ulusal politikada oynadığı rolü ve bu yıllarda ülkedeki halk hareketine müdahalelerinizden bazılarını anlatınız.

JB: Arnavut halkının unutulmaz lideri Enver Hoca nın ölümünden sonra, Ramiz Alia liderliğindeki İşçi Partisi'nin üst kademesi, komünist yoldan saptı, ülke için geriye dönük bir gelişimle burjuvazinin yeniden ortaya çıkmasıyla sonuçlandı. 10 Eylül 1991 tarihinde, devrimci şair Hüsnü Milloshibu geriye dönüşe karşı çıkarak, arkadaşlarıyla birlikte, 8 Kasım 1941de Enver Hocanın kurduğu ve başarıyla üst üste 44 yıl boyunca yönettiği Arnavutluk Komünist Partisini yeniden kurdu.

1992'de Komünist Partisi yasaklandı ve partinin siyasi özgürlüğünü tekrar kazandığı Temmuz 1998'e kadar yasadışı bir statü altında hareket etmek zorunda kaldı. Halkı iktidara geri getirmek ve adil, özgür ve demokratik bir toplum inşa

etmek amacıyla kitlesine siyasi çizgisini ve programını aktarmaya çalışarak Arnavut halkı yelpazesinde faaliyetlerine başladı.

Bütün bu 'demokratik' geçiş yılları boyunca, parti, Enver Hoca'nın öncülüğünde iki büyük dönemin temel değerlerini savunarak kapitalist sisteme karşı ideolojik ve politik mücadelesini bırakmadı. .....

Komünist Parti, kendi etkinliğinde, iki askeri ve siyasi örgütlenme tarafından desteklenmektedir: Komünist Partisi saflarını yenilemek ve dolduran Kemal Stäfa nın kurduğu Komünist Gençlik Örgütü,ve Margarita Tutulani tarafından kurulan Komünist Kadınlar Örgütü. Partinin siyasi eylemlerinden biri, rejimi ve kapitalist sömürü sistemini teşhir etmek için Parlamento'ya girmek amacıyla burjuva siyasi seçimlerine katılmak oldu. Bu hedefe ulaşılamadı, çünkü burjuvazi, partinin Parlamentodaki varlığını sınırlamak için elindeki tüm propaganda ve şiddet araçlarını kullandı.

Ancak, Komünist Parti yolunda durmadı ve durmayacak. Komünist cesaret ve militanlıkla, işçi sınıfının, köylülüğün ve toplumun yoksul tabakalarının başında halkın liderliğini hızla alarak önemli bir politik faktör haline gelmek için çalışmaya ve savaşmaya devam ediyor. Onları gerçek devrim yoluna yönlendirerek, sosyalist sistemi yeniden kurmayı amaçlamaktadır; özgürlük, bağımsızlık ve demokrasinin işlevsel ve gerçek olduğu ,insanların kendi kaderlerine karar verdikleri bir sistem.

Kaynak

People Dispatch

Moskova Komitesinin 4 Aralıkta Yayınladığı Bildiri

OTOKRASİYE KARŞI NİHAİ BELİRLEYİCİ BİR MÜCADELE HAZIRLANMASI İÇİN ÇAĞRI

Yoldaşlar! Her geçen gün Çarlık hükümeti için daha da zorlaşıyor. Otokrasinin son desteği - Ordu - da tereddütte ve ona karşı doğrudan ayaklanmaya başlıyor. Sivastopol dan sonra, Kronstadt Pyatigorsk, Riga ve Samara, ve ordu bura da, Moskova'da da isyan etti. Rostov Alayında bütün subaylar atıldı, yetkililerin korumaları ele geçirildi, ve kışlalar ve silahlar isyancı Alayın eline geçmiştir.

Ordunun geri kalanı da huzursuzdur.

Bugün değil, ama yarın, belki de, ordu kendisini dizginleyemeyeceği bir durumda olduğunda ve sokağa çıktığında, belirleyici gün gelecektir. Belki de belirleyici mücadelenin günü yakındır.

Yoldaşlar, kendinizi hazırlayın. Yoldaşlara, askerlere yardım sağlayabilirsiniz . Genel grev ve diğer yollarla, dostlarımıza ve yoldaşlarımıza zor kullanarak ortak düşmanı devirmek için yardımcı olabiliriz. kendinizi hazırlayın. Örgütlenin, belirleyici mücadele için hazırlanın.

Rus Sosyal Demokrat İşçi Partisi Moskova Komitesi.
4 Aralık

Vysshii Pod 'em Revoliutsii,

Seçim haftası

24 Mayıs 1917

Yoldaşlar! Dört gün sonra, bölge konseyleri seçimleri başlıyor. Çok az zaman kaldı.

Önümüzdeki günler tamamen seçimlere ayrılmalıdır. Parti örgütünün her üyesi, sendikanın her üyesi, Askeri Örgütün her üyesi, İşçi Temsilcileri Sovyet'inin her üyesi, tek kelimeyle, Partimizin her üyesi tüm gücünü bu amaca ayırmalıdır.

Tüm burjuva partilerine ve burjuvazi ile ittifakı savunan tüm sahte sosyalist partilere karşı bir mücadele ile karşı karşıyayız. Bu mücadele kolay değil - rakiplerimizin muazzam etki araçları var. Bu mücadele Rusya'nın tamamı için büyük önem taşıyor.

Yoldaşlar!

Bir dakika boşa harcanmamalı. Seçimler etrafında kampanya ve örgütlenme bu günlerin görevidir.

Fabrikalarda, atölyelerde, kışlalarda toplantılar düzenlemek gerekiyor. Sokakları paylaşmalı ve bütün evleri dolaşmaya çalışmalıyız.

Her seçmene, Pravda, belediye platformumuz, taleplerimiz, posterlerimiz verilmelidir.

Seçim günlerinde hiçbir yoldaş evde kalmamalıdır. Her ses değerlidir. Seçim günlerinde partimizin üyeleri, bize sempati duyan herkesin seçim haklarını pratikte kullanmasını sağlamalıdır.

Yapılması gerekeni yapın yoldaşlar! Başarı, enerjimize ve organizasyonumuza bağlıdır!

RSDLP Petersburg Merkez Komitesi RSDLP

MOSKOVA SOVYETİ'NİN VE MOSKOVA'DAKİ BAŞLICA DEVRİMCİ PARTİLERİN SİLAHLI AYAKLANMAYA HAZIRLANMA ÇAĞRISI,

6 Aralık ta yayınlandı

TÜM İŞÇİLERE, ASKERLERE VE VATANDAŞLARA

İşçi sınıfının çeşitli özgürlükler vaadini ve kişinin "fiili" dokunulmazlığını Çarlık hükümetinden zorla koparıp aldığı 17 Ekim'den bu yana, hükümetin şiddeti sadece durmamakla kalmadı, hatta arttı ve insan kanı her zamanki gibi akmaya devam ediyor.

Özgür söylemlerin duyulabileceği özgür toplantılar silahlarla dağıtıldı. Meslek ve siyasi sendikalara acımasızca zulmediliyor. Özgür gazeteler onlarca sayıda kapandı. Cezaevi grevle tehdit edildi.

Bu tür alaylar ve ihlaller, Rus vatandaşının damarlarındaki kanı donduran şekilde, gerçek "dokunulmazlığına" yapılıyor.

Hapishaneler gene özgürlük savaşçılarıyla dolduruldu. Tüm ilçeler ve iller sıkıyönetim altına alındı. Aç köylüler dövülüyor ve acımasızca kurşunlanarak öldürülüyor.

Kardeş katili olmak istemeyen denizciler ve askerler hapishanelerde çürüyen kardeşlerine katılıyor ve orada boğuluyor ve öldürülüyor.

Eğer sadece Ekim ayında hükümetin işlediği suçlarından akan tüm kan ve gözyaşları toplanmış olsaydı, bu hükümet onların içinde boğulurdu yoldaşlar!

Ancak çarlık hükümeti işçi sınıfının üstüne özel bir nefretle çöküyor: kapitalistlerle bir anlaşma yaparak yüzbinlerce işçiyi sokağa atıyor, onları yoksulluğa ve aç ölüme mahkûm ediyor; kapitalistlerle bir anlaşma yaparak, yüz binlerce işçiyi

sokağa atarak onları yoksulluğa ve açlıktan ölüme mahkûm ediyor.

İşçi milletvekillerini ve işçi liderlerini onlarca ve yüzlerce sayıda hapse atıyor.

Sosyal-Demokrat İşçi Partisi ve Sosyalist-Devrimci Parti temsilcilerine karşı "istisnai" tedbirler almakla tehdit ediyor.

Kara Yüzleri yeniden örgütledi ve yeni kitlesel katliam ve soykırımla tehdit ediyor.

Devrimci proletarya, artık çarlık hükümetinin alaylarına ve işlediği suçlara tahammül edemez ve bu nedenle ona karşı kararlı ve amansız bir savaş ilan ediyor.

Yoldaş işçiler? Biz, sizlerin seçilmiş milletvekilleriniz, Moskova Komitesi, Moskova Grubu, Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi Moskova Bölge Örgütü ve Sosyalist Devrimciler Partisi Moskova Komitesi genel bir siyasi grev ilan ediyor ve sizi 7 Aralık Çarşamba günü saat 12: 00'de tüm atölye ve fabrikalarda ve tüm iş ve devlet kuruluşlarında, işinizi bırakıp , işi durdurmaya çağırıyoruz.

Yaşasın cani çarlık hükümetine karşı amansız mücadele.

Yoldaş askerler, sizler bizim kan kardeşlerimiz, uzun süredir bizimle birlikte acı çeken, aynı anne, Rusya'nın çocuklarıyız. Genel mücadeleye katılımınızla bunu zaten kabul ettiniz ve onayladınız. Bugün proletarya, halkın nefret dolu düşmanına - çarlık hükümetine - kesin bir savaş ilan ettiğinde, siz de kararlılık ve dayanışma içinde hareket ediyorsunuz.

Kana susamış *(subaylara)* liderlerinize boyun eğmeyi reddedin, onları atın ve tutuklayın. Kendi aranızdan ve silah elde güvenilir liderler seçin, ayağa kalkan halkla birleşin. İşçi sınıfıyla birlikte, ordunun ortadan kaldırılmasını ve halkın

genel silahlanmasını sağlayın. Askeri mahkemelerin ve sıkıyönetim kanunlarının kaldırılmasını sağlayın.

Yaşasın devrimci proletaryanın devrimci orduyla birliği!

Yaşasın genel özgürlük mücadelesi!

Ve yaygın özgürlüğe gerçekten susamış olan siz vatandaşlar, ayaklanan işçilere ve askerlere elinizden geldiğince yardım edin - kişisel katılım ve genel araçlarla. Proletarya ve ordu, tüm Rusya'nın ve tüm halkın özgürlüğü ve mutluluğu için mücadele ediyor. Rusya'nın tüm geleceği bir kart üzerine yerleştirilmiş; ya yaşam ya da ölüm, ya özgürlük ya da kölelik!

Birleşik gücümüzle sonunda cani çarlık hükümetini devireceğiz, genel, eşit, doğrudan ve gizli oy hakkına dayalı bir kurucu meclis toplayacağız ve tek başına geniş özgürlüğü ve kişinin fiilen dokunulmazlığını garanti edebilecek bir demokratik cumhuriyete sahip olacağız.

Birlikte mücadeleye, yoldaşlar, işçiler, askerler ve vatandaşlar.

Kahrolsun cani çarlık hükümeti.

Yaşasın genel grev ve silahlı ayaklanma

Yaşasın halk kurucu meclis!

Yaşasın demokratik cumhuriyet!

Moskova İşçi Temsilcileri Sovyet’i , Moskova Komitesi

RSDLP, Moskova Grubu, Moskova bölge teşkilatı, Sosyalist Devrimciler partisi Moskova Komitesi.

Kaynak; "Rus Devrimi Sürecinde Bildiriler" den, Svitlana and Erdogan

Rekabetçi Mücadele Araçları ve Devlet Gücü

Buharin

Son bölümde özetlenen rekabetteki gelişme, o düzeye gelir ki küçük ekonomik birimler arasındaki rekabetin sürekli olarak azalması büyük ekonomik birimler arasındaki mücadelenin daha da şiddetlenmesini gerektirir. Bu süreç, mücadele yöntemlerinde meydana gelen önemli değişmelere eşlik eder.

Bireysel iktisadi teşekküllerinin mücadelesi genellikle düşük fiyatlar aracıyla yürütülür. küçük dükkanlar yaşam standartlarını minimuma indirgeyerek, ucuz satış yaparlar. Kapitalistler ise, kullandıkları teknolojiyi geliştirerek ve ücretleri düşürerek vs. üretim maliyetlerini azaltmaya çalışırlar. Bireysel olarak sahip olunan işletmeler arasındaki mücadele yerini, (dünya pazarında gerçekleştiği ölçüde) tröstler arasındaki mücadeleye bıraktığında, mücadele yöntemleri belli değişikliklere uğrar, İç piyasadaki düşük fiyatlar yerini dünya pazarındaki mücadeleyi kolaylaştıracak yüksek fiyatlara bırakır, dünya pazarına, dış fiyatların ülke içi fiyatlardan daha düşük tutulmasıyla ulaşılır. Devlet gücünün önemi artar: gümrük tarifeleri, nakliye tarifelerinden yararlanılır, hem iç hem de dış pazarlarda birbirlerine rakip olan tröstlerin büyük ekonomik güçleri, belli" koşullarda, kendilerine başka yöntemleri de uygulama olasılığını sağlar. Bir tröst karma bir işletme şeklinde ortaya çıktığında, örneğin demiryollarına, buharlı gemilere, elektrik gücüne vs. sahip olduğunda, devlet içinde devlet haline gelerek, rakiplerine karşı devlet tarifelerini, deniz nakliye tarifelerini düzenleme, elektrik gücünü kullanmada fiyatlamaya vs. uygulama yoluyla çok karışık bir politika izleyebilir. Daha önemli bir yol, rakiplerine kredi vermeyi kesme ve hammadde ve sürüm pazarlarını kapatmaktır. Karma bir kartelin olduğu durumda hammaddelere ulaşımlarının çoğunlukla engellenmesidir. Kartele ait bir işletme tarafından

üretilen ham maddeler "prensip olarak" (ausschliesslicher Verbandsverkehr diye anılan) kartelin dışındakilere satılmaz.

Satış piyasasında ise, kartele bağlı örgütler kartelin dışındakilerden hiçbir şey almama konusunda anlaşılırlar. Bunun ötesinde, kartelin baskısı altında, çoğu zaman kartelden mal satın alan üçüncü kişiler (ki bunun için kendilerine prim verilir, iskonto vs. yapılır) bu anlaşmaya uymaya zorlanır. Son olarak rakibi batırmak için fiyatların düşürülmesi ve zararına yapılan satışları belirtmek yararlı olacaktır. Bu durumda tröstün yapmak istediği, işletme olarak kar elde etmek değil ama rakibi yenmektir ve dolayısıyla artık mücadele işletmenin üretim masrafları düzeyinde sürdürülmeyecektir. Alt sınır üretim maliyetleriyle değil kartelin sermaye ve kredi gücüyle oluşturulur. Sorun artık kartelin üyelerinin, o anda, kendilerine hiç kazanç sağlamayan mücadeleyi daha ne kadar sürdüreceklerdir. İç pazarda bu metot rakibin son direncini kırmak için kullanılır. Dış pazarda ise bu metot dampingi arttırır. Bununla beraber daha çarpıcı bir mücadele örneği vardır. Amerikan tröstleri arasındaki mücadeleyi unutmamamız gerekir. Uygulanan ilkeler örgütlü bir hükümetin vereceği iznin dışında gerçekleşen bir durumun ötesinde gelişir. Demiryollarını tahrip edecek, petrol borularına zarar verip havaya uçuracak gangsterler kiralanır, kundaklama ve adam öldürme yoluna gidilir. Tüm hukuk katmanları da dahil olmak üzere hükümet büyük ölçüde ahlaki çöküşe sürüklenir. Rakipler arasına casuslar yerleştirilir vs. Bu bağlamda dev Amerikan işletmeleri tarihinde bu konuda çok sayıda örnek vardır.

Rekabet en üst düzeyine ulaştığında yani rekabet kapitalist devlet tröstleri arasında geçen bir rekabete dönüştüğünde, devlet gücünün kullanımı ve bununla ilgili olarak devletin kullanabileceği olanaklar, çok büyük bir rol oynamaya başlar. Devlet aygıtı her zaman hâkim sınıfının elinde bir araç

olmuştur ve dünya pazarında her zaman onların "savunulması ve korunması" görevini üstlenmiştir. Bununla beraber, hiçbir zaman finans kapital ve emperyalist politikalar çağının sahip olduğu öneme sahip olmamıştır. Kapitalist devlet tröstlerinin oluşumuyla birlikte, rekabet hemen hemen tümüyle yabancı ülkelere kaymıştır. Dışarıda sürdürülmesi gereken mücadele araçlarının özellikle devlet gücünün büyük ölçüde artması gerektiği açıkça ortadadır. Dünya pazarında kapitalist devlet tröstlerinin mücadele kapasitesini artıran yüksek tarifelerin, kapitalizm için önemi daha da artar.

"Ulusal sanayinin korunmasında" çeşitli yollar bulunur. Sadece "ulusal" firmalar devlet düzeninin yerine geçer. Riskli alanlarda çalışan fakat sosyal açıdan "yararlı" olan her çeşit işletmenin geliri garanti altına alınır. Yabancıların faaliyetleri çeşitli yollarla felce uğratılır. (Örneğin, Fransız Hükümetinin II. Kısımda belirtilen borsa politikasıyla karşılaştırın). Ticari anlaşmaları değiştirme konusunda ne zaman bir sorun ortaya çıksa, kapitalistlerin karşıt gruplarının oluşturduğu devlet gücü sahnede görünür ve bu devletlerin karşılıklı ilişkileri -bu ilişkiler son analizde silahlı kuvvetleri arasındaki ilişkiye indirgenir- anlaşmayı belirleyen husustur. Bir ülke diğerine borç verdiğinde, arkasını askeri güce dayayan hükümet, mümkün olan en yüksek faiz oranını kabul ettirir. Mecburi alışverişleri garanti altına alır, kendine ayrıcalık sağlar, yabancı rakipleriyle mücadele eder. Finans kapital kimsenin resmi olarak ele geçirmediği topraklan sömürmek üzere mücadeleye başladığında, devletin askerî gücü yine bu alana kimin sahip olacağına karar verir. "Barış" zamanında askerî devlet aygıtı, işlevinin hiçbir zaman sona ermeyeceği sahnenin arkasına saklanır. Savaş zamanında ise sahnede görünür. Dünya mücadele arenasındaki durum ne kadar gerginse, finans kapitalin "ulusal" -grupları arasındaki çok yoğun rekabet çağımızın karakteri haline gelir -devlet yumruğunun gücüne o

kadar sık başvurulur. Eski lais-sezfaire, laissez passer ideolojisinin son izleri ortadan kalkar yeni "merkantilizm", yani emperyalizm, çağı başlar.

Emperyalizm eğilimi, ekonomik olayları büyük politik güçlerle uzlaşma içine sokar. Her şey geniş ölçekte organize edilir. Çok uzun süre önce değil ama yakın zamanlarda düşünürleri ve iş adamlarını cezbeden ekonomik güçlerin serbest hareketi sona ermiştir. Her tarafa göçmen akımı ve kaçış yaşanmakta ve bu süreç devlet tarafından gözetilmektedir. Yeni ekonomik ve sosyal güçler hem ülke içinde ve hem de ülke sınırları dışında güçlü bir korumaya ihtiyaç duymaktadırlar. Bu amaç için devlet yeni organlar, çok sayıda memur ve kurumları ortaya çıkarır. Devlet faaliyetleri her yerde yeni işlevleriyle genişletilir. Bunun ülke içindeki gerçekler ve uluslararası ilişkiler üzerindeki etkisi çok çeşitlenir. Hükümet halkının menfaatlerini, bu menfaatler dünyanın neresinde ortaya çıkarsa çıksın, direkt olarak korumaktan geri kalmaz ("halk" kelimesi, doğal olarak, burjuva iktisatçıların yazdıkları okunurken izafi olarak anlaşılmalıdır). Ulusal ekonomi ve politika iç içe girer. Bu çağ ve serbestiyi savunan ve çıkar uyumu doktrinine sahip eski liberalizm çağı arasındaki farklılıklar daha da artar. Bu durum karşısında insanın bir bütün olarak dünyada gaddarlık ve savaş arzularının giderek arttığına inanası geliyor. Dünya yaşamadığı kadar bir bütünleşme sürecinden geçmektedir. Her şey her şeye sınırdır, her şey her şeyden etkilenmektedir ve aynı zamana herkes herkesle, itişip kakışmakta ve sağa sola savrulmayla ilgilenmektedir.

Devlet gücü genellikle önemli bir şekilde artıyorsa, kara ve deniz kuvvetlerinden oluşan askeri örgütünün gelişimi özellikle çarpıcı bir hale bürünür. Kapitalist devlet tröstleri arasındaki mücadele öncelikle silahlı kuvvetleri arasındaki ilişkiler tarafından belirlenir. Çünkü bir ülkenin silahlı

kuvvetleri, kapitalistlerin silahlı kuvvetlerinin mücadelesindeki son çaredir. Çok büyük artışlar gösteren devlet bütçesinin giderek artan bir bölümü "savunma amacına" ayrılır. Militarizmin hüsnü tabiatı da budur işte.

Aşağıdaki tabloda askeri harcamalardaki olağanüstü artış ve bunların devlet bütçesi içindeki payları gösterilmiştir.

KARA ve DENİZ KUVVETLERİNİN MALİYETLERİ

England	1875	16.10	41.67	38.06	1907-08	26.42	54.83	48.06
France	1875	15.23	52.71	29.0	1908	24.81	67.04	37.0
Austria-Hungary	1873	5.92	22.05	26.8	1908	8.49	37.01	22.8
Italy	1874	6.02	31.44	19.1	1907-08	9.53	33.24	28.7
Russia	1877	5.24	15.14	34.6	1908	7.42	20.81	35.6
Japan	1875	0.60	3.48	17.2	1908	4.53	18.08	25.1
Germany	1881-82	9.43	33.07	28.5	1908	18.44	65.22	28.3
USA	1875	10.02	29.89	33.5	1907-08	16.68	29.32	56.9 4)

Askeri bütçelerin bugünkü durumu şunları göstermektedir: Birleşik Devletler (1914), 173.522.804 dolar kara kuvvetleri ve 139.682.186 dolar deniz kuvvetleri için olmak üzere toplam 313.204.990 dolar; Fransa (1913) 983.224.376 frank kara kuvvetleri ve 467.176.109 frank deniz kuvvetleri için olmak üzere toplam 1.450.400.485 frank, (1914'de 1.717.202.233 frank); Rusya (1913, sadece her zaman yapılan harcamalar) 581.099.921 ruble kara kuvvetleri ve 244.846.500 ruble deniz kuvvetleri için olmak üzere toplam 825.946.421 ruble; İngiltere (1913-14) 28.200.000 pound kara kuvvetleri ve 48.809.300 pound deniz

kuvvetleri için olmak üzere toplam 77.029.300 pound; Almanya (1913, her zamanki, hem de olağanüstü harcamalar) 97.845.960 pound vs. harcamışlardır.

Silahlanmanın karada, denizde ve havada çok büyük bir hızla geliştiği bir dönemden geçiyoruz. Askeri tekniklerdeki her gelişme askeri mekanizmanın yeniden örgütlenmesini ve yeniden yapılmasını gerekli kılar. Her icat, bir ülkenin silahlı kuvvetlerindeki her gelişme diğer ülkeleri de uyaran bir husustur. Burada gözlemlediğimiz şey, bir ülkede meydana gelen artışın diğer ülkelere de yansıyıp genel bir artışın meydana geldiği gümrük politikalarındaki olguya benzemektedir. Tabii ki, burada da, elimizde olan sadece genel rekabet ilkesidir. Çünkü, kapitalist devlet tröstlerinin silahlı gücü, ekonomik mücadelede kullanılacak bir silahtır. Silahlanmanın artması, metalürji sanayinin ürünlerine talep yaratacak, ağır sanayinin özellikle Krupp gibi "top krallarının" önemini büyük ölçüde artıracaktır. Bununla beraber, savaşların nedeninin "mühimmat" sanayii olduğunu söylemek yüzeyseldir. Mühimmat sanayi kendi için var olan bir üretim dalı değildir. "Ülkelerin savaşımına" yol açan suni olarak yaratılmış bir şeytan da değildir. Yapılan açıklamalardan da çıkarılabileceği gibi, silahlanma devlet gücünün kaçınılmaz bir niteliğidir. Bu öyle ki bir niteliktir ki kapitalist devlet tröstleri arasındaki mücadelede çok belli bir takım işleve sahiptir. Tıpkı savaşmayan bir kapitalist toplum düşünmek nasıl ki mümkün değilse, silahlanmanın olmadığı bir kapitalist toplum da düşünülemez. Nasıl ki, rekabete neden olan şey düşük fiyatlar olmayıp aksine rekabetin fiyatları düşürdüğü bir gerçekse, savaşların çıkmasındaki birincil neden de orduların mevcudiyeti değil (ordular olmadan savaş mümkün olmasa da) aksine ekonomik çelişkilerin kaçınılmaz oluşu orduların kurulmasına neden olur. Bu nedenle günümüzde ekonomik çelişkiler alışılmamış ölçüde yoğunluk kazandığında, lanet

olası bir silahlanma yarışına tanık oluyoruz. Böylece finans kapitalin kuralı hem emperyalizmin ve hem de militarizmin var olmasıdır. Bu anlamıyla militarizm, finans kapital kadar tipik tarihsel bir olgudur.

Devlet gücünün önem kazanmasıyla birlikte, iç yapısı da değişikliğe uğrar. Devlet her zamankinden daha çok "hâkim sınıfların sorumlu komitesi" haline gelir. Devlet gücünün her zaman "üst tabakaların"13 çıkarlarını yansıttığı doğru olmakla beraber, bu üst tabakalar aşağı yukarı şekilsiz bir kütle olduğu ölçüde, örgütlü devlet aygıtı menfaatlerini taşıdığı örgütlenmemiş bir sınıfla veya sınıflarla karşı karşıya kalıyordu. Meseleler şimdi tümüyle farklıdır. Devlet aygıtı sadece genel olarak hâkim sınıfın çıkarlarını değil fakat aynı zamanda onların kolektif olarak ifade ettikleri geleceklerini de temsil eder. Hâkim sınıfın dağınık üyeleriyle değil ancak örgütleriyle karşı karşıyadır. Böylece hükümet de facto müteşebbis örgütlerinin temsilcilerince seçilen bir "komite" haline dönüşür ve kapitalist devlet tröstlerinin en üst yönetici gücü haline gelir. Bu parlamentarizm krizlerinin temel nedenlerinden biridir. Daha önceleri parlamentarizm hâkim grupların çeşitli fraksiyonları (burjuvazi ve toprak sahipleri ve burjuvazinin çeşitli katmanları arasında) arasındaki mücadele için bir arena olma özelliğini taşıyordu. Finans kapital, merkezileşmiş birçok örgütte tüm bu fraksiyonları tek bir "somut reaksiyoner kütle" halinde bütünleştirmiştir. "Demokratik" ve "liberal" duygular yerini her zaman devlet diktatörlüğüne gereksinim duyan modern emperyalizmde, açık monarşik eğilimlere bırakmıştır. Bugünlerde parlamento dekoratif bir kurum niteliğindedir. Sadece önceden iş adamlarının aldığı kararlar parlamentodan geçmekte ve bir bütün olarak bir araya gelmiş burjuvazinin ideali haline gelmiştir. Bazı gözlemcilerin düşündüğü gibi, bu duygular "feodalizmin kalıntıları" ve günümüzde yaşayan eskinin

yıkıntıları değildir. Bu tamamıyla finans kapitalin gelişimiyle ortaya çıkan yeni sosyo-politik bir formasyondur. "Eti ve kemiğiyle kendini adayan" feodal politika bir model olabilseydi, bu sadece modem ekonomik yaşamı harekete geçiren güçlerin sermayeyi tüm sosyal yaşamın saldırgan politikasına ve militarizmine itmesiyle mümkün olabilirdi. Bu en iyi şekilde sadece İngiltere, Fransa, Belçika (Belçika'nın koloni politikasına bakınız) ve Birleşik Devletler gibi "demokratik" ülkelerin dış politikalarıyla değil fakat aynı zamanda bunların iç politikalarında meydana gelen değişmelerle de ispatlanabilir (Fransa'da militarizasyon ve monarşinin gelişim-ci, tüm ülkelerde işçi örgütlerinin özgürlüklerine yönelen saldırılar vs.).

Kapitalist devlet tröstünde çok büyük bir paya sahip olan modern devlet, *(onun)* en yüksek ve her şeyi saran , en sonuncu, organizasyonel doruğudur. Böylece, devasa nerdeyse canavarca güç.

Kaynak

N.I. Bukharin:Means of Competitive Struggle, and State Power

Ekim Devrimi ve Diyalektik Materyalizm

Kasım 1929

Kommunist

A. DEBORIN

Ekim Devrimi, Marksist teoriyle, Marksist dünya anlayışıyla, diyalektik materyalizmle çok yakından bağlantılıdır. Ekim Devrimi, sadece , bilimsel bir yöntemin, materyalist diyalektik yöntemin kesinlikle doğru uygulanması şartıyla gerçekleştirilebilirdi.

Edward Bernstein ve takipçilerinin temsil ettiği revizyonizm, sınıf çelişkilerinin Köreltilmesi ve Uzlaştırılması fikrini ortaya attığında, ilk görevleri tamda Marksist yöntemi, yani materyalist diyalektiği inkâr etmek oldu.

-Avrupa revizyonizminin filozoflarının, Marksist yöntemin, yani **materyalist diyalektiğin devrimci önemini tamamıyla anlamış olmaları** ve tam da bu nedenle bunun kasıtlı olarak karşısına çıkmaları dikkate değer bir konudur.

"**Revizyonizm ve devrimci Marksizm arasında**", diyor modern revizyonizmin filozofu Z. Mark, "**hem yöntem açısından hem de dünya anlayışı açısından bir fark vardır**". Yazar açık bir şekilde, **Devrimci Marksizm'in metodolojik olarak diyalektik ile ayrılmaz bir şekilde bağlı olduğunu, revizyonizmin diyalektiğin reddi ile bağlantılı olduğu gerçeğini vurguluyor.** Bu nedenle yazar, geçen yüzyılın sonuna doğru diyalektiğe karşı çıkma cesareti olan Bernstein'i bile aşıyor.

Öte yandan, devrimci proletaryanın en büyük lideri VI Lenin, tıpkı Marks ve Engels gibi, materyalist diyalektiğin sadece şampiyonluğunu ve savunusunu yapmakla kalmadı, aynı

zamanda bunu tek devrimci, **tek doğru bilimsel yöntem olarak gördü**, ve aynı zamanda devrimin tüm büyük ve küçük sorunlarına inanılmaz bir beceri ile uyguladı.

Lenin materyalist diyalektikte Marks ve Engels'in öğretilerinin özlülüğünü gördü, örneğin, Marks ve Engels'in yazışmalarının özünü karakterize ederken, Lenin şöyle yazdı:

"Bir kelimeyle tanımlamaya çalışacaksak, yazışmanın odağını, ifade edilen fikirlerin özünün açıklandığı merkezi nokta, **bu kelime, diyalektik olacaktır**. Materyalist diyalektiğin kuruluşundan bu yana politik ekonomiye, tarihe, doğa bilimine, felsefeye, işçi sınıfının siyaset ve taktiklerine uygulanması, -Marks ve Engels'in en çok ilgisini çeken, öne sürdükleri en hayati ve en yeni unsurlar, onların, düşünce tarihinin ileriye dönük yaratıcı adımlarıdır. "

Lenin, Marksizm'in özünün yalnızca materyalist diyalektik olduğunu vurgulamakla kalmadı, aynı zamanda kendisi de usta bir diyalektik çiydi ve materyalist diyalektiğinin daha da geliştirilmesi yönünde ileri adımlar attı; devrimci hareketimizin bütün pratik başarıları, Ekim Devrimi, proleter yanın iktidarı eline geçirmesi, sosyalist inşanın başarılı gelişimi, bunlar, toplumun sınıf karşıtlıkları ve tarihsel materyalizmin toplumsal olaylara, çağdaş tarihe doğru uygulanmasına dayanan doğru bir sınıf mücadelesinin doğasıyla ilgili **diyalektik bir çalışmanın ve somut tarihsel koşulların analizinin bir sonucudur.**

Proletaryanın gücü, büyük ölçüde **bilimsel Marksist-Leninist** dünya anlayışı tarafından belirlenir. Öte yandan, tüm burjuva hizipleri ve burjuva düşüncesinin tüm eğilimleri, **Marksizm'e duyulan nefret ve idealizme bağlılıklarıdır.**

Burjuva egemenliği altındaki ülkelerde, en demokratik hükümet biçimlerinde bile, bütün bilim yapıları ve kurumları, bütün edebiyatı ve basını tüm ileri bilimsel düşünce ve eğilimlere, özellikle de **Marksizm'den nefret etme düşmanlık ruhu hakimdir.**

Diyalektik materyalizm, orada sadece egemen doktrin olarak gelmekle kalmaz, aynı zamanda **zulüm gören ve tehdit altındaki bir inançtır.** Ancak, devrimci Marksizm'in geniş ve derin bir şekilde yaygınlaşmaya başladığı ölçüde, burjuva ideologlar aynı ölçüde onu **devrimci içeriğinden mahrum etmeyi ve onu idealizm ve liberalizmle zayıflatmayı, itaatkâr ve zararsız hale getirmeye çalışırlar.**

Öte yandan, iktidara gelen proletarya, doğal olarak onu dünya anlayışı, ideolojisi ve egemen doktrini yapar.

Sovyetler Birliği'nde, tıpkı ekonomik ve sosyo-politik alandaki egemen bir sınıf olarak burjuvazinin kendisini yıktığı gibi, burjuva anlayışını da yıktı. Proletaryanın egemen sınıf olduğu ve kapsamlı Sosyalist inşanın devam ettiği yeni ekonomik ve sosyo-politik düzen, proleter ideolojinin egemenliğini gerektirir. Sovyetler Birliği'nde Marksizm, egemen, resmi Devlet ideolojisidir. Sosyalist dar kafalılar aynı zamanda bu konuda da sızlanıyorlar. Ancak bu, başka şekilde olamaz ve olmamalıdır çünkü **egemen sınıfın ideolojisi, egemen olan ideolojidir.**

İdeolojik mücadele, dünya anlayışımız için mücadele ve metodolojik yönelim, bizim için işçi sınıfının **Sosyalizm mücadelesinin ayrılmaz bir parçasıdır.** Bu nedenle, Marksist teorilerin tüm bilgi alanlarında egemenliği için savaşırız ve savaşacağız, bu bağlamda, Marksizm'in ve onun devrimci diyalektik metodolojisinin karşılaştırılmaz üstünlüğü tartışılmaz olduğu için **burjuva anlayışına hiçbir taviz vermez.** Marksist bilimi, Marksist araştırma yöntemini

savunarak, biz aynı zamanda en yüksek bilimsel bilgiyi savunuyoruz. Burjuva bilim adamlarının, **sadece diyalektik materyalizmi benimsemiş oldukları ölçüde** , çok ya da az değerli çalışmalar ürettikleri kimse için sır değildir . Dolayısıyla **diyalektik materyalizm mücadelesi aynı zamanda bilim mücadelesidir.**

Şimdi de burjuva dünya anlayışına bakalım. Burjuva bakış açısı, tamamıyla idealizm, dini ve mistik öğelerle kaplı değil mi? Öyleyse neden açık bir şekilde **belirsiz bir doktrinin burada özel koruma altına girmesi gerekiyor?** Hayır, proletaryanın ve bununla birlikte, maddi kölelikten etkilenen tüm emekçilerle ile birlikte kurtuluşu, **insanlığın manevi kölelikten kurtarılmasını öngörür.** Sosyalizm, dünyadaki dini, tasavvufi ve idealist anlayışlarla, ilkel bir yöntemle bağdaşmaz olduğu kadar bağdaşmaz. **Sosyalizm ancak bilim ve teknik** geniş bir şekilde gelişmiş ve yaygınlaşıyorsa mümkündür. Ancak, sosyalizmin tam anlamıyla gerçekleştirilebilme olasılığı, çürüyen kitlelerin ve özellikle de proletaryanın bilincinde bir devrim olmasını öngörür. İnsan ırkı tarihinde, ilk defa olarak seçkin bir azınlığın değil, **halkın geniş kitlelerinin anlayışı haline gelen bilimsel bir anlayış var.** Dünya anlayışındaki **bu devrim,** sosyalizmin gerçekleşmesi için dünya tarihi önemine ve gerekli bir şartına ve güvencesine sahiptir.

Uluslararası revizyonizm, önceden belirttiğim gibi, **Marksist dünya anlayışını ve Marksist yöntemi,** Marksizm'deki " Hegelizm " ve "Hegelian şemaları" eleştirisi biçiminde **çoktan terk etti.**

Fakat devrimci Marksizm, **diyalektik materyalizm yönteminde** bir devrim ve Sosyalist inşanın **bir aracı olduğunu görür.** Proleter diktatörlük altında, diyalektik materyalizm doğal olarak egemen ideoloji haline gelir. Son iki

yıl boyunca, **Marksizm,** Sovyetler Birliği'nde hem teorik hem de ekonomik ve politik pratikte **öncü bir rol oynadı.** Marksizm , bütün Sovyet sosyal bilimlerinde, felsefeden başlayıp işçi sınıfının taktikleriyle sona eren bölünmemiş bir egemenliğe sahiptir. **Marksizm orada cansız bir dogma değil,** sosyal yaşamla beraber gelişen **canlı bir bilimdir.** Yeni toplumsal düzenin koşulları altında Marksizm, aramızdaki Sosyalist ilişkilerin gelişmesinin getirdiği yeni **sorunlara somut cevaplar vermek zorunda kaldığımız süreçte** en değerli çalışmalarla zenginleştirilmiştir .

Marksizm, temel gelişme yasalarını ve kapitalizmin çöküşünü keşfetti. SSCB diktatörlüğünün kurulmasından sonra, tarih bunu alışılmadık bir pozisyona yerleştirdi, kapitalizmden komünizme geçiş döneminin gelişim süreci, burada tarihin ilk defa öne çıkardığı tamamıyla yeni bir dönem, yeni bir çağ olması nedeniyle hiç kimse tarafından incelenmemişti. Sovyetler Birliği , tarihte henüz bilinmeyen, herhangi bir sosyal sistem tarafından bilinmeyen yeni yolları kapsamak zorundaydı. **Sosyalist bir toplum kurma,** yeni bir yüksek topluma geçiş, eski düzenin tüm kalıntılarından kopma sorunu olduğundan, Marksist diyalektik yöntemine olan derin ve ince ilgi anlaşılabilir . Yeni tarihsel dönem **dogmatik, kitapçı bir yaklaşım değil, somut koşulların ve onların tarihsel özelliklerinin derin bir incelemesini gerektirir.** Bu büyük sosyal yeniden yapılandırma sürecinde **materyalist diyalektik güçlü bir kaldıraç işlevi görür**. Ancak hazır sonuçların mekanik olarak taşınması, bir sosyal oluşumdan diğerine tamamen uygulanabilir bir formasyona taşınması, **materyalist diyalektik bakış açısından kabul edilemez.** Materyalist diyalektik, bir bilgi alanına ya da diğerine **basitçe uygulanan bir şema değildir;** gerçekliğin **somut bir çalışmasını gerektirir, geniş bir deneyim temeline dayanır.**

Çağımızın özellikleri, Sovyetler Birliği'nden zorunlu olarak bu bilimin-materyalist diyalektiğinin derinleşmesini ve gelişmesini talep ediyor. Bunun nedeni pratikte bir araya geldikleri , her gün yeni bir soruna veya başka bir soruna nasıl yaklaşacakları sorununa uyguladıkları ve daha önce Marksizm ve Sosyalizm tarafından asla düşünülmeyen sayısız sayıda soruna, **yeni sorunlara sahip olmalarıdır.**

Proletaryanın diktatörlüğü altında yöntem - araştırma için yol ve araçlar - yeni tarihsel yolların düzeltilebilmesi, aydınlatılabilmesi ve sadece materyalist diyalektik yönteme uygun bir şekilde kullanılabilmesinde geçerli olması onun yardımıyla geçiş dönemi yasaları ve sosyalist toplumun incelenmesi nedeniyle, özel bir önem kazanır.

Bu nedenle burada kazanılan metodoloji problemleri, her şeyden önce bilgi ve eylem alanlarında kendini öne çıkarmaktadır. Ve **bu nedenle uluslararası revizyonizmin, bu kelimelerin derin anlamını** ve önemini anlamadan, özel "Sovyet Marksizm'i" ve "Sovyet dünyası anlayışı" ile ilgili bu kadar ısrarlı olmasının nedeni de budur. **Evet, özel bir "Sovyet Marksizm'i" var!** Marks ve Engels'in devrimci öğretisinin, **Lenin'in öğretileriyle zenginleştirildiği Ekim Devrimi deneyimi** ve on yıllık bir mücadele ve Sosyalist inşa. "Sovyet Marksizm'i", toplumun tarihsel gelişimi ve **proleter sınıf mücadelesinin daha yüksek bir aşamasındaki Marksizm'dir.** Revizyonizmin "filozofları" bunu anlayamazlar.

Hiçbir burjuva ülkede Marksizm, SSCB'de olduğu gibi olağanüstü bir gelişme , hem geniş kitleler içinde yaygınlaşma açısından, hem de tüm bilgi alanlarında liderlik rolü açısından bu kadar muhteşem başarılar elde etmedi. **Marksizm teori ve pratiğine en değerli katkı doğal olarak Lenin tarafından yapılmıştır.** Diyalektik konusundaki klasik eserleri, materyalizm teorisi, işçi sınıfının proleter devrimi ve

diktatörlüğü, uluslararası revizyonizm ve reformizm eleştirisi, geçici bir öneme sahip değildir ve uluslararası proletaryanın kazanımını oluşturur. Bütün devrimci nesiller onlardan öğrenecektir. Lenin'in modem teorik düşünce üzerindeki olağanüstü ve bölünmemiş etkisi, sosyolojinin tüm alanlarındaki tartışmasız otoritesi, Marksist yöntemin özüne, materyalist diyalektiğin özüne, **onu tüm bilgi alanlarına herkesten daha iyi uygulaması** gerçeğine dayanıyor. Bizim on yılımız, proleter diktatörlük ve Sosyalizm inşası mücadelesi koşulları altında devrimci Marksizm'in devamı ve ilerletilmesi olarak anlaşılan **Leninizm bayrağı altında geçti.**

Çeşitli nesneler alanındaki kazanımlar üzerinde durursak, her şeyden önce Sovyetler Birliği'nin dünya anlayışı alanındaki en büyük zaferlerden birisini emniyete aldığını vurgulamak bizi haklı çıkaracaktır. İdealizm, neredeyse tamamen geride bir iz bırakmadan sıkıştırıldı ve Sovyet üniversitelerinde ya da bilimsel literatüründe hiçbir şekilde etkisi kalmadı. Eski dünyanın idealist kalıntıları, gülme konusu olmak ve gerici doğasını açıkça göstermek istemediğinden, yüzünü gün ışığından sakladı. Ekonominin kapitalist "sektörü" nün bir yansıması olarak, ideolojinin burjuva sektörü idealisti, arka bahçelerde bir yerlerde kaldı. Bunun tersine, proleter ideolojik materyalist "sektör", önemli bilimsel ölçülemez üstünlüğü ve **onun proletaryanın çıkarları ile bir olması sayesinde lider pozisyonuna sahiptir .**

Burjuva ideolojik sektörünün dünya anlayışımıza karşı sunacağı ne var? En Kasvetli orta çağcılık! İşte Sözde Avrasyalıların ideolojileri hakkında yazdıkları;

"Komünist ideoloji, onlarınkinden daha az değil, daha değerli bir ideoloji ile karşılanması gerekir. Bu daha değerli ideoloji Ortodoks Hristiyanlıktır. Temel olarak kesinlikle doğru, kesinlikle sorgulanamayan bir ideoloji bulmak istiyorsak , bu

temelleri din, inanç içinde araştırmamız gerekir. Gerçek din Ortodoks Hıristiyanlıktır. "

Bu Beyaz Muhafız saçmalığı, tarihin mezarından bir ses gibi geliyor ve ülkemizde yankı bulamıyor.

Sovyetler Birliği'ndeki bilim adamlarının büyük çoğunluğu ya kesinlikle dünyadaki materyalist anlayışın temelini benimsemiştir ya da etkisi altındadır. Felsefi materyalizm alanında, onların son on yıldaki başarıları materyalist edebiyat için çok büyük bir talepte ifade buldu. Şu anda Rus dilinde materyalist düşünce dünyasının neredeyse bütün klasiklerine sahibiz. Bunun yanında S**ovyetler Birliği özel bir materyalizm tarihi hazırlıyor.** Son yıllarda Feuerbach, Diderot, Hobbes, Helvetius, Epicurus ve diğerleri gibi çeşitli büyük materyalistlerle Lenin'e filozof olarak adanmış eserlerin yanı sıra bir dizi monografi yayınlanmıştır. Sovyetler Birliği'nin kurumları Lenin ve Plekhanov 'un onlarca ve yüzbinlerce kopyaya yayılmış eserlerini yayınladılar .

Yukarıda belirtilen sebeplerden ötürü, **Materyalist diyalektik,** Sovyetler Birliği'nin teorik çalışmalarında **merkezi bir konuma sahiptir.** Bu alanda büyük başarılar kaydedilebilir. Diyalektik şu an tamda Lenin'in istediği gibi her açıdan uygulanıyor. Öte yandan, her alanda, her zaman pratikte denendiği anlamına gelen, daha yüksek bir düşünce ve araştırma yönteminin tüm alanlarında uygulanmaktadır. Bunun dışında, **diyalektik Sovyetler Birliği tarafından tarihsel gelişim ışığında incelenmektedir.**

Sovyetler Birliği'ndeki Marksist bilim, son yıllarda diyalektik alanındaki Lenin ve Engels'in en değerli, klasik eserleri ile zenginleştirilmiştir. Engels'in "Doğanın Diyalektiği" nin yayınlanması, Sovyetler Birliği'nin Marksist edebiyatında büyük bir olayı işaretledi. Yazarların ölümünden 30 yıl sonra,

Sovyet topraklarında, bu dikkat çekici Engels eserinin ortaya çıkması gerçeği oldukça dikkate değerdir.

Revizyonizmin teorik iflası ve güçsüzlüğü, Marksizm'in kurucularının eserlerinin tamamını yayınlama hakkını güvence altına alan, Marks ve Engels'in edebiyat mirasının Rus Komünistlerine Ryazanov şahsına imtiyaz edilmesiyle ifade edildi. Marks ve Engels'in toplanan eserlerinin Uluslararası Akademik Yayıncılarının ilk cildi, Ekim Devrimi'nin Onuncu Yıl dönümü arifesinde Frankfurt'ta yayınlandı. Bu anıtsal yayın 42 ciltte yayınlanacak ve dünyadaki ilk işçi devleti olan Sovyetler Birliği'nin bilimimizin büyük kurucularına ayak basacağı görkemli bir anıt olacaktı. Öyle çünkü, Ekim Devrimi'nden bu yana uluslararası emeğin ve Sosyalist hareketlerin merkezi ve aynı zamanda proleter **Marksist bilim ve düşünce merkezi Sovyetler Birliği'ne geçti.**

Tarihsel materyalizm alanında, Lenin'in makalelerinin, kitaplarının ya da konuşmalarının her biri, somut sorunlara tarihsel materyalizmin uygulanmasının mükemmel bir örneği olarak Lenin tarafından sosyoloji yöntemi olarak çok şey katılmıştır.

Diğer yandan, tarihsel materyalizm üzerine son yıllarda ortaya çıkan eserlerin materyalizmin Lenin'in eserlerinin temelinde şu veya bu şekilde özetleyen ve devrimimizin en zengin deneyimini ve proletarya diktatörlüğü çağını genelleme çabasında olduğuna işaret edilmelidir. Üretici güçler sorunu, sınıf sorunu, ideoloji sorunu, sosyalizmin "olgunlaşması" ve sosyalist inşanın aracı olarak proleter diktatörlüğü - tüm bu sorunlar, Sovyetler Birliğinin hem okullarında hem de literatüründe bir araştırma nesnesi olarak hizmet etmektedir.

Psikoloji alanında, başlangıçta, bu yöntemin dayandığı öznel yönteme ve felsefi idealizme karşı bir mücadele vardı. Bu mücadelenin bir sonucu olarak, Sovyetler Birliği'ndeki temel

metodolojik yönelim olarak **materyalizm burada da öncü bir konuma geldi.** Ancak, başlangıçta diyalektik değil, tüm karmaşık biçimlere idealizmin yerini almaya çalışan reflekslerin basit mekanik kombinasyonları olarak yaklaşan **mekanik materyalizm vardı**. Doğal olarak, böyle bir yönelim, bilinç gerçeğinin, "fiziksel olayların niteliksel özelliği" ve insan davranışının inkâr edilmesine yol açmak zorunda kaldı. Marksist psikolojisi , diyalektik materyalizm temelinde, hem Psikolojik öznel ve hem nesnel tek yanlılıktan, ve bir sentez yaratmanın üstesinden gelmeyi hedef alır. Marksist psikolojinin ana formülü şöyle der: "**Nesnel yöntemlerin kontrolü altında,** kendini gözlemleme". (Kornilov).

Yukarıda, Sovyetler Birliği'nin **bakış açısının**, bilimsel yönelimin, yani metodolojinin, **işçi sınıfı mücadelesiyle çok yakından bağlantılı olduğunu vurguladım.** Şimdi, bu metodoloji proletaryanın egemen sınıf haline gelmesi gerçeği nedeniyle, **aynı zamanda maddi mülkiyet ilişkilerinde meydana gelen değişikliklerle doğrudan bağlantılıdır.** Toplum, tabiri caizse, eski izlerinin üzerinden atladı, eski yörüngesinden çıktı ve **proletaryanın yeni bir ekseni etrafında dönmeye başladı.** Doğal olarak, Sovyetler Birliği eski gerçekleri yeni bir yöntemle, yeni bir yöntem ışığında değerlendirir. Bu, özellikle **tarih bilimi alanında belirgindir.**

MM Pokrovsky, 1905 deneyiminden kazanılan en önemli şeyin, **"tarihsel sürecin diyalektiğinin soyut bir edebi terimden canlı, somut ve somut bir gerçeğe,** sadece kendi gözlerimizle gördüğümüz değil, yaşanmakta olan bir gerçeğe **dönüşmesi" olduğunu,** kesinlikle doğru bir şekilde belirtti. Bu, ülkemizin tarihsel yaşamının girdiği yeni tarihsel aşamaya tam olarak karşılık gelen Rusya'da tarihsel materyalizmin gelişimindeki yeni bir aşamayı teşkil ediyor . " Yoldaş Pokrovski'nin 1905 yılı ile ilgili bu sözleri , Sovyetler

Birliği'nin yaşadığı on yıl boyunca çok daha büyük bir ölçüde doğrudur. **1917'den bu yana tarihsel materyalizm daha da yüksek bir gelişim aşamasına girmiştir.** Bu nedenle, Yoldaş Pokrovsky , "içinde yaşadığımız günlerin tarihsel materyalizmi, bırakın 1897' yi, 1917'nin tarihsel materyalizminden de daha karmaşık ve karışık" derken, yine haklıdır.

Sürekli tarihsel materyalizmin temelini daraltan ve bozan "Ekonomik materyalizm", her şeyden önce tarihin nesnel diyalektiği üzerine, hayati "düzeltmeler" süreci içine girdi. Devrim, Sovyetler Birliği'ni tarihsel-materyalist anlayışı derinleştirmeye, tabiri caizse, **diyalektik yönlerini öne çıkarmaya zorladı.** Sadece doğru bir şekilde anlaşılmış olan Marksist metodoloji, yani, materyalist diyalektik, bizi bütün bu eksiklikler ve hatalardan koruyabilir. Bu yolda kayda değer zaten büyük başarılarımız var. Marksist tarihsel araştırma, şimdi 1905-1917 döneminden çok daha yüksek bir teorik düzeydedir.

Sovyetler Birliği, **edebiyat ve sanat alanında önemli başarılara sahiptir.** Ekim öncesi edebiyat öncelikle asil sınıf, burjuvazi ve orta sınıf edebiyatıydı. İşçiler ve köylüler, yaşamın ustaları değillerdi, sanatsal temsilin nesneleri olarak eşit haklara sahip değillerdi. Edebi insanlar ve sanatçılar, çoğunlukla, maddi ve manevi olarak egemen sınıf olan **burjuvazinin pençelerinde idiler.** Bu nedenle, halk, yani. işçiler ve köylüler, sanat eserlerinde, öncelikle "efendiler"in hayatını güzelleştiren süslemeler olarak düşünürlerdi. **Proleter ve köylü edebiyatı gelişmeye başladı,** doğru, eski toplumun rahmi içinde, ancak **yalnızca Sovyetler Birliği'nin egemenliğinde çiçek açmaya başladı.** Sınıfların toplumdaki birbirleriyle ilişkilerinin değişmesiyle birlikte, yazarların sınıf kompozisyonları ve edebi eserlerin nesneleri de değişmektedir. Plekhanov, "Toplumda

belirli bir zamanda hâkim olan sınıf, edebiyat ve sanatta da egemendir" diyordu.

Edebiyat, modern toplumda sınıf mücadelesinin yansımasının oldukça karmaşık ve karışık bir biçimini oluşturur. Edebiyat ve sanat yaratımıyla ilgili karmaşık ve karışık sorunların tümü, sosyal temellerinin keşifi, belirli sanatsal yaratım biçimleri ile sosyo-ekonomik oluşumları arasındaki bağlantılar, biçim ve içerik arasındaki ilişkiler, vb. toplumdaki sınıfların değişme çağını ve yeni bir proleter ve köylü edebiyatın büyümesini, bunların bir araya gelmesini, verili alanda **metodik sorunlara büyük ilgi uyandırdı** . Edebiyat ve sanat teorisi alanındaki **Marksist yöntem birbiri ardına zaferler kazanıyor.**

Sovyet ekonomisi ile ilgili hala söylenecek birkaç söz var. Ekonomimizin kardinal yeniden inşası süreci ile bağlantılı olarak, **temel ekonomik yasa ve kavramların içeriği de değişmektedir.** Sovyet ekonomisi türünün özelliklerini ve kendine özgü kalkınma yasalarını zaten ortaya koyuyor. Sovyet ekonomisinin **kendine özgün karakteri** ile bağlantılı **temel metodolojik sorunlar,** polemik ve tartışmaların bir nesnesi olarak kendini göstermektedir. Sadece **Materyalist diyalektik yöntemin doğru bir şekilde kullanılması soruna doğru bir yönelim verebilir.**

Şu anda Sovyet ekonomisinin karşı karşıya geldiği bütün sorunları çözme şansımızın az olmasının bir nedeni vardır. Aşağıdaki çok ilginç rakamlar, teorik düşüncenin, ekonomik alanda ne kadar fazla ve yoğun bir şekilde çalıştığını göstermektedir. Son yakın yıllarda, planlama ve Sovyet ekonomisi teorisi konularına ayrılmış yaklaşık **500 kitap yayınlandı**. Son 5-6 yıl boyunca bu sorunlarla ilgili yaklaşık **2.200 gazete makalesi** yazılmıştır. Devrimin ilk dört-beş yılında bu konuda sadece onlarca eser yazılmıştır.

Birçok basın makalesi, kapitalist ve sosyalist ekonomideki karşılaştırmalı araştırma çalışma yönteminin, sermayenin organik bileşimi, kâr oranının düşmesi, kira yasaları, eşit kâr oranları yasası, değer, yasası, sermaye ve krizlerin yeniden üretimine ilişkin yasaların kullanımına yöneliktir.

Marksist metodolojinin sosyal bilimlerde kazandığı başarıların kısa bir özetini verdim. Fakat burada sunulan gerçeklerde , her tarafsız insan, M**arksist bilimde güçlü bir gelişme ve muazzam başarılar olduğunu kabul etmek zorundadır.** Marksizm şimdi tüm sosyoloji alanlarında lider bir rol oynamaktadır. Ancak, somut bilimlerde olduğu gibi, sosyalist yapı alanındaki başarılarımız da, teorimizi, etkileşim yasası temelinde daha da zenginleştirerek, **teorimizi büyük ölçüde zenginleştiriyor.** Bu özellikle felsefi Marksizm alanında hissedildi. Diyalektik ya da bir materyalizmin bir biçimi ya da diğerinin etrafındaki saf teorik tartışmaların , şu an ülkemizde meydana gelen **köklü değişim süreçlerinin sadece bir yansıması olduğu**nu anlayanların sayısı az.

Marksist yöntem, kendisini hem **dünya anlayışı teorisi** , ve hem de **onu değiştirmede** bir araç olarak, **bir devrim aracı olarak** görkemli bir şekilde **kanıtlamıştır.**

Komünist
Kasım 1929 Sayısı

Burjuva Feminizmi ve Emekçi Kadın

Eleanor Marx
1892

Eski bir atasözü, 'Cehenneme giden yol iyi niyetlerle döşenmiştir' diyor. Kadın emekçiler burjuva kadın hareketinin taleplerini iyi anlayabilirler; bu taleplere sempatik bir tutum alabilirler ve hatta almalıdırlar; ancak **kadın emekçilerin ve burjuva kadınların hedefleri çok farklıdır.**

İlk ve son olarak, bakış açımı net bir şekilde ortaya koymak istiyorum ve sanırım birçok kadın için konuşuyorum. **Kadınlar olarak,** bugün çalışan erkeklerin de olduğu gibi, erkeklerle aynı hakların kazanılması konusunda kesinlikle canlı bir sorunumuz var. Fakat biz inanıyoruz ki bu '**kadın sorunu**' **emeğin özgürleşmesi genel sorununun önemli bir bileşenidir.**

Hiç şüphe yok ki bir kadın sorunu var. Fakat bizim için - doğum yoluyla ya da işçi davası için mücadele ederek işçi sınıfı arasında sayılma hakkını kazanan - **bu konu genel işçi sınıfı hareketinin bir sorunudur.** Üst veya orta sınıftaki kadınların, sağlam temelli ve kazanımı emekçi erkeklere de fayda sağlayacak haklar için mücadelelerini anlayabilir, **sempati duyabilir ve gerektiğinde yardımcı olabiliriz** . Söyleyeyim, hatta yardımcı olabiliriz: Komünist Manifesto bize, bu hareket bizim olmasa bile, **işçilerin davasına fayda sağlayan herhangi bir ilerici hareketi desteklemenin görevimiz olduğunu öğretmedi mi?**

Bu *(Burjuva)* kadınlar tarafından gündeme getirilen **her talep bugün yerine getirilse,** biz emekçi kadınlar hala daha önce bulunduğumuz yerde oluruz. Kadın emekçiler, utanç verici sağlıksız koşullar altında, utanç verici düşük ücretler için, **hala utanç verici uzun saatler çalışacaktır;** yine sadece fuhuş veya

açlık arasında seçim şansları olacaktır. **Sınıf mücadelesinde,** emekçi kadınların acımasız düşmanları arasında hala "iyi kadınları" bulacağı her zamankinden daha doğru olabilir; **bu** *(burjuva)* **kadınlarla**, işçi sınıfı kardeşlerinin kapitalistlerle acımasızca savaşması gerektiği kadar **acımasız bir şekilde savaşmak zorundadırlar.**

Orta sınıfa mensubu erkek ve kadınların **emeği sömürmek için 'özgür' bir alana ihtiyaçları vardır.** Kadın hakları hareketinin yıldızı Bayan Fawcett, **kadın işçiler için çalışma saatlerinin yasal olarak azaltılmasına karşı olduğunu açıkça ilan etmedi mi?** Bu sorunda, Ortodoks kadın-hakcı larının ve Schopenhauer'in zayıf takipçisi olan iyi arkadaşım Bay Base'in her ikisinin de kesinlikle aynı pozisyonu alması ilginçtir ve belirtmek gerekir. **Bu kadın-hakçısı, bu kadın düşmanı için, 'kadın' sadece kadındır.** Her ikisi de orta sınıfın **sömürücü kadınının** ve işçi sınıfının **sömürülen kadınının var olduğunu görmüyor.** Ancak bizim için, arasında fark var. **Bayan Fawcett ile çamaşırcı kadın** arasında, Rothschild ve onun çalışanlarından birisi arasında gördüğümüzden fazla hiçbir ortak nokta görmüyoruz. Kısacası, **bizim için sadece işçi sınıfı hareketi vardır.**

Bizim için, bir erkek sorunundan daha fazla , **burjuva bakış açısından bir 'kadın sorunu'** yoktur. **Burjuva kadınlar da bize yardım eden haklar talep ettiklerinde**, tıpkı sınıfımızın erkekleri burjuva sınıfından geldiği için oy verme hakkını reddetmedikleri gibi, **onlarla birlikte savaşacağız.** Biz de, burjuva kadınların kendi çıkarları doğrultusunda, bize isteyerek ya da istemeyerek **sağladıkları hiçbir menfaati reddetmeyeceğiz.** Bu faydaları silahlar, işçi sınıfı kardeşlerimizin yanında daha iyi savaşmamızı sağlayacak olan **silahlar olarak kabul ediyoruz**.

Biz erkeklere karşı mücadelede dizilmiş kadınlar değil, sömürücülere karşı mücadele eden emekçileriz.

Eleanor Marx, 1892

From: Hal Draper and Anne G. Lipow

Ekim Devriminin Arifesinde Lenin

E. Rakhva 1926 (Lenin'in özel koruması)

Eylül 17, 1917 de Petrogradaki hava zaten gergindi. İşçiler açıkça hareket etmeye başlıyorlardı. Kitlelerin hareketleri yükselmişti. Büyük olayların yaklaştığı hissediliyordu.

Lenin'den, Krupskaya vasıtasıyla bir mesaj aldım. O zaman Lenin Vyborg da Finli Yoldaş Lattuka nın apartmanında kalıyordu. Mesaj Lenin'i görmemi ve onun Petrograda emniyetli bir şekilde geçişi sağlamamı söylüyordu.

Gerekeni yaptım ve Lenin petrograda tehlikesiz bir şekilde ulaştı.

Lenin, haberi olduğu (tanıdığı), Vyborg Chaussee de Lanskaya tramvay deposunda çalışan bir işçinin evinde, Krupskaya tarafından bulunan bir apartmana yerleşti. Ben apartmanın sahiplerini tanımıyordum. Şüphesiz ki emniyet nedenleriyle onların kim olduğunu da soruşturmadım. Lenin in onları tanıyor olması benim için yeterli idi. Birkaç defa , önceden planlanmış bir şekilde kapıyı çaldığımda kapıyı açan , ve Lenin in evde olup olmadığını sorduğumda beni içeri alan, oldukça beyaz saçlı, yaşlı bir kadın gördüm.

Daha sonra , çok meşguldüm, Lenin'in Finlandiya'dan petrograda taşındığı bu dönemlerde ona kimlerin bu sığınağı sağladığını sormayı tamamen unuttum.

Petrograda gelir gelmez Lenin hararetle çalışmaya başladı. Pravda için bir sürü yazı yazdı ve bir sürü yoldaşı (apartmanında) ağırladı, en sık ağırladığı Stalin Yoldaş. Kendisinin çağrısını yaptığı birkaç toplantıya katıldı. Bu toplantılar Merkez Komitesi üyeleri ile yapılmıştı.

Ekim 10 da Lessnoy bölgesi Duma da , Merkez Komitesi üyelerine ilave olarak, bir sürü sorumlu yoldaşların da olduğu

bir toplantı yapıldı. Bu toplantıda Lenin İktidarın ele geçirilmesi sorununu kesinlikle ortaya koydu.

Ben bütün toplantılara onun "koruması" veya "refakati/eşlik edeni" olarak katıldım.

Olaylar çok hızlı bir şekilde olgunlaştı. Lenin bölge örgütlerinde dağıtılmak üzerine bir mektup yazdı.(Lenin bu mektubunda partinin kararlı bir şekilde hareket etmesi üzerine ısrar ediyor ve geciktirmenin/ağırdan almanın hayati tehlikeli olacağını söylüyordu) Bu mektubu Vyburg bölgesinde yaşayan Jenny Egorova ya ulaştırdım. O da daktilo da kopyalarını yaparak bölgelere gönderdi.

Benim işim, haberleşme araçlarının kötü olması nedeniyle, özellikle çok zordu, Lenin in (verdiği) görevleri yerine getirmenin çok zor olduğu zamanlar oldu. Buna rağmen , bu görevleri yerine getirmek zorundaydım, aksinde Lenin beni (kullandığı deyim in anlamıyla) şiddetli bir şekilde azarlar/paylardı, doğru, kibarca, ama sert bir şekilde.

Lenin in talimatları üzerine fabrikaları ziyaret ettim, ve toplantılara katıldım, işçilerin ruh halini (nabzını) ve alınan kararları not aldım. Aynı amaçla Askeri kışlaları ziyaret ettim, ve akşam Lenin beni gördüğüm ve duyduğum her şey üzerine detaylı sorguladı.

Ekim 25 de , Kerensky hükümetinin Neva ırmağı üzerindeki köprüyü yükseltmeye (ulaşıma kapatma ya) niyeti olduğu haberini aldım. Şehirde devriyeler takviye edilmiş ve köprüler askerler tarafından koruma altına alınmıştı.

Gidip Lenin i apartmanında görmeye karar verdim. Ulaştığımda gelişen olayları rapor ettim ve Kerensky askerlerinin köprüyü yükselttiği zaman bölgelerin birbirinden soyutlanacağını/ayrılacağını ve böylece her birinin, teker teker, yenilebileceğini vurguladım. Vyborg bölgesi , tam tatminkâr

olmasa da, gerçekte Kızıl Muhafızın güçlü olduğu , silahlı olduğu ve iyi sağlamlaştırıldığı tek bölgeydi. Örgütlü bir askeri kadrosu da vardı. Lenin söylediğim her şeyi dinledi ve “”evet bugün başlamalı “”dedi…

Cay içtik ve yemek yedik... Lenin derin düşünce ile odanın içinde bir köşeden öbür köşeye volta atmaya başladı.

Birden , Stalin yoldaşın , mümkün olan en kısa zamanda, bulunmasının gerekliliğini söyledi. Bunun imkânsız olduğunu söyledim. Stalin in Pravda ofislerinde(n birinde) mi yoksa Smolny demi olduğuna emin değildik. Smolny e gidip gelmek, bütün tramvayların artık çalışmadığını düşünürsek, birkaç saat alacaktı. Yürüyerek gitmek zorundaydım. Stalin yoldaşın gece yarısından önce ulaşabileceği ihtimalinin olmadığını hesap ettim.

Görüşlerimi duyan Lenin “” o zaman hadi Smolyn ye beraber gidelim”” önerisini verdi.

Onu, eğer tanıyan çıkarsa karşılaşacağı büyük tehlikelere dikkati çekerek, onu bu önerisinden vaz geçirmeye çalıştım.

O zaman, Lenin’i bu Smolynye gitme kararından vazgeçirmeye çalışarak Devrime karşı bir suç işliyor olduğumu bilmedim. Aradan dokuz sene geçti. Suçun uzaklığından faydalanarak, sınırlama yasasına dayanabirim.ve Merkez Kontrol Komisyonunun benden bu gerçeği sakladığım için hesap sormayacağını düşünüyorum.

Ancak , Lenin benim önerilerimle ikna olmadı. , ısrarla beyan etti

“”“hadi Smolnye gidiyoruz.”“”

Tedbir olarak kılık değiştirmesine karar verdik. Olanaklar içerisinde elbisesini değiştirdik, yüzüne kirli bir mendil sardık ve başına eski bir şapka taktık. Smolny e , olası bir acil durum

için hazırlanmış, iki geçiş müsaade kartım vardı. kartlar acemice hazırlanmış. Orijinal isimler silinmiş ve Petrograd Sovyet in var olmayan isimleri ile değiştirilmişti. Mürekkep solmuştu, sahte isim se mürekkep parlıyordu... Buna rağmen, bu "dandik" kartların yardımıyla geçişimizi sağlamaya karar verdik...

Evden ayrılıp, Samson Prospect boyuna geldiğimizde saat 8 sıralarındaydı.

On dakika sonra, tramvay durağında , depo yönünde bir tram arabasına yüklendik... Arabanın arka platformuna tırmandık ve tram arabasının depoya ayrılım yaptığı Botnik Caddesi köşesine kadar emniyetle gittik. Sonra yürüyerek devam ettik. Lıteyne köprüsünün Vyborg tarafı oldukça geniş bir Kızıl Muhafız kıta sı tarafından kontrol ediliyordu. Muhafızı geçtik. Ne kimse yanaştı ne de bir şey soran oldu. Köprünün ortasını geçtiğimizde Kerensky askerlerinin köprünün sonunda olduğunu gördük. Onlarda köprüyü kontrol ediyor ve geçmek isteyenlerden geçiş kartı soruyorlardı. Şüphesiz ki bizim "kartımız" yoktu...

Askerler oldukça enerjik/güçlü bir şekilde itirazlarda bulunan işçilerle çevrilmişlerdi. Lenin işçilerin geçişlerine müsaade edilmediğini görmesine rağmen, geçmeğe karar verdi. Tartışanlara yaklaştık. Bizim gibi , işçilerin çoğunluğunun geçiş kartı olmadığını öğrendik.

Askerlere göre, onların Staff Headquarters dan geçiş kartlarını temin etmeleri gerekiyordu. İşçilerse kızgındı ve açıkça askerlere küfrediyorlardı. Biz onların bu çekişmelerinden yararlandık ve askerlerin arasından sızarak Liberty prospecte , oradan da Shpalernaya caddesine ve Smolynye doğru yolumuza devam ettik. Shlapernaya caddesi üzerinde epey yol almıştık ki iki tane Junkersın bize doğru geldiğini gördük. Bize

yaklaştıklarında “”” Dur, kartlarınızı gösterin””” emrini verdiler...

Ben Lenin’e, “”Sen devam et , ben bunlardan kurtulacağım” ”diye fısıldadım.

Cebimde iki tabancam vardı. Onlarla sert bir şekilde , kimsenin geçiş kartı çıkarıldığını bilmediğini, bizim de bu yüzden kart almamızın olanaksız olduğu, münakaşasına başladım. Bu arada Lenin bizden sessizce uzaklaştı. Junkers lar kırbaçlarıyla beni tehdit ettiler ve onları takip etmemi emrettiler. Reddettim. Sonunda bariz olarak serseri gibi gördükleri benimle uğraşmaktan vazgeçtiler. Ve gerçekten de tipik serseri görünüşünü sahnelemiştik.

Bir müddet sonra aramıza oldukça mesafe koyan Lenin e yetiştim ve yola beraber devam ettik.

Smolnye ulaştık. Girişler geniş kalabalıklar tarafından kuşatılmıştı. Burada eskiden beyaz olan Petrograd Sovyet üyelerinin geçiş kartlarının kırmızıya dönüştürüldüğü ortaya çıktı. Bu , şanssızlığımız, bizim için daha ciddi olan bir engelleme yaratıyordu ve bekleyen kalabalık içinde hiçbir yoldaşı göremiyorduk. Kalabalık Smolnye girişe müsaade edilmediğinden çok kızgındı. Bense en fazla kızgın olan ve kızgınlığımı en yüksek sesle belirtendim. “””Dandik”” geçiş kartlarımızı havada sallayarak, Petrograd Sovyet in tam üyesi olduğumuzu ve neden geçişe müsaade edilmediğini bilmek istediğimi talep ettim. Ön sıradaki yoldaşlara kart kontrolcülerine önem vermemelerini , ve (hep beraber) iterek girmelerini ve Smolnye girdikten sonra sorunun çözümleneceği çağrısını yaptım. Bir yankesicini yaptığı gibi sıkıştırmaya başladım. Sonuç, geçiş kontrolcüleri kenara süpürüldü. Smolyne geçtik ve ikinci kata kadar yolumuzu aldık. Toplantı salonunun koridorunun sonunda, pencerenin yanında Lenin durdu ve beni Stalin Yoldaşı bulmaya gönderdi.

Koridorda konuşmak elverişsizdi, bu nedenle koridorun yanında bir odaya girdik.

Sovyet in oturumda olduğu Toplantı salonundan üç adam çıktı ve bizim bulunduğumuz odaya girdi. Bunlar Menşeviklerin başlarıydı, partinin lideri Dan ve Leiber, ve onlarla birlikte , yanlış hatırlamıyorsam , Gotz. Bir tanesi, hatırlamıyorum kim, odada asılı bir paltonun cebinden bir paket çıkardı ve diğerlerini de yiyeceğe , ekmek, yağ, sosage ve peynir, paylaşmaya davet etti. Derin konuşma içerisinde olduklarından bizi tamamıyla unuttular. Paltonun cebinden çıkartılan, bir tarafı açık olan yiyecek paketi, masanın diğer tarafında, Lenin in oturduğu köşedeydi. Paketle ilgilenen kafasını kaldırdı ve yüzü (mendille burundan aşağı) kapalı olmasına rağmen Lenin'i tanıdı. Büyük bir utanç duyarak, alelacele kalanı toplayıp üçü de kırbaçlanmış it gibi toplantı odasına döndüler. Bu olay Lenin'i mutlu bir havaya soktu ve bütün kalbiyle güldü...

Biz de partinin bir sürü liderinin katıldığı bir odaya doğru yol aldık. Hemen gelişen olayları tartışmaya başladık.

Şehirde çatışma devam ediyordu. Tüfek ve makineli tüfek sesleri bariz bir şekilde duyulabiliyordu.

Toplantı odasındaki (Menşevik) oturum sona erdi. Sıranın onlarda olduğunu bilen Menşevikler ayrılmada acele ettiler.

Petrograd Sovyet in toplantısı Gece yarısına doğru çağrıldı. Petrograd Sovyet üyeleri dağılmadı.

***Konuşma sırası Vladimir İlyiç Lenin de ***

Bu anonsun odada yarattığı heyecanı açıklamayı imkânsız buluyorum. Yine de, tüfek ve makinalı tüfeklerin sesi duyulmaz oldu, ve dakikalarca süren alkışlamalarla daha da düştü. En sonunda Lenin kendini duyurabildi...

Toplantı bittiğinde "koruma" olarak görevimi yerine getirmek için onunla beraber bir alt kata gittik.

Yoldaşlar masanın etrafında, sandalyelerde yerlerini almışlardı. Benim için bir sandalye kalmamıştı. Kapının kenarında , yerde, çenemi dizime yaslayarak oturdum.

Yoldaşlar yeni bir hükümetin oluşturulmasını tartışıyorlardı. Ortaya çıkan sorun üyelerinin hangi isimle çağrılacağı idi; bakan kelimesi uygun görülmüyordu. Birisi "komissars"- "halkın komissarı" önerisini getirdi. Ve karar verildi. Sonra değişik pozisyonlar için önerilere geçildi.

Bütün bu dönem ben köşede oturup dinledim.

Benim görevim şimdi bitmişti. "İşsiz" birisi olmuştum.

E. Rakhva 1926 (Lenin'in özel koruması)

Note-140 ıncı doğum günü için anlatımın özüne sadık kalarak acele bir tercüme oldu, tarihin en önemli bir gününün arifesinde olması , ve Lenin in devrim arifesindeki gününün sokaktaki "maceralı" olan bir kısmını anlatması nedeniyle güzel bir anı. Okumamış olan yoldaşlarla Paylaşmak istedim.

Vietnam ve Troçkizm - Ho Chi Minh den üç mektup

(Aşağıdaki mektuplar Troçkistler tarafından basılan kitaptan alınmıştır. Bu mektupları Ho Chi Minh i kötüleme ve Stalinist bir faşist (!) olduğunu "isbat etme" amacıyla "ilave", "delil" olarak sunmaktalar. *EA*)

1939 yılında Vietnam CP, Çin'den gönderildi

İlk Mektup

Kwelin, 10 Mayıs 1939

Sevgili yoldaşlar,

Geçmişte, bana ve sayısı az olmayan yoldaşlarıma göre , Troçkizm Çin Komünist Partisi içindeki, **eğilimler arasında bir mücadelenin sorunu** gibi görülüyordu. Bu yüzden , biz bu konuya dikkat etmedik. Ancak savaş patlak vermeden kısa bir süre önce, daha tam olarak, 1936 yılının sonundan beri, ve özellikle savaş sırasında, **Troçkistlerin canice propagandaları gözlerimizi açtı**. O zamandan bu yana, biz kendimize sorunu inceleme hedefini koyduk.

Ve çalışmamız bizi şu sonuçlara ulaştırmıştır:

1. Troçkizm sorunu, Çin Komünist Partisi içindeki **eğilimler arasında bir mücadele değildir**.: Komünistler ve Troçkistler arasında hiçbir **bağlantı, kesinlikle tek bir bağlantı yoktur.** Bu tüm insanları ilgilendiren bir sorundur: *(Troçkistlerin)* Anavatana karşı mücadele *(si)*.

2. **Onlar** şimdi **Japon faşistler** ve yabancılar. Bu nedenle, onlar kamuoyunu aldatmaya, komünistlerin itibarını zedelemeye ve bölünmeler **yaratmaya çalışıyorlar**, ve insanları Komünistlerin

ve Troçkistlerin **aynı kampta olduğuna** inandırmaya çalışıyorlar.

3. Çin Trotçkistleri (diğer ülkelerin Troçkistler gibi) hiçbir siyasi grubu, bir partiyi bile temsil etmemektedir. Onlar zalimler çetesi bir gruptan başka bir şey değildir, Japon **faşizminin** (ve uluslararası faşizmin) **beslediği köpeklerdir.**

4. Tüm ülkelerde, **Troçkistler** kirli işlerini ve eşkıyalıklarını **maskelemek amacıyla** kendilerine güzel isimler verirler. **Örneğin**: İspanya'da kendilerini Birleşik Marksist İşçi Partisi (POUM) olarak isimlendirirler. Barselona'da, Madrid'de ve diğer yerlerde **Franko hizmetinde** casusların yuvalarını teşkil edenlerin onlar olduğunu bilmiyor musunuz?

Bu **rezil 'beşinci kol',** İtalyan ve Alman faşistlerin ordusunun **casusluk gövdesinin** planlarını yapanlar onlardır. Japonya'da, bunlar kendilerine Marks-Engels-Lenin Ligi (MEL) diyorlar. Japon Trotçkistleri gençliği lige cezbediyorlar, sonra da onları **polise ihbar ediyorlar**. Onlar içten onu yok etmek amacıyla Japon Komünist Parti sine sızmayı amaçlamaktalar. Bence, şimdi Proleter Devrimi Grubu etrafında organize olan Fransız Troçkistleri, Halk Cephesini sabote etme amacında odaklandılar. Bu konuda benden daha iyi bilgilendirilmiş olduğunuzu düşünüyorum. Burada, Çin'de Troçkistler, "Japonlara Karşı Mücadele, Kültür ve Kızıl Bayrak gibi oluşumların etrafında yeniden toplanıyorlar.

5. **Troçkistler** sadece **komünizmin düşmanları değiller**, bunlar aynı zamanda demokrasi ve ilerleme düşmanlarıdırlar. **Onlar en rezil hainler ve casuslardır.**

Belki Sovyetler Birliği'nde Troçkistlere karşı duruşmalarda suçlamaları okumuşunuzdur? Bunları okumadıysanız, onları okumanız ve arkadaşlarınıza okutmanızı öneriyorum. Bu

okuma (tutanaklar) çok yararlıdır. Bu Troçkizm ve **Troçkistlerin gerçek iğrenç yüzünü görmeniz için yardımcı olacaktır.** İşte, doğrudan Çin ile ilgili (tutanaklardan) almış olduğum bazı pasajlar .

Mahkeme önünde , Troçkist Rakovski', 1930da (Sovyet Kızıl Haç temsilcisi olarak) Tokyo'da iken , Japon hükümetinde yüksek kademede bir kişinin ona şunları söylediğine yemin ediyor. ""Troçkistlerin eylem stratejisinde değişiklikler bekliyoruz. Ben detaya girmeyeceğim. Sadece Troçkistlerden Çin işlerinde **bizim müdahalemiz lehine eylemler beklediğimizi** söylemek istiyorum."

Japon'a yanıtlama olarak , Rakovski : "Bu konuda Troçki'ye yazacağım'" der. Aralık 1935 yılında Troçki yandaşlarını Çine gönderdi, birkaç kez altını çizdiği talimatlarındaki ifade şuydu:' **Çin'in Japonya tarafından istilasına engel oluşturmayın** ".

Böylece, Rus Troçkistler anavatanlarının Japon kısmını satmak istediler-Sibirya ve Maritime Eyaletleri - şimdi, devamını, bizim Vatanımızı, Çin'i satmak istiyorlar!

Ve Çin Troçkistleri, nasıl hareket ettiler? Yani, bilmek için acele ettiğiniz bu, değil mi?

Ama, sevgili yoldaşlar, buna sonraki mektubuma değin size yanıt veremem. bana kısa mektuplar yazmamı tavsiye eden sizler değil misiniz?

Umarım yakında tekrar görüşürüz.

PC

(Ho Şi Minh)

İkinci Mektubu

Sevgili yoldaşlar,

Çin'de Troçkistlerin faaliyetleri hakkında size cevap vermeden önce, size onların Dördüncü Enternasyonal adına yazan bilinen, yarım düzine hainler , çete liderlerini tanıştırmama izin verin. Tran Doc Tu (Chen Duxiu), Banh Thuat Ki, La Han, Diep Thanh, Truong Mo Dao, Hoang Cong Luoc. *

Kronolojik olarak yaptıkları eylemler şunlardır:

Eylül 1931 yılında, Mançuryanın Japon işgali sırasında, Japon İstihbaratı, ilk üçü ile bağlantı kurdu. İki parti bir anlaşma imzaladı: **Troçkist grup Japon işgaline karşı herhangi bir propaganda yapmamak için anlaştılar**. Japon İstihbaratı 'verilen hizmetlerin sonuçlarına' göre, Troçkistlere aylık üç yüz dolarlık bir meblağ yanı sıra, diğer tamamlayıcı paralar ödeme konusunda anlaştılar.

Bu andan itibaren, Chen Duxiu (Tran Doc Tu) ve suç ortakları hemen işe koyuldular. Japon paraları ile "Mançurya işgaliyle, **Japonlar çatışmayı hızla çözmek ve bitirmek istediler,** onlar kendilerini Çinlilerin efendileri yapmak amacında değiller", gibi fikirleri yaymak için dergi ve satirik **broşür yayınlamaya başladılar.**

Ancak bu fikirler kendi yayınlarının sütunlarına bulaşır bulaşmaz, Şanghay Japon birlikleri tarafından Ocak 1932'de saldırıya uğradı.

Bu anda, Troçkistler ne diyor? onlar yanlış olduklarını anladılar mı? onlar işgalciler ile iş birliğini durdurdular mı? **Kesinlikle hayır!** 19. ordunun askerleri vatanı savunmak için kanlarını dökerken , **Troçkistler sözleri ve eylemleriyle , suç üzerine suç işlemeye devam ediyorlar**. Bir tarafta, 'Şangay için **savaş halkı**

hiç ilgilendirmez", "bu ulusal devrimci bir savaş değildir". "Bu 'emperyalist bir savaş durumudur “diye yazıyorlar. . Diğer taraftan, onlar, yalan haber yayıyor, bir yenilgiyi kabul edici karakterde sloganlar öne sürüyorlar, savunma sırlarını veriyorlar vb.

Ancak hepsi bu değil. Hoa Van Khoi ve Cung Van Thu gibi Troçkistler **polis ve Japon patronlarıyla gizli irtibat halinde**, Şanghay işçi grevi içine sızmışlar , ve hareketi sabote etmek için bütün yolları kullanıyorlar. Grevdeki en **yetenekli aktivistleri tutuklattırmayı başarı noktasına kadar.**

1933 yılında, Komünist Partisi üyeleri, Generalissimo Phung Ngoc Tuong ve General Cat Hong Xuong , Kal Gan da Japonyaya karşı direnç kuvveti organize ettiler. CCP nin yeraltında (gizli) olması nedeniyle, merkez ve Kuzey arasındaki irtibat zorluklar gösteriyordu. Bu durumdan yararlanarak , **Troçkist Truong Mo Dao,** kendini 'Komünist Partisi temsilcisi' olarak göstererek, Japonya ya karşı savaşı, " **Japonya’yla yürü, Çan Kay Shek karşı mücadele et**"' sloganıyla , bir iç savaşa doğru dönüştürmeye çalıştı. Sonunda, maskesi ortaya çıktıktan sonra , General Cat tarafından ihraç edildi. Kısa bir süre sonra, General Cat in Tientsin'e bir yolculuğu sırasında, Truong Mo Dao, onu takipçileri tarafından öldürttü.

Sonraki mektupta Çinli Troçkistlerin Vatan hainliği için nasıl faaliyetler izlediklerini size anlatacağım.

Yoldaşça Selamlar

PC Hattı

(Ho Şi Min)

Vietnam ve Troçkizm - Ho Chi Minh -**Üçüncü Mektubu**

Sevgili Yoldaşlar,

En son mektubumda Troçkistlerin Japonlardan maaş aldıklarını, onların Şanghay da Kahramanca mücadeleyi ve Kal Gandaki vatansever hareketimizi nasıl sabote etmeye çalıştıklarını anlatmıştım. Bugün, sizlere onların diğer suçlarından bahsedeceğim.

Fukiene geri çekilmiş olarak, 19 Ordu tekrar mücadelesine başladı. Bir Anti-Japon Hükümeti kurdu ve Çin Kızıl Ordusu ile bir anlaşma imzalanması sayesinde, birleşik cephe propagandası başlattı. Bundan kısa bir süre önce, 19uncu ordu en anti-komünist güçlerden biriydi. Ancak anavatan tehdidi tehlikesi ile karşı karşıya gelince, "işgalcilere karşı mücadele" bu tek amacı hedefleyebilmek amacıyla, iç çatışmaları ve nefreti unutmayı kabul etti.

Japonların emirlerini yerine getiren Troçkistler hemen harekete geçtiler: bir tarafta, yeni hükümete karşı mücadele etmek için bunlar kitleler arasında bölgeci duyguları kışkırttılar, -19uncu ordu Kwangtungdan gelmişti . Diğer taraftan, Kızıl Ordu'yu zayıflatmaya çalıştılar. İkinci görevin üstesinden gelmek için şu yolları takip ettiler: Birçok devrimci militanları arasında, Kızıl Orduya katılmaya başvurdular. Başlangıçta, güven kazanmak için, olumlu tavırlar aldılar. Az ya da çok önemli sorumluluklara yerleştirildikten sonra, hainliklerine başladılar. Size birkaç örnek alıntılayacağım: savaşta, geri çekilmek gerekli iken, onlar ilerlemek için emir verdiler. İlerlemek gerekli olduğunda, onlar geri çekilme emrini verdiler. Onlar ihtiyaç duyulmayan yerlere takviyeler ve silahlar gönderdiler. Ama nerede ihtiyaç vardı , bunları göndermediler. Onları kollarını ve bacakları nı kesilecek hale gelmesi amacıyla, ordunun

kadrolarını, savaşçıların yaralarını zehirle kapattılar. Neyse ki bu suç eylemleri zamanında keşfedilmiştir. Komünistler için Ne şans!

1935 yılından bu yana, komünistler Japonya’ya karşı ulusal Cephe oluşturmak için büyük çapta bir kampanya açmıştır. Halk, özellikle, işçiler ve köylüler, aktif olarak bu programa katıldılar. Kuomintang da, bir ulusal Cephe fikri ilerleme kaydetmektedir. Bu süre boyunca, Troçkistler in yalanları ve ihaneti aynı anda uyguladıkları, ikili oynadıkları kanıtlanmıştır. Onlar kitlelere " gördünüz mü komünistler sizi burjuvaziye sattı", "Kuomintang Japonlara karşı savaşmaz!' Kuomintang'ı hitaben : 'Ulusal Cephe! Bu Komünistlerin bir aldatmacasından başka bir şey değildir. " "Japonya’yla savaşmak için, komünistleri yok etmelisiniz".

1936 sonlarına doğru Japonlara karşı birleşme siyaseti Tay An olaylarıyla zafer kazandı. İç savaş siyasetlerinin yenilgi ile karşı karşıya kalmasıyla, Truong Mo Dao ve Ta Duy Liet , gibi Troçkistler Milli Cephe'nin en ikna olmuş takipçilerinden birisi olan Vuong Di Triet e karşı suikast düzenlemeye karar verdiler.

Şimdi, size 1937 hakkında, savaş öncesi döneminden bahsediyorum. Troçkistler dışında herkes Japonya’ya karşı mücadelede birleşmişti. Bu hainler gizlice bir araya geldiler ve burada bazı alıntılar vereceğim kararı benimsediler: ""Japonlara karşı savaşta, bizim tutumumuz açıktır: savaş isteyenler ve Kuomintang hükümeti hakkında hayalleri olanlar, onlar somut olarak ihanet ettiler. Komünist Partisi ve Kuomintang arasındaki birlik 'bilinçli ihanetten başka bir şey değildir."'" Ve buna benzer diğer rezillikler.

Savaş yaklaştığında, Japonların verdikleri sözler hayata geçirildi. Şangaylı Troçkistler ülkenin merkezi ve güneyindeki faaliyetleri için her ay 100.000 dolar aldılar. Tientsin ve Peking

'dekiler kuzeyde Hoa Bac ta, 8inci ordu ve yurtsever örgütlere karşı faaliyetleri için her ay 50,000 dolar aldılar.

1937 ortasına doğru, 'özel bölge' (Dac Khu) da Troçkistler keşfedildi ve tutuklandı. Ton Ngia Ha nın itiraflarına göre, bunlar şu amaçlara çöreklenmişler. 1.8inci orduyu yok etmek: 2. Ulusal Cephenin gelişmesine engel olmak. 3. casusluk 4. aktivistlere suikast düzenlenmek.

'Özel bölge' popüler mahkemesinden önce, Troçkist Hoang Phat Hi, diğer itirafları arasında, Truong Mo Dao ile dördüncü görüşmesi esnasında, onun aşağıdaki talimatları kendisine verdiğini beyan etti: "Kızıl Ordu'nun yöntemleri ve organizasyon sistemini aktif olarak incelemelisin. Ondan sonra, sabotaj görevlerini yürütmek için gençlik tugayını düzenleyeceksin. Amacımız Kızıl Ordu içinde karışıklığı kışkırtmak ve aktivistlerini tasfiye etmektir."" Truong Mo Dao : 'Bazı kadroların bir bölümünü bizi takip etmeleri için ikna etmemiz, doğdukları topraklara olan nostaljilerini yükseltmemiz , onların firar etmesini teşvik etmemi ve biraz para vermemiz gerekir . İşte bu , ordunun parçalanmasını yaratacak yöntemlerden birisi.""

Troçkist Quach Uan Kinh, Ton Ngia Ha nın onu savaşçılar arasında "mağlubiyetci" liği yaymakla görevlendirdiği üzerine yemin etti. Bunu yaparken "Çin kazanamaz" , Japonları sonunda atsak bile, Amerikalılar ve İngilizler bizi ezmek için hala burada olacaklar' " sadece savaşı kazanamayacağımız gibi, eğer savaşa devam edersek ülkemiz mahvolacak"", "" Çin aynı anda Japonya, İngiltere ve Amerika'ya karşı savaşabilmek için çok zayıf ". Truong Mo Dao talimatlarını şu sözlerle tamamladı: "" Biz komünistleri kınamalı ve işçi sınıfını sattığını söyleyerek, Ulusal Cephe'nin politikalarını istismar etmemiz gerekir Amacımız savaşçıların arasında hoşnutsuzluk yaratmaktır""

Onları eğitmek adı altında, Troçkistler , ordunun en geri elemanlarını küçük gruplar halinde örgütlediler. Sonra orduda yaşamın sert koşullarından faydalanarak, onları silah ve mühimmatlarıyla birlikte firar etmelerini teşvik ettiler. Tam savaşın ortasında iken haydutlarla iş birliği halinde, 8inci ordunun cephe gerisinde bozgunluk yarattılar.

Bu Troçkistlerin 8inci ulusal devrimci ordusuna karşı mücadelelerinin arka plandır. Bir sonraki mektup, bu hainlerin diğer anti-Japon güçlerini yok etmeye çalışırken uyguladıkları onursuz yöntemler hakkında olacaktır.

PC
(Ho Şi Min)

Kaynak;
Sözü geçen kitap

Troçki savaşta Sovyetlerin yenileceğini öngörüyor ve yenilgi çağrısını yapıyor

Aşağıdaki yazıya ilave olarak Troçki'nin Nazi Faşist askerleri için söylediklerini akılda tutmakta yarar var.

> "**Hitlerin askerleri Alman işçi ve köylüleridir**…Sosyal demokrasinin ve Kominternin ihanetinden sonra bu işçi ve köylüler şövenizmin dumanlarına yenik düştüler.""
> "**Alman askerleri**, yani işçi ve köylüleri, çoğunluk durumlarda **yenilen halka** kendi egemenlerinden **daha fazla sempatileri vardır**"" *Leon Trotsky On The Future of Hitler's Armies (August 1940)*

Troçkizm mi Leninizm mi den alıntı bölüm

Harpal Brar

Bencil hizipçilik ve burjuva öznelciliğinin bir araya geldiği Troçki, Bolşevik parti ve Sovyet devletinin Leninist liderliğini her zaman "Stalinist bürokrasi", "ustaların kastı", "totaliter rejim" vb. olarak adlandırdığına göre, **Troçki'nin kokuşmuş saldırılarının ardındaki amaç** ve niyetin Sovyet rejimini kötülemek olduğu ve **Troçki'ye göre faşizmden farklı olmayan bu rejimin** tüm dünyadaki işçilerinin desteklerini hak etmediğine ikna etmeye çalıştığı pek de **inkâr edilemez.**

Böyle bir tutum, **faşizme karşı bir savaşta** moral bozarak, bu rejimin *(SSCB nin)* **yenilgiye uğraması dileği ve çağrısı için bir başlangıçtır.** Troçkizm bu adımı, yaklaşan İkinci Dünya Savaşı ile ilgili olarak aşağıdaki iğrenç ifadelerden de görüleceği gibi, **yalnızca gizlice değil, aynı zamanda açıkça aldığı** nettir.

Bu açıklamalarda **Troçki, yaklaşan savaşta SSCB'nin askeri yenilgisini keyifli bir ard-niyetle öngörüyor.** Aslında, **daha da ileri giderek,** askeri bir yenilgiye uğramayan uzun süren bir

savaşın "bir burjuva-Bonapartist devrime yol açması gerektiğini" ileri sürüyor. İşte Troçki'nin sözleri:

“Ancak, Sovyetler Birliği'nin yaklaşan büyük savaştan yenilgisiz bir şekilde çıkmasını bekleyebilir miyiz? Bu açıkça soruya, açık bir şekilde cevap vereceğiz; eğer savaş sadece savaş olarak kalmalıysa, **Sovyetler Birliği'nin yenilgisi kaçınılmaz olacaktır**. Teknik bir ekonomik ve askeri anlamda, **emperyalizm kıyaslanamayacak kadar daha güçlüdür**. Batıdaki devrim tarafından felç edilmezse, **emperyalizm Ekim Devrimi'nden ortaya çıkan rejimi silip süpürecektir.** *"(Trotsky, Revolution Betrayed, p. 216).*

Sovyetler Birliği, Troçki tarafından kendisine verilen **kadere rağmen başarırsa** durum ne olurdu? Bir bakıma, Sovyet devletinin yıkılması da aynı şekilde gerçekleşecekti. Ne kadar döndürüp dolaştırsakta- askeri yenilgi ya da değil - Sovyetler Birliği savaştan canlı çıkamazdı:

"**Savaşın uzun süreli olma doğası**" diyor Troçki, "SSCB'nin geçiş ekonomisinin bürokratik planlamayla **çelişkilerini ortaya koyacaktır** .... dünya proletaryasının pasifliğinin eşlik ettiği **uzun süreli bir savaş durumunda** SSCB’nin iç toplumsal çelişkileri sadece *(buna)* yol açmayacak, aynı zamanda bir burjuva-Bonapartist **devrime yol açmak zorunda kalacaktır.** ” (Troçki, Dördüncü Enternasyonal ve Savaş).

1940'ta, yaşamının- Leninizm'e karşı uzlaşmaz düşmanlık dolu bir yaşam- sonuna doğru Troçki, daha iyi bir davaya layık bir coşkuyla, **SSCB'nin yenilgisini ve Hitlerci Almanya'nın zaferini yeniden öngördü:**

“Biz her zaman yeni aristokrasi tarafından belirlenen Kremlin'in uluslararası politikasının... **savaş yürütme kabiliyetsizliği gerçeğinden başladık.**

“... egemen kast artık gelecek hakkında düşünmeye muktedir değil. Onun formülü, tüm 'ölüme mahkûm rejimlerin, bizden sonra, sel baskınına uğramasıdır'…

"Savaş birçok şeyi ve birçok kişiyi devirecektir. Yapay yapılımlar, aldatmaca, çerçeveleme ve ihanetler, bunların **ağır yargısından kaçılmayacağını kanıtlayacaktır**" (Statement to the British capitalist press on Stalin – Hitler's Quartermaster)

"**Stalin**, hoşnutsuz işçiler ve köylülerle ve başları kesilmiş bir Kızıl Ordu ile birlikte **savaş yapamaz**" (Trotsky, German-Soviet Alliance)

“SSCB'nin **üretici güçlerinin seviyesi büyük bir savaşı yasaklar**… SSCB'nin bu sürenin bitiminden önce büyük bir savaşa dahil olması, her halükârda eşit olmayan silahlarla mücadeleyi işaret ediyor.

" Maddi (faktörden) den daha az önemli olmayan Öznel faktör, son yıllarda daha da kötü yönde keskin bir şekilde değişti ...

"**Stalin**, zafer umudu olan hiçbir saldırı **savaşı yürütemez.**"

“SSCB savaşa sayısız kurbanı ve ayrıcalığıyla **girerse**, resmi rejimin sahtekarlığı, öfkesi ve şiddeti kaçınılmaz olarak, bu yüzyılda üç kez devrimi gerçekleştiren halklar üzerinde **derin bir tepki doğuracaktır**…

“Mevcut savaş, Kremlin bürokrasisini, bazı kapitalist ülkelerde devrim başlamadan çok önce ezer ...” (The Twin Stars: Hitler-Stalin).

Troçki'nin tahminleri SSCB'nin II. Dünya Savaşı'ndaki destansı zaferiyle çürütüldü.

Her zaman olduğu gibi ve insanlık için mutlu bir şekilde, **Troçki'nin bütün tahminleri tamamen yalanlandı.** Savaşın ilk birkaç haftasında, Nazilerin sürpriz

saldırısına atfedilebilen başlangıçtaki ilk tersine döndükten sonra, Sovyet savunması güçlendi. Çok geçmeden, karşı saldırıya geçtiler. Dünyanın geri kalanı, Troçki gibi, SSCB'ye iddia edilen yenilmez Nazi savaş makinesinin saldırısı karşısında çökmeden önce birkaç hafta vermişti. CPSU ve Yüksek Komutanı Joseph Stalin'in öncülüğünde birleşmiş olan Kızıl Ordu ve Sovyet halkı, bu **Nazi'lerin yenilmezliği mit ini param parça etti.** Moskova, Stalingrad, Kursk ve Leningrad'ın devasa savaşlarındaki Sovyet Zaferleri sonsuza dek yalnızca eski, büyük ve görkemli Sovyetler Birliği halkları tarafından değil aynı zamanda tüm ilerici insanlık tarafından da yaşatılacaktır.

"Moskova Savaşı destansı bir olaydı ... 2 milyondan fazla savaşçı; 2.500 tank, 1.800 uçak ve 25.000 silah içeriyordu. Kayıplar korkunç ölçülerdeydi. Ruslar için zaferle sonuçlandı. Alman 'Blitzkrieg' saldırganının tam etkisine maruz kaldılar ve kayıplarına rağmen ... etkili bir karşı saldırı kurabildiler. Alman yenilmezliği mitini yok etmeye başladılar… " (Ian Grey, Stalin – Man of History, Abacus, p. 344).

1 Şubat 1943'te faşist general Von Paulus ve diğer 23 generallerin Stalingrad'da teslim olması dünyayı büyüledi . Kızıl Ordu'nun Stalingrad'daki zaferi kahramanca olduğu gibi inanılmazdı. Volga-Don-Stalingrad bölgesindeki Nazi kayıpları 1,5 milyon asker, 3,500 tank, 12,000 silah ve 3,000 uçak idi. Daha önce günlerce, haftalarca ülkelere koşmaya alışkın olan Nazi savaş makinesi, Alman ordusunun çiçeğinin mahvolduğu **bu kadar küçük düşürücü bir yenilgiye hiç uğramamışdı;** Stalin şimdi dünyanın gözünde neredeyse titanik bir boyuta yükseldi "(Deutscher , Stalin , s. 472).

Devamı Almanlar için, yenilgiden başka bir şey olmadı, Kızıl Ordunun Berlin'e girişine ve Reichstag'ın 30 Nisan 1945'te büyük saldırıya uğramasıyla devam etti- Aynı gün Fuhrer'in

intihar etti. Altı gün sonra, Alman Yüksek Komutanlığı adına faaliyet gösteren Field- Marshall Wilhelm Keitel, Marshall Zhukov'a teslim oldu.

Harpal Brar
Trotskyism or Leninism

Sosyalizm ve Milliyetçilik

James Connolly

1897

Günümüzde İrlanda'da, halkın kalbindeki ulusal duyguyu korumaya çalışan çeşitli kuruluşlar var.

Bu hareketler ister İrlandalı Dil hareketleri, ister Edebiyat Dernekleri veya Anma Komiteleri olsun, kuşkusuz halkımızın değerli etnik ve ulusal tarihini, dilini ve özelliklerini yok olmaktan kurtarmaya yardımcı olmak, bu ülkeye kalıcı bir yarar sağlamak için çalışıyorlar.

Bununla birlikte, mevcut propaganda yöntemlerine çok katı bir şekilde bağlı kalarak ve bunun sonucunda hayati yaşamsal sorunları ihmal ederek, tarihsel çalışmalarımızı sadece geçmişe bir ibadet olarak **basmakalıp milliyetçiliği bir gelenek haline getirme tehlikesi var** - gerçekten şanlı ve kahramanca, ama yine de **yalnızca bir gelenek.**

Şimdi gelenekler görkemli bir şehitlik için malzeme sağlayabilir ve sık sık da sağlar, **ancak asla başarılı bir devrimin fırtınası yaratacak kadar güçlü olamaz.**

Günümüzün ulusal hareketi, eğer sadece geçmiş tarihimizin eski üzücü trajedilerini yeniden canlandırmak değilse, **kendisini anın gerekliliklerine yükselebilecek** şekilde ortaya çıkarmalıdır.

İrlanda halkına, **milliyetçiliğimizin yalnızca geçmişin marazi bir idealize edilmesi olmadığını**, aynı zamanda **günümüzün sorunlarına farklı ve kesin bir cevap** ve geleceğin ihtiyaçlarına uyum sağlayabilecek **siyasi ve ekonomik bir inanç formüle etme** kabiliyetine sahip olduğunu göstermelidir.

Bu **somut politik ve sosyal ideal**, en iyi şekilde, Cumhuriyet'in tüm içten milliyetçilerinin **hedefleri olarak açıkça kabul etmeleriyle** sağlanacaktır.

Fransa'da olduğu gibi, seçmeli bir kafaya sahip kapitalist bir monarşinin İngiltere'nin anayasal kürtajlarını taklit ettiği ve Muskovit despotizmiyle açık bir ittifak içinde Devrim geleneklerine karşı sapkınlığını **küstahça sergilediği bir Cumhuriyet değil.**

Cüzdanın gücünün özgürlük biçimleri altında yeni bir tiranlık kurduğu, son İngiliz kırmızı-ceketinin ayaklarının Boston sokaklarını kirletmesinden yüz yıl sonra, İngiliz toprak sahipleri ve finansörler Amerikan vatandaşlarına, Devrim öncesi günlerin vergisinin sadece önemsiz bir şey olduğu bir kölelik empoze ettiği **Amerika Birleşik Devletleri'ndeki gibi bir Cumhuriyet değil;**

Hayır! Vatandaşlarımızın, idealleri olarak önlerine koyması gereken Cumhuriyet **öylesine bir karakterde olmalı ki**, isminin sadece anılması, her zaman, **her ülkenin mazlumlarına bir yön-ışığı** işlevi görecek, her zaman onun adına çabalarının karşılığı olarak **özgürlük ve bolluk vaadini tutacaktır.**

Kiracı çiftçiye, bir yanda toprak ağası ve diğer yanda Amerikan rekabeti, üst ve alt değirmen taşı arasındaki zemin olarak; kasabalardaki ücretli işçilere, **köle gibi çalıştırmaya zorlayan kapitalistin** tarım işçisine olan zorbalıklarından mustarip, bedeni ve ruhunu bir arada tutmaya zar zor yeterli bir ücret karşılığında hayatını mahvetmeye; gerçekte, modern uygarlığımızın dış görünüşü muhteşem olan dokusunun **sefaleti üzerine serpilen emekçi milyonların her biri için,** - hoşnutsuzlar için bir toplanma noktası, **ezilenler için bir sığınak, Sosyalistler için bir hareket**

noktası, insan **özgürlüğü davasında coşkulu** bir İrlanda Cumhuriyeti çağrıştırması olabilir.

Ulusal özlemlerimizin, Britanya İmparatorluğunun en saldırgan türü ve kararlı savunucusu olduğu kapitalizm ve toprak ağası sistemine karşı isyan standardını yükselten erkek ve kadınların umutlarıyla bir araya gelmesi, **hiçbir şekilde,** içten milliyetçilerin saflarına bir uyumsuzluk unsuru sokmak şeklinde **olmamalıdır** ve **bizim İrlanda davasını** Benburb gününden bu yana işgal ettiğinden daha hakim bir konuma yükseltmek için yeterli ahlaki ve fiziksel güç rezervuarları ile temasa geçirmeye hizmet etmelidir**.**

Tam bir **siyasi ve ekonomik devrimin** ima ettiği **Sosyalist Cumhuriyet idealinin,** mülklerini ve imtiyazlarını kaybetmekten korkacak olan tüm orta sınıf ve aristokrat destekçilerimizi kesinlikle **yabancılaştıracağı söylenebilir.**

Bu sakınca ne anlama geliyor? İrlanda'daki ayrıcalıklı sınıflarla uzlaşmalı mıyız!

Ama **onların düşmanlıklarını** ancak özgür bir İrlanda'da 'ayrıcalıklarına' müdahale edilmeyeceğine dair **güvence vererek etkisiz hale getirebilirsiniz.** Bu demektir ki, İrlanda yabancı egemenliğinden kurtulduğunda, yeşil giysili İrlandalı askerler, **kapitalistlerin ve toprak ağalarının hileli kazançlarını** "fakirlerin zayıf ellerinden" tıpkı **İngiltere'nin kırmızı giysili elçilerinin** bugün yaptığı gibi, **acımasızca ve etkili bir şekilde koruyacaklar,**

Başka hiçbir temelde sınıflar sizinle birleşmeyecek. Kitlelerin bu ideal için savaşmasını mı bekliyorsunuz?

İrlanda'yı özgürleştirmekten bahsettiğiniz de, sadece **İrlanda toprağını oluşturan** kimyasal elementleri mi kastediyorsunuz? **Yoksa kastettiğiniz İrlandalılar mı?** Eğer

ikincisi ise, onları İngiltere yönetiminden **özgürleştirmek için ne öneriyorsunuz?**

Ama **tüm siyasi yönetim sistemleri** veya hükümet mekanizmaları, **bunların altında yatan ekonomik biçimlerin yansımasından başka bir şey değildir.**

İngiltere'deki **İngiliz yönetimi,** geçmişte İngiliz fetihçilerinin bu ülkeye yağmalama, dolandırıcılık ve cinayete dayanan bir **mülkiyet sistemini zorladıkları gerçeğinin simgesidir:** bu şekilde ortaya çıkan '**mülkiyet haklarının**' **günümüzdeki kullanımı,** yasallaştırılmış yağmalama ve dolandırıcılığın sürekli olarak uygulanmasını içerdiğinden, İngiliz yönetiminin, yağmalamanın korunabileceği **en uygun hükümet biçimi olduğu** ve İngiliz ordusunun, **mülk sahibi sınıfların korkuları** gerektirdiğinde adli cinayeti infaz etmek için **en esnek araç olduğu** görülebilir.

Tüm vahşice materyalist uygarlık sistemini yok edecek, kökleştirecek ve dallara ayıracak olan **sosyalist**, kendimizin olarak benimsediğimiz İngiliz dili gibi, bence, **İrlanda özgürlüğünü sinsi ama felaket ekonomik boyun eğme biçimleriyle * uzlaştırmanın** mümkün olduğunu hayal eden yüzeysel düşünürden **çok daha ölümcül bir İngiliz yönetimi ve vesayeti düşmanıdır.**

***-** *toprak ağası tiranlığı, kapitalist dolandırıcılık ve kirli tefecilik; Strongbow ve Diarmuid MacMurchadha'nın - Norman hırsızı ve İrlandalı hain - kutsal olmayan üçlüsü Norman Fethi'nin muzip meyveleri uygun haberciler ve havarilerdi.*

Yarın İngiliz ordusunu atıp, Dublin'de kaleye İrlanda bayrağını assanız bile, **eğer Sosyalist Cumhuriyetin örgütlenmesini yapmazsanız, çabalarınız boşuna olacaktır.**

İngiltere hala seni yönetir. Bu **ülkede ektiği**, annelerimizin gözyaşları ve şehitlerimizin kanıyla s**uladığı** tüm ticari ve

bireyci **kurumlar aracılığıyla,** kapitalistleri, toprak ağaları, finansörleri **aracılığıyla sizi yönetecektir.**

Davasına **ihanet ettiğiniz** "özgürlük tapınağına" **dudaklarınız ikiyüzlü saygı sunsa bile**, İngiltere sizi yine de **mahvolana kadar yönetecektir.**

Antik Erin'in sosyal yapısının altında yatan bu ortak mülkiyetin daha geniş ve daha gelişmiş bir biçimi temelinde **toplumun yeniden örgütlenmesi olmaksızın** - **Sosyalizm** *(hedefi)* **olmadan milliyetçilik** sadece **ulusal ödleklik - dönekliktir.**

Bu, **zalimlerin** şimdiye kadar sapık adalet ve ahlak anlayışları ile **bizi aşılamayı,** nihayet bu kavramları **sanki kendimizinmiş gib**i kabul etmeye karar vermemizi başardıkları ve **artık** bunları bize zorlayacak **yabancı ordusuna ihtiyaç duymadığımızı** kamuoyuna açıklayan bir beyanname yayınlamak ile **aynı anlama gelir.**

Bir Sosyalist olarak, anavatanımız için onun haklı mirasına **- bağımsızlığına** - ulaşması için tek bir kişinin yapabileceği **her şeyi yapmaya hazırım**; ama eğer ayrıcalıklı sınıfları uzlaştırmak için benden **sosyal adalet taleplerinin bir zerresini** veya maddesini kaldırmamı istersen, o **zaman reddetmek zorunda kalırım.**

Böyle bir tavır ne onurlu ne de uygulanabilir olacaktır. **Şeytan'ın eşliğinde** yürüyenlerin Cennete ulaşmadığını **asla unutmayalım.** İnancımızı açıkça ilan edelim: olayların mantığı bizimle birliktedir.

Socialism and Nationalism

James Connolly, 1897

Gramski ve Troçkizm

Gramski Troçki'nin Fikirlerini Reddetti
Jose Antonio Egido

Aşağıda Jose Antonio Egido'nun Gramski' üzerine, "Gramski Yoldaştan Ellerinizi çekin!" başlıklı son kitabının iki alıntısını veriyoruz . Bunlar Gramski'nin, JV Stalin'in önderliğindeki Rus Komünist Partisi Merkez Komitesi'nin çoğunluğunun politik çizgisini sürekli olarak desteklediğini ve Zinovyev, Kamenev ve Troçki'nin liderliğine, karşı olduğunu savunuyor. Sonradan, şimdi kanıtlandığı gibi, Rus muhalefet parti grupları bireysel terörizm politikalarına dönüştü. Egido , İtalya Komünist Partisi liderinin görüşlerini, onun yazılarına dayanarak detaylıyor ve Troçki taraftarları tarafından politik, ideolojik ve teorik mirasa uygun gösterme girişimlerinin tarihsel bir temeli olmadığını gösteriyor. Dolaylı olarak, Egido tarafından sunulan gerçekler, Gramski ile CPSU'nun 20. Kongresi'nin ruhu içinde olanlar arasındaki bağlantının tamamıyla yetersiz olduğunu göstermektedir. Gramski'nin yazılarının uluslararasında sunulmasının, Sovyet revizyonizminin taraftarları tarafından gerçekleştirildiği ve bunun, İtalyan liderinin yaşamı ve çalışmasının güncel yorumları açısından çok büyük sonuçları olduğu belirtilmelidir.

Gramski, Troçki'nin fikirlerini tamamen reddeder

Troçkizm, sürekli olarak, Che Guevara ve Ho Chi Minh gibi bilinen anti-Troçkistlere yaptığı gibi, “sürekli devrim” teorisine ve Troçki'nin savunduğu diğer pozisyonlara kesin bir şekilde karşı çıkan İtalyan komünist Gramski'yi de utanmadan kendine mal etmeye çalışıyor.

İtalyan Troçkist Roberto Massari, 1924'te "Gramski'nin Troçki'nin genel pozisyonlarına olan bağlılığına dair hiçbir şüpheye yer olmadığını " söylüyor. (1) Roberto Massari nin

İdeolojik yoldaşı Livio Maitan, Troçkistlerin “Gramski'nin eserinin özünü haklı çıkarma hakkı ve görevine sahip olduklarını” söylüyor. (2) Corvisiera , **Gramski'yi Troçki'nin İtalya'daki adamından başka bir şey olmadığı" olarak sunuyor**. Bunlar başka bir sahtekârlar grubudur.

Dahası, burjuva sahtekârlarının dikkatle gizlediği şey, Gramski'nin Lenin ve Stalin tarafından sürdürülen “tek ülkede sosyalizm” tezi üzerine tamamen bağlı kalmasıdır. Troçki, 1922'de iktidardaki proletaryanın “büyük köylü kitleleriyle” çatışması gerekliliğini savundu. (3)

Arico'nun yazdığı gibi, “Troçki'nin köylü kitlelerine derin bir güvensizlik ile aşılanmış tezler, köylülere karşı zorlama yı proleter bir azınlığa yükleme eğilimi, ve proletaryaya köylüye karşı askeri baskı yüklenmesi, ve proletaryanın kendisine askeri bir karakter baskısı sadece yenilgi ile sonuçlanabilir. ”(4) Bu tez, Lenin'in proletarya ile kırsal alanın emekçi tabakaları arasındaki bir ittifakı ile, ve Gramski'nin, işçi, köylü ve aydınların ittifakının oluşturduğu Tarihi Blok inşa etmeleri ile kafa kafaya çatışır.

Troçki'nin tezi, sosyalizmi sağlamlaştırmak için **gelecekte bir zaman olacak olan Batıdaki devrimin zaferini beklemek**, ancak Ağustos 1917'de Torino işçilerinin isyanının ezilmesini gören Gramski, bu pozisyon un yanlış olduğunu bilir. Aslında, Batı Avrupa burjuvazisi 1871 Paris Komünü'nden 1939'da İspanya'nın popüler hükümet cephesi isyancıları, Barcelona da 1907'deki ayaklanmaları da dahil olmak üzere, ve1917 ve 1919'da Kuzey İtalya, 1934'te Hamburg, Berlin, Münih, Macaristan ve Finlandiya, Asturia'nın, Viyana'nın, vb. demokratik ve devrimci hareketlerini acımasızca ve kanla eziyor. Troçki'nin, Enternasyonal ve Sovyet Partisi'nin önderliğinin çoğunluğuna karşı muhalefetini radikalleştirmeye devam ettiği ölçüde, Gramski, Troçkiyle çatışıyor. 1922'de

İtalyan *[Gramski],* Rusların İtalyan fütürizmi üzerine yaptığı bir soruya, açıkça, herhangi bir şefkatten yoksun, kısa bir mektupla cevap veriyor.(5) Dahası, Sardunyalı *[Gramski]* soğukluktan **Troçki'nin pozisyonlarına karşı çıkmaya doğru geçiş yapar**. 1924'te " *Togliatti, Terracini ve diğerlerine* " mektubunda , Troçki'nin, Lenin, Stalin, Buharin, Kamenev, Zinovyev vb. Rus Bolşeviklerine **hiçbir zaman ait olmadığını** gösteren kanıtları açıkça ortaya koyar. Troçki'nin, Plehanov'un Menşevikleri , yani Rus reformcularına yakın olduğunu:

"**Örgütsel konularda o (Troçki) sıklıkla Menşeviklere katıldı**, hatta onlara birleşti." (6)

Lenin, 1910'da Troçki'nin Menşeviklerle olan bağlarını kınadığı zaman Gramski'nin görüşünü tam olarak doğruladı:

" 1903'te o bir Menşevik'ti; 1904'te Menşevizmi terk etti, 1905'te Menşeviklere geri döndü ve sadece ultra-devrimci sloganlar gösterişçiliği yaptı ; 1906'da onları tekrar terketti; 1906'nın sonunda, Kadetler'le seçim anlaşmalarını savundu (yani, gerçekte bir kez daha Menşeviklerle birlikteydi); ve 1907 baharında, Londra Kongresi'nde, Rosa Luxemburg'dan 'siyasi eğilimlerden ziyade bireysel fikirlerin tonları' arasında farklılaştığını söyledi. "

1914'te Lenin şöyle diyor:" 1903'ün sonunda, Troçki ateşli bir Menşevik'ti". 1916 Lenin'in bir başka makalesinde Lenin,

"**Troçki'yle meselelerin esası hakkında tartışmak imkansızdır. Çünkü Troçki, hiçbir görüşe sahip değildir.**"

Troçki, 1912'de hâlâ Bolşeviklere karşı mücadele ediyor. Lenin'in dediği gibi,

"Tasfiyecilerin bir bloğu , Troçki, Lettsi, Bundist'ler ve Kafkasyalılar ".

Gramski, Troçki'nin sadece Bolşevik değil, aynı zamanda Lenin'in ve Bolşeviklerin görüş ve politikalarının **tarihsel bir düşmanı olduğunu iyi bilir.**

Mayıs 1924'te Como Gölü'nde, Birinci Ulusal Konferansı'nda, Troçki'nin Bolşevik partisinin çoğunluğuna muhalefetini, Sovyet Komünist Partisi'nin hala parti içinde olan aynı liderin pozisyonuna , aynı ayda yaptığı kınamalarını tekrarlayarak, açıkça eleştirdi.

1924 yılının Kasım ayında Troçki'nin Ekim Dersleri başlıklı çalışmasını eleştirdi.

7 Şubat 1925'teki Merkez Komite toplantısında, Gramski, Troçki'nin, Bolşevik partiye karşı muhalefeti ni **somut bir "karşı-devrimci hareket" olarak kınadı.** 11

22 Temmuz 1925'te Troçki'nin Bordiga'nınki gibi **"bireyci kavrayış" a sahip olmakla suçladığı** "i " leri noktalayarak" L'Unita (Unity) ' de yayınladı. Bordiga'nın ve Troçki'nin Enternasyonal'e karşı pozisyonları daha da yakınlaştı: 4 Temmuz 1925'te L'Unita, ultra-solcu Napoliten [Bordiga] 'nın Leon Davidovich [Trotsky] ile dayanıştığı bir makalesi yayınladı. İçinde Troçki nin "devrimci partinin başına gelmeye en layık "kişilerden biri olduğu söylendi.(13)

Daha sonra, lider Scoccimarro , Bordiga'yı Troçkizm ile ittifak yapmakla suçluyor .

1926'da Gramski, Troçkist anlayışların eleştirisini yineledi.14 Ekim 1926'da, zaten PCI'nin genel sekreteri olan Gramski, SSCB'nin Komünist Partisi'nin MK'sine o zaman Stalin ve Buharin önderliğinde çoğunluk, ve Kamenev, Zinoviev ve Troçki önderliğindeki azınlık olarak bölünmeden endişe duyduğunu belirten uzun bir mektup yazdı. .

Gramski, sınıf düşmanı emperyalizmin, iç krizin Devrimi "felakete" ve işçi devletinin sonuna yönleneceğini umduğu konusunda ikaz ederek , devrimci sorumlulukla hareket ediyordu. O, "Bizim partilerin, kitleleri sosyalizmin genel perspektifte çalışacak (SBKP içinde) bir mücadele birliğini görmek istiyor, görüyor. " Gramski, Sovyet liderlerini büyük devrimci çalışmayı yok etmemeye çağırıyor.

Ancak Gramski iki grup arasında eşitlikçi bir pozisyon almıyor: **azınlığı en ağır şekilde kınıyor ve çoğunluğu net bir şekilde destekliyor:**

"Muhalefetin tutumu CC'nin bütün politik çizgisini etkiliyor. biz SSCB Komünist Partisi' **CC'sinin çoğunluğunun politik çizgisini temel olarak doğru kabul ediyoruz.** "

Gramski yazısına devam ediyor:

"Muhalefet bloğunun ideoloji ve pratiğinde, sosyal demokrasi ve sendikalizm geleneği tam olarak yeniden doğmuşluğu vardır ..."

CI [Komünist Enternasyonal] 'in lideri olarak Gramski, Sovyet yoldaşları ile onlara tavsiyede bulunma ve onların taleplerinde *(yerine getirmede)* eşit şartlarda hissediyor:

"Partide işçi devletini yöneten sağlam bir birlik ve sıkı disiplin, proleter hegemonyasını sağlayabilir."

Nezaketle ve hatta kardeşçe ama tavizsiz bir şekilde, muhalefet liderlerinin tavrını kınıyor: "Zinovyev, Troçki ve Kamenev Yoldaşlar , devrim için bizi eğitmede çok yardımcı oldular, birkaç defa bizi enerjik ve şiddetli bir şekilde düzelttiler ve öğretmenlerimiz oldular. **Bu durumun ana sorumlulukları olarak, dikkatimizi onlara yöneltiyoruz**. "Durumun ciddiyeti göz önüne alınırsa", " her komünist ve enternasyonalist en büyük fedakarlıkları yapmaya istekli olmalıdır "diye

hatırlatıyor Gramski. Ne yazık ki muhalefet, Gramski'nin taleplerini görmezden geldi ve tecrit edilinceye, yenilgiye uğratılıncaya kadar parti karşıtı ve Sovyet Sosyalizmine karşı bölücü faaliyetlerinde ısrar ettiler.

Ayrıca 1926'da Üçüncü Parti Kongresi için *Lyon Tezleri* hazırlandı. 32 numaralı tez, **Troçki'nin savunduğu, parti içindeki hiziplerin veya grupların varlığını açıkça mahkûm etmekte.**

“fraksiyonların ve mücadelesinin varlığı, aslında, bu nedenle zarar gören ve diğer sınıfların etkisine yolu açan proleter partinin özüyle bağdaşmaz”.16

Yukarıda belirtilen kongrede Bordiga liderliğindeki aşırı sol yenilgiye uğradı, ve buna muhalefet hizipliği oluşturarak tepki gösterdi. Partinin en yüksek lideri olarak Gramski'nin yazdığı cevap şu oldu:

“Partinin bütün unsurlarının Merkez Komiteye sadakati sadece salt örgütsel ve disiplinsel bir pratik değil, aynı zamanda devrimci etiğin gerçek bir ilkesi olmalıdır.”

Gramski partiyi “homojen bir bloğa” dönüştürmeye, Merkez Komitesi'nin kongreler arasında otoritesini sorgulama maya ve fraksiyonel girişimleri azaltmaya çağırıyor.17 Onun için “sınıf düşmanı” nı yenmenin tek yolu budur. Makalenin açıklığı, Troçkist manipülatör Livio Maitan'ın küstah bir şekilde Gramski “eğilim hakkını yeniden onaylamaya devam ediyor" demesini engellemiyor” 18

Muhtemelen 1930'da hapishanede yazılan “Bireysel İnsan ve Kitle İnsan” makalesinde Gramski bir kez daha Troçki'ye sert bir şekilde saldırıyor:

“Denilebilir ki kendisini 'Batı yanlısı' olarak tanıtan Bronstein (yani **Troçki) “ aslında bir kozmopolit idi,** yani, yüzeysel

olarak ulusal ve yüzeysel olarak Batı yanlısı veya Avrupalıydı. Öte yandan Ilych (yani, Lenin) derinden ulusal ve derinden Avrupalı idi. Bronstein (Troçki) anılarında teorisinin doğruluğunu gösterdiğininin söylendiğinden bahseder ... on beş yıl sonra ... **gerçekte, onun teorisi, on beş yıl öncesinde de yanlıştı, on beş yıl sonrasındada.** ”19

Cezaevinde yazılan bir başka makalede, Troçki'nin İtalyan Marksist teorisyen Labriola'yı “amatörlükle” le suçlamasına kızar ve “bu onun **(Troçki’nin) bilinçsizce sözde-bilimsel ukalalıklarını yansıtır”** [20] Bu, şüphesiz ki, **Troçki'nin tipik davranışı ve takipçilerinin karakteristik özelliğidir, yani “sürekli”.**

Gramski, “ Üretim ve İşçiliğin Rasyonelleştirilmesi” başlıklı makalesinde , “Leon Davidovich'in eğilimi” olarak adlandırdığı “ dışsal, zorlayıcı araçlarla üretimde disiplini ve düzeni hızlandırmaya” ve baskının “hatalı” biçimde uygulanmasına karşı Troçkizme tekrar saldırır.21

Togliatti yazısında şunu anlatıyor;

"" Gramski '1930 yılında, kendisi gibi hapsedilen bir yoldaşın, Troçki’nin etkisi altında kalmaya yöneldiğini öğrenir, uzun bir tartışma yürütmeden, cezaevlerinde önemli bir sloganı” başlatır; ""**Troçki faşizmin bir fahişesidir**. ”22

Troçkistler, Gramski'nin eleştirilerine iftiralar temelinde cevap verirler: şu anki “Militan” ın belli bir Claudio Villa sı, ona (Troçkiye) onun sözde “teorik ve politik sınırlamalar” ıyla yaklaşıyor ve “**Gramski'nin idealist damarı,** Troçki'nin bilimsel analizinin yerini alıyor.”

Başka bir Troçkist iftiracı, Gramski'yi Stalin’i, yani “Bolşevik parti”yi eleştirmediği için “teorisinde kafa karışıklığı” teşvik ettiği için suçlar.

Bu birey, Gramski'nin esir alınmadan önce son mektubunun, Stalin'in" Sol Muhalefet "e karşı bürokratik muamelesiyle ilgili olarak Togliatti'yi hedef alan bir protesto olduğunu yazma cesaret i gösteriyor." 23

Bir başka Troçkist, **Gramski'nin Troçki'ye yönelik eleştirisinin** "tutarsızlığı"nın İtalyan ın "büyük ihtimalle" Troçki'nin "sürekli devrim" hakkındaki makalelerini bilmediğinden kaynaklandığını ileri sürüyor . [24] Troçkistleri rahatsız eden şey, Gramski nin CPSU'nun Bolşevik çizgisine açık ve net desteğidir ki bunu Troçkistler kötü niyetle süsleyen bir tavırla şöyle açıklıyorlardı; "1924 ve 1926 yılları arasında Gramski eleştirisizdi ve Bolşevik Parti'de iç demokrasi sistemine son veren Stalinist bürokrasiye uyuyordu.25

Gramski'nin yanlış adlandırılan "Stalinizme" Karşı Olduğu Tamamen yalandır

Ne özgürlük ne de esaret altında, hiçbir zaman, Antonio, 1926'dan beri Yoldaş **Joseph Stalin'in etrafında toplannmış olan Bolşevik Partinin önderliğine karşı**, bırakalım kınamayı, eleştirel bir yorum yapmadı. Macchiocchi bunu kitabında açıkça söylüyor : **"Gramski 'Stalin'in Çizgisini Onaylıyor .**" 25

Artan güçle kınayanlar, komünist liderlik içindeki muhalefetti. Bunu, Moskova'da bulunan ve çoğunluk ile muhalefet arasındaki mücadeleyle ilgili olarak Sovyet yoldaşlarına gönderdiği mektubu anlamayan Togliatti'ye kızgın bir şekilde şöyle der : **"Tüm gözlemlerimiz muhalefete (Troçki ve Zinovyev'e) yöneliktir."** 26

" Bolşevik Parti'nin 15. Kongresi için Ekim 1927'de, raporlar hazırlanırken, üyelerin büyük çoğunluğu, **740.000, Merkez**

Komite'nin pozisyonu lehine oy kullandı ve sadece 4,000 Troçkist ve Zinovyev bloğu lehine oy kullandı. .

Gramski, bu gerçeği hapishanedeyken biliyordu ve Merkez Komitesi'nin zaferini şartsız kutladı. 1932'den sonra "Üretim ve İşçiliğin Rasyonelleştirilmesi" hapishanede yazdığı makalesinde şöyle yazıyor: "Onun (Troçki'nin) eğilimi ile ilgili tüm problemlerin genel yaklaşımı göz önüne alındığında, bu mutlaka bir Bonapartizm biçimine yol açacaktır: **Bu nedenle onun eğiliminin ezilmesi için acil bir gereksinim vardır:** Onun endişeleri doğruydu ama pratik çözümleri kökten yanlıştı ... üretim ve iş örgütlenmesinde doğrudan ve dolaylı baskı ilkesi doğruydu, ama aldığı biçim yanlıştı; askeri model onun için feci bir önyargı haline geldi. "25

Gramski, Troçki'nin grubunun ezilmesi gerekliliğini savunurken, 1926'da Stalin, Buharin, Rykov , Dzerzhinsky, Tomskiy , Voroshilov, Orjonikidze , Kalinin, Molotov, Voroshilov, Kaganovich , Malenkov Zhdanov, Budyonni , Mikoyan ve diğer eski Bolşevikler tarafından yönetilen Partinin çoğunluğunu savunuyordu. 1927'de Troçki, Zinovyev ve Kamenev Parti'den ihraç edildi. İki yıl sonra Bukharin, Rykov ve Tomsky ülkenin siyasi liderliğinden uzaklaştırıldı.

Gramski, Stalin ile merkez çekirdeği olarak sağlamlaştırılan çoğunluğu her zaman destekledi. "Enternasyonalizm ve Ulusal Politika" başlıklı hapishanedeki makalesinde , cahil sansürcülerinin kafasını karıştırmak için, bu lider yoldaşın gerçek adı olan, Joseph Vissarionovich'in İtalyanca çevirisi olan, kod olarak **Giuseppe Bessarione' ismini kullandığı Stalin'in** pozisyonlarını destekliyor. .

Gramski, uluslararası ve ulusal arasındaki diyalektik birlik konusunda ısrar ediyor. Troçki'nin pozisyonlarına karşı, Lenin, Stalin ve Bolşeviklerin, **aynı zamanda uluslararası bir**

sınıf olan, işçi **sınıfının stratejisinin ulusal yönünü dikkate almanın önemi** konusundaki görüşünü savunuyor.

Gramski nedenlerine, Troçki 'ye saldırısını Lenin'in "saçma bir şekilde sol" olarak gördüğü **Troçki'nin yanlış "sürekli devrim" teorisine** bir kez daha karşı çıkarak sona veriyor :

"Eski mekanizmanın bu modern biçiminin teorik zaaflarının, genel bir tahminin dogma olarak sunulmasından başka bir şey olmayan ve kendisini somutta ya da gerçekte göstermediği için yok eden, **sürekli devrim genel teorisi ile maskesi düşmüştür**.25

Yoldaş Togliatti'nin gözlemlediği gibi Stalin'in makalelerinin 1924-1926 yılları arasında lider Gramski'nin olgunlaşması sürecinde "derin bir etki yaratması", Troçkistler ve burjuvazi için derin bir rahatsızlıktır.25 Emilio Sereni, teorisyen ve henüz dejenere olmayan PCI, Gramski'nin Not Defterleri ve Sovyet lideri Andrei Zhdanov'un fikirleri ile Aleksandrov'un Felsefe Tarihi kitabında ifade edilen benzer unsurları gözlemliyor.25

Sovyetler, Gramski'yi faşist cezaevlerindeki korkunç esareti sırasında asla terk etmediler. Gramski'nin yeğeni, müzisyen Antonio Gramski Jr., Amcamın Rusya'sı kitabında, **Sovyet liderlerinin Gramski'nin baldızı Tatiana Schultz'a sürekli olarak tüm maddi ihtiyaçlarını karşılayan fon sağladığını ve böylece mahkûma (Gramski) bakmaya devam edebildiğini açıkladı**.25 Ayrıca faşist mahkumlarla bir değişim denediler ancak bu gerçekleşmedi. Fransız Komünist entelektüelleri Vaillant-Couturier ve Barbusse, Uluslararası ve SSCB'nin sempatisini taşıyan Antonio Özgürlüğü Komitesi'ni kurdular.

17 Temmuz 2003'te İtalyan gazetesi Corriere della Sera, Gramski'nin karısı ve kız kardeşi tarafından **Aralık 1940'ta Stalin'e gönderilen** SSCB'nin Hapishane Defterlerini yayınlamasını talep eden, daha önce yayınlanmamış **bir**

mektubu yayınladı. Mektup, Gramski'nin dünya komünizminin baş temsilcisi olarak Stalin'e ve partisine tam güven duyduğunu ortaya koyuyor.25

Gramski ve Scoccimarro , işçi sınıfının devrimci mücadelesine zarar veren **Troçkist sapmalara karşı politik mücadeleye büyük katkılar sağlıyor.**

Kaynak: Jose Antonio Egido , os Manos fuera del camarada Antonio Gramski! Templando El Acero , 2013.

http:/www.librosml.blogspot.com

İspanyolcadan İngilizceye Çeviri, George Gruenthal.
Türkçeye Çeviri, Erdoğan A

Rosa Luxemburg'un Rus Devrimi Üzerine Görüşleri

Klara Zetkin

Klara Zetkin' in Rosa Luxemburg'un 1918 de hala hapiste iken yayınlamış olduğu " Rus Devrimi" başlıklı broşürü temelinde 1922 de yayınlanmış ama İngilizce dahil birçok dile çevrilmemiş olan "Rosa Luxemburg'un Rus Devrimine Yaklaşımı" başlıklı , okunması gereken kitabı.

Kitabın ana teması Rosa Luxemburg'un son dönemlerinde "Rus Devrimi "ile ilgili , Lenin ile ters düşen "eleştirel" görüşlerini büyük ölçüde değiştirdiği ve özellikle yaşamının son aylarında onun konu üzerine devrimci duruş ve pratiğinin öne çıkarmış olması.

Rosa Luxemburg ile Lenin arasında bazı konularda farklılıklar olduğu bilinen bir gerçektir. Yıllar boyu, bütün revizyonistler, Troçkistler, karşı devrimciler bu farklılık olan konuları kucaklayarak, çarpıtarak, abartarak Rosa'yı, anti-Leninist gösterme, Lenin'in de vurguladığı gibi, Troçki'nin Londra Kongresinde Rosa ile arasındaki farkın siyasi eğilimden daha çok bireysel "tonlama" olduğu açıklamasına dayanarak, Rosa'nın bir Troçkist olduğunu satma pratiği içinde oldular.

Lenin "bir yazarın Notları"nda şunları söylemişti;

"Paul Levi şimdi **Rosa Luxemburg'un tam da haksız olduğu eserlerini** yeniden yayınlayarak, burjuvaziye -dolayısıyla da İkinci ve İki buçuk-uncu Enternasyonal'e, burjuvazinin ajanlarına- büyük bir hizmette bulunmak istiyor. Buna iyi bir Rus masalından iki satırla yanıt veriyoruz: "**kartallar bazen tavuklardan daha aşağıda uçabilirler, ama tavuklar hiçbir zaman kartalların yüksekliğine ulaşamazlar**. Rosa Luxemburg Polonya'nın bağımsızlığı sorununda yanıldı; 1903 'te Menşevizm'i değerlendirirken yanıldı; sermaye birikimi teorisinde yanıldı; Temmuz 1914'te Plehanov, Vandervelde,

Kautsky vb. birlikte Bolşeviklerin Menşeviklerle birleşmesini savunurken yanıldı; 1918 cezaevi yazılarında yanıldı (**cezaevinden çıkışında 1918 sonu** ve 1919 **başında hatalarını bizzat büyük ölçüde düzeltti**) . Ancak o *(Rosa)* **bütün bu hatalarına rağmen** bizim için bir kartaldır ve kartal olacak kalacaktır; ve anısı bütün dünya komünistleri için daima değerli olmakla kalmayacak, aynı zamanda biyografisi ve bütün eserlerinin yayınlanması... tüm dünyada bir sürü komünist kuşağın eğitilmesinde son derece yararlı bir ders olacaktır. Rosa'nın yaptığı "Alman sosyal-demokrasisi 4 Ağustos **1914'ten sonra kokuşmuş bir cesettir**" açıklaması Rosa **Luxemburg'un adını uluslararası işçi hareketinin tarihinde meşhur edecektir**. Ve şüphesiz ki, Paul Levi, Scheidemann, **Kautsky gibi tavuklar** ve tüm bu cemaat, İşçi hareketinin arka bahçesinde, **gübre yığınları arasında,** bu büyük komünistin **hataları üzerine "gıdak"layacaklardır."**

Lenin'in bu söyleminde vurguladığı *"cezaevinden çıkışında 1918 sonu ve 1919 başında hatalarını bizzat büyük ölçüde düzeltti"* sözlerinin dayandığı yazılar **Klara Zetkin tarafından 1922 yılında toparlanmış,** yayınlanmış ancak diğer dillere çevrilerek yaygınlaşmamış (sanırım hala sadece Almanca, Rusça ve iki sene önce İngilizce). Maalesef ki sol akımlardaki burjuva, küçük burjuva mülkiyetçi anlayışın etken kalıntıları nedeniyle yapılan bir iki çevirilerin "parayı veren düdüğü çalar", "parası olan alır okur", ya da "bölüm yayınlanacaksa sadece bizim takımın sitesinde yayınlanabilir" vb., pratik-sonuç-anlayışıyla buluşması, çevirilerin yaygınlaşması ve okunması önünde engel teşkil etmekte. Bu küçük burjuva mülkiyetçi kalıntı eğilimi en azından Türkçe çevirilerle yıkmak için sözü geçen kitaptan önemine göre "Rus Devriminin Dünya Proletaryası İçin Önemi" bölümünden başlayarak, zaman olursa diğer birkaç yazının çevirisini "hiçbir "mülkiyet" , "kredi" vs., hakkı olmadan blokta sunmaya çalışacağım. Eğer

bu önemli yazılardan oluşan kitabın devamında sıraladığım içindekiler kısmından önceden çevrilmiş olanlar varsa bildirilmesinde yarar var.

Kitap ABD de Redstar Yayın tarafından yayınlandı ve çeviri dahil "Kopya Hakkı " hem ABD'de hem Hindistan'da.

Sadece bir bölümü çevrilmiştir.

Rus Devriminin Dünya Proletaryası Açısından Önemi

Menşevikler ve onların Batı Avrupalı kardeşleri, kesin, kaçınılmaz bir tarihsel yasa olarak gerçekleştirilmekte olan proleter devrimi Rusya için taktikleri nedeniyle çok erken ve "tarihsel bir yanlış anlama", "tarihsel bir hata" " vb., olarak gördüklerinde kendi tarzlarında tutarlıdırlar. Onlar devrimin burjuva bir devrim olması gerektiğine, ki bunun ilk olarak "demokratik" araçlarla yaratılması gereken, yavaş ve dikkatli bir şekilde hazırlanmış "kesinlikle başarılı" bir proleter devriminin önkoşulları olduğuna inanıyorlar. Tarihin bu üstün ustaları, devrimi inkâr ettiklerini reddediyorlar. Onlar Zaman uygun olduğunda, ancak nabzından hissedebilecekleri ve devrim," doğru düşünen "burjuvazinin korkmasına gerek olmayan" hoş "bir devrim olarak kaldığı sürece"" bir "devrime" sahip olmaya "hazırlar.

Walter von der Vogelweide'ın İmparatoriçe İrene'ye bakışı kadar kusursuz bir devrim: "Dikensiz gül, zekasız güvercin!" Böyle bir anlayışla, proleter devrimini hiçbir zaman topraklara iterler ve onu sınıf mücadeleleri alanından ahlak alanına kaydırırlar. Böylesi bir anlayışla, proleter devrimini hayali topraklara iterler ve onu **sınıf mücadeleleri alanından ahlak alanına kaydırırlar**.

Paul Levi, yazdığı "Giriş" te bu anlayışı paylaştığını ifade etmedi – ama onun Bolşevik siyasete bakış açısı, kaçınılmaz olarak buna yönleniyor. Bu bakış açısı Rosa Luxemburg ile

başlıyor ve Hilferding, Stampfer ve Kautsky ile bitiyor. Ölümünden sonra yayınlanan broşürün gerçek Önsözü, kendisini "Kommunistischc Arbeitsgcmcinschart" (Komünist Çalışma Kolektifi) olarak adlandıran bir proleter kitle partisinin karikatürünün kurulmasıydı.

Paul Levi'nin "Son Sözü" bir çağrı ile başladı: "Bağımsız Sosyal Demokratlara bu şekilde katılmayı haklı çıkaran …devrimci işçilere veya Almanya'ya: …. Bağımsız Sosyal Demokrat Parti uzun savaş yıllarında ve savaştan sonra Marksizm'in ilkelerine sadık kaldı. "

Yazarın, Spartaküs Birliği ve KPD'nin (Almanya Komünist Partisi) Rosa Luxemburg tarafından kuruluşunu, bu arada olağanüstü katılımıyla unutmuş gibi göründüğü bir cümle. Sonsöz, Bağımsız Sosyal Demokratlara iltica etmesi ile sona erdi. Paul Levi, belki de komünistlere kendi Marksizm'inin ve sosyalizminin ortadan kaybolduğunu inkâr edebilirdi. İyi-okumuş bir adam olarak, Victor Hugo'nun yardımıyla onlara açıklayacaktı: " Ben, bir dönek! Ne zannediyorsunuz? O zaman tüm doğa, evrimleşmeyi asla bırakmadığı için bir dönektir. "

Hiç kimse Paul Levi'nin **geriye dönük gelişme hakkını** engellemek istemez. Ancak, o parlak ve **gerçek devrimci Rosa Luxemburg'u kullanma hakkına sahip değildir**. Rosa'ya bakarak, onun yolundan "bizim yolumuz" olarak bahsetmemelidir.

Rosa Luxemburg asla bu yolda Paul Levi ile yürümezdi. Onun berrak tarihsel anlayışı ve devrimci ruhu, onu devrimci dar kafalıların ve devrimci Ferisilerin - 'sosyalizm' adına her gün dua edenlerin - saflarına katılmaktan alıkoyardı:

"Tanrı'ya şükürler olsun, Bolşevik soyguncular, katiller ve vergi tahsildarları gibi değiliz; bunun yerine biz iktidarın ele geçirilmesinden ve toplumsallaşmadan vazgeçerek kendimizi

Lloyd George ve Poincare, Morgan ve Stinnes ile iş birliği için kendimizi değerli ve uygun tuttuk. "

Bu tarihi anda Rosa Luxemburg, dünya devriminin ilk fırtınalı girişiminde yarattığı tek proleter devletten, gerçekte, dünya proleter devrimci kampının kendisinden bir kaçış olarak, kendisini Bolşeviklerden eleştirel mesafeden uzaklaştıran "Marksist" şahinliği ve tükürmeyi öfkeyle reddederdi. Bolşeviklerin uygun olmayan bir zamanda ve uygun olmayan bir nesneye sosyalizmi dayatmaya yönelik girişimleri olduğu ve uluslararası sosyalizmin gelecek için yorgun ve yüklü olduğu ve bu girişimle dayanışma içine girmemesi gerektiği, bu şekilde kendilerini kandırmaması ve kitlelerin aldatmacası olduğu, tek büyük umut olarak ayakta durması gerektiği hakkında yağan çok sayıda reformist konuşmaları yerle bir ederdi.

Sanki sosyalizm **devrimsiz zafer kazanabilir** ve devrim, şiddet ve zor kullanma olmadan, kargaşa ve kafa karışıklığı ve proleter kitlelerin ve onların liderlerinin uzun süre acı çekmeden, deneyimleri olmadan mümkün olabilirmiş gibi, ve sanki devrim Klasik sosyal tamamlanması başlangıçta gerçekleşmeyen, tarihsel bir oluşum olarak değil, tutarlı bir şekilde uygulanan bir plan olarak mümkünmüş gibi... İşçi liderleri, gerçekte, kurtuluş arayan kitlelere Rusya'da ve kapitalizm tarafından komünizm için iyice hazırlanmış şartların olduğu ülkelerde proleter devrimin kabul edilen ve vazgeçilen **koşulları arasındaki tarihsel farklılıkları gösteremeyecek kadar ruh ve bilgi bakımından o kadar zayıflar mı?**? Bu gerçeğin, bu ülkelerde ekmek için, çocuklarının yemek ve eğitim hakkı için haykıran milyonlarcasının, İnsan olarak çalışan ama emeğinin meyvelerini insan olarak da tatmak isteyen milyonların özgürlük mücadelesi açısından önemini göstermeyi engelleyecekler? **Reformist sosyalistler - reformizmleriyle**

övünsünler ya da utanarak onu gizlemeye çalışsınlar - 'tarihsel durumun' kısıtlamaları üzerinde ısrar etsinler; devrimci mücadelenin yanı sıra proletaryanın devrimci amacına da ihanet etme hakkını kendileri için iddia etsinler. Yine de zeki reformist sosyalistler için doğru olan, pervasız Bolşevikler için açıkça kabul edilemez. "Tarihsel durum" tarafından zorlanan **bu "inatçı haydutlar" devrimi "gerçekleştirilmesi gerektiği" şekilde gerçekleştirmekte ısrar ederler.**

Bolşevik siyasetin tarihsel gerekçelendirmesi içinde genel evrensel yaklaşımıyla aynı zamanda sınırlandırılması da mevcuttur. Rus Devrimi bugüne kadar ilerledi ve sınıfların sosyalizm ve komünizm için mücadelesinin temel özelliklerini o kadar açık bir şekilde ortaya koydu ki, iç savaş, proletarya diktatörlüğü ve Sovyet sistemi proleter devriminin tarihsel, uluslararası fenomenleri ve **proleter devrimin biçimleri olarak değerlendiriliyor**. . Ancak, **uygulaması şüphesiz çok** çeşitli olacaktır Bu**, tek tek ülkelerde** eşzamanlı olarak var olan büyük karmaşık ve iç içe geçmiş **koşulların birbiriyle çatışmasına** ve devrimin çekiç darbesi eski toplumsal normları ve bağları yok ederek en üst düzeyde tarihsel faaliyete ulaşmasına bağlıdır... Son olarak, sosyalizmin derecesi veya olgunluğu veya **kapitalist ekonomi ve çatışan sınıflar arasındaki güç dengesi tarafından belirlenecektir.**

Bu nedenle, dünyanın Bolşevik yöntemlerin mekanik aktarımından korunması gerektiği yönündeki bu ton ve çığlık anlamsızdır. Bunun amacı açık. Yok etmek istediği şey, tüm ülkelerin proleterleri arasında hareket eden ve dünya burjuvazisi ve proleter devriminden nefret eden ya da sömürülen ve ezilen kitlelerin bu tarihsel olarak aktif hale gelmesinden korkan herkes için korkunç bir hayalet olan Sovyet **Rusya'nın proleter devrim ruhudur**… Bu devrimci ruhla sayısız kuşakların doyurulmamış **özlemleri yükseldi**, varlıkları yaşamları boyunca mülkün köleleştirici gücü

altındaki güçlü ve görkemli insanlığın soluk, hüzünlü bir gölgesinden başka bir şeye indirgenmeyen ve **böylece atalarının gölgesi olmayı reddeden nesiller yükseldi.** Devrimci ruhla birlikte, mülkiyetin kudretinin sefaletin en derin girintilerine ittiği sayısız milyonlarca kardeş insanın ağıtını yükseltir, çünkü mal sahipleri alışılmış kapitalist bedeli **sadece işçilerden değil, aynı zamanda** emperyalist savaşın cani yıkım işini ortadan kaldırmak ve çökmekte olan ulusal ve uluslararası ekonomiyi canlandırmak için gerekli olan fantastik hazinelerden de çıkarmak isterler…

Bu devrimci ruh, aktif bir şekilde, etkin bir şekilde tarihe müdahale etmeli, Rusya'da yapıldığı gibi, milyonlarca proleterin ve yoksul köylünün Bolşeviklerin partisi ve siyasetiyle kendi iradesinde somutlaşan , bilinçli, amaçlı tezahürünü-pratiğe dönüşümünü, bir eylem olarak bulan bir irade ile `` tarih yapmak '' zorundadır**. Bu devrimci ruh,** eylemleri Bolşevik siyasetin Rus Devrimi'nin karakteristik özelliklerini, yani hedefe sadakat, cesur kararlılık ve tam adanmışlık taşıdığında, **diğer ülkelerde de karşı konulamaz ve muzaffer olacaktır.** Orada tarihin gösterdiği, Rusya'da izlediği ve devam ettiği yolu izleyecektir. Rus Devrimi'nin uluslararası proletaryaya getirdiği tüm tarihsel bilgiler ne kadar değerli olursa olsun, **onun en değerli armağanı,** her gün sıkıntı ve sefalet içinde tim çalışmada ve mücadelede yeniden doğan canlı örneğidir. **Bu devrimci ruhun yaygınlığının** ve işleyişinin en büyük örneği, işçi kitlelerini ve onların sınıf partisini aktif bir varlık olarak birleştirdi ve en güçlü kahramanlık , her türlü fedakârlık için onu güçlendirdi.

Bolşevik yönetimler, ilham aldığı ve taşıdığı bu ruhla, Rus Sovyet Devletini yarattı, savunuyor ve sürdürüyor, dünya burjuvazisinin güçlerine karşı, lekelenen, alay edilen cüceler tarafından kınanan mükemmel başarılarını tamamlıyor. “Fakat dünya proletaryasının arabası, Bolşeviklerin, gerçek bir

“sosyalist siyasetin” taleplerini **sadece bu başarı uğruna feda ettikten** sonra kapitalizmle bir anlaşma yoluyla bu başarıya ihanet ettikleri suçlamasına da yankılanmıyor mu? Şüpheler ortaya çıkmıyor mu: Sosyalizmin, nesnel ve öznel olarak gerçekleştirilme zamanı olgunlaşmamışken **neden devrimi hedefledi?** Neden, kapitalizmin ülkede yeniden canlandırılması acımasız bir zorunluluk getirirken ve bu milyonlarca zahmete onun karı için müsamaha gösterilecekse proletaryayı kapitalizmin kökünün kazınması mücadelesine götürüp, ona komünizm yoluyla kurtuluşu inancıyla neden ilham verilsin ki.? Bu yılların korkunç mücadeleleri ve fedakarlıkları olmaksızın, proletarya ve burjuvazinin dostane iş birliği sayesinde, "demokrasi" yolunda "devrimin sonucunu, kapitalizmle uzlaşmayı" başarmak mümkün olmaz mıydı: koalisyon siyasetinin yeniden başlamasıyla, "demokrasi" ve sosyal reformlar getirecek olan saf bir burjuva devriminin Menşevik sloganlarının gerçekleştirilmesi yoluyla?””

Bu türden başarılı sosyal demokrat pragmatik politikacılar tarafından, ve görkemli bir devrim için sihirli sosyalist reçetelerin derin mucitleri tarafından, demokratik ve ahlaki olarak güzel kokulu tarihin iyi, kusursuz tavırları için törenlerin ustaları tarafından bu söylenenler kulağa oldukça “ makul 've üstün geliyor. **Ancak, tarihsel olarak önemsiz ve yanlıştır.**

Bolşevikler, yalnızca burjuva devriminin dar çerçevesini kırarak, tüm işçilerin ve köleleştirilmiş halkın komünizm yoluyla kurtuluşu için devrimi geniş tarihsel savaş alanına götürdüler, gelecek için rahatlatıcı bir umut olarak değil emek ve fedakârlık isteyen günün acil ve pratik görevi olarak en geniş kitlelere en yüksek hedefleri gösterdiler. Rus Devrimi ancak **bu şekilde milyonlarca zihnin**, kalbin, elin üretken olmasına yol verdi, tarihi büyüklüğe, parlak ışıltıya, ateşli parıltıya, güçlü, derin nefese, kısacası yeni, aktif, daha yüce bir insan hayatı

eğiliminin karakteristik özelliklerine kavuştu. Ve ancak bu sayede Thames kıyılarından Ganj ve Mississippi kıyılarına, Barselona, Torino, Kuzey Fransa ve Rhineland fabrikalarından Tokyo'daki kapitalist sömürü alanlarına ve New York'a kadar ilham verici ve uyarıcı olabilirdi. Geniş Rus işçi ve köylü kitlelerinin, büyük bir amaç uğruna yaşamanın ve ölmenin bilincinde mutlu ve gururlu Sovyet sisteminden daha az bir şey uğruna - demokratik tabakta sosyal pislik için - her yıl acı çekeceğine ve mücadele edeceğine cidden inanan var mı?

Tarihsel olarak verili koşulların komünizm için olgunlaşmamış olmasına rağmen, Bolşevikler, aslında, onu devrimin hedefi olarak belirlemeleri gerekiyordu - ve sadece Rus proletaryasının kitlesi, sosyalizmi mücadele yoluyla uygulama niyetinde yeterince olgunlaştığı için değil. **Hayır, aynı zamanda,** uluslararası sosyalizme inananlar olarak Bolşeviklerin, Marksistler olarak, proleter devriminin dünya devrimi olarak yaklaşımına ve gelişimine ikna olmalarından kaynaklanıyordu. Rus topraklarında, en olumsuz koşullar altında, ilk uçuşunda cesurca meydan okuyarak ve yavaş yavaş yükseldi. Burada düşman güçlerden en az direnişle karşılaşmıştı, burada **insan cesaretinin keskinliği nesnel koşulların gelişimini aşmış** ve özgürlüğün yaratıcısı ve efendisi olmayı istemişti. Tarihsel olarak kapitalizmin yıkılmasıyla **yükümlü olan sınıf,** gelişmiş ve oldukça ileri kapitalist ekonomik kalkınma ülkelerinde **toplumsal yaşamı yeniden canlandırma eylemine** hazır olmamalı mıydı?

Bolşevikler bu soruyu olumlu yanıtladılar ve acı deneyimleriyle öğrenmek zorunda kaldılar -bana göre zorlu mücadelelerinin en acılı deneyimiyle – ki bu ileri kapitalist 'kültür' ülkelerinde, iradenin olgunluğu proletaryanın komünizm için, ekonomik olgunluğun millerce gerisinde yavaşça ve zahmetle yalpalayabilsin. **Tüm ülkelerin proleter sınıflarında devrimci olgunluğun kesin belirtilerini**

gördüklerini düşünüyorlardı. Bununla birlikte, onlara dışarıdan yankılanan, kendi devrimci kalplerinin tutkulu atışı, **kendi kararlı iradelerinin emir veren sesiydi.** Dolayısıyla Bolşevikler, dünya devriminin öncesinde olduğundan çok daha hızlı ilerleyeceği varsayımlarında **yanılıyorlardı.** Tek başına **bu yanlış hesaplama,** proletaryanın henüz muzaffer olamayacağı ve bu nedenle risk almaması gerektiği **yönündeki tüm uyarılardan** - ulusal ve uluslararası - **daha verimli ve üretken olmuştur**. Bu uyarılar doğru ve tam olarak işe yarıyor gibi görünüyor. Bununla birlikte, tarihsel olarak konuşursak, **sömürülenler için büyük bir yanlış hesaplamayı temsil ediyorlar,** çünkü sonuç hiç de boş değil, egemen iktidarın veya burjuvazinin sağlamlaşmasında olduğu gibi sona eriyor. **Öte yandan,** Rus proletaryasının devrimci coşkusu ve gücü, Bolşevik 'yanlış hesaplama' ile **en çaresiz anlarda yeniden ateşlendi** ve ve içinden doğan inanç ve iradenin ışıltısı enerjik bir güç veya devrimci bir gelişme olan Rus olmayan milyonlarca proletaryanın ruhunda şanlı bir şekilde parlıyor.

Özgürlüğe ve iktidara yükselen bir sınıfın tek bir denemede hedefine ulaşmaması, bu hedefin ardına, geniş kapsamlı bir mücadelenin başlangıçnoktasının arkasına defalarca geri **itilmesi tarihsel bir yasadır.** Eğer Menşeviklerin zamanın ihtiyacı olarak gördükleri gibi, burjuva tarzında ve burjuva sloganlarıyla gerçekleştirilseydi, Rusya'daki devrim, feodal toplumun iktidar konumunu hızla ve tamamen yerle bir edecek bir konumda bile olamazdı. Devrimci proleterler ve askerler, Petersburg ve Moskova'da Bolşeviklerin önderliğinde iktidarı ele geçirip Sovyet yıldızının bayrağını kaldırdığında, saf demokrasi 'askeri diktatörlüğe boyun eğme, çarlık karşı-devrimi tarafından yutulma tehdidiyle karşı karşıya kalmıştı. Sadece Bolşevikler devrime derhal proleter devrimin muazzam büyüklüğünü ve muazzam hedefini verdikleri için, kitlelerin

güçleri serbest bırakılabilir ve **tarihsel olarak etkili olabilirdi**. Gülünç derecede kısa bir zaman diliminde, toplumda değişim için yapıcı ve yıkıcı bir şekilde, **burjuva devrimlerinin** yüzyıllar boyunca yapabileceklerinden **daha fazlasını başardılar.**

Tüm bağların, tüm ayrıcalıklı konumların, feodal toplumun tüm kalıntılarının sosyal yaşamın her alanında proleter devrimle temizlendiği Rusya'da olduğu gibi, Batı Avrupa'daki **hiçbir ülkede hiçbir burjuva devrimi bunu başaramadı.** Burjuva demokrasisinin tüm ulusları - denizaşırı cumhuriyetleri engellemeyen - **hala** feodal toplumdan atalarının keresteleriyle doldurulmuş durumda. **Proleter devrimin demir süpürgesi** Sovyet Rusya'yı silip süpürdü ve insanlar arasındaki yeni ilişkilerin tohumlarının ve fidanlarının gelişmesi ve büyümesi için hava ve ışık getirdi. **Proleter devrimin taşıyıcısı ve uygulayıcısı olarak Bolşevik siyaset** kasıtlı olarak bundan fazlasını yaptı. Yeni toplumsal varoluşun yaratılışı ve yaratıcısı, sosyal güçlerin ve sosyal kurumların yaratılışı ve yaratıcısı, herkesle kardeşçe dayanışma içinde, yoldaşça yüce canlılık ve doyum açılımı ruhuyla titreşen yaratımların yaratıcıları ve yaratımları olarak kelimenin tam **anlamıyla sıfırdan inşa edilmiştir.**

Bolşeviklerin ölümlü düşmanları, kendi tarihsel çalışmalarına tanıklık etmelidir. "Sağ Sosyal Devrimciler Programı" nda ilan şu edilmişti: Bolşeviklerin mirası, her bir kökü zemine o kadar derinden nüfuz etmiş ki, onu çekip çıkarmak, kaosun yayılması ve ekonomik çöküşe eş değer olacak bir gerçeklik olarak görülmelidir. Gerçekten! Eğer Bolşevik Sovyet iktidarı bugün çökecek olursa, onun egemenlik yıllarının bıraktığı iz- her günü çalışma ve mücadelenin türbülansı bir şekilde yaşandığı gün ortadan kaybolmaz. Bu çalışma ve mücadele günleri, tarihte yalnızca ölümsüz bir şekilde parlamayacaktı. Bunlar Proletarya devriminin güçlü yumruğuyla özellikleri yeniden tanımlanan

sosyal kurum ve varlıklarda ve o günlerin özgürleştirici nefesinin içinde hareket etmeye devam edeceği milyonlarca ruhta yıkılmaz bir şekilde **canlı kalacaklardı**. Bu Bolşevik iktidar ve siyaset yıllarından sonra, Çarlık sisteminin geriye dönük bir hayranı idealine biraz benzeyen, aynı zamanda dünya burjuvazisinin özlemlerini gerçekleştirecek bir Rusya değil, aynı zamanda demokrasinin altın hazinelerini dört gözle beklediğini iddia ederken , sınırsız, sürekli sömürücü ve hegemonik gücün yok olan ihtişamına da geriye doğru bakan bir Rusya da asla ortaya çıkmayacaktı. Sovyet Rusya için, **emekçi halkın devleti hala yaşıyor** ve taviz politikalarına rağmen, Bolşevikler, proleter devriminin hedeflerini ilerletmek için gücünü iyi bir şekilde kullanabilecekler.

Elbette, devrimci mücadeleyi sadece 'doğru zamanda' yürütmek isteyen mutlak 'saf'cılar' ve proleter kurtuluş mücadelesinin "estetikçileri", Bolşeviklerin 1917'den beri proleter devrimin anıtsal başarısını kendi elleriyle yok ettiğini söylüyorlar. Bu başarının büyüklüğü ve onu uygulayan herkesin, "ya hep ya hiç" sloganıyla çalkantılı bir savaşta tarihsel olarak düşman güçlerini engellemek için sarsılmaz kararlılığı ve bağlılığı ile, zekice yenme yerine düzenli bir geri çekilme stratejisini kullanmak daha değerli olmaz mıydı? Muhteşem bir özlem için ne kadar muhteşem bir son! **Bolşeviklerin devrimci eylemini** onların başarılarının enkazı altına gömmek güzel ve kolay olurdu. Kapitalizmle bir paktın sıradan, soğuk, gri rutininde canlandırıcı gerginlik ve mücadelenin devrimci eylemini, hedefini ve başarısını korumak ve kullanım hakkı sözleşmesi, tavizler vb.,nin olağanlığı içinde onunla inatçı mücadeleyi sürdürmek daha çok ve sonsuz derecede daha zordur.

Cenevre Konferansı, dünya üzerinde bu anlaşmanın bırakın barışı bir yana kapitalizmle ateşkes anlamına gelmediğinin parlayan işaretiydi.

Brest-Litovsk'ta olduğu gibi, burada da tarihsel olarak **eski ve yeninin iki dalgası birbiriyle çarpıştı.** Uluslararası burjuvazinin ve ilgili hükümetlerinin petrol kaynakları, savaş ganimetlerinin paylaşımı konusundaki kirli pazarlıkları sona erdi; İngiliz ve Fransız emperyalizmi arasındaki **kurnaz entrika,** Sovyet Rusya delegasyonunda olduğu gibi, proleter devrimi, özel mülkiyetin gücüne karşı tarihsel **ortak mülkiyet hakkını ilan ederek** işçilerin bastırılması ve yağmalanması için bu uluslararası birleşik cephenin önüne geçmesiyle, **önemini kaybetti**. Bu büyük tarihi anın önemi ve Sovyet Rusya'nın **zayıf ama fethedilmemiş ve savaşmaya kararlı konumu**, uluslararası proletaryanın kapitalist açgözlülük karşısında ekmek hakkını bile savunacak kadar cesur olmayan ve devrimci doğum hakkı olan özgürlüğü konusunda her dilde sessiz kalan uluslararası ölü sessizlik, keskin bir rahatlamaya dönüştü.

Bolşevikler, yükün ağırlığını ve kapitalizmle yaptıkları anlaşmanın sorumluluğunu serin bir bakışla değerlendiriyorlar. Dişler sıkıca kenetlenir, her kas ve sinir sert bir kararlılıkla gerilir, yükü ve sorumluluğu üzerlerine almaya cüret ederler. **Bunu yapmak zorunda kaldılar;** tarih onları Gethsemane'lerine götürdü ve tarih onların bu acı şarap kadehin yanından geçmeden ilerlemesine izin vermedi. Devrimci bir işçi partisi olarak, Rus proletaryasının bilinçli iradesi ve bilinçli kudreti olarak komünistler, **devrimci hedefin devrimci aracı olan** ve dünya kapitalizmi tarafından engellenen ama ona yenilmeden Sovyet İktidarını elinde tutabilen ve kullanabilen **tek partidir**.

Rus işçi sınıfının önünde iktidarı ele geçirip diktatörlüğünü kurduğunda **Partisinin önünde ciddi zorluklar yığıldı**. Kurulduğundan bu yana, proleter iktidarı ve diktatörlüğü savunmak için, o zamandan beri duyulmamış fedakarlıkların yapılması ve emsali olmayan tehlikelere

meydan okuması gerekiyordu. Azami fedakârlık isteyen Sovyet Rusya'da sosyalizmi kurma mücadelesinin en zor ve en tehlikeli kısmı, yalnızca "her çekiç atölyesinde ve her barınakta değil, aynı zamanda “geleneği” kabul eden her işçinin ruhunda, her gün, her saat bir kâbus gibi tüm ölü nesillerin ağırlığının olmasıdır ”.

Uluslararası proletarya, Rus Devriminin vahim tarihi saati, artık onu önemsiz bir grup olarak görmemelidir. Nihayet, Sovyet Rusya'nın yanında kararlı bir şekilde durmalıdır.

Moral dayanışma içinde- devrimin tarihsel olarak canlandırdığı güçleri en aktif kendi kendine yardımlarıyla güçlendirmek ve onlara ilham vermek; ekonomik dayanışma içinde -sosyalizme yönelik Sovyet ekonomisinin kurulmasını ve genişlemesini teşvik etmek; siyasi dayanışma içinde -uluslararası burjuvazinin ve hükümetlerinin sömürü ve tahakküm arzularını bertaraf etmek. Kapitalizmin Sovyet Rusya'dan aldığı her taviz, **uluslararası proletaryanın ruhunda kendi yenilgisi gibi, gerçekte kendi hatası olarak yanmalıdır.** Yaralar içinde ve bitkin olan Rus proletaryası şimdiye **kadar devrimci görevini yerine getirdi** ve bunu kahramanca ve kendini-inkâr edercesine yapmaya devam ediyor. Uluslararası proletaryanın görevini yapmasının nihayet tam zamanı. Uluslararası proletarya gerçekten savaşmak yerine kendini yok etmeyi ve tarihsel olarak ve türünün milyonlarcasını fiziksel ve ahlaki olarak ölmesini mi tercih ediyor?

Durumla doğrudan yüzleşen Bolşeviklerin devrimci işçi sınıfı partisi, **ideolojik ve örgütsel birliğinin önüne hiçbir şeyin çıkmasına izin vermemelidir.** Parti İçinde Rus proletaryasının devrimci sınıf yaşamı, **tarihsel bir itici güç olarak pekişti**. Bolşeviklerin devrimci işçi sınıfı partisi, siyasetinin genel çizgisine bağlı kalmalıdır. Tarihe bağlı olmak, onu tarihi hedefe

götürecektir. **Bolşevik siyaseti,** "Marksist siyaseti" yürütmek, toplumsal yaşamı ve gelişimini kör, anarşik olarak işleyen güçler olmaktan çıkarıp, **bilimin ve bilinçli iradenin eseri** haline getirmek için en yüksek **tarihsel-dünya ölçeğine sahip ilk girişimidir**. Büyük ölçekte bu girişimle, proleter devriminin güçlü sesi, **muhaliflerin korosunu,** düşmanların silahlarının gürültüsünü bastırır. Şimdi ve gelecekte mücadele talep ederek o, büyük Floransalı şairin Marks'ın Kapital'in ilk cildinin önüne koyduğu yüce sözlerini Partiye haykırıyor; " **Kendi rotanızı izleyin ve bırakın insanlar konuşsun!** "

Rusça'dan İngilizceye, Namita Khare tarafından çevrilmiştir.

İngilizceden Türkçeye çeviri Erdogan A

Komünist Partiler ve Parlamentarizm Üzerine Tezler

Komünist Enternasyonal'in İkinci Kongresi Tutanakları

2 Ağustos 1920, Akşam Oturumunda Kabul edilip, Komisyona Sunulan tez

Yeni Dönem ve Yeni Parlamentarizm.

Sosyalist partilerin parlamentarizme karşı tutumu başlangıçta, Birinci Enternasyonal döneminde, burjuva parlamentolarını ajitasyon amacıyla kullanmaktı. Parlamentoya katılım, sınıf bilincinin gelişimi açısından, yani proletaryanın egemen **sınıfa karşı sınıfsal nefretini uyandırmak** bakış açısından hesaba katıldı. Bu ilişki, **teorinin etkisiyle değil, siyasi gelişimin etkisiyle değişmiştir.** Üretici güçlerin kesintisiz bir şekilde artması ve kapitalist sömürü, kapitalizm ve onunla parlamento devleti alanlarının genişletilmesiyle sürekli artan dengelilik sağlandı. Bu yüzden burada : sosyalist partilerin parlamenter taktiklerini burjuva parlamentosunun 'organik' yasama çalışmalarına uyarlama ve kapitalizm çerçevesi içinde reformlar için mücadelenin daha da önem kazanması, sosyal demokrasinin asgari denilen programının hakimiyeti, son derece uzak bir ‘nihai amaç' için azami programın tartışmalı bir formüle dönüştürülmesi ortaya çıktı. **Bu temelde, parlamenter kariyercilik,** yolsuzluk ve işçi sınıfının en temel çıkarlarına açık veya gizli **ihanet olgusu gelişti.**

Komünist Enternasyonal'in parlamentarizme karşı tutumu, yeni bir doktrin tarafından değil, **parlamentonun kendi rolündeki değişimle belirlenir.** Önceki dönemde parlamento, bir dereceye kadar, kapitalizmin gelişmesi için bir araç olarak **tarihsel ilerici bir rol oynadı**. Bununla birlikte, **mevcut dizginsiz emperyalizm şartlarında,** parlamento, yalanlar, aldatma, şiddet ve cesaret kıran konuşmalar için **bir araç haline geldi**. Emperyalist yıkım, yağma, tecavüz, soygunculuk ve yok

etme karşısında, parlamenter reformlar, her sistemi , sürekli ve yöntemsel, çürüyen kitleler için her pratik önemden yoksun kıldı.

Bütün burjuva toplumu gibi parlamentarizm de istikrarını yitiriyor. Organik çağdan kritik çağa ani **geçiş**, proletaryanın parlamentarizm alanında **yeni taktik için temel oluşturdu.** Bu nedenle , Rus İşçi Partisi **(Bolşevikler),** 1905'ten beri Rusya siyasi ve sosyal dengesinden sarsıldığı ve fırtına ve şok dönemine girdiği için devrimci **parlamentarizmin doğasını çoktan ele almıştı.**

Komünizme yönelen bazı sosyalistlerin, devrim anının henüz ülkelerine gelmediğini ve parlamentodaki oportünistlerden ayrılmayı reddetmelerine rağmen, önümüzdeki dönemde emperyalist toplumun göreli istikrar çağı olarak, konunun özünde, bilinçli değerlendirmeden yola çıktılar, ve bu temelde Turatis ve Longuet'ler ile bir koalisyonun reformlar için mücadelede pratik sonuçlar getirebileceğini kabul ettiler.

Öte yandan teorik olarak açık olan komünizm, mevcut çağın karakterini doğru olarak tespit edecektir: kapitalizmin en yüksek aşaması; emperyalist kendini-reddetme ve kendini yok etme; iç savaşın kesintisiz büyümesi vs. **Siyasi ilişkilerin ve gruplaşmaların biçimleri farklı ülkelerde farklı olabilir.** Bununla birlikte**, öz her yerde aynı kalır;** bizim için tehlikede olan şey, proletaryanın ayaklanması için acil siyasi ve teknik hazırlıklar, burjuva iktidarın yıkılması ve yeni proleter iktidarın kurulması.

Şu anda, parlamento, komünistler için, önceki dönemde belirli zamanlarda olduğu gibi, hiçbir şekilde ,işçi sınıfının **durumunun iyileştirilmesi için, reform mücadelesi için** bir alan olamaz. **Merkezi siyasi yaşamın ağırlığı** şu anda,

en sonunda ve tamamen parlamentonun sınırlarının dışına taşınmıştır.

Öte yandan, burjuvazi, yalnızca çürüyen kitlelerle olan ilişkileri nedeniyle değil, aynı zamanda **burjuva sınıfı içindeki karmaşık karşılıklı ilişkiler nedeniyle,** iktidar için pazarlık eden gruplar, güçlü taraflarını ortaya çıkararak, zayıf taraflarını teşhir ederek, ihanet ederek, vb. önlemlerinin bir bölümünü parlamentoda şu veya bu şekilde yerine getirmeye zorlanır.

Bu nedenle , egemen sınıfın elinden bu aygıtı ele geçirmek, parçalamak, imha etmek ve yeni proleter iktidar organlarıyla değiştirmek **işçi sınıfının tarihsel görevdir.** Bununla birlikte, işçi sınıfın devrimci genel kurmayı, bu yıkım görevini kolaylaştırmak için, aynı zamanda, kadrolarını **burjuvazinin parlamenter kurumlarında bulundurmakta büyük çıkarı vardır.** Böylece, **parlamentoya devrimci amaçlarla giren komünistlerin taktiği** ile sosyalist parlamenterin taktikleri arasındaki **temel fark açıkça görülmektedir**. İkincisi, göreceli istikrar varsayımından ve var olan kuralın belirsiz süresinden yola çıkar. Reformu her şekilde gerçekleştirme görevini üstlenir ve kitleler tarafından her başarının parlamenter sosyalizmin bir yararı olarak değerlendirildiğini görmek ister. (Turati , Longuet ve Co.).

Eski parlamentarizme adaptasyon yerine, **yeni parlamentarizm,** genel olarak **parlamentarizmin ortadan kaldırılması için bir araç olarak ortaya çıkmaktadır.** Bununla birlikte, **eski parlamenter taktiklerin** iğrenç gelenekleri, ilke olarak parlamentarizmin karşıtlarının (IWW) ve devrimci sendikalistlerin (KAPD) kampına birkaç devrimci unsur itmiştir.

Bu nedenle İkinci Kongre, aşağıdaki Tezleri kabul eder.

Komünizm, Proletaryanın Diktatörlüğü için Mücadele ve Burjuva Parlamentolarının Kullanımı

1. Bir devlet sistemi olarak parlamentarizm, **burjuvazinin egemenliğinin "demokratik" bir şekli haline geldi;** bu, belli bir gelişim aşamasında, sınıfların dışında bir "halk iradesinin" örgütü olarak görünen halk temsiliyeti masalını zorunlu kılar, fakat özünde egemen sermayenin elinde baskı ve boyun eğdirme makinesidir.

2. **Parlamento**, devlet düzeninin kesin bir şeklidir; bu nedenle, ne sınıfları ne sınıf mücadelesini ne de devlet gücünü tanımayan **komünist toplumun şekli olamaz.**

3. **Parlamentarizm,** burjuvazinin diktatörlüğünden proletaryanın diktatörlüğüne geçiş döneminde bir **proleter devlet yönetimi biçimi de olamaz.** Keskinleşmiş sınıf mücadelesi **döneminde, iç savaşta,** proletarya, bir savaş örgütü olarak kaçınılmaz olarak, önceki egemen sınıfların temsilcilerinin içine dahil edilmediği, **kendi devlet örgütünü kurmak zorundadır**. Bu aşamada, 'popüler irade' gibi herhangi bir masal işçi sınıfına doğrudan zararlıdır. Proletaryanın parlamentoda hiçbir güç paylaşımına ihtiyacı yoktur, paylaşım ona zararlıdır. Proleter diktatörlüğün **biçimi,** Sovyet Cumhuriyeti'dir.

4. Burjuva devlet makinesinin en önemli aygıtlarından birisi olan burjuva parlamentoları, aynı proletaryanın proleter devleti ele geçiremeyeceği gibi, **uzun vadede** bu şekilde ele alınamaz. Proletaryanın görevi, burjuva devlet makinesini **parçalamak ,** ve onunla birlikte, ister cumhuriyetçi ister anayasal monarşi olsun **parlamento kurumlarını imha etmektir.**

5. Devlet organlarına karşı karşıya getirmenin teorik olarak yanlış olduğu, burjuvazinin yerel devlet kurumları açısından

da durum farklı değildir. **Gerçekte bunlar,** devrimci proletarya tarafından yok edilmesi ve yerel işçi **vekilleri Sovyetleri tarafından değiştirilmesi gereken,** burjuvazinin devlet makinesinin benzer cihazlarıdır.

6. **Sonuç olarak**, komünizm **parlamentarizmi geleceğin bir toplumu olarak reddediyor.** Onu Proletaryanın sınıf **diktatörlüğü biçimi olarak reddeder**. Uzun vadede parlamentoyu ele geçirme olasılığını reddeder; parlamentarizmi yok etmeyi önüne amaç olarak koyar. Bu nedenle, sadece onu yıkma amaçları doğrultusunda, burjuva devlet kurumlarını kullanma **sorunu olabilir.** Sorun, **sadece bu içerikte ve sadece bu şekilde ortaya konulabilir.**

7. **Her sınıf mücadelesi siyasi bir mücadeledir, çünkü son analizde iktidar mücadelesidir.** Tüm ülkeye yayılan her türlü grev, burjuva devleti için bir tehdit haline geliyor ve bu yüzden siyasi bir karakter kazanıyor. Burjuvaziyi devirmek ve devletini yıkmak için **her girişim siyasi bir mücadele yürütmek demektir.** Yönetim için ve direnen burjuvazinin direncini bastırmak için, **hangi biçimde olursa olsun**, proleter bir devlet aygıtının yaratılması, **siyasi iktidarın ele geçirilmesi anlamına gelir.**

8. **Sonuç olarak, siyasal iktidar sorunu hiçbir zaman parlamentarizme karşı tutum sorunuyla aynı değildir.** Siyasi **iktidar sorunu**, kapitalist düzenin bir bütün olarak devrilmesi için, küçük ve kısmi mücadelelerin, genel mücadeleye yoğunlaştırılmasıyla karakterize edilen **proleter sınıf mücadelesinin genel bir sorunudur.**

9. Proletaryanın, burjuvaziye, yani devlet gücüne karşı mücadelesinin **en önemli yöntemi, her şeyden önce, kitlesel eylemdir**. Kitlesel eylemler, proletaryanın devrimci kitle örgütleri (sendikalar, partiler, Sovyetler) tarafından birleşik, disiplinli, merkezi bir **Komünist Partinin genel önderliği**

altında örgütlenip yönetilmektedir. İç savaş, savaştır. Bu savaşta **proletaryanın cesur komuta birliği** ve tüm operasyonlarını mücadelenin tüm alanlarında yönlendiren **güçlü genel kadrosu olmalıdır.**

10. Kitle mücadelesi, kendi biçiminde keskinleşen ve mantıksal olarak kapitalist devlete karşı ayaklanmaya yol açan **bütün bir eylemler geliştirme sistemidir.** İç savaşa dönüşen bu **kitlesel mücadelede**, proletaryanın önde gelen partisi, kural olarak tüm yasal konumlarını, devrimci faaliyetinin yardımcı "üs" lere dönüştürerek ve bu pozisyonları **asıl kampanya planı olan kitle mücadelesinin kampanyasına bağlayarak birleştirmelidir.**

11. **Burjuva parlamentosunun kürsüsü böyle bir yardımcı "üs" tür**. **Parlamentonun bir burjuva devlet kurumu olduğu iddiası, parlamento mücadelesine katılmaya karşı kullanılamaz.** Komünist Parti, bu kurumlara organik *(örgütsel)* çalışmalarını orada yapmak için girmiyor, ancak , **devlet makinesinin parçalamasına** ve parlamentonun eylemleriyle (örneğin, Almanya'daki Liebknecht'in faaliyeti, Çar Duma'daki Bolşevikler, Demokratik Konferans'ta, Kerenski'nin Parlamento Öncesinde', Anayasal Kurucu Meclis'te ve Dumas kasabasında ve nihayet Bulgar Komünistlerinin faaliyetlerinde *olduğu gibi*) **kitlelere parlamentonun içinden yardımcı olmak için.**

12. Temel olarak Parlamento Kürsü'nün devrimci ajitasyondan oluşan **parlamentodaki bu faaliyet;** muhaliflerin maskelerinin indirilmesi, özellikle de geri kalmış bölgelerdeki demokratik fikirlerden etkilenen , parlamento kürsüsüne bakan kitlelerin ideolojik olarak birleştirilmesi, vb., **tamamıyla, Parlamento dışındaki kitlesel mücadelenin amaçlarına ve görevlerine bağımlı kılınmalıdır.**

Seçim kampanyalarına katılım ve parlamento kürsüsünden devrimci propaganda, kırsal kesim kitleleri gibi , daha önce siyasi yaşamdan uzak duran katmanları işçilerin saflarına kazanılmasında özel bir öneme sahiptir .

13. **Komünistlerin yerel yönetim kurumlarında çoğunluğu olması durumunda,**

a) burjuva merkezi iktidarına devrimci muhalefet yapmak;

b) **fakir nüfusa hizmet edebilmek için her şeyi yapmak** (ekonomik önlemler, silahlı işçi milislerinin oluşturulması veya buna teşebbüs edilmesi vs.);

c) burjuva devlet iktidarının gerçekten büyük değişikliklere getirdiği **sınırlamaların her fırsatta gösterilmesi;**

d) bu temelde devletin gücüyle olan çatışmadan korkmadan en keskin **devrimci propagandayı geliştirmek;**

e) belirli koşullar altında **yerel idareyi yerel işçi konseyleri tarafından değiştirilmesi**.

Bu nedenle, Komünistlerin **yerel yönetimdeki bütün faaliyetleri**, **kapitalist sistemi parçalama genel çalışmalarının bir parçası olması gerekir.**

14. **Seçim kampanyaları** azami parlamento sandalyesi sayısı için **avlanma ruhunda yapılmamalı**, ama, proleter devrimin sloganları için kitlelerin **devrimci seferberliği ruhuyla yapılmalıdır.** Seçim kampanyaları **sadece parti elitleri tarafından değil,** tüm parti üyelerinin **kitleleri tarafından gerçekleştirilmelidir.** O anda yer alan tüm kitle eylemlerin kullanılması (grevler, gösteriler, asker ve denizci vs. arasında ajitasyon) ve **onlarla yakın temasa girilmesi zorunluluktur.** Bütün proleter kitle örgütlerini **aktif çalışmalara çekmek gereklidir.**

15. Bütün bu şartları ve özel bir talimat içinde olanları gözlemlersek, parlamenter faaliyet, **bu faaliyet,** 'demokratik' kurumu desteklemek için meclise giden her ülkenin sosyal demokrat partileri tarafından . veya en iyi ihtimalle 'ele geçirmek' için yapılan **küçük politikanın tam tersidir.** Komünist Parti, **sadece** Karl Liebknecht ve Bolşevikler **ruhunda Parlamentonun devrimci bir şekilde kullanılması lehine olabilir .**

16. **Prensip olarak,** seçimlere ve devrimci parlamenter faaliyetlere katılımın mutlak ve kategorik olarak reddedilmesi anlamında, **"anti-parlamenterlik",** bu nedenle, herhangi bir eleştiriyi gerektirmeyen, **saf, çocukça bir doktrindir, siyasi** olarak, zaman zaman sağlıklı mide bulantısında temeli olan, ama, aynı zamanda **devrimci bir parlamentarizmin olasılığını görmeyen bir doktrindir.** Dahası, **bu doktrin**, Komünist Parti'de işçilerin merkezi şok birliklerini değil, gevşek müttefik grupların merkezi olmayan bir sistemi olarak gören, **partinin rolüne dair tamamen yanlış bir anlayışla da bağlantılıdır .**

17. Diğer yandan, **fiili seçimlerin ve her koşulda parlamento oturumlarına fiili katılımın gerekliliğinin kesin bir şekilde tanınması,** hiçbir şekilde parlamento faaliyeti ilkesinin kabulünden kaynaklanmaz. **Bu, bir dizi özel koşullara bağlıdır.** Bu koşulların özel bir kombinasyonu halinde **parlamentodan geri çekilme gerekli olabilir**. Ayaklanma arifesinde, Bolşeviklerin, ön-Parlamento-dan ayrıldıklarında, onu güçlerinden muaf etmek ve onu cesaretle St. Petersburg Sovyet'ine karşı karşıya koymak için **yaptıkları şey buydu.**

Aynısını Üçüncü Sovyetler Kongresi'ni **siyasi olayların en üst noktasına** çıkararak, Kurucu Meclis'te onun fesih gününde yaptılar. **Koşullara göre,** seçimlerin boykot edilmesi ve

yalnızca tüm burjuva devlet aygıtının değil, aynı zamanda burjuva parlamento kliğinin şiddetli bir şekilde kaldırılması, **veya,** bir taraftan parlamentonun boykot edilmesi sırasında, seçimlere katılınması vb., gerekli olabilir.

18. **Bu şekilde,** seçimlere sadece merkez parlamentoya değil, aynı zamanda yerel özyönetim organlarına ve bu kurumlarda genel bir rol olarak çalışma organlarına katılmanın gerekliliğini kabul eden **Komünist Partisi**, bu **sorunu özgül bir anın kendine has özelliklerinden başlayarak somut olarak çözmelidir.** Seçimlerin veya parlamentonun boykot edilmesi ve parlamentodan geri çekilinmesi, **temel olarak silahlı mücadeleye derhal geçiş için** ve i**ktidarın ele geçirilmesi için ön şartların zaten var olduğu zaman geçerlidir .**

19. Süreç içinde, **bu sorunun** göreceli **önemsizliği her zaman akılda tutulmalıdır.** Devlet iktidarı için **mücadelenin odak noktası parlamentonun dışındaki mücadelede olduğu için**, proletarya diktatörlüğü ve bunun için kitle mücadelesi sorunu, **parlamentonun kullanılması özel sorunu** ile **aynı düzeye konulamayacağını** söylemeye bile gerek yoktur.

20. Bu nedenle Komünist Enternasyonal, **Komünist Partilerdeki bu** yöndeki her bölünme veya bölünmeye teşebbüsün **ciddi bir hata olduğunu kesin olarak vurgular**. Kongre, kendisini devrimci proletaryanın merkeziyetçi partisinin önderliğinde proleter diktatörlük için kitle mücadelenin tanınmasında temelleştiren tüm unsurları, burjuva parlamentolarının kullanılması sorunu hakkındaki görüş farklılıklarına rağmen, işçilerin tüm kitle örgütleri üzerinde etkili olma, komünist unsurların tam bir birliği için mücadeleye çağırır.

Devrimci Parlamentarizm

Devrimci parlamenter taktiklerin fiilen gerçekleştirilmesini **güvence altına almak için aşağıdakiler gereklidir:**

1. Bir bütün olarak Komünist Partisi ve Merkez Komitesi, zaten hazırlık aşamasında olan, yani parlamento seçimlerinden önce, parlamento gruplaşmalarının kişisel kompozisyonunun yüksek kalitesini ele almalıdır. **Komünist Parti Merkez Komitesi, parlamento gruplarının tüm çalışmalarından sorumlu olmalıdır.** Komünist Parti Merkez Komitesinin, eğer aday meclise girerse, gerçekten komünist siyaset izleyeceği konusunda hiçbir garanti yoksa, hangi örgütlenmeye ait olursa olsun **her adaya itirazda bulunma yadsınamaz hakkı vardır.**

Komünist Parti, eski "sosyal demokratik" olarak adlandırılan ve yalnızca "tecrübeli" parlamenterleri, çoğunlukla avukatları ve benzer insanları **parlamento üyesi olarak alma alışkanlığını bozmalıdır.** Kural olarak, işçilerin büyük bir parlamenter deneyimi olmayan basit parti üyeleri olduğu gerçeğinde inat etmeden, **işçilerin aday olarak gösterilmesi gerekmektedir.** Komünist Parti, Parlamentoya girebilmek için Komünist Partilerin etrafında yer alan **bu kariyerci unsurları acımasızca damgalamalıdır.** Komünist Partilerin **Merkez Komiteleri,** sadece uzun yıllar çalışarak işçi sınıfına koşulsuz bağlılıklarını göstermiş olan **yoldaşların adaylıklarını onaylamalıdır.**

2. **Seçimler sona erdiğinde**, parlamento grubunun **organizasyonu,** söz konusu özgülde **Partinin yasal ya da yasa dışı olmasına bakılmaksızın,** Komünist Partilerin Merkez Komitesinin elinde olmalıdır. Komünist parlamento grubunun başkanı ve komitesi, Parti Merkez Komitesi **tarafından onaylanmalıdır.** Parti Merkez Komitesi, parlamenter grupta veto hakkına sahip olan daimî bir temsilci

bulundurmalı ve **bütün önemli siyasi sorunlarda** parlamenter grup, Parti Merkez Komitesinden tavırları ile ilgili talimatlar için önceden talepte bulunacaktır. Parlamentodaki komünistler tarafından yapılacak büyük herhangi bir eylemden önce, Merkez Komitesi, grup için konuşmacı tayin etme veya reddetme ve konuşmasının veya konuşmanın ana noktalarını, Merkez Komitesi tarafından onaylanması için, önceden sunmasını talep etme **hakkına ve görevine sahiptir.** Teklif edilen komünist listesindeki her adaydan, parlamento dan çekilmenin birleşik bir şekilde yapılabilmesi için, Parti tarafından talep edildiğinde en kısa zamanda görevinden istifaya hazırlıklı olduğunu belirten yazılı bir girişimin resmi olarak alınması gerekir.

3. **Reformist**, yarı reformist ya da yalnızca **kariyerci unsurların** komünist parlamento grubuna girmeyi başardığı ülkelerde (bazı ülkelerde zaten olduğu gibi) grubun kişisel kompozisyonunun, işçi sınıfının küçük ama gerçek anlamda komünist bir grupta bulunmasının, tutarlı komünist politikaları olmayan geniş bir gruptan daha fazla yararı olduğu ilkesinden hareket ederek, Komünist Partilerin Merkez Komitelerinin **kapsamlı bir temizlik gerçekleştirme yükümlülüğü bulunmaktadır. .**

4. Merkez Komite kararıyla, **komünist milletvekili yasal olanı yasa dışı işlerle birleştirmek zorundadır.** Komünist parlamento üyelerinin burjuva hukukuna dokunulmazlıktan yararlandığı ülkelerde, **bu dokunulmazlık, Partiyi yasa dışı örgütlenme ve propaganda çalışmalarında desteklemek için kullanılmalıdır.**

5. **Komünist parlamento üyeleri,** Parlamentodaki bütün eylemlerini, **Parlamento dışındaki Partinin faaliyetlerine bağlı olarak yürütmelidir.** Burjuva çoğunluğu tarafından kabul edilmesi amaçlamayan *(beklenilmeyen)* , ancak

propaganda, ajitasyon ve örgütlenme amacında , genel teşhir edici taslak yasalarının düzenli olarak sunulması, Parti ve Merkez Komitesinin **talimatı üzerinden yapılmalıdır.**

6. İşçilerin sokakta gösterileri ve diğer devrimci eylemlerin olduğu durumlarda, parlamentonun komünist üyeleri, **kendilerini işçi kitlelerinin en önünde**, **en göze çarpan ön sıralara yerleştirme** göreviyle yükümlüdürler.

7. Komünist **milletvekili üyeleri,** (Partinin denetiminde) devrimci işçiler, köylüler ve diğer işçilerle yazılı ve başka türlü **bağlantılar kurmak için ellerinde bulunan her türlü aracı kullanmalıdır**. **Hiçbir şart altında,** seçmenleriyle ticari bağlantılarını sürdüren **sosyal demokrat parlamento üyeleri gibi davranamazlar.** Ülkedeki herhangi bir propaganda çalışması için sürekli olarak Partinin emrinde olmalılar.

8. Parlamentonun h**er komünist milletvekili,** diğer "yasamacı"larla bir anlayış oluşturmaya çalışan **bir "yasamacı"** değil, parti kararlarını uygulamak için **düşman kampına gönderilen** bir Parti ajitasyoncusu olduğunu **aklında bulundurmalıdır.** Komünist milletvekili dağınık seçmen kitlesine değil, yasal ya da yasa dışı **partisine karşı sorumludur.**

9. Komünist milletvekilleri, **her basit işçi, her köylü, her çamaşırcı kadın ve her çoban tarafından anlaşılabilecek bir dil konuşmalıdır,** böylece Parti konuşmaları broşür olarak yayınlanabilir ve onlar ülkenin en uzak köşelerine dağıtılabilinir.

10. **Basit komünist işçiler,** deneyimli denen parlamenterlere öncelik vermeden - işçilerin parlamento arenasına sadece yeni başlamış olduğu durumlarda bile - **burjuva parlamentosunda görünmek zorundadır.** Gerekirse, işçi sınıfının saflarından parlamento üyeleri **onların konuşmalarını notlardan**

okuyabilir, böylece konuşmalar basında ve broşür olarak basılabilir.

11. Komünist milletvekilleri parlamenter kürsüyü **sadece burjuvazinin** ve onların beygirlerinin değil, aynı zamanda sosyal-yurtseverlerin ve reformistlerin, “merkez” in yalpalayan siyasetçilerinin ve komünizme muhalif diğerlerinin politikalarının maskesini düşürmek için, ve Komünist Enternasyonal'in fikirlerinin geniş **bir propagandası için de kullanmalıdır. .**

12. Parlamentonun tamamında **sadece birkaçı olduğu durumlarda bile,** parlamentonun komünist üyeleri bütün davranışlarında kapitalizme karşı **meydan okuyan bir tutum göstermek zorundadır.**

Onlar, burjuva toplumunun ve sosyal demokrat beygirlerin baş düşmanı olan “komünist adına yalnızca sözde değil, eylemiyle hak edeceğini asla unutmamalılar.

Second Congress of the Communist International. Minutes of the Proceedings.

Publishing House of the Communist International, 1921

Lenin- Tolstoy ve Modern İşçi Hareketi

Nash Put No. 7, November 28, 1910

Collected Works, Volume 16, pages 330-332.

Rusya'nın hemen hemen tüm büyük şehirlerindeki **Rus işçileri,** LN Tolstoy'un ölümüyle bağlantılı olarak yanıtlarını zaten verdiler ve şu ya da bu şekilde, ortaya çıkan en dikkate değer bir dizi sanat eseri üreten, onu dünyanın büyük yazarları arasına yerleştiren, ve muazzam bir güç, özgüven ve samimiyetle modern politik ve sosyal sistemin temel özellikleriyle ilgili bir dizi soruyu gündeme getiren **yazara karşı tutumlarını dile getirdiler.**

Sonuç olarak, bu tutum Üçüncü Duma'da işçi vekilleri tarafından gönderilen telgrafta, gazetelerde yayınla ifade edildi.

L. Tolstoy edebiyat **kariyerine serfliğin hala var olduğu**, ancak çoktan günlerinin sonuna geldiği bir **dönemde başladı.** Tolstoy'un temel faaliyeti, iki dönüm noktası olan 1861 ve 1905 arasında uzanan Rus tarihinin o dönemine denk geliyor.

Bu dönem boyunca serfliğin izleri, onun doğrudan kalıntıları, ülkenin tüm ekonomik (özellikle kırsal kesimde) ve siyasi yaşamına nüfuz etti. Ve aynı zamanda bu, kapitalizmin aşağıdan yukarı hızlanan büyümesi ve **yukarıdan aşağı aşılanması dönemiydi.**

Serfliğin kalıntıları neyle ifade edildi? Hepsinden daha açık ve en açık olanı, Rusya'da, esas olarak bir tarım ülkesi, o zamanlar tarımın, 1861'de toprak ağalarının yararına kesilmiş eski feodal tahsisatlar üzerinde, modası geçmiş, ilkel yöntemlerle çalışan harap, **yoksullaşmış bir köylülüğün elinde olması gerçeğidir.**

Öte yandan tarım, Orta Rusya'da toprağı , tahta sabanlarla ve köylülerin atlarıyla "sınırlı topraklar", çayırlar, sulama yerlerine erişim karşılığında emek kullanımıyla eken **toprak ağalarının elindeydi.** vb. Tüm çıkar ve amaçlara göre bu, ekonominin **eski feodal sistemiydi**. Bu dönem boyunca Rusya'nın siyasi sistemi de feodalizm ile yayıldı. Bu, devletin 1905 teki ilk değişiklik hamlesinden önceki anayasasından, toprak soylularının devlet işleri üzerindeki baskın etkisinden ve aynı zamanda büyük ölçüde, özellikle de daha yüksek rütbeli olan yetkililerin sınırsız gücünün **topraklı soylulardan geldiği** oldukça aşikardır.

1861'den sonra **bu eski ataerkil Rusya, dünya kapitalizminin etkisi altında hızla dağılmaya başladı.** Köylüler açlıktan ölüyor, daha önce hiç olmadığı kadar perişan oluyor, kasabalara kaçıyor ve toprağı terk ediyordu. Mahvolmuş köylülerin "ucuz emeği" sayesinde demiryolları, fabrikalar ve fabrikaların inşaatında **patlama yaşandı.** Rusya'da büyük ölçekli ticaret ve sanayi ile birlikte büyük finans kapital gelişiyordu,

Sanatçı Tolstoy'un eserlerine ve düşünür Tolstoy'un görüşlerine **yansıyan**, eski Rusya'nın tüm eski "sütunlarının" **bu hızlı, acı verici, şiddetli yıkımıydı.**

Tolstoy, toprak ağalarının ve köylülerin yaşam tarzı olan Rusya'nın kırsal kesimi hakkında olağanüstü bilgiye sahipti. Sanatsal üretimlerinde dünya edebiyatının en iyi yapımları arasında sayılan bu **yaşamın tasvirlerini verdi.** Kırsal Rusya'nın tüm "eski sütunlarının" güçlü bir şekilde yıkımı onun dikkatini artırdı, çevresinde olup bitenlere olan ilgisini derinleştirdi ve onun tüm **dünya görüşünde radikal bir değişikliğe yol açtı.**

Tolstoy doğumu ve eğitimi ile Rusya'daki **en yüksek toprak sahibi soylulara ait bir kişiydi**. Bu çevrenin tüm alışılmış

görüşlerinden koptu ve devamındaki çalışmalarında, kitlelerin köleleştirilmesine, yoksullaştırılmasına, köylülerin ve genel olarak küçük mülk sahiplerinin yıkımı, tüm çağdaş yaşamı yukarıdan aşağıya nüfuz eden zorlama ve ikiyüzlülük üzerine dayanan devlet, kilise, sosyal ve ekonomik **kurumlara şiddetli eleştirilerle saldırdı.**

Tolstoy'un eleştirisi yeni değildi. Kendisinden çok daha önce hem Avrupa hem de Rus edebiyatında Emekçi halkın dostları tarafından **söylenmemiş yeni hiçbir şeyi söylemedi.** Ancak Tolstoy'un eleştirisinin benzersizliği ve **tarihsel önemi,** sadece dahi sanatçıların sahip olduğu bir güçle, bu dönemin Rusya'sındaki en geniş halk kitlelerinin, yani kırsal, **Rus köylüsünün görüşlerindeki radikal değişimi ifade etmesinden kaynaklanmaktadır.** Çünkü Tolstoy'un çağdaş kurumlara yönelik eleştirisi, **modern işçi hareketinin temsilcilerinin a**ynı kurumlara yönelik **eleştirilerinden,** Tolstoy'un bakış açısının, Tolstoy'un eleştirisine ve doktrinine dahil ettiği psikolojinin ataerkilliğin, saf köylünün olması gerçeği nedeniyle **farklıdır.**

Tolstoy'un eleştirisi, kitlelerin acılarının gerçek nedenini bulmak için "köklere inme" çabasında sırf bu eleştiri feodalizmden özgürlüğe yeni ortaya çıkmış milyonlarca köylünün fikirlerinde keskin bir **değişimi ifade ettiği** için ve bu **özgürlüğün yeni yıkım, açlıktan ölüm,** şehir nüfusunun alt katmanları arasında evsiz bir yaşam vb. anlamına geldiğini gördüğü için eleştiri gerçekten böylesine duygusal bir güç, böylesine bir tutku, ikna, tazelik, **samimiyet ve korkusuzluk ile işaretlenmiştir.**

Tolstoy onların siyasal yaşamdan yabancılaşmalarını, onların mistisizmini, **dünyadan uzak durma** arzularını, **"kötülüğe direnmemeyi",** ve onların kapitalizme ve "Paranın gücü"ne karşı aciz lanetlerini, yani onların **duygularını o kadar sadık**

bir şekilde yansıttı ki, onların saflıklarını **kendi doktrinine ithal etti,**

Milyonlarca köylünün **protestosu ve çaresizliği** - bunlar **Tolstoy'un doktrininde birleştirildi.**

Modern işçi hareketinin temsilcileri, protesto edecek çok şeylerinin olduğunu ancak **umutsuzluğa düşecek hiçbir şeylerinin olmadığının** farkındalar. **Umutsuzluk,** yok olmakta olan sınıfların tipik bir örneğidir, **ancak ücretli işçi sınıfı,** Rusya dahil her kapitalist toplumda **kaçınılmaz olarak büyüyor,** gelişiyor ve güçleniyor.

Umutsuzluk, kötülüğün nedenlerini anlamayan, çıkış yolu göremeyen ve mücadele edemeyenlerin **tipik bir özelliğidir.** Modern endüstriyel proletarya, **bu tür sınıfların kategorisine ait değildir.**

Lenin, Collected Works, Volume 16

Lenin - Rus Devriminin Aynası Olarak Leo Tolstoy

Proletary No. 35, September 11 (24), 1908
Collected Works, Volume 15, pages 202-209.

Büyük sanatçıyı, belli ki anlamayı beceremediği ve belirgin bir şekilde **uzak durduğu devrimle özdeşleştirmek** ilk bakışta tuhaf ve yapay görünebilir. Bir şeyleri doğru bir şekilde yansıtmayan bir aynayı ayna diye isimlendirmek zordur. Her halükârda, **devrimimiz son derece karmaşık bir şey.** Devrimi doğrudan yapan ve ona katılan kitleler arasında, ne olup bittiğini de açıkça anlamamış ve aynı zamanda olayların gidişatının karşı karşıya kaldığı gerçek **tarihsel görevlerden uzak duran** bir sürü sosyal **unsurlar vardır.** Ve eğer önümüzde gerçekten büyük bir sanatçı varsa, o sanatçı çalışmalarına **devrimin en azından bazı temel yönlerini yansıtmış olması gerekir.**

Yasal Rus basını, sayfalarında Tolstoy'un sekseninci doğum günüyle ilgili makaleler, mektuplar ve yorumlarla dolu olsa da, en azından onun eserlerini Rus devriminin karakteri ve itici güçleri açısından analiz etmeye ilgisi var. Bu basının tamamı, ikiyüzlülükle, çifte ikiyüzlülük - resmi ve liberal- içinde mide bulantısına batmış durumda. Bunlardan ilki, daha dün Leo Tolstoy'u avlaması emri verilen hain saldırının, bugün Tolstoy'un bir vatansever olduğunu göstermeye ve ahlakı Avrupa'nın gözü önünde savunmaya çalışması kaba iki yüzlülüğü dür. Bu tür hilebazların uzun gevezelikleri için ödendiği herkesçe bilinen bir bilgidir ve kimseyi kandıramazlar.

Liberal ikiyüzlülük çok daha inceltilmiş ve bu nedenle çok **daha zararlı ve tehlikeli.** Rech'in Cadet Balalaikin'lerini dinlemek için, Tolstoy'a olan sempatilerinin en eksiksiz ve ateşli türden olduğu düşünülebilir. Rech'in Cadet Balalaikin'lerini dinleyen, onların **Tolstoy'a olan**

sempatilerinin en eksiksiz ve **ateşli türden olduğunu** zannedebilir. Gerçekte, "Tanrı'nın en büyük arayışçısı" hakkındaki hesaplı beyanları ve gösterişli ifadeleri baştan sona yanlıştır, çünkü **hiçbir Rus liberal Tolstoy'un Tanrısına inanmaz** , ya da Tolstoy'un mevcut sosyal düzene yönelik eleştirisine sempati duymaz, ülke çapındaki muhalefetin lideri olarak görünmek, siyasi sermayesini artırmak için **kendisini popüler bir isimle ilişkilendirir;** alkışların gürültü ve gümbürtüsüyle, şu soruya açık ve net bir cevap talebini boğmaya çalışır: "Tolstoyizm" in neden olduğu **göze çarpan çelişkiler nelerdir** ve bunlar devrimimizin **hangi eksikliklerini ve zayıflıklarını** ifade ederler?

Tolstoy'un yapıtlarındaki, görüşlerindeki, doktrinlerindeki, ekolündeki çelişkiler, **gerçekten de göze çarpıcıdır**. **Bir yanda,** Rus yaşamının eşsiz resimlerini çizmekle kalmayıp dünya edebiyatına birinci sınıf katkılarda bulunmuş olan büyük bir sanatçı, bir dahi var. **Öte yanda ise**, Mesih'e kafasını takmış bir toprak sahibi.

Bir yanda, sosyal yalan ve ikiyüzlülüğe karşı son derecede güçlü, **açık sözlü ve samimi bir protesto,** ve diğer yanda "Tolstoyculuk", yani alenen göğsünü döven ve **"Ben kötü, günahkâr bir adamım,** ama ahlaki mükemmelleşmeyi uyguluyorum; artık et yemiyorum, şimdi pirinç, pirzola yiyorum" diye feryat eden, Rus aydını denen yorgun, histerik, ağlayıp sızlayan kişi.

Bir yanda, kapitalist sömürünün acımasız eleştirisi, hükümetin zorbalığının, göstermelik mahkemelerin ve devlet idaresinin teşhir edilmesi ve gönenç ve zenginliğin büyümesi ve uygarlığın başarıları ile çalışan kitleler arasında artan yoksulluk, bozulma ve sefalet arasındaki derin çelişkilerin

ortaya serilmesi. **Öte yanda**, ilginç boyun eğmeyi öneren, "kötülüğe" karşı şiddet ile "direnme" vaizi.

Bir yanda, en ölçülü gerçekçilik ve her türlü maskelerin yırtılıp atılması; **öte yanda,** yeryüzündeki en iğrenç şeylerden birisinin, yani dinin vaaz edilmesi, resmi olarak atanmış rahipleri, ahlaki inançla hizmet verecek rahiplerle değiştirmeye yani en inceltilmiş ve bu yüzden de özellikle en iğrenç **Ruhbanlığı yetiştirme** yönünde çabalar.

Tolstoy'un bu çelişkiler nedeniyle ne işçi sınıfı hareketini ve onun sosyalizm mücadelesindeki rolünü ne de Rus devrimini **anlamasının olanaksız olduğunu söylemeye gerek bile yok.** Ancak Tolstoy'un görüş ve öğretilerindeki **çelişkiler tesadüfi değildir;** bunlar on dokuzuncu yüzyılın son üçte birinde Rus yaşamının çelişkili koşullarını ifade ediyorlar. Serflikten daha yakın zamanlarda kurtarılan **ataerkil kırsal bölge,** soyulmak ve yağmalanmak için kelimenin tam anlamıyla kapitaliste ve vergi tahsildarına devredildi. Asırlardır varlığını sürdüren köylü ekonomisinin ve köylü yaşamının eski temelleri, **olağanüstü bir hızla hurdaya ayrıldı**. Ve Tolstoy'un görüşlerindeki çelişkiler, günümüz işçi sınıfı hareketi ve günümüz sosyalizmi **açısından değerlendirilmemelidir** (böyle bir değerlendirmeye elbette ihtiyaç vardır, ancak yeterli değildir), ama ilerleyen kapitalizme, topraklarından mülksüzleştirilen kitlelerin yıkılmasına karşı protesto bakış açısından - ataerkil Rusya kırsalından ortaya çıkması gereken **bir protesto açısından değerlendirilmelidir.** Tolstoy, insanlığın kurtuluşu için her derde deva **keşfeden bir peygamber olarak saçmadır** - ve bu nedenle onun doktrininin **en zayıf yönünü** bir dogmaya dönüştürmeye çalışan yabancı ve Rus "Tolstoyanlar" hakkında konuşmaya değmez bile.

Tolstoy, Rusya'da burjuva devrimi yaklaşırken milyonlarca Rus köylü arasında ortaya çıkan fikirlerin ve duyguların **sözcüsü olarak büyüktür.** Tolstoy orijinaldir, çünkü **bir bütün olarak ele alındığında** görüşlerinin toplamı, bir köylü **burjuva devrimi olarak** devrimimizin **belirli özelliklerini ifade eder.**

Bu bakış açısından, **Tolstoy'un görüşlerindeki çelişkiler** gerçekten de köylülüğün devrimimizdeki tarihsel rolünü oynamak zorunda kaldığı **çelişkili koşulların bir aynasıdır.** Diğer taraftan, bu yüzyıllardır süren feodal baskı ve onlarca yıllık hızlanan reform sonrası yoksullaşma, dağlar kadar **nefret, kızgınlık ve çaresiz kararlılık biriktirdi.** Resmi kiliseyi, toprak ağalarını ve toprak ağası hükümetini tamamen ortadan kaldırmaya, toprak sahipliğinin tüm eski biçimlerini ve yollarını yok etmeye, toprağı boşaltmaya, polis sınıfı devleti özgür ve eşit küçük köylülerden oluşan bir toplulukla değiştirmeye çabalamak- **işte bu çaba**, köylülüğün devrimimizde attığı her **tarihsel adımın temelidir**; ve kuşkusuz, Tolstoy'un yazılarının mesajı, onun görüş "sisteminin" bazen değerlendirildiği gibi, "Hıristiyan Anarşizmi" ni soyutlamaktan çok daha fazla çaba sarf eden bu köylüye uyuyor.

Öte yandan, **yeni yaşam biçimleri peşinde koşan köylülük,** bunun nasıl bir yaşam olması gerektiği, özgürlüğün hangi mücadeleyle kazanılabileceği, bu mücadelede hangi liderlere sahip olabileceği, burjuvazinin ve burjuva entelijansiyanın köylü devriminin çıkarlarına karşı tutumu neydi, toprak ağalığını ortadan kaldırmak için neden çarlık yönetiminin zorla yıkılmasına ihtiyaç duyulduğu konusunda **çok kaba, ataerkil, yarı dinsel bir fikre sahipti.**

Köylülüğün tüm geçmiş yaşamı ona **toprak ağalarından ve memurdan nefret etmeyi öğretmişti**, ama ona bütün

bu **soruların yanıtını nerede arayacağını öğretmedi ve öğretemezdi.** Devrimimizde köylülüğün küçük bir bölümü gerçekten bu amaç için savaştı, bu amaç için bir ölçüde örgütlendi; ve çok küçük bir kısmı gerçekten de düşmanlarını yok etmek, çarın hizmetkarlarını ve toprak ağalarının koruyucularını **yok etmek için silahlandı.**

Köylülüğün çoğu aynı Leo Tolstoyun damarındakine benzer şekilde **ağladı ve dua etti,** ahlaki değer kazandı ve **hayal kurdu,** dilekçeler yazdı ve "yalvarışlar" gönderdi. Ve her zaman **bu tür durumlarda olduğu gibi,** çoğunluk - askeri bir botla tekmeyi yiyip kovulana kadar - Kadetler adı altında bir Trudovik toplantısından Stolypin'in ön odasına koşturan ve yalvaran, pazarlık eden, **uzlaşan ve uzlaşmaya söz veren ilkesiz**, köle, burjuva entelektüellerinin avı olurken, Tolstoyan'ın siyasetten uzak durmasının, bu Tolstoyan'ın siyasetten vazgeçmesinin, **siyasete ilgisizliğin** ve **siyasetin anlaşılmamasının etkisi ile**, sınıf bilinçli devrimci proletaryanın önderliğini **yalnızca bir azınlığın** izlemesine neden oldu.

Tolstoy'un fikirlerinin zayıflığı, köylü isyanımızın eksikliklerinin bir aynası, ataerkil kırsal kesimin gevşekliğinin ve "girişimci Rus köylüsünün" **gizli korkaklığının bir yansımasıdır.**

1905-06'daki askerlerin ayaklanmalarını ele alalım. Toplumsal bileşimde devrimimizde savaşan bu adamlar kısmen köylüler ve kısmen proleterlerdi. **Proleterler azınlıktaydı;** bu nedenle, **silahlı kuvvetlerdeki hareket**, sanki bir el hareketiyle sosyal-demokrat hale gelen proletaryanın sergilediği kadar, aynı **ulus çapında dayanışmayı**, aynı parti bilincini **yaklaşık olarak bile göstermez.** Yine de, silahlı kuvvetlerdeki ayaklanmaların, bu ayaklanmaları yönetenler arasında hiçbir

subay olmadığı için başarısız olduğu görüşünden **daha yanlış bir görüş olamaz.**

Tersine, Narodnaya Volya zamanından bu yana devrimin kaydettiği muazzam ilerleme, "gri sürünün" üst subaylarına karşı silahlanarak yükselmesi gerçeğiyle tam olarak gösterildi ve liberal **toprak ağaları ve liberal subayları bu kadar korkuta**n da askerlerin **bu özgüveniydi.** Sıradan asker, topraktan söz edildiğinde gözleri parlıyordu, **köylülerin davasına tamamen sempati duyuyordu.**

Silahlı kuvvetlerdeki **otoritenin** taban askeri kitlesine geçtiği birden fazla durum vardı, ancak bu otoritenin kararlı kullanımı neredeyse hiç yapılmadı; **askerler tereddüt etti**; birkaç gün sonra, bazı durumlarda birkaç saat sonra, nefret edilen bir subayı öldürdükten sonra **tutuklanan diğerlerini serbest bıraktılar,** yetkililerle görüştüler ve **sonra idam mangasıyla yüzleştiler, y**a da falaka-sopa için sırtlarını açtılar, **ya da yeniden boyunduruğu taktılar - tam da Leo Tolstoy'un damarına uygun!**

Tolstoy, bastırılmış nefreti, daha iyi bir şey için olgunlaşan çabayı, geçmişten kurtulma arzusunu ve aynı zamanda olgunlaşmamış hayalleri, **siyasi deneyimsizliği, devrimci gevşekliği yansıtıyordu.**

Tarihsel ve ekonomik koşullar, hem kitlelerin devrimci mücadelesinin **kaçınılmaz başlangıcını** hem de **mücadeleye hazırlıksızlıklarını,** ilk devrimci kampanyanın yenilgisinin en ciddi nedeni olan Tolstoyan'ın **kötülüğe direnmemesini açıklıyor**.

Yenilen orduların iyi öğrendiği söylenir. Elbette **devrimci sınıflar**, ordularla ancak **çok sınırlı bir anlamda karşılaştırılabilir.** Kapitalizmin gelişimi, **devrimci-demokratik mücadele için** - feodal toprak ağalarına ve

hükümete duydukları nefretle birleşen - milyonlarca köylüyü uyandıran **koşulları saat başı değiştiriyor ve yoğunlaştırıyor.** Köylülüğün kendileri arasındaki alışverişin, pazarın egemenliğinin ve **paranın gücünün büyümesi**, eski moda ataerkilliği ve ataerkil **Tolstoyan ideolojisini sürekli olarak yerinden ediyor.**

Ancak **devrimin ilk yıllarından** ve kitlesel devrimci mücadeledeki ilk tersine dönmelerden şüphe duyulamayacak **bir kazanç vardır.** Bu, kitlelerin **eski yumuşaklığına** ve iradesizliğine vurulan **ölümcül darbedir.** Sınır çizgileri daha **belirgin hale geldi.** Sınıfların ve partilerin bölünmesi gerçekleşti.

Stolypin tarafından çekiç darbeleri altında öğretilen derslerin ve **devrimci Sosyal-Demokratların değişmez ve tutarlı ajitasyonuyla**, yalnızca sosyalist proletaryanın değil, aynı zamanda köylülüğün demokratik kitleleri de kaçınılmaz olarak, Tolstoyizm'in tarihsel günahına daha az düşecek olan, daha **çelik savaşçılarının arasından çıkacaklar.**

Mao Zedong ve Ernesto 'Che' Guevara arasındaki Konuşma

19 Kasım 1960

Konuşma Zaptı, süre: 16:20-06:30, 19 Kasım 1960

Mekân: Çongnanhay da Qingzhen Hall

katılımcılar:
Küba tarafı - Delegasyon Başkanı ve Ulusal Kalkınma Banka Başkanı , Binbaşı Ernesto Che Guevara veTüm Diğer Heyet Üyeleri;

Çin tarafı- Zhou Enlai, Li Siannian, Geng Biao, Shen Jian Lin Ping.

Tercümanlar: Cai Tongguo Liu Xiliang

Kaydedici: Zhang Zai

Başkan [Mao Zedong]: Küba heyeti, hoş geldiniz.

[Ernesto "Che"] Guevara: [bizim için] Başkan Maoyu [şahsen] bu selamlama fırsatına sahip olmak büyük bir zevk. Biz her zaman mücadelemizde Başkan Mao'yu saygı duyduk. Biz, Kübayı temsil eden resmi bir heyetiz, fakat bizim heyet üyelerimiz dört ayrı ülke de doğmuştur.

Başkan: Sen Arjantindensin.

Guevara: Arjantin'de doğdum.

Başkan: Heyetinizdeki diğerleri başka nerede doğdu?

Guevara: [Ramiro Fernando] Maldonado [Genel Sekreter, Ekvador Devrimci Sosyal Partisi] Ekvatorlu, [ekonomist Alban]LATASTE Şilili , Ben Arjantin'de doğdum, gerisi Küba doğumlu . Gerçi bazılarımız Küba da doğmamamıza rağmen , Küba halkı Küba'da doğmadınız söyleyerek bizi

gücendirmezler. Biz aslında Küba devrimi savunuyoruz. Fidel [Castro] Tüm Latin Amerikanın iradesini temsil eder.

Başkan: Siz enternasyonalistsiniz.

Guevara: Latin Amerika'nın enternasyonalistleri.

Başkan: Asya halkı, Afrika halkı ve tüm sosyalist kamp sizleri destekliyor. Geçen yıl , birkaç Asya ülkelerini ziyaret ettiniz, değilmi??

Guevara: Hindistan, Siyam [Tayland], Endonezya, Burma, Japonya, Pakistan gibi birkaç ülke.

Başkan: Çin haricinde, tüm büyük Asya ülkelerinde bulunmuşsunuz.

Guevara: Şimdi Çin'de olmamın nedeni de budur.

Başkan: Hoş geldiniz.

Guevara: Şimdinin tersine, geçen yıl Küba'yı terk ettiğimde bizim iç durumumuzda henüz stabilize değildi, bu nedenle dış dünyayla ilişkilerde daha dikkatli idik . [Şimdi] yerli durum konsolide edildi ve daha sıklaşabilir.

Başkan: Mevcut uluslararası durum geçen yıldan daha iyi.

Guevara: Bütün ulus birleşmiş, ama her gün emperyalistler bizi bölmeyi umutluyor.

Başkan: İşçiler ve köylüler dışında, başka kiminle birleştiniz?

Guevara: Hükümetimiz işçi ve köylüleri temsil eder. Ülkemiz de hala bizle dostça ilişkisi olan ve bizimle birlikte çalışan küçük burjuvazi var.

Başkan: Ulusal burjuvazi [yok mu]?

Guevara: Ulusal burjuvazi temelde ithalatçılar idi. Onların çıkarları emperyalizmle karışmıştı ve bize karşı idiler. Bu nedenle onları ekonomik ve siyasi olarak yok ettik.

Başkan: Onlar komprador burjuvazi idi. [onlar] ulusal burjuvazi olarak sayılmamalı.

Guevara: Bazı insanlar emperyalizme tamamen bağlıydı. Emperyalizm onlara sermaye, teknoloji, patent ve pazarlar verdi. Kendi ülkesinde yaşamasına rağmen, bunların çıkarları, örneğin, şeker tüccarları, emperyalizmle karışmıştı.

Başkan: Şeker girişimcileri.

Guevara: Onlar . Şimdi şeker işi kamulaştırıldı.

Başkan: Temelde tüm ABD sermayesini kamulaştırdınız.

Guevara: Temelde değil, ancak hepsi. Belki bazı sermaye [kamulaştırmadan] kurtuldu. Ama biz (mülksüzleştirmek] istemiyor değiliz.

Başkan: Kamulaştırma sonrası tazminat teklif ettiniz mi?

Guevara: Eğer [bir şeker şirketi] [kamulaştırma öncesinde]bizden üç milyon ton şeker satın aldıysa , [biz] [satın alınan şekerin değerinin] yüzde 5-yüzde 25i bir tazminat önerdik. Küba'daki duruma aşina olmayan [İnsanlar] için bu politikada gömülü ironiyi anlamak zor.

Başkan: **Basına göre, yıllık yüzde 1 faiz oranı ile, yıllık bazda başına 47-Caballeria üzerinde sermaye** ve kar dönüştürmüşsünüz.

Guevara: Yalnızca 3 milyon ton şeker satın alan [Firmalara] tazminat verilecek. (diğerlerine) Tedarik, tazminat yok. Nispeten büyük iki Kanadalı banka vardı.

Bizim iç ve dış politikalarımızla uyumlu olarak, onları kamulaştırmadık.

Başkan: geçici olarak bazı emperyalist şirketlerin varlığına müsamaha etmek, stratejik kabul edilebilir. Biz de de burada birkaç [emperyalist şirketler] var.

Premier [Zhou Enlai]: HSBC [Hong Kong ve Şanghay Bankacılık gibi şirketler, varlıkları sadece sembolik .

Guevara: Küba'daki bu Kanadalı bankalarda buradaki HSBC gibi.

Başkan: İşçi ve köylüleri, yani çoğunluğu birleştirmek [gerekli].

Guevara: Burjuvaziden Bazı insanlar bize karşı çıktı ve düşman kampına katıldı.

Başkan: Size karşı çıkanlar, sizin düşmanlarınızdır. Karşıdevrimcilerin bastırılmasında büyük başarı gösterdiniz.

Guevara: karşı-devrimciler saldırgan faaliyetler yürüttüler. [Örneğin,] bazen birkaç adaları işgal ettiler, [bu durumda] onlar kısa süre içinde imha edildiler. Endişelenecek bir şey yok. Liderlerini yakaladığımız zaman kurşuna dizdik. Onların ekipmanları tamamen ABD'den, paraşütle tedarik edildi.

Başkan: Ayrıca birkaç Amerikalı yakaladınız [değil mi?]

Guevara: [onları hemen mahkemeye çıkardık ve kurşuna dizdik.

Premier [Zhou Enlai]: Amerikan hükümeti protesto etti ve siz cevap verdiniz.

Başkan: Siz kararlısınız. Sonuna kadar kararlı olun, bu [devrim] umududur ve

emperyalizm kendisini daha büyük zorluklar içinde bulacaktır. Ama tereddüt ve uzlaşma, emperyalizm [sizinle uğraşmayı]daha kolay bulacaktır .

Guevara: Devrimimizin ilk aşamasında, Fidel , toplu konut sorununu çözmek için bir yol önerdi, çünkü hükümet, herkesi konut sahibi yapmak için sorumluluk taşımaktadır.

Biz büyük ev sahiplerinin mal varlığına el koyduk ve onları halk arasında paylaştırdık. Küçük

ev sahipleri her zamanki gibi mülkiyetlerini korurlar.

Başkan: Ya sonra?

Guevara: Şimdi devrimin ikinci aşamasındayız, yani insanın insanı sömürmesi olgusuna son vermek. Yurt içi ve yurt duruma yakın referans ile, rejimin sağlamlaştırılması üzerinde çalışıyoruz: (özellikle vahim durum olan) cehaletin ve işsizliğin ortadan kaldırılması, endüstriyel sektörünün geliştirilmesi ve toprak reformunun sürdürülmesi.

Başkan: Mükemmel. Siz Latin Amerika ve hatta Asya ve Afrika'yı etkilediniz. Sizler başarılı olduğunuz sürece, onlar etkilenecektir.

Guevara: Özellikle Latin Amerika.

Başkan: Latin Amerika da küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazi sosyalizmden korkuyorlar. Önemli bir süre, sosyal reform üzerinde acele etmemelidir. Bu yaklaşım Latin Amerika küçük burjuvazi ve ulusal burjuvazinin kazanılması yolunda olumlu olacaktır. Jiang Jieshi nin [Çan Kay-şek in] zaferinden sonra, daha önce Almanya, İtalya, ve Japonya nın sahip oldukları işletmeler daha sonra Jiang ın varlıklarına dönüştürülmüş bu ve tüm etkin olan kamu, kamulaştırılmıştı, bu devlet sermayesinin , endüstriyel sermayenin yüzde 80'ine sahip ola olanağını sağladı. Gerçi Milli burjuvazi [tüm endüstriyel

sermayenin] sadece yüzde 20'sine sahipti, ama onlar 1 milyondan fazla işçi çalıştırdılar ve tüm ticari ağını kontrol ettiler. Bu sorunu çözmek bizim için yaklaşık 7 yıl sürdü. [Biz] onlara iş , oy hakkı verdik, bu çözme umuduyla, eklem kamu-özel ve yönetim ve faiz satın alma çıkışları sorunu. Bu [birleşik] çözüm onları memnun etti ve nispeten iyi bir etki yaptı yurtdışında. Bu çözüme baktıktan sonra Asya burjuvazi si tam olarak mutlu olmasa da, bunları birleştirmek için kabul edilebilir bir yol olduğu konusunda ve satın-alma politikasını kullanmada itirazları olmadı. Kentsel el sanatları sektörü ve küçük burjuvazinin sorunu , aynı şekilde kooperatiflerle ele alındı .

Guevara: Biz Çin'deki dahil olmak üzere diğer sosyalist ülkelerin deneyimlerinden öğrenmemiz gerekir. Burjuvaziye gelince, yurtdışında gitmemeleri için biz onlara saygı, iş ve para veriyoruz.

Aynı zamanda teknisyenlere ücret veriyoruz. Geleneksel olarak, bir el sanatları endüstrisi yok .Dolayısıyla bu konuda görünür hiçbir sorun yok . Biz işsizleri kooperatifler içinde birleştirdik, böylece kooperatifler onlara iş verdi.

Başkan: ABD Küba'nın ulusal burjuvazisi olmasını istemiyor. Bu aynı Kore'de Japonya ve Çin'in Kuzeydoğusu [yani Mançurya] ve Vietnam'da Fransa içinde geçerlidir. Bunlar yerel halkın büyük santraller inşa etmesine izin vermedi.

Guevara: Bu olgu Latin Amerika da [yaşananları] andırıyor. Feudalist güçleri yok etme amacıyla, emperyalizm ulusal burjuvaziyi büyüttü. Milli burjuvazi de daha yüksek ithalat vergisi istemiş olabilir. Ama ulusal çıkarlar için diretmediler; emperyalizmle danışıklık içine girdiler.

Başkan: Bir sorum var. Sermaye bakımından, Brezilyalı çelik endüstrisi ABD ile bağlantılımı?

Guevara: Başlıca Brezilya metalurjik fabrikaları Amerikan sermayesi ile kurulmuştur.

Premier [Zhou Enlai]: Amerikan sermayesinin yüzdesi nedir? Brezilya [yıllık]1,6 milyon ton çelik üretiyor.

Guevara: Brezilyalı büyük fabrika için toplam sermaye miktarı o kadar açık değil.

Ama teknolojik olarak tamamen ABD'ye bağımlıdır. Brezilya büyük bir ülke, ancak aslında onun ve diğer Latin Amerika ülkelerinin arasında önemli bir fark yok.

Başkan: Başka bir sorum var. Sizin Küba ya indiğiniz başlangıçtan nihai zafer anına kadar iki yıldan fazla sürdü. Siz köylüleri birleştiniz ve bir zafer kazandınız. Diğer Latin Amerika ülkelerinin bu modeli takip etme olasılığı var mı?

Guevara: Bu soruya tek bir şekilde cevap verilemez. Nitekim, siz [bizden daha] fazla deneyime ve daha kapsamlı analize sahipsiniz. Bence, Küba devrim için diğer Latin Amerika ülkelerinden daha zor somut durumlarla yüzleşmek zorunda kaldı. Ancak, Sadece bir olumlu faktör vardı : Biz emperyalistlerin ihmalkarlığını (umursamazlığını) istismar ederek zafer kazandık. Emperyalistler

bizimle uğraşmada güçleri üzerinde konsantre olmadılar. Onlar Fidelin zaferinden sonra onlardan krediler isteyeceğini ve onlarla iş birliği yapacağını zannettiler. [Buna zıt olarak,] diğer Latin Amerika ülkelerinde devrimin başlangıcı, Guatemala da olan aynı tehlike ile yüzleşmek olacaktır-ABD denizcilerini göndererek müdahale.

Başkan: Yerli durum açısından [bu Latin Amerika ülkeleri arasında] herhangi bir fark var mı?

Guevara: Politik olarak, [farklılıklar] var. Ama sosyal olarak [bütün bu ülkeler] değinirsek

sadece iki veya üç kategori içine düşer. Üç ülke de[süregelen] askeri mücadele var. Bunlar Paraguay, Nikaragua ve Guatemala.

Başkan: ABD şimdi mızrağını Guatemala ve Nikaragua üzerine dönderdi.

Guevara: Columbia ve Peru'da büyük halk devrimi hareketi için olasılığı ortaya çıkar.

Başkan: Dediğim gibi Peru'da, halkın çoğunluğunun araziye ihtiyacı var. Aynı şekilde Columbia da.

Guevara: Peru durumu ilginçtir. Her zaman ilkel bir komünizm kültürü olmuştur. Onların döneminde İspanya feodalizm ve kölelik getirdi. Ama ilkel komünizm o nedenle ölmedi. Tam tersine, şimdiye kadar hayatta kadı. Cuzco da Komünist parti seçildi. [Seçimlerinde komünist zafer için] Bu mücadele ırk ile dolaşık bir mücadele. Birçok yerli Kızılderililer Peru'da yaşıyor, ama sadece beyaz insanlar ve beyaz / Hint Mestizos toprak sahibi ve toprak ağaları olabilirler.

Başkan: Yerel halk 9, 10 milyon bir nüfusa sahip , bununla beraber İspanyol nüfusu sadece on binlerle ölçülür.

Guevara: Bu rakamlar abartılmış olabilir. Peru’da 12 milyon kişi var. 10 milyon yerli ve 2.000.000 beyazlar .

Başkan: [Peru] Güney Afrika ya benzer . Güney Afrika sadece 3 milyon İngilizleri var.

Premier [Zhou Enlai]:3,000,000 İngiliz , 1,000,000 Hollandalı ,1 milyon yarım kanlar, 8 milyon Siyahlar ve yarım milyon Kızılderililer. Son iki kategoriden kişiler en sefil durumda yaşayanlar. Sadece beyaz insanların oy kullanma hakları var.

Guevara: Peru’da hala kölelik var. Topraklar normalde (içindeki) insanlarla birlikte satılır.

Premier [Zhou Enlai]: Geçmişte Tibet de olduğu gibi .

Guevara: O geri kalmış alanlarda, sakinleri para kullanmazlar. Satışa gelince, [satıcı] terazinin her iki tarafına bakır parayı ve malı koyar , onları dengeler, ölçer. Para orada kullanılmaz.

Başkan: Columbia durum biraz farklı [öyle değil mi] ?

Guevara: Columbia da zayıf feodalizm var, ama daha güçlü bir Katolik varlığı ile karşı karşıyadır.

Toprak ağaları ve Katolik Kilisesi , ABD ile çete. Yerli Kızılderililer fakir ama köle değiller. Columbia da Gerilla güçleri vardı, ama şimdi mücadele durdu.

Başkan: Küba'nın, diğer Latin Amerika ülkeleri ile diplomatik ilişkileri var mı?

Guevara: Bazı ülkeler birbirleriyle gizlice anlaştılar ve Küba ile ilişkilerini kopardılar. Bu ülkeler Haiti, Dominik Cumhuriyeti ve Guatemala. Columbia, El Salvador, Honduras birlikte Küba büyükelçisi istenmeyen adam ilan ettiler. Brezilya, büyükelçisi geri çekti , ancak başka bir nedenle idi .

Permier [Zhou Enlai]: Yani, birlikte 7 ülke var.

Başkan: Bu durumda, [Küba] çoğu ülke ile ilişkileri var: 19 [Latin Amerika ülkeleri] eksi 7 eşittir 12.

Guevara: [Küba] nın İlk 3 le[yani Haiti, Dominik Cumhuriyeti ve Guatemala] hiçbir ilişkileri yok.

Devamındaki 4 ülkede [Columbia, El Salvador, Honduras ve Brezilya], Küba Maslahatgüzarı var ama Küba büyükelçisi yok. Kübalıların Brezilya'ya gidişi, sanki sözde Demir Perdenin diğer tarafına gidiş gibi.

Başkan: Guatemala ve Nikaragua'da savaşların doğası - özü neler? Onlar halk savaşlarımı?

Guevara: Buna doğru bir cevap sunamam. Benim izlenimim Guatemala'daki savaş [halk savaşı] olması, Nikaragua'da ise sadece normal [savaş] . Bunlar [Küba dan] uzak .[onların savaşlarının doğası] hakkında hiçbir fikrim yok. [Dediklerim] sadece sübjektif cevap.

Başkan: Guatemala da olanlar [Jacobo] Arbenz [Guzman] le bağlantılımı?

Guevara: Arbenz in bu konuda deklerasyonunu sadece Çin için ayrılmadan önce gördüm. Devrim [orada] belki popüler bir öze sahiptir.

Başkan: Yani Arbenz şimdi Küba'da mı?

Guevara: Evet, Küba'da.

Başkan: Çin ve Sovyetler Birliğinde bulundu. İyi bir kişi.

Guevara: Biz ona güveniyoruz. Daha önce hatalar yaptı, ama o dik, kararlı ve güvenilebilinir.

(Başkan tüm heyet üyelerini akşam yemeği için davet etti , bu süreç boyunca , aşağıdaki konuşmaları oldu)

Guevara: Çin ve Küba Arasında beni çok etkileyen neredeyse aynı iki şey var. Siz devrim yaparken, Jiang Jieshi nin size kuşatma ve bastırma denilen saldırısı, bu iki kelime , bizde de gericiler tarafından kullanıldı. [Onlar tarafından kullanılan] stratejiler aynı.

Başkan: Yabancı varlıklar vücuda girdiğinde beyaz hücreler onları kuşatır ve bastırır. Jiang Jieshi bizi bakteriler gibi gördü ve bizi yok etmek istediler. Biz ona karşı aralıklı 22 yıl mücadele ettik, iki uzlaşma ve iki kopmayla , doğal olarak zamanı uzun süreli kıldı. İlk iş birliğinde, biz sağcı oportünizmi takip etme hatasını işledik. Parti içinde sağcı grup ortaya çıktı. Sonuçta Jiang Jieshi, partiyi tasfiye etti, komünizme muhalif oldu ve

Kuzey Seferi sırasında meydana savaş ile bastırdı. İkinci dönem, 1924 den 1927 ye kadar, savaştan başka bir şey yoktu. Bize başka alternatif kalmadı, aynı Batista size öldürmekten başka alternatif bırakmadığı gibi. Jiang Jieshi bize ve aynı zamanda Çinlilere, ayni Batista'nın Kübalılara olduğu gibi, silahlanıp savaşmanın dışında başka bir yol olmadığını öğretti. Biz ne savaşmayı biliyorduk, ne de savaşmaya hazırdık. Başbakan ve ben entellektüeldik; (Li Xiannian, Başbakan Yardımcısı) o bir işçiydi. Ama başka ne seçenek kalmıştı

[bize] ? O [Jiang Jieshi] (bizi) öldürmek istedi.

(Başkan Küba halkının devrim başarısına ve tüm heyet üyelerinin sağlığına bardak kaldırdı)

Başkan: Savaş patlak verince, takip eden on yıl boyunca devam etti. Biz temel alanlar inşa ettik, ama sağ oportünizmi takip etme hatası gösterdik; siyasi eğilim zaman aşırı derecede sola yönelince , [biz] sonuç olarak temel alanı kaybettik ve uzaklaşmak zorunda bırakıldık, o da Uzun Mart idi. Bu hatalar bize-temelde iki hatayı öğretti, bir sağcı ve diğeri solcu-ve ders öğrenildi. Japonya savaşla Çin'e girince, biz yine Jiang Jieshi ile iş birliği yaptık, sizde olmayan bir episod.

Guevara: Olmadığından biz şanslıyız.

Başkan: Sizin Batista ile iş birliği yapma olasılığınız yoktu.

Guevara: Batista'nın Amerikalılarla hiç çatışması yoktu.

Başkan: Jiang Jieshi İngiltere ve ABD'nin köpeğidir. Japonya [Çin'i] işgal ettiğinde,Jiang Jieshi onaylamadı. [1937-1945] 8 yıl [süren] Üçüncü dönemde, [biz] Japonya'ya karşı savaşmak için Jiang Jieshi ile iş birliği yaptık. İş birliği, Jiang Jieshin, İngiltere ve ABDnin kompradoru olan komprador kapitalist sınıfı temsil ettiği için , iyi değildi.

Dördüncü dönemde, Japonya püskürtüldükten sonra , Jiang Jieshi bize saldırdı; biz bir yıl üzerinde [ona karşı] savunduk ve geri vurduk, bu üç buçuk yıl sürdü; 1949da, [biz] genel başarı elde ettik ve Jiang Jieshi Tayvan'a kaçtı. Ssizde Tayvan adası yok.

Premier [Zhou Enlai]: Sizde Binuo adası [Pines Isle of] var. Ancak Batista bu adaya kaçmak için zaman bulamadan , onlar Pines Adasını ele geçirdiler.

Başkan: Ele geçirilmesi çok iyi.

Guevara: ABD saldırısı olasılığı hala var.

Premier [Zhou Enlai]: Amerikalılar Pines adasına saldırmaya teşebbüs ettiler.

Başkan: Yani Amerikan emperyalizmi bizim ortak düşmanımız, ayrıca dünya halklarının ortak düşmanı.
Hepiniz çok genç görünüyorsunuz.

Guevara: Siz devrimi başlattığınızda bizler doğmamıştık bile, (Maj Sunol) hariç, O, 35 yaşında, aramızdaki yaşlı adam.

Başkan: Geçmişte, savaşta mücadele ettik. Şimdi [biz] inşasında mücadele etmeliyiz.

[Commandante Eddy] Sunol: devrimi korumak.

Guevara: Çin Küba ile başka bir şey daha paylaşır. Durum değerlendirme ,1945 de ÇKP parti kongre şunu der: Bazı kentsel insanlar köyleri hor görürler; Mücadelemiz iki bölüme ayrıldı: Birisi dağlık bölgelerde gerilla savaşı vermek üzere, diğeri şehirlerde grev ;

Premier [Zhou Enlai]: çok benzer.

Başkan: Bu savurgan güçlerden komfort Kazanma- bu maceracılıktır. Köylere önem verilmediği sürece, kentsel insanların köylülerle ittifak kurması, hiç de kolay değildir.

Premier [Zhou Enlai]: Ben Ekim 5 yazınızı okuduktan sonra bu kafama dank etti (Verde Olivio dergisinde yayınlanan Guevara'nın Küba'nın devrimci ideolojisi üzerine araştırma hakkında notu). Ben bu makalenin özetini ve ortaya koyduğun konuları okudum. [Sen] bir entelektüel olarak kabul edilebilirsin.

Guevara: [Ben] henüz bir entelektüel olmanın aşamasına ulaşmadım.

Başkan: [sen] bir yazar oldun. Ben de bu makalenin özetini okudum ve oldukça aynı fikirdeyim. [bu Makale] muhtemelen Latin Amerika'yı etkileyebilir.

Premier [Zhou Enlai]: Yanınızda tam metni getirdiniz mi?

Guevara: [I] bulmaya çalışacağım.

Başkan: Makalende üç prensip ortaya koyuyorsun. İnsanlar gericileri yenebilir. Devrimi başlatmak amacıyla bütün şartların olgunlaşmış olmasını beklemek zorunda değilsiniz. Neydi üçüncü prensibi?

Guevara: Üçüncü temel prensip, Latin Amerika'da, başlıca görevin kırsal alanlarda yatıyor olmasıdır.

Premier [Zhou Enlai]: Bu kırsal alanlarla [devrimi] bağlamak çok önemli.

Guevara: Biz bu noktaya oldukça bağlıyız.

Premier [Zhou Enlai]: Oysa bazı Latin Amerikalı arkadaşlar, köylülere çok kulak vermedi sizse bu noktayı önemsediniz ve başarılı oldunuz. Çin devrimi de aynı: birçok insan köylülerin

katkısına önem vermedi, ama yoldaş Mao Zedong köylülerin katkılarını önemsedi.

Başkan: Düşman (bunu) bize şehirlerde bulunmaya izin vermeyerek, öğretti. O [Jiang Jieshi] İnsanları öldürmek istedi. Başka ne yapabilirdin?

Guevara: Başkan Mao'nun eserlerinde bir nokta, Fidel [Castro] tarafından çok önemli görüldü,

ben başlangıçta fark edememiştim. Savaş esirlerine iyi davran, onların yaralarını sar ve geri gönder. [Biz] bu noktayı fark ettik ve [mücadelemize] çok yardımcı oldu .

Başkan: Bu düşman askerlerini parçalamanın yoludur.

Premier [Zhou Enlai]: Yazınızın da bu noktaya da dokunuyor.

Guevara Bu [nokta] daha sonra ilave edildi. Başlangıçta, biz ayakkabı ve kıyafetleri alıyorduk esirlerden, çünkü askerlerimizin [herhangi bir ayakkabı ya da kıyafet] yoktu. Oysa daha sonra Fidel bize yasakladı bunu.

(Başkan kadehini kaldırdı ve Fidel sağlığına bir tost önerdi).

Guevara: [İnsanlar] gerilla savaşı sürdürürken iyi beselenemdiler. [Biz] Ayrıca manevi gıdada

eksiktik. [Biz] materyalleri okuyamadık.

Premier [Zhou Enlai]: Başkan Mao gerilla savaşı sürdürürken, gazeteler için sık sık insan gönderdi

Başkan: Gazeteye bilgi olarak yaklaşın. Düşmanın gazeteleri genellikle düşmanın hamlelerini sızdırır, bu bir bilgi kaynağı. Biz devrime birkaç bin kişi ile başladık; [birliklerin sayısı] daha sonra on bini aşkın oldu ve daha sonra üç yüz bine büyüdü , bu noktada [biz] solcu hata işledik, yüz bin. Uzun Mart sonrası, üç yüz bin, yirmi beş bine kadar küçüldü. Düşman

bizden daha az korkar hale geldi. Japon ya l [Çin]i işgal ettiği zaman, biz Jiang Jieshi ile iş birliği yapmak istedik. O [bizi] çok az gördüğünden, bizden korkusu yoktu , [onunla iş birliği] yapabileceğimizi söyledi.

Jiang Jieshin amacı Japonların bizleri yok etmesiydi. Ama [o], Japonya ile savaştıktan sonra, bizim yirmi bin den bir milyon ve birkaç yüz bine büyüyeceğimizi beklemiyordu.

Japonlar teslim olduktan sonra, Jiang Jieshin dört milyon askeri, bize saldırmaya başladığında,

bir milyon askerimiz vardı ve baz alanların yüz milyonluk bir nüfusu vardı. Üç buçuk yıl içinde , biz Jiang Jieshi yendik. Yani [bu yıllar içinde savaş] gerilla savaşı değildi artık; Bu büyük ölçekli savaş oldu. Uçaklar, toplar, tanklar, makalende belirtildiğin gibi, hepsi, herhangi bir kritik rol oynamada başarısız oldu. Biz bunların hiçbirine sahip değilken, O zamanlar Jiang Jieshi,de hepsi vardı. Sadece sonradan [biz] bazı toplar ele geçirdik.

Premier [Zhou Enlai]: İleri dönemlerde, [biz] hatta tanklarıda ele geçirdik.

Başkan: [yakalanan silahların türü] topçu bölümü oluşturmamızı sağladı , topçu tugayı veya topçu alaylarını kadar. Hepsi ABD donanımlarıydı.

Premier [Zhou Enlai]: Pekin kurtarıldıktan sonra, bir geçit töreni yaptık. Hepsi ABD donanımlarıydı. O zamanlar, Amerikalılar daha terk etmemişti. ABD Başkonsolosluğu ve askeri ataşe de geldi ve izledi.

Guevara: savaştaki erken dönemde, benim önderlik yaptığım insanlar zar zor bir birliği aştı. Bir kez, bir tankı ele geçirmiştik ve aşırı sevinçle doluyduk. Ama Fidel onu götürmek istedi. (bu) Beni

mutsuz kıldı ve sadece bana bazuka getirildikten sonra tankı vermekte anlaştık.

Başkan: uçaklar her gün gökyüzünde uçmalarına rağmen, neredeyse hiç kayıplara neden olamıyor

. [İnsanlar] kamuflaj elbise giyiyor. Yeşil elbise kişiyi değiştirmek için kullanılabilecek bir görünüm. Hepiniz üniforma giyiyorsunuz. Hepiniz askersiziniz.

Guevara: Rodriguez (Dışişleri Bakan) değildi. O zamanlar hapishanedeydi.

Başkan: (Rodriguez) Çok genç görünüyorsun.

Rodriguez: 25 yaşında.

Başkan: Sen (Mora ve Sunol) askerdiniz.

Guevara: Mora'nın babası savaşta vurularak öldürüldü. Sunol , üç kez yaralandı

[vücudunun] 6 parçasında. Ben iki kez yaralandım. Rodriguez cezaevinde işkence edildi.

Biz ilk başta çok azdık. Fidel bile kendi silahıyla mücadele etti. [Biz] sadece on iki kişiydik .

Başkan: seksen üzerinde değil miydi?

Guevara: Sayı yavaş yavaş azaldı, sonunda tek on iki kişi kaldı.

Başkan: Bu on iki kişi tohumlardır. Sizin oralarda havalar iyi.

Guevara: [Küba] 22 derece kuzey .

Başkan: Sizin topraklar da iyidir.

Guevara: Tüm araziler ekilebilir. Hindistancevizi ağaçları kum alanlarda ekilebilir. Ama dağlarda bitki büyütmek zor.

Başkan: Yani ülkenizin [nüfusu] en az 30 milyona büyüyebilir.

Guevara: Endonezya'nın Java Adası nın 50 milyon [nüfusu] var.

Başkan: [Genel Rubén Fulgencio] Batista ya [y Zaldívar] teşekkür etmelisiniz, aynı bizim Jiang Jieshi e teşekkür ettiğimiz gibi. İnsanları öldürerek bize ders verdiler.

[Alberto] Mora [Becerra]: Batistaya minnettarız çünkü o daha çok insanı bizim tarafa sürdü.

Başkan: Bizim bir başka öğretmenimiz var , o da emperyalizmdir. Bu bizim uzun vadeli eğitimcimiz .En iyi öğretmen Amerikan emperyalizmdir. Sizin iki öğretmeniniz, Batista ve Amerikan emperyalizmi. [Bildiğim kadarıyla,] Batista şimdi ABD'de . Restorasyon düşünüyor mu?

Guevara: Batista'nın takipçileri şimdi 5 fraksiyona bölündüler, birlikte seçilen 5 başkan adayları. Bu adaylar birbirlerinden farklı görüşlere sahip. Bazıları Batista ya karşı diğerleri daha az ya da Batista gibi.

Başkan: Hepsi Batista için rakip değil. Batista kaç yaşında?

Guevara: 60 yaşında.

Başkan: Bizim Jiang Jieshi şimdi 74 yaşında, her gün Pekine dönmek için özlem duyuyor

Mora: Bu 5 adaylar bütün parti liderleri. İnsanlar onların isimlerini biliyor ve onlar da her gün Küba ya dönmek için can atıyor.

Guevara: Bunlarbizim zaferinden 4-5 gün sonra Orta Amerika'dan yola çıktılar ve Küba'ya ayak basmayı planladılar. Zaten devrim için zafer elde ettiğimizden haberdar olmadan, Batistayı devirmek için geldiklerini söylediler,

Başkan: Birçok Orta Amerika ülkesi var. Bence, Dominik Cumhuriyeti [Rafael Leonidas] Trujillo [Molina] umut verici.

Guevara: Bunu söylemek zor. Trujillo en olgun [changshu] diktatör Latin Amerika'da. Amerikalılar ondan kurtulmayı düşünüyor.

Başkan: Amerikalılar Trujilloyu sevmiyor mu?

Guevara: Onauherkes karşı , bu nedenle o değiştirilmesi gerekiyor.

Premier [Zhou Enlai]: [Güney Vietnam lideri] Ngo Dinh Diem ve [Güney Koreli lideri] Syngman Rhee gibi.

Başkan: Ngo Dinh Diem şimdi en fazla sızlanan .

Premier [Zhou Enlai]: Bir "müşteri"nin hayatı kolay değildir.

Başkan: Amerikalılar artık Jiang Jieshi sevmiyor. Biz onu seven olduk. Yüzde 100 Amerikan yanlısı olanlar, sadece yüzde 99 Amerikan yanlısı olan Jiang dan daha kötü. O hala kendi nüfuzunu korumak istiyor.

Premier [Zhou Enlai]: Bu diyalektik.

[Commandante Eddy] Sunol: Sanırım Jiang Jieshin geri gelmesini bekliyorsunuz.

Başkan: ABD'den bağlantısını kestiği sürece, biz ona hükümetimiz de bir yer sağlarız .

Premier [Zhou Enlai]: Birlikte Tayvan'ı da geri getirebilirse daha iyi.

Dijital Arşiv

Uluslararası Tarih

“Gulag Adaları”: Soljenitsin in Anti Komünist sahtekarlığının teşhiri

Nikos Mottas

Originally published in atexnos.gr

Alexander Soljenistin’in , yakın geçmişte en ünlü ve kutlanan "eser"lerinden birisi olan Gulag Adaları, her anti-komünist için uzun süredir bir tür "kutsal İncil" olmuştur . İlk kez 1973’te basılan "Sovyetler Birliği" nin sözde "çalışma kampları" nın ayrıntılı bir kaydı olduğu iddia edilir. . Anti-komünizm ve sosyalizme karşı savaş bağlamında, ve SSCB burjuva tarih yazımı " "" Stalinist diktatörlük "ve "Sovyetler Birliği'nde komünist suçlarla " ilgili tartışma gündeminde bir kaynak olarak reklamı yapılmıştır .

Ancak, Soljenistin in derinden gerici yazıları içinde temel bir sorun var: " Gulag Adaları " tamamıyla, dedikodulara, varsayımlara, üçüncü (şahıs) görüşlere ve neredeyse tamamen Soljenistin’ in kendi fikirlerinin yorumuna dayalı, bilimsellik dışı bir kitaptır. Diğer bir deyimle, bu kitabın okuyucusu roman tipi "rehine" olur, doğrulana bilirliği olmayan, Soljenitsinin ve "görmüş", "işitmiş", "öğrenmiş" başkaları tarafından iddia edilen " sözde" gerçeklerin kayıtı.

Stalin hakkında söyleyecek iyi bir şey olmayan yazarlar bile Soljenistin in yazısının uydurma" masal" dan başka bir şey olmadığını kabul ediyorlar. Troçkist tarihçi ve yazar Vadim Rogkovin in yazdığına bakalım; Soljenistin’ in yazısı , R. Medvedev in yazısından biraz daha objektif gibi olan, batının “ sözlü tarih" olarak adlandırdığı türe aittir", yani yazının neredeyse tamamı bahsedilen olaylarda katılımcı olan "şahitler"in söylemlerine dayanır. Dahası, ona verildiğini iddia ettiği mahkumların anılarının hiç yayınlanmaması, Soljenitsin bundan yararlanarak, kendi

iradesiyle istediği gibi yorumlama "hakkını" vermiş oluyor " . Basitçe söylemek gerekirse, Soljenitsin kendi gerici görüşlerine uygun olarak değişiklik ve alıntı yaptı ve "üçüncü şahıs" şahitlerle, kendi anti-komünist fantezilerini ekleyerek" Takımadaları " uydurukçu masalını yarattı .

Soljenistinin ilk eşi , Natalia Resetofskagia, "Gulag" kitabının hiçbir bilimsel yanı olmayan uydurma bir kitap olduğunu vurguladı. 1974 yılında " *Sania: Aleksandr Soljenitsin ile Hayatım ″* otobiyografik makalesinde Resetofskagia açıkça " Gulag adaları "n da bahsedilen olayların geçerliliğine karşı çıktı .Kocasının kitabının "abartıldığını " ve yanlış değerlendirdiğini “söyleyen Resetofskagia," Gulag Adaları “ kitabının batı (kapitalist) dünya tarafından " resmi ve mutlak gerçek" olarak kabul edilmesine anlam veremediğini söylüyor. Daha da ilginci, Resetofskagia, Soljenitsin in kendisininde kitabını "tarihsel ya da bilimsel araştırma " olarak görmediğini, "efsane" olarak gördüğünü söylüyor.

Resetofskagia " Gulag Takımadaları "nın çok ciddiye alınmayacak, ya da güvenilir bir kaynak olarak kabul edimeyecek bir çalışma olduğunu söylüyor. " Gulag Adaları " nın yanlışlıklar ve yalanlarla dolu olduğu, kitapta verilen niteliksel bilgiler gerçek sayılarla karşılaştırılarak gösterilebilir." Nobel ödüllü " verilen Eski Nazi işbirlikçisi Soljenistin, sahte verilere dayanıyor ve sahte sayılar veriyor.

Amerikan tarihçileri birliğinin resmi dergisi tarafından yayınlanan Aşağıdaki tablo, Stalin’in önderliğini kapsayan 1934 den 1953 süre zarfında Sovyetler Birliği'nin birleşik ceza sisteminde mahkumlar la ilgili tüm istatistikleri gösteriyor. Burjuva bilim adamları tarafından araştırılan ve "kanıtlanan" ve Amerikan Historical Review in, resmi akademik dergisinde yayınlanan bu istatistikler, Soljenistinin anti-komünist yalanlarını ortaya sermektedir.

USSR Custodial Population 1934-1953

Custodial Population January 1	Gulag Working Camps	Counter-revolution-aries	% counter-revs.	Died	% Died	Freed	Escaped	Gulag Labor Colonies	Prisons	Total
1934	510,307	135,190	26.5	26,295	5.2	147,272	83,490			510,307
1935	725,438	118,256	16.3	28,328	3.9	211,035	67,493	240,259		965,697
1936	839,406	105,849	12.6	20,595	2.5	369,544	58,313	457,088		1,296,494
1937	820,881	104,826	12.8	25,376	3.1	364,437	58,264	375,488		1,196,369
1938	996,367	185,324	18.6	90,546	9.1	279,966	32,033	885,203		1,881,570
1939	1,317,195	454,432	34.5	50,502	3.8	223,622	12,333	355,243	350,538	2,022,976
1940	1,344,408	444,999	33.1	46,665	3.5	316,825	11,813	315,584	190,266	1,850,258
1941	1,500,524	420,293	28.7	100,997	6.7	624,276	10,592	429,205	487,739	2,417,468
1942	1,415,596	407,988	29.6	248,877	18.0	509,538	11,822	360,447	277,992	2,054,035
1943	983,974	345,397	35.6	166,967	17.0	336,135	6,242	500,208	235,313	1,719,495
1944	663,594	268,861	40.7	60,948	9.2	152,113	3,586	516,225	155,213	1,335,032
1945	715,506	283,351	41.2	43,848	6.1	336,750	2,196	745,171	279,969	1,740,646
1946	600,897	333,833	59.2	18,154	3.0	115,700	2,642	956,224	261,500	1,818,621
1947	808,839	427,653	54.3	35,668	4.4	194,886	3,779	912,794	306,163	2,027,796
1948	1,108,057	416,156	38.0	27,605	2.5	261,148	4,261	1,091,478	275,850	2,475,385
1949	1,216,361	420,696	34.9	15,739	1.3	178,449	2,583	1,140,324		2,356,685
1950	1,416,300	578,912	22.7	14,703	1.0	216,210	2,577	1,145,051		2,561,351
1951	1,533,767	475,976	31.0	15,587	1.0	254,269	2,318	994,379		2,528,146
1952	1,711,202	480,766	28.1	10,604	0.6	329,446	1,253	793,312		2,504,514
1953	1,727,970	465,256	26.9	5,825	0.3	937,352	785	740,554		2,468,524

Görüldüğü gibi , Soljenitsin Sovyet çalışma kamplarında yaklaşık 60 milyon (!) ölümler olduğu iddiası, onun antikomünist hayalciliğinin bir uydurmasından başka bir şey değil.

Soljenitsin in, "1953 yılında çalışma kamplarında (Gulag) 25 milyon mahkumlar vardı" iddiası kaba bir yalan. 1953 yılında tüm mahkumların sayısı 2,5 milyonu geçmemiştir. 2 milyonu genel suçlardan ceza alan mahkumlar.

Soljenistin "Stalin" döneminde "110 milyon insanın katledildiğini " iddia ediyor. Eğer bu komik iddia gerçek olsaydı, normal olarak Stalin döneminde Sovyet nüfusunun çok ciddi bir şekilde azalması, (üçte bire olmasa bile , yarıya düşmesi gerekirdi). Ancak istatistikler, bunun tam tersini gösteriyor.

Ocak 1926'da SSCB nüfusu 148.6 milyondu. On yıl sonra Haziran 1941'de 196,7 milyona ulaştı. İkinci Dünya Savaşı'nda

Sovyetler Birliği'nin büyük kayıplar vermesi nedeniyle açıklanabilecek olan , 1941 ile 1946 yılları arasında 170,5 milyon (26 milyon) bir nüfus azalması gözlemleniyor. 1946 ve 1951 yılları arasında, nüfus yine yukarı doğru eğilimleri kaydetti ve Ocak 1951'e 182,3 milyon ulaştı.

1920-1950 arasında SSCB içinde, yıllık doğum sayısı, iddia edilen 100 milyon insanın katliamını kapatma anlamında son derece yetersiz.

Soljenistin, diğer anti-komünistler gibi, (Robert Conquest) bariz bir yalancı .

SSCB'de sosyalizmin yıkılmasından sonra, Boris Yeltsin Rus hükümeti " Stalinist dönemin kurbanlarının milyonlarca " olduğu konusunda delil bulabilme umuduyla , resmi Sovyet devlet arşivlerinin açılmasına karar verdi. Arşivler neyi gösterdi? Arşivler 1923 - 1952 Stalin liderliği döneminde ölümle cezalandırılanların sayısının 776000-786000 kişi arasında değiştiğini gösterdi.

Soljenistin ve Conquest gibi Anti Komünistlerin "Stalin'in Milyonlarca Kurbanı" yalanı, bir defa daha çürütüldü.

Bütün bu yukardakiler göz önünde bulundurularak, son bir soru sormak gerekir; Nazi ortağı, Anti - Komünist yalanların ne kadar güvenilirliği ve inanır lığı olabilir. ?

Soljenistinin kitabı, Conquest gibi diğerlerin de olduğu gibi, doğrulara, direk verilere değil, tamamen dedikodulara ve yalanlara dayanan, anti- komünist uydurukçu masallardır.

Kaynak
atexnos.gr

N. Krupskaya-İkinci Enternasyonalin iftira kampanyası

Moskova, 4 Eylül. N. Krupskayanın "Neden İkinci Enternasyonal Troçkiyi koruması' altına alıyor" başlıklı makale yazısı

Troçkistler ve ve Zinovievistler kendilerini kitlelerin kaderi ile ilgilendirmediler. Onların bütün derdi, Alman Devlet Gizli Polisi ve Sovyetlerdeki emekçi kitlelerin kapitalist sömürüsünü, ve toplumun burjuva devletini geriye getirmeye can atan proletarya diktatörlüğünün en vahşi düşmanlarının yardımıyla bile olsa , iktidarı "nasıl ele geçirmek"di.

Proletarya diktatörlüğünün temel karakterini hiçbir zaman kavramamış olan ,Sosyalizmin inşasında kitlelerin oynadığı rolü hiç anlamamış olan, Sosyalizmin yukardan emirlerle inşa edileceğine inan Troçki'nin, kitlelerin sosyalizmi inşasına yardım eden Stalin, Voroshilov ve diğer Polit Büro üyelerine karşı terörist hareketler örgütleme yoluna dönmesi tesadüf değildir.

Kamenev ve Zinovyev etrafındaki vicdansız blok un Troçki ile birlikte , Lenin'in davasına, emekçi kitlelerin davasına, sosyalizm davasına karşı , aşağı, dipsiz ihanet uçurumuna doğru , adım adım gitmeleri bir şans eseri değildir.

Troçki, Zinovyev, Kamenev ve onların bütün katiller çetesi, Alman faşizmi ile el ele çalıştı , ve Alman Devlet Gizli Polisi ile bir ittifak kurdu. Dolayısıyla oybirliğiyle tüm ülke talepte: Bu kuduz köpekler kurşunlanmalı! Bunlar kitlelerin içine kargaşalık saçmak istediler. Onlar devrimin kalbi ve beyni Stalin Yoldaşı kurşunlamak istediler. Başarısız oldular. Bu sefil alçaklar çetesi kurşuna dizildi. Kitleler Merkez Komitesi etrafında şimdiye kadar olmamış bir şekilde daha da bir araya geliyorlar; Stalin'e bağlılıkları eskisinden daha güçlü.

Ne de İkinci Enternasyonalin kuduza dönmüş gibi davranması tesadüftür, Troçki-Zinovyev cinayet çetesini korumak için acele eder, ve Alman Devlet Gizli Polisi ile ittifak oluşturdu., halk cephesini parçalamaya çalışıyor, . De Brouckere, Citrine ve onların arkadaşları, Sovyetler Birliği'nin işçi sınıfının düşmanlarının Parti ve liderlerine karşı işlediği her hainliğe göz yumuyor. burjuva dünya tarafından yükseltilmiş olan anti-Sovyet feryat da, İkinci Enternasyonal in sesi en yükseği. Üçüncü enternasyonal, İkinci Enternasyonal ile mücadele içinde doğdu. Döneklerin yardımı ile , Kautsky ve arkadaşları, İkinci Enternasyonal, proletarya diktatörlüğüne ve Sovyet iktidarı na karşı vahşi bir iftira kampanyası uyguladı.

İkinci enternasyonal, kapitalist düzenin yenilgisini hafife almaya ve emekçi kitleleri yanıltmaya çalışmaktadır. Dolayısıyla şimdi Alman Devlet Gizli Polis ajanı, Troçkiyi, destekliyor. Ancak girişimleri başarısız olmuştur. Bizim Sovyet yurdumuz güçlü bir yurt haline geldi, ve Komünizmin bayrağını, şimdiye kadar olmayandan daha da yükseğe yükseltiyor. Marks, Engels ve Lenin tarafından belirtilen yolda, sağlam adımlarla sürekli ilerlemekte.

Ne Troçkistler, ne Zinovyev in taraftarları, ne de İkinci Enternasyonal, bu gerçeği gizlemeyi ve kitleleri yanıltmayı başaracaklardır.

Uluslararası cephedeki gergin durum ve tehditkâr savaş tehlikesi, işçilerin uyanıklığını arttıracak, ve bütün dünyada emekçi halklarının Halk Cephesini yükseltecek ve güçlendirecektir.

‘International Press Correspondence’, 12th September 1936, Volume 16, No. 42, p. 1162

'Uluslararası Basın Yazışmalar', 12 Eylül 1936, Cilt 16, No 42, s. 1162

N. Krupskaya; Ekim (Devriminin) Dersleri

İki yıl önce, Vladimir llyitch, Moskova Sovyetin bir genel kurul toplantısındaki konuşmasında , "şimdi biz, Sosyalizmi artık sadece övgü ile açıklanan parlayan renkli bir ikon olarak görmenin ötesindeyiz artık pratik çalışmanın yolunu arşınlıyoruz," demişti . "Biz doğru yolu almalıyız,' ' her şeyi denemek gerekli, kitlelerin ve tüm nüfusun, bizim yöntemlerimizi denemesi gerekir , "Evet, bu düzen eskisinden daha iyidir , kendimize belirlediğimiz görev budur..." dedi

Toplam nüfusa göre küçük bir grup olan Partimiz, bu görevi yüklendi. Bu küçük grup her şeyi değiştirmeyi üstlendi, ve her şeyi değiştirdi. Bu bir hayal değil, ama içinde yaşadığımız, kanıtlanmış bir gerçektir. Hepimiz bunun yapıldığını gördük. Bunu proleterler ve köylülerin büyük çoğunluğunun kabul etmek zorunda kalacağı bir şekilde yapmak zorundaydık:" kendini öven siz değilsiniz, sizi öven biziz ". Size diyoruz ki, öyle sine daha iyi sonuçlara ulaştınız ki hiçbir mantıklı insan eski düzene dönüşü düşünmez "

Parti sürekli ve bıkmadan çalışıyor. 1924 de "Lenin Recruitment" gerçeği (partiye ve Komsomola üyelik kampanyası), kitlelerin komünist partiye kendi partileri olarak baktıklarını gösterdi. Bu önemli bir noktadır. Bu gerçek ve kalıcı bir başarıdır, ve (bu başarı) kendi içinde küçük bir övün değildir. Şimdiden birçok şey için ülkede övgü alıyoruz, ancak bunlar henüz az. Partimiz köylülüğe çok zaman ayırıyor ve sadece bütün köylüler değil, ama yoksul ve orta tabakalarına da. Parti Sovyet alt cihazların geliştirilmesi için çalışıyor, köylünün temel işlerinde yardımcı oluyor ve daha fazlasını yapmayı umut ediyor. Parti, her çeşit büyük çapta uygulamalı çalışmaları başarıyor, muazzam bir alanı kapsayan faaliyet, ve tarihin lokomotifine, Lenin tarafından belirlenen yolda rehberlik yapıyor.

Parti ciddi bir şekilde pratik çalışmaların başarısına kendini adadı. Bizim içinde bulunduğumu koşullar altında bu son derece zor bir görev, bu nedenle parti her tartışmaya düşmancadır. Bu nedenle Troçki'nin son barikat da konuşması, On üçüncü Parti Konferansı'na çok garip göründü. Ve bu nedenle Yoldaş Troçki'nin en son "edebi" çabaları büyük öfke uyandırdı.

Yoldaş Troçki'nin suçlandığı bu tüm ölümcül günahları işleyip işlemediğini bilmiyorum – anlaşmazlıkların abartılması kaçınılmazdır. Yoldaş Troçki'nin bundan şikâyet etmesi gereksiz. O dünyaya dün gelmedi ve " Ekim Dersleri " tonuyla yazılmış bir makalenin, aynı tonda tartışmalara yol açacağını biliyordu. Ama sorun bu değil. Sorun Yoldaş Troçki bizi "Ekim Dersler" ini incelemeye çağırıyor, ama bu çalışma ya doğru çizgiler ortaya koymuyor. O bizim Ekim Devriminde şu veya bu kişinin oynadığı rolü incelememizi öneriyor, Merkez Komitesinde şu ya da bu eğilimin , vb. Ama bu bizim incelememiz (gereken şey) olmamalı.

İncelememiz gereken ilk şey Ekim (devrimi dönemin)de var olan uluslararası durum ve o dönemde Rusya'daki sınıf güçlerinin ilişkileri olmalı.

Yoldaş Troçki bizi bunun üzerine çalışmaya çağırıyor mu? Hayır . Halbuki, zafer, tarihsel belirli bir anın analizi yapılmadan , güçlerin gerçek ilişkilerinin hesaplaması yapılmadan imkânsız olurdu. . Marksizm'in devrimci diyalektiğinin belirli bir anda ki somut koşullarına uygulanması, bu anın, sadece sözü geçen ülke açısından değil, fakat uluslararası ölçekte doğru tahmini, Leninizm'in en önemli özelliğidir. Son on yılın uluslararası deneyimi bu Leninist yöntemin doğruluğunun en belirgin onayı olmuştur. Bu dur bizim bütün ülkelerin Komünist Partilerine öğretmemiz

gereken, ve budur bizim gençliğimizin Ekim (devrimi) eğitiminden öğrenmesi gereken.

Ama Yoldaş Troçki bu soruyu görmemezlikten geliyor. O Bulgaristan veya Almanya dan bahsettiğinde, kendisini içinde bulunduğumuz anın doğru tahlili ile meşgul etmiyor . Eğer biz Yoldaş Troçki'nin gözlüğü aracılığıyla (bakış açısıyla)olaylara bakarsak , olaylara yön vermek son derece basit görünür. Marksist analiz Yoldaş Troçki'nin hiçbir zaman güçlü noktası olmadı.

Bu nedenledir ki o köylülüğün oynadığı rolün önemini küçümsüyor. Bu konuda zaten yeteri kadar söylenmiştir.

Ekim (devrimi) dönemi boyunca ki Partiyi daha da ileri incelemek gerek. Troçki Parti hakkında çok şey söylüyor, ama onun için Parti, liderlerden oluşan bir kadro, başlar(.kelleler, yöneticiler). Ama Ekim i gerçekten incelemek isteyenler, Parti yi Ekim (Devrimi dönemindeki) gibi incelemesi gerekir . Parti yaşayan bir organizma idi, Merkez komitesi ('kadro”) Parti den kopuk değildi, en alt Parti örgütlerinin üyeleri merkez Komitesi üyeleri ile günlük iletişim içindelerdi . Sverdlov ve Stalin Yoldaşlar Petrograd'da her bölgesinde, her ilinde, ve orduda ne olup bittiğini gayet iyi biliyorlardı. Ve Lenin de ,kaçak yaşamasına rağmen, bütün bunları biliyordu. O organizasyonun yaşamında gelişen her konudan haberdar edildi ve mektuplar aldı. Ve Lenin sadece nasıl dinlemesini bilmekle kalmadı, açıkça ifade edilmeyenleri de nasıl okuyacağını çok iyi biliyordu. Zafer, kesin olarak, merkez komitesi ile kolektif örgütlerin arasındaki yakın bağlantının varlığı gerçeğinden (sayesinde) olanaklı kılındı

Üst tabakasının örgütü ile temasını kaybetmiş bir parti , asla zafere ulaşamazdı. Tüm Komünist Partiler bunu kendilerine vurgulamaları , ve buna uygun bir şekilde örgütlenmelidirler.

Partinin böylesine bir örgütlenme içinde olduğunda , kadrolar "sadece kararlara bakarak değil", kolektif örgütlerin iradesini bilirse, ve bu iradeyle uyum içinde çalışırsa, kadroların bireysel üyelerinin bocalama ve bireysel hataları, Troçki yoldaş tarafından atfedilen belirleyici önemi oluşturmazlar. Ne zaman ki tarih Partiyi tamamen yeni ve şimdiye kadar örneği görülmemiş bir acil durumla yüzleştirir, (o zaman) doğaldır ki durum herkes tarafından uyum sağlayan bir biçimde tahmin/tahlil edilemez, ve o zaman örgüt ün görevi ortak doğru çizgiyi bulmaktır.

Lenin her zaman Partinin kolektif örgütüne büyük önem vermiştir. Onun Parti Konferanslarıyla ilişkisi bu temelde idi. Her Partisi Konferansı'nda , son Parti Konferansından beri düşünmüş olduğu her şeyi ortaya koydu. O kendisini esas olarak Parti Konferansı'na, bir bütün olarak örgütün kendisine karşı sorumlu gördü. Görüş farklılıkları olduğunda , Partisi Konferansına başvurdu (örneğin Brest Barış sorunu).

Troçki, Parti tarafından bir bütün olarak , bir parçada biçimlenmiş bir organizasyon olarak oynadığı rolü tanımaz. Ona göre Parti "kadro" ile eş anlamlıdır. Bir örnek verelim: ' Komünist Partisinin Bolshevikleştirilmesi nedir?' – diye soruyor "Ekim Dersleri"nde.' . O partileri böyle eğitmekte ısrar eder ,ve böylece de onların Ekim (devrimi) geldiğinde , liderlerini seçmede yanlışlık yapmazlar…. "

Bu tamamen idari 've tamamen yüzeysel bir yaklaşım. Evet, liderlerin kişilikleri çok önemli bir noktadır. Evet, kadrolarımızın bu en üstün yetenekli, en iyi, sağlam karakterli üyelerimizden oluşması gerekli ,: ama bu sadece onların kendi kişisel kapasitelerinin bir sorunu değil, sorun kadronun tüm organizasyonla yakından bağlantılı olup olmadığıdır.

Ekim devrimi zaferi sayesinde kazandığımız başka bir faktör daha var, ve bu da kitlelerin rolü ve öneminin doğru tahlil

edilmiş olmasıdır. Eğer Lenin in kitlelerin devrimde oynadığı ve sosyalizmin gelişiminde oynadığı rol ile ilgili bütün yazılarını okursanız, Lenin'in, kitleler tarafından oynanan rolün Leninizm’in köşe taşlarının birisi olduğu tahlilini göreceksiniz. Lenin için kitleler hiçbir zaman bir araç değildir, tam tersine belirleyici faktör dür. Eğer Parti milyonlara önderlik edecekse, bu milyonlarla yakın temas içinde olması gereklidir, kitlelerin yaşamını, acılarını ve umutlarını anlaması gerekir. Bela Kun, Lenin le Almanya'ya karşı devrimci bir savaş hakkında konuştuğunda , Lenin’in "Ben sizin sadece geveze olmadığınız biliyorum - yarın ön cepheye bir yolculuğa çık ve gör eğer askerler devrimci bir savaş için hazır mı değil mi”” yanıtıyla bağlantı kurar. “Bela Kun cepheye yolculuk alır ve Lenin in doğru olduğunu görür. “

Biz (Troçki’nin)' “Ekim Derslerinde” (yazısı) , Ekim Devriminin bu yanlarını incelemek için herhangi bir çağrısını bulamıyoruz. Tersine. Alman olaylarının tahlilini oluşturduğunda, Yoldaş Troçki kitlelerin pasifliğini küçümser.

Bilinen Syrkin, John Reed'in kitabına çok aptalca bir yorum koymuştur. Birçok kişi bizim John Reed'in kitabını gençlerin eline koymamamız gerektiği görüşündedir. (Kitapta)yanlışlıklar ve efsaneler mevcuttur. Parti tarihi Reed in kitabından öğrenilmemeli. Neden o zaman Lenin bu kitabı oldukça sıcakça tavsiye etti? Çünkü John Reed'in kitabında bu sorun ana nokta değildir. Kitap bize, devrimi gerçekleştiren işçiler ve asker kitleler arasında psikoloji ve duygu eğilimlerinin mükemmel ve sanatsal açıklamasını, burjuvazinin ve onun uşaklarının beceriksizliklerini verir. John Reed (in kitabı) en genç Komünist in bile, onlarca protokol ve kararlardan daha çok, daha hızlı, devrim ruhunu kavramasını sağlar. Bizim gençler için sadece Partisi'nin tarihini bilmek yeterli değildir, Ekim devriminin nabzını hissetmeleri eşit öneme sahiptir. Bizim gençlerimiz eğer en daraltılmış şekliyle

Parti koşullarından başka bir şey bilmezlerse, savaş ve devrim in ne olduğunu hissetmezlerse nasıl komünist olabilirler?

Yoldaş Troçki Ekim (devrimi) incelemesine yanlış taraftan yaklaşıyor. Ekim in yanlış incelenmesi , gerçeğin yanlış değerlendirilmesinden ve büyük önem taşıyan bir dizi olayların yanlış tahlillerinden bir adımın çıkarılmasıdır. Yanlış tahlil yanlış kararlara ve pratiklere yol açar. Herkes bunu anlayabilir. Olan geri alınamaz. Mademki (Troçki'nin) Ekim Dersleri gün ışığını gördü, tam olarak basında ve parti örgütünün içinde tartışılmalı . Bu her Parti üyesinin erişilebileceği bir şekilde yapılmalıdır.

Partimiz şimdi büyük bir şekilde sayıca artmıştır. İşçilerin Geniş kitleleri partiye katılıyor, ve bu işçiler Yoldaş Troçki tarafından ortaya atılan sorular da yetersizce aydınlatıldılar. Şeyler (sorunlar), Leninist hat içinde mücadele etmiş olan eski bir Bolşevik için çok bariz, ama genç parti üyesi için net değildir. Leninist, her şeyden önce, 'Bu sorunun tartışılması bizim öğrenimimizi aksatıyor' dememeli. Tam tersine, bu sorunun tartışılması bizim Leninizm'in daha derin anlayışının kazancını sağlayacaktır.

Troçki Yoldaş devrimin belirleyici yıllarında bütün gücünü Sovyet iktidarı için mücadeleye adamıştır. Zor ve sorumlu konumunda kahramanca direndi. Devrimin zaferinin korunması çıkarları doğrultusunda görülmemiş enerji ve başarıyla çalıştı. Parti bunları unutmayacak.

Ama Ekim (devriminin) başarıları henüz bütün olarak tamamlanmamıştır Biz bunların yerine getirilmesi için kararlı bir şekilde çalışmaya devam etmeliyiz. Ve burada tarihi olarak denenmiş Leninizm'in yolundan sapmak tehlikeli ve yıkıcı olacaktır. Ve Troçki gibi bir yoldaş, bilinçsizce bile olsa, Leninizm'in revizyonu yoluna adım atarsa, o zaman Parti bir bildiri yapmalıdır.

Kaynak Communist Party of Great Britain 1925 , Errors of Trotskyism, A symposium. pp 365-371

RSDİP'nin Moskova Komitesi İşçilerin savaş birliği yönetmeliği

Bir ön bilgi olarak;

Özellikle 1905 -1907 yılları arasında, "kanlı Pazar" dan sonra Bolşevikler yerel silahlı örgütlenmelere başladılar. Örgütün bölge temsilcilerinden, mahalli temsilcilerine doğru derceli bir "Druzhina" - savaşçı gruplar oluşturdu. Mahalle ya da fabrika biriminin sorumlusu na "Desiatskii" deniliyordu. Desiatskiler alt bölge Örgütleyici si, yerel Örgütleyici si vs olarak, 70 lerde de benzeri uygulanan, zincirli bir örgütlenme. Desiatskii bölgeden, Örgütleyici ve eğitici dışardan Parti örgütleri tarafından gönderilenler.

1907 de mücadele yenilgiye uğrayınca, daha doğrusu TR deki gibi göçünce, kaçınılmaz olarak terkedildi, 1917 de yeniden hayata uygulandı.""Desiatskii"" ve ""Druzhina" lar Ekim devriminde gerek örgütleme ve gerekse askeri olarak önemli rol oynadılar. Çeviriyi "Birim" olarak yaptım, ancak siz bunu küçük bir askeri birlik, ya da bir "birliğin" on ar kişilik "tim" leri olarak ele alabilirsiniz.

(Sosyalist Devrimciler de benzer gruplar oluşturmuşlardı,ancak tarihine bakınca , daha çok "bireysel" eylemlerle kendilerini gösterdiler.)

BÜTÜN ÜLKELERİN proleterleri, birleşin!
RUS SOSYAL-DEMOKRAT İŞÇİ PARTİSİ

1. Bolşevik Moskova, savaş birimlerine aşağıdaki görevleri yükler.

Birincisi, birimler Kara Yüzler, polis ve Kazaklar tarafından saldırılara karşı örgütlü işçilerin bütün

toplanımlarını **KORUMALIDIR.** (*bu sadece kapalı yerlerde değil her türlü "Toplanım", bir araya gelişi korumakla yükümlü EA)*

İkincisi, polis tarafından uygulanan katliam ve **kanunsuzluklara karşı tüm VATANDAŞLARIN KORUNMASINI** kendine görev olarak almalıdır.

Son olarak, üçüncüsü, bilinçli proletaryanın silahlı ayaklanma için kendisini örgütlemesine yardımcı olmalı ve ayaklanmanın hemen başlangıcında otokrasinin son kuvvetlerini püskürtmek amacıyla **proletaryanın ÖN SAFLARINDA yerini almalıdır.**

Birime katılanın kesinlikle kendi yeteneklerini hesaplaması gerekmektedir .

Şunu unutmamalıdır ki, her çatışmada **en ÖN SAFLARDA** olacaktır ve her zaman ölümle karşı karşıya olacaktır.

2. **Sadece** bazı parti örgütleri tarafından iyi bilinen ve koşulsuz savaşçı, karalı ve *(kendisini)* partiye adamış olarak önerilenler **savaş biriminin üyesi olabilirler.**

3. Birim aktif ve yedek bileşenlerine ayrılmıştır.

4.. Aktif birim üyeleri **silah kullanmayı iyi öğrenmiş**, savaşma operasyonlarının gerekli yöntemleri hakkında belirli bir tecrübesi, ve **sıkı bir disiplin** ruhuna sahip olanlardır.

5.Yedeklere, ön eğitimi olan birime katılmak isteyen ancak 4. gerekleri karşılayamayan kişiler dahildir.

Not. silahlara sahip tüm yerel parti işçileri yedeğe dahil edilebilir.

6. Örgütün ana savaşcı gücünü oluşturan birimin aktif kısmı, Komite tarafından belirlenen ve detaylarla onaylanan örgütleyiciler tarafından önderliği yapılan bölgelere ve alt birimlere bölünür. Her alt birim birkaç "on" (kişiden), eğer

mümkünse tek üretim yerinde çalışan, ya da birbirine yakın yaşayan ve organizeci tarafından seçilmiş "Desiatskii" *(bölge alt birim lideri)*, bir kurye ve bir izci den oluşur.

Not. Her bölge yedeklerinden yeni "on", veya bir müfreze, kolbaşı *(organizatör-örgütleyici yardımcısı)* ve organizatörün sıkı kontrol altında göreve alınır.

7. Birimin ihtiyatlı büyümesi, birimde silahların doğru dağıtımı, askeri tatbikatların doğru prosedürü ile ilgilenme sorumluluğu, organizatöre düşer.

Birim eylemde iken ya da bir görevi yerine getirirken, organizatör, tüm üyelerin emirlerine kayıtsız şartsız uyacağı komutandır.

Not. Her birimin savaş eğitimi için, **özel bir eğitmen tayin edilebilir** ; bütün "birimler' alanda olduğu zamanda, eğitmen, birimin komutasını alabilir. Bu durum, örgütleyici tarafından, o andan itibaren, en yakın yardımcı rolünde kendisini onun *(eğitmenin)* emri altına yerleştirdiğini, tüm birime duyurur.

Not. 2. Komite temsilcisi başkanlığında, organizatörlerin toplanımı *(küçük yerel kongre diyebiliriz. EA)*, kendi iç işlerini yöneten. birimin konseyini oluşturur.

8.. **Bölge örgütleyicisi,** birim konseyinin üçte iki çoğunluğunun talebiyle, aynı zamanda birimin dörtte birinin talebiyle Komite temsilcisi tarafından görevinden alınabilir.

9. Silahların dağıtımını denetlemek "Desiatskii" nin sorumluluğundadır. On *(kişilik birim)* içinde silah dağıtımının sorumluluğu, sıkı mermi hesabı ve bunların dağılımı, her üyenin silahlarının durumunun denetlenmesi, Örgütleyicinin talebi üzerine bütün "on" u bir araya getirmek ve benzeri , sorumlulukları "Desiatskii" ye düşer. "On" un, örneğin bir

fabrika toplantısını koruma görevinde, örgütleyicinin yokluğunda "Desiatskii," komutasını yüklenir, ve sonuç olarak tüm "on", onun *("Desiatskii,"nin)* emirlerine uymak zorundadır.

10..Örgüt tarafından verilen **Silahlar, örgüte aittir ,** tek tek üyelere değil. Bu nedenle,

1. Hiçbir üye, keyfi olarak kendisine verilen silahı imha etme, diğerlerine transfer etme ya da diğer yoldaşlarla takas etme, veya izinsiz olarak tamir için verme, ve benzeri **hakkına sahip değildir.**
2. Örgütü, geçici bile olsa, terk ederken, her birey, aksatmadan, "Desiatskii" aracılığıyla, silahı örgüte transfer etmekle yükümlüdür.

11. **Sürekli silah taşıma hakkı sadece aktif birime verilir**. Gerekirse yedek üyeleri, atış talimi sırasında ve bazı görevin yerine getirilmesi sırasında sahip olabilir.

12.Silahların kullanılmasında, her üye kesinlikle belirli talimatları ve liderlerinin tüm direktiflerini takip etmek zorundadır: aksi halde, silah "Desiatski" veya örgütleyici tarafından elinden alınabilir.

13. Yoldaşça ilişkileri muhafaza etmek için, sıkı disipline uymalıdır. Her üye :

1. ilk çağrıda belirlenen yer ve zamanda orda olmalıdır.
2. Çatışma ve görev süreçleri boyunca, birim, yanlış olarak görünse bile, liderlerin bütün planlarına koşulsuz uyacaktır.
3. Bir süre şehirden ayrılma durumunda, "Desiatskii" den veya örgütleyiciden izin alması ve silahları bırakması zorunludur.

14. Her üye **birimin içişlerini en katı gizlilik içinde tutmalı** , en yakın yoldaşlarına bile gereksiz olarak konuşmamalıdır.

15.Az ya da çok ciddi bir kuralların ihlali nedeniyle üye birimden dışlanabilir ve bu dışlama yalnızca yoldaşça mahkeme kararıyla mümkündür.

Not. Her Desiatskii veya örgütleyici, geçici olarak bir üyeyi birimden çıkarabilir.

Moskova Komitesi Baskı Bölümü.

Vysshii Pod'em Revoliutsii. Ben, PP • 600-601

Çelişki ve Evrimsel Sıçrama

Leningrad Institute of Philosophy under the Direction of M. Shirokov 1941

Sıçrama öğretisi, revizyonist bakış açısıyla ve aynı zamanda burjuva bakış açısını benimseyen bilim adamlarından ağır eleştirilere maruz kalan **diyalektik ilkelerinden biridir**. Ve bunun nedenini görmek kolaydır. **Sıçrama sorunuyla sosyal devrim konusu yakından ilişkilidir.** Eğer doğadaki ve toplumdaki her şey belirleyici niteliksel değişimlerle, sıçramalarla gelişirse, o zaman, bilimsel yasaların işlenmesi sürecinde **kapitalizmin de kaçınılmaz bir şekilde yerini başka bir toplumsal düzenin alacağı** ve bunun araçlarla gerçekleşeceği ve Kapitalizmin koşulları altında olan **bir sıçramanın sadece sosyalist bir devrim olabileceği** kabul edilmelidir. Böyle bir bakış açısı, kapitalistler ve onların reformist savunucuları için kabul edilemez bir bakış açısıdır. Devrimci değişimlerin bizi ilerletemeyeceğini, devrimin aslında toplumun hastalığı, zararlı bir anormallik olduğunu ispat etmek için burjuva bilim adamları ve politikacılar tamamen evrimsel bir gelişme teorisini savunuyorlar. "**Doğa sıçrama yapmaz"** - bu teorinin temel formülüdür. Her şey yavaş, sürekli değişimlerle, artışla, gerçekliğin belirli yönlerinin nicel bir büyümesi ve diğer yönlerinin azalmasıyla gelişir. Önceki bölümde, bu teorinin özünde , herhangi bir gelişmenin "yeninin ortaya çıkması" olduğunu reddettiğini ve **sınırlı, metafiziksel bir bakış açısını yansıttığını gördük .**

Nitekim, **eğer bir sıçrama yoksa, o zaman radikal bir değişiklik de olmaz** ve tüm gelişme sadece zaten **var olanın nicel değişikliklerini yansıtır**. Mikroskobik olarak küçük olan şimdi büyük oldu, büyük olan küçük oldu, fakat yeni hiçbir şey, **daha önce bir biçimde var olmayan hiçbir şey ortaya çıkmaz.**

Bu görüşü ilerletme girişimleri, burjuva biliminin tüm alanlarında karşımıza çıktı. Bazı erken kimyacıların, kimyasal bileşiklerin oluşumunda saf devamlılık konusundaki görüşlerinden önceden bahsetmiştik. **Onların görüşüne göre** kimyasal olarak yeni bir vücudun ortaya çıkması imkânsız - her şey belirli elementlerin mekanik bir karışımını oluşturur. Gerçeğin baskısı altında çoğu kimyager bu teorileri reddetti, ancak bugüne kadar çeşitli burjuva doğa bilimcileri, kimyasal kombinasyonların saf sürekliliği teorisini ilerletmek için bazen bir şekilde bazen başka bir biçimde denemeye devam ettiler. **Biyolojide** evrimsel gelişim teorisinin tamamen mantıklı bir uygulaması "ön oluşum teorisi" ne yol açtı. Bir organizma embriyonik yapıdan nasıl ortaya çıkabilir? Sadece kademeli niceliksel değişiklikler yoluyla. Bu nedenle **embriyo aynı organizmadır,** sadece katlanmış, minyatür bir formdadır. Bir filin embriyosu küçük bir fildir! Bu sonuçlama gerçeğe aykırıdır, ancak son derece mantıklı olan "ön oluşumcular " burada durmadı, yeni bir soru belirlediler; embriyonun kendisi niçin ortaya çıktı? Mantıksal olarak saf kademeli gelişme teorisinden yol çıkarak, her zaman var olduğunu, yani annesinin ve atalarının kendisinin embriyo olduklarını kabul etmek zorundasınız . Böylece "Çin Kutusu" denilen teori ortaya çıktı; Her hayvanın embriyosu, her biri, **öncelinin içine paketlenmiş , soyundan gelen sayısız nesillerin hazır-biçimini içerir!**

Bu teori yüz yıldan daha uzun bir süre önce çürütülmüştü. Ancak, buna rağmen burjuvazinin devrimci diyalektiğe karşı mücadele etmesinin çok gerekli hale geldiği günümüzde burjuva bilim adamları bu teoriye bir kez daha geri döndüler. Orta çağ simyacılarının yöntemine göre, bir organizmayı tamamen bağımsız özelliklere bölerler ve **bu özellikleri sonsuzluktan beri var olduklarını ilan ederler.** Böylece hayvanların ve bitkilerin tüm gelişimi,

bileşime, bu özelliklerin artmasına ve azalmasına bağlanabilir. En yüksek hayvanların tüm özellikleri, hali hazırda en basit organizmalar içerisinde hazır fakat gizli formda bulunur. Bazı inceltmelerle, aynı "Çin Kutusu" teorisi, saf evrimin aynı metafiziği, yeninin olasılığının reddi ve aynı "sıçramaların reddi". Özünde **böyle bir "gelişme teorisi" fiili gelişimin açıkça inkarıdır.**

Burjuvazi, tekniğin gelişmesiyle ilgilendiği sürece, gerçekleri hesaba katmak zorundadır ve bu gerçeklerin baskısı altında, özel bölümlerindeki bir dizi burjuva bilimcisi, diyalektik sonuçlarla ilkel bir biçimde ulaştılar. Fakat genel dünya görüşlerinde hala diyalektik materyalizme karşılar. Ve **Kapitalizmin çürümesi ne kadar derin olursa**, gerici ve batıl inançlı teoriler de o kadar çok bilimsel araştırmacıların olumlu kazanımlarını boğar. Sabit özelliklerin daha eski metafiziksel nosyonu, sadece bilim ve pratikte burjuva reaksiyonunun metodolojik temeli haline gelen, evrimsel kademecilikte daha başka bir mantıksal aşamaya taşınır.

Bu gerici metafizikte şerefin yeri, **sosyal reformistler tarafından alınır.** Bunlar ayrıca, sosyal gelişime giden gerçek yolun yavaş kademeli iyileşme yolunda, **yani devrimden ziyade reform yolun**da yattığını iddia ederler. **Kapitalizm hastadır, onu iyileştirmeliyiz** - dünya ekonomik krizinde tüm söyleyebilecekleri (1929-1932) bunlardı. Bu eski kapitalist sistemin deliklerini yamalama politikasının, sosyalizme giden bir yol değil, ama işçilerin devrimci öfkesinden **kapitalizmi korumanın bir yolu olduğu oldukça açık**. Bu nedenle, diyalektik gelişim anlayışı için uzlaşmaz bir mücadele, kademeli olma ikiyüzlülüğünü acımasızca teşhir etmek (gelişmeyi sözcüklerde kabul etme, eylemde inkâr etme) - **felsefe cephemizin asıl siyasi görevidir.**

Bununla birlikte, kademeli olmaya karşı mücadelemizde kendimizi tüm gelişmeleri tek başına atlatmaya çalışan **bu "teorisyenlerle" uzlaştırırsak** oldukça hatalı oluruz. **Aşamalıçılığa karşıyız,** ancak **hiçbir zaman** evrimsel, kademeli değişimlerin **kalkınmada büyük bir rol oynadığını inkâr etmiyoruz**. Yukarıda gördüğümüz gibi, **eski kalitenin sınırları dahilinde** önceden bir **nicel değişiklik yapılmadan bir sıçrama mümkün değildir.**

Aşırı "devrimciliğin" konumunu temsil eden " Hızlı-sol", **bir an önce kapitalizmden komünizme, daha önce hazırlık yapmadan, uzun süre mücadele etmeden sıçramak istiyor.** "Kapitalizmin terörleri tarafından kızdırılan **küçük-burjuva" psikolojisini ifade eden bu politikacılar,** devrimi, bir **darbede eski toplumu tahrip eden ani bir patlama olarak anlıyorlar.**

Evrimciler gibi, nesnenin kendisinde de gelişiminin itici gücünü bulamazlar ve bu nedenle **onu dışarıda aramaya zorlanırlar.** Böyle bir sıçramada **yeninin eskisinden mutlak bir ayrılığını görürler,** yeninin kademeli olarak hazırlanmasını ve bir sıçramayı **mekanik olarak ayırt ederler.** Bu nedenle **ya toplumsal mücadeleye aktif katılımla bir devrimi nasıl hazırlayacağını bilemeden** veya devrimin kaynağını bir öznede, bir kişinin dürtüsünde, sarhoş edici bir şekilde ilham veren yetenekli bir devrimci liderden devrimin kaynağı arayarak pasif **bir şekilde beklerler.**

Böylesine bir sıçrama anlayışı tamamen idealisttir ve tüm idealizm gibi, **doğrudan batıl inançlara yol açar.** Kitleleri gerçek devrimci eyleme hazırlama görevinin **gereksiz ve hatta zararlı olarak ilan eden** ve kitleleri sıçramaya hazırlık görevlerinden uzaklaştıran bu teori, **özünde evrim teorisi kadar gericidir.** Troçkist muhalefetin gerçek karşı-devrimci karakterini benzer Hızlı" sol" ifadelerden yararlanarak ortaya

koymuş olması önemsiz değildir. Tek bir reçeteye göre istisnasız tüm topraklar için "Sürekli devrim"; **Bir darbede, "gezegensel boyutlarda,"** **sosyalist bir dönüşüm** vb.- **bunlar gerçek devrimci faaliyeti engelleyen hızlı" sol" ifadelerden başka nedir?**

Lenin için bu soruya doğru bir bakış, iki cephede aynı anda mücadele etmeyi içeriyordu. 1910 gibi erken bir tarihte şunu yazıyordu:

"Revizyonistler ," sıçramalar " ve bir bütün olarak işçi hareketinin eski topluma olan (ilke olarak) muhalefetiyle ilgili tüm argümanları **sadece bir laf olarak görüyorlar.** Reformu, sosyalizmin kısmi bir gerçekleşmesi olarak kabul ediyorlar. Öte yandan, anarşist-sendikalist ler, özellikle "parlamentoya katılım" gibi **"küçük görevler" i** reddediyorlar. Nitekim bu son taktik, büyük olaylar yaratan güçlerin nasıl yönlendirileceğine veya hazırlanacağına dair **hiçbir bilgi olmadan** '**büyük günler**' **beklemekten ibarettir.**

Hem 'sağ' hem de 'sol', gelişimin **yalnızca bir yönünü kavradı** ve onu bir bütün haline getirerek, **gerici metafizik teorileri yarattı.**

Ancak, **gerçek hayat,** gerçek tarih, bu farklı eğilimleri, doğada yaşam ve gelişiminde olduğu gibi, hem yavaş evrimi, hem de ani sıçramaları, kademeli olma ya da ani kesintilerini **kendi içinde taşır.** "(Lenin).

Dolayısıyla **evrimi ve devrimi birbirinden ayırmak mümkün değildir.** Bunlar zorunlu olarak birbirlerine bağlıdırlar ve gerçek gelişme onların birliği olarak ortaya çıkar. **Bununla birlikte,** kendimizi bu birliğin **basitleştirilmiş resmi bir anlayışından korumalıyız.** Eğer bu birliği Deborin ekolünün yöntemini izlersek, biz bu birliği şöyle yorumlayacağız: Sağ

Kanat evrimciliğin üzerinde tavır alıyor, Sol Kanat devrimcilik üzerine. **Diyalektik, bu karşıtları uzlaştırır** ve **ikisinin de bir sentezine ulaşır.** Her şey yolunda ve herkes memnun!

Daha önceki bir bölümde, Menşevist idealistler adına bu eklektik **karşıtların birliği anlayışı** ile tanıştık. Gördüğümüz gibi, çatışmada çözülecek bir çelişki yerine, **"aşırılıkların uzlaştırılması" ilkesini öne sürdüler** ve ılımlı ve dikkatli bir **"ideal pozisyon"** üzerine durdular. Bu eklektik yöntemin tamamıyla anlamsızlığı, söz konusu soruna uygulandığında bile oldukça belirgindir. **Evrimciliği ve devrimciliği "sentezleyerek",** evrimin ve sıçramanın diyalektik birliğine ulaşmayacağız. **Evrim, içsel** zorunluğunun yönlendirildiği gibi, sıçrama prosedürü nedeniyle, **evrimcilerin barışçıl aşamacılığına hiçbir benzerlik taşımaz**. Tıpkı **devrim gibi,** "sol-devrimci" lafazan kahramanları tarafından **temsil edilmesine de benzemez.** Ne bunlar ne de başkaları ne de hatta Menşevist idealistler, bu soruda önemli olanın, gelişmeleri sırasında gelişen bir bütünün tüm taraflarının ve aşamalarının **uzlaşmaz çelişkiler ortaya çıkardığını anlamıyorlar.**

Böyle bir diyalektik, onun burjuva muhaliflerinin çizdiği karikatürü gibidir. Marksizm-Leninizm'in kurucuları asla diyalektik metodu basit bir şemaya dönüştürmediler, fakat bunu **gerçekliğin kendisinin somut incelenmesi için** ve özellikle **nicelikle nitelik ilişkisinin somut değerlendirilmesi için kullandılar.**

Engels şöyle yazdı: "sadece nitelikler yoktur. Sadece **niteliklere sahip olan** ve ayrıca sınırsız sayıda **niteliğe sahip olan şeyler vardır.** "Engels, Anti- Dühring'e Önsöz .

Bir bütün olarak bir şey belli bir temel, tek kalite ile karakterizedir. Fakat bu bütünlük, bu şeyin birliği, daima bir dizi farklı yöne, parçalara, anlara bölünür - ve bu sayı son hesaplama sonsuzundadır.

Marks, burjuva iktisatçılarının boş soyutlamalarını göstererek **"Genel olarak üretim yoksa"** - diyor - "o zaman **genel üretim de yok.** Üretim her zaman özel bir üretim dalını, örneğin tarım, sığır yetiştiriciliği, üretim vb. veya bunların toplam bir bütününü temsil eder . "

Diğer yandan, her üretim dalında kendi içinde bir dizi alt bölüm ve parça, bir takım teknik ve ekonomik özellikler ve detaylar vardır.

Ve böylece her bir kalite kendi içinde çok sayıda **kısmi niteliksel farklılık içerir,** her birinde temel kalite, şeyin **genel kesinliği yansıtılır.** Bu yüzden evrimsel hazırlığı sadece bir sıçrama için **bir devamlılık meselesi olarak anlamıyoruz.** Evrimsel sürecin aşamalı olması, süreklilik olarak sunulamaz ve o da, içinde yer alan ve o şeyin genel kalitesini yansıtan ayrı kısmi niteliklerin değiştiği, **tamamen ve sürekli kısmi ters dönmeler - kopmalar - sıçramalardan oluşur.** Tekel öncesi kapitalizmden emperyalizme geçiş, kapitalizmin genel gelişimi sürecinde gerçek bir adımdır, çünkü **içinde kapitalizmin bir bütün olarak değil**, daha önce egemen olan kapitalist işletmelerin örgütlenmesi ve kapitalist alt bölümler biçiminde doğrudan ve bir **sıçrama-gibi bir değişim söz konusudur**. Fakat aynı zamanda bu kapitalist gelişimin bu aynı aşamaları ve bunlar arasındaki aynı geçiş, kapitalizmin bir bütün olarak niteliklerinin daha kısmi, daha türev yönleriyle, sınırsız sayıda sıçrama-gibi düşünce değişikliğini içerir.

Kriz ve canlanmanın, savaşın ve barışın, şu ya da bu ülke tarafından yeni bir pazarın ele geçirilmesinin her aşaması ve daha küçük şeylerden bahsedersek, **her yeni güvenin oluşumu**, her yeni talep, her “anlaşma”, vb. - kesin bir niteliksel benzersizlik ile karakterize edilir, ve bir bütün olarak diğer büyük veya daha küçük bölümleriyle bir sıçrama yoluyla bağlaşıktır. Doğada , kendi içinde sonsuz sayıda niteliksel değişiklik ve ona tabi olan parçanın sıçramasını içermeyen yeni niteliklerin ortaya çıkması diye bir şey yoktur .

“Sıçrama”nın Diyalektiği

MARKSİST FELSEFE

Leningrad Felsefe Enstitüsü tarafından M. Shirokov un yönetimi altında hazırlanmıştır. 1941

Hegel, kendi idealist diyalektiğini mutlak bir ruh gelişimi teorisi olarak ortaya koyarken, **niceliğin niteliğe geçişini şu terimlerle nitelendirdi:**

“Gerçekten de hiçbir zaman durağan değil, tam tersine şimdiye kadarki ilerleme akışı boyunca taşındı. Fakat burada bir çocuğun doğumunda olduğu gibi; Sessizce beslenmenin uzun sürecinden sonra, boyuttaki kademeli büyümenin, niceliksel değişimin sürekliliği, ilk alınan nefes tarafından aniden kısa kesilir - süreçte bir mola, niteliksel bir değişiklik - ve çocuk doğar. Aynı şekilde, zamanın ruhu, yeni biçim için yavaş yavaş ve sessizce olgunlaşarak, bir önceki dünyasının yapısının bir bir parçası ardından diğerini gevşetir. Bütünün genel görünümünü ve bu görünüşünü değiştirmeyen parçalara kademeli çöküş, bir anda ve tek bir darbeyle yeni dünyanın biçimini ve yapısını görmeyi sağlayan gün doğumu tarafından kesilir . ”Hegel , Ruhun Fenomenolojisi.

Hegelci düşüncenin tüm derin idealizmine rağmen, sıçramanın bütünsel temel yönlerinden biri, yani **gelişme sırasındaki radikal değişim anının**, **kopma sırasındaki yeni niteliğin bütünlüğü** doğru bir şekilde belirtilmiştir.

Bir çocuğun doğumunda böylesine bir an **ilk solumadır**, o zaman, **organizma için bir bütün olarak yeni bir canlılık aşaması başlar .**

Belirli bir su kütlesinin buhara dönüştürülmesi sırasında kırılma anı kaynama noktasıdır, istediğiniz kadar küçük bir

sıcaklık eklemesi, niteliksel olarak yeni bir işlemi anında yaratacaktır.

“Soğutma yoluyla su kademeli olarak sertleşmez, yani önce soğuyarak ve sonra yavaş yavaş buzun kıvamına sertleştiğinde, anında sertleşir; donma noktasına ulaştığında, durağan durumunda tutulursa, sıvı halde kalabilir, ancak en ufak bir sarsıntı, onu bir katıya dönüştürecektir. ”*Lenin tarafından Hegel ‘in Mantık Biliminden alıntılandı.*

Sosyalist devrimde böyle bir hareket, proletaryanın gücünün kavranması ve sosyalist ekonominin örgütlenmesine yaklaşımdır. “Büyük kopma yıllarında” böyle bir an, kulakların bir sınıf olarak tasfiyesinin başlangıcıdır.

Ancak, **bir niteliğin bir diğerine geçmesi** bu an tarafından tam olarak açıklanabilir mi? Sıçrama tek başına bu kırılma anına atfedilebilir mi? **Menşevist idealistler** bu soruya olumlu cevap veriyor. Hegel'in düşüncesini aşırıya iterek, **bir sıçramayı,** bir vuruşta yeni bir kaliteyi ortaya çıkaran bir eylem olarak, **temelde zamansız ve anlık olarak görüyorlar.** Bu sıçrama anlayışında kendilerini, “sol” un ultra-devrimcileriyle, anarşistlerle ve sıçramayı karmaşıklıklarını göz ardı ederek, yeninin aniden ortaya çıkması olarak ifade **eden diğer tüm “sol” lafazanlarla birleştirdiler.** Ancak, **bu görüşün aldatıcı “solculuğu"u ve devrimciliği**, kendi içinde, **gelişmenin çelişkililiğinin oldukça oportünist bir inkarını gizler.** Aslında, yukarıda açıkladığımız gibi, bir nitelikten diğerine geçiş, sıçrama, bir **çelişkileri çözme sürecidir**, bir yıkım ve **eski sistemden kopma ve yeninin ortaya çıkması sürecidir**. Bu sürecin, az çok uzun süreçli bir çatışma olmadan, yıkım ve yaratmayı içeren karmaşık görev **olmadan imkânsız olduğu açıktır .**

Brest Litovsk * döneminin “sol” komünistleri, emperyalist Almanya'ya karşı devrimci bir savaş sürdürmeyi teklif ederek

şu takip eden pozisyondan yola çıktılar: **eğer kapitalizmden sosyalizme sıçramanın zamanı geldiyse**, devrimin hızlı zafer kazanması dünyanın her yerinde garanti edildi; **eğer değilse,** o zaman her ne olursa olsun, Sovyet İktidarının yıkılması kaçınılmazdı. **Bu, "solların" sıçrayışı otomatik bir anlık eylem olarak görmeleri nedeniyle ulaştıkları yenilgici bir sonuçtur. Ya, "şiirsel" devrimci bir yıldırım çarpmasıyla, tüm dünyayı tek bir darbede ele geçirmek,** ya da her şeyi kaybetmek *(yoksa her şey kaybedilir)*! **Somut çelişkilerin çözümü, hiçbir şekilde başarması kolay değildir, hiçbir şekilde böylesine kesin değildir.**

** Brest Litovsk.*

1918 yılının başlarında Sovyet delegeleri, Brest Litovsk'taki Merkezi Güçler temsilcileriyle bir araya geldi. Kısa süre sonra Almanların baskıcı bir barışı sonuçlandırmak istedikleri açıkça ortaya çıktı. Rus delege lideri Troçki, imza atmayı reddetti ve Almanlar barışı kınadı ve Rusya'ya yürüdü. Bir dizi tartışmadan sonra, Lenin, Merkezi Yönetim'de şartların öncekinden daha kötü olmasına rağmen anlaşmayı imzalamak için çoğunluğu elde etti. Anlaşma 3 Mart 1918'de imzalandı. 11 Kasım 1918 ateşkesinden sonra iptal edildi.

Devrimin ilk aylarında Lenin bu görüşe ilişkin şunları yazdı:

"**Sosyalist olarak kabul edilmek isteyen birçok kişinin** bakış açısıyla yaşadığımız konumun özgünlüğü, insanların kapitalizme karşı, sosyalizme karşı olma alışkanlığı haline geldiği ve ikisi arasındaki düşüncelerinin derinliği "Sıçrama" kelimesinin eklenmesi (**bazıları,** okudukları Engels'in parçalarını hatırlayarak, bazılarını daha da zihinsel bir uzmanlıkla eklemiştir: '**Zorunluluk krallığından özgürlük krallığına sıçramak**'). Sosyalizm öğretmenlerinin 'sıçrama' olarak nitelendirmeleri, dünya tarihinin değişimlerinin bakış açısıyla bir kopuş olması gerçeği, ve bu türden bir sıçramanın

yıllar süren - on ya da daha fazlası - yılların işgal ettiği gerçeği, **sosyalizmlerini 'küçük bir kitapta' okumuş olan, ancak konuya hiçbir zaman ciddi şekilde nüfuz etmemiş,** (fikirlerinde konunun derinliğiyle ilgili) hiçbir iz olmayan sözde sosyalistlerdir. ”

Bir çocuğun ilk nefesi, bağımsız canlılığının ilk tezahürüdür, ancak doğum yapma eylemi bundan çok daha fazladır. “Bir çocuğun doğumu, bir kadını işkence gören, kiralayan, acı çeken, kanayan, yarı ölü bir et parçasına dönüştüren bir harekettir.”

Lenin'in aynı pasajda belirttiği gibi,

“devrimi doğum eylemi ile karşılaştırmalı. Doğumlar bazen kolaydır, bazen zordur. Bilimsel sosyalizmin kurucuları olan Marks ve Engels, **her zaman kapitalizmden sosyalizme geçişte kaçınılmaz** olarak ilişkili olarak **uzun doğum sancılarından bahsettiler.** ”Lenin, *Incidental Questions of the Soviet Power.*

Bir sıçrama, **derinden çelişkili bir süreçtir.** Eski niteliğin çelişkilerini çözerek yapılan bir sıçrama, **aynı çatışmanın yeni, çok daha yoğun bir biçimde** uzamasını işaret eder. **Bir sıçramada anında** birliği, eskinin imhasının anlık olayını, ve yeninin yaratılmasını, inkarını ve onaylanmasını buluruz. **Eski sistemin çelişkilerinin çatışması bir krize neden olur, ve bu krizde "yeni" doğar.** Doğum, yıkımdan kaynaklanır, doğum eyleminin kendisi, ve **yeninin gelişim süreci, muazzam bir gücün yıkıcı çalışmasıdır.** Uzlaşmaz, acımasız bir reddediş olmadan yeni hiçbir şey ortaya çıkmaz; **Bu, her devrimci değişimin diyalektiğidir** . Lenin'in gerçekliğe yönelik tutumunu karakterize eden Gorki, “Yaşam böyle şeytani bir ustalıktan oluşur, **nefret edemezseniz, içtenlikle sevmek imkansızdır”** demiştir.

Tüm devrimcilere ve yeninin yaratıcısına uygun olan bu reddediş ruhu, modern "kapitalizm şifacılarının" - sosyal reformistlerin derin hoşnutsuzluğunu heyecanlandırır. Devrim yıkıma yol açar, devrim barbarlıktır, diye ilan ederler.

Devrimin, **üretici güçlerin gelişmesindeki geçici bir düşüşle, yıkımla ittifakta olduğu gerçeği,** hiçbir gerçek devrimci tarafından reddedilmez. Ancak, **her kim ki bu yıkıcı emeğe katılma mertliğine sahip değilse , bunlar kaçınılmaz olarak, ölü ve çürüyen bir şeyin savunucusu olma yolundadır.**

Devrim boş, düşüncesiz yıkım değildir. Tam tersine, devrimcilerin nesnel bir toplumsal gelişim çizgisini takip etmelerinin ve yeni bir niteliğin ortaya çıkmasına giden yolda ilerlemelerinin nedeni, eylemlerinin eski sisteme karşı yıkıcı bir kuvvete sahip olmasıdır.

Kapitalistlere yönelik asıl tehdit, varsayımsal bombalarda *(içi boş slogan ve lafazanlıkta)* ve Tcheka'da değil, SSCB'de sosyalist inşanın başarısındadır.

Ve böylece yeninin doğuşu, bu yıkım sırasında ortaya çıkan çelişkili ve bu yıkımın sürecinde ortaya çıkan nitelikte oluşur. **Kendi içinde, yeni olanın doğuşu, bir kalitenin diğerine geçişini tüketmekten uzaktır.** İlk su molekülleri havaya uçtuğunda, bu hiçbir şekilde suyun gaz haline dönüşmesine işaret etmez. Belirleyici dönüş başladı, parçacıkların yeni bağları gösterildi, ancak doğum anında **bu yeni bağ sadece embriyoda vardır**. 1917 Ekim'inde, tüm dünyayı dönüştüren yeni bir sosyal yasalar sistemine doğru yol açan belirleyici bir değişime şahit olduk, ancak dünya toplumunun her bir bölümü tamamen bu yeni nitelik tarafından hakimiyet altına alınmadığı sürece, **bundan önce,** bu yeni kalite tamamen gerçekleşmeden önce, **yıkılmakta olanlarla uzun süren şiddetli çatışmalar olması gereklidir.**

“Geçiş dönemi, ölen kapitalizm ile yeni ortaya çıkan sosyalizm arasında ya da başka bir deyişle, fethedilen ile, ancak yok edilmeyen kapitalizm ile yeni ortaya çıkmış fakat hala güçsüz komünizm arasındaki bir mücadele dönemi olmak zorundadır.” Lenin, Proleter Diktatörlük Dönemi Ekonomi ve Siyaseti.

Tekrar,

“Yeni bir şey, yeni doğduğunda, eski her zaman bir süre daha güçlü olarak kalır. Her zaman bu nedenle hem doğada hem de sosyal yaşamda böyledir. ”Lenin, Büyük Başlangıç.

Doğduğu anda yeni eskiden daha zayıftır; güçsüzlüğü olgunluğunun derecesine bağlıdır.

“Yeni olanın başarısı bize bir anda , kurulmuş firmalara, uzun zaman önce yaratılmış olan, neredeyse durgun ve katı şekillerin, güçlendiği, yüzyıllarca korunduğu söylenebilir. Doğum anında, **yeninin unsurları hala** fermantasyon ve mutlak istikrarsızlık dönemi içindedir. ” *Lenin, sketch for the article “ Incidental Tasks of the Soviet Power.”*

Güçsüz olan yeni, daha yaşlı olan eski ile çatışmaya girer. Her çelişkinin onlar için bir saçmalık olduğu formalist-metafizikçiler "Fakat güçlülerin zayıflar tarafından ele geçirilmesi mümkün mü?" diye sorar. **Bu çelişki ve bu zafer,** ikisi de yaşayan **diyalektik gelişimin gerçekleridir,** ve resmi tartışmalarla bir kenara itilemez.

Meselenin özü burada yatmaktadır, gelişiminin başlangıcında sosyalizm sadece gelişme derecesinde güçsüzdür , çünkü daha olgunlaşmamıştır, ancak varlığının ilk gününden itibaren, kapitalist sistemin daha önceden kendini güçsüz gösterdiği çelişkilerden arınmış, *(sistem)* **biçimine göre yeni olarak güçlü, nitelik olarak daha ilericidir.**

Yeni düzenin sonunda muzaffer olarak görünmesinin nedeni budur, bu yüzden sadece gerçek üstünlük unsurlarına odaklanarak ve onları en yüksek hızda geliştirerek fethedebilir. Bu nedenle **Sosyalist ilerlemenin her adımının,** kapitalistlerin daha da yoğun bir muhalefetine rağmen, **kapitalizmin kaderini daha umutsuz kılmasının nedeni budur.**

İki sistemin çatışması için temel slogan - "en kısa tarihte önde gelen kapitalist ülkeleri teknik ve ekonomik kalkınmada yakalamak ve öne geçmek" - **sosyalizmi dünya kapitalizminden daha güçlü kılmaktan başka bir şey ifade etmiyor.** Sadece biçiminde değil, aynı zamanda gelişme düzeyinde, latent (henüz var olmayan- bağlantılı yan) olasılıklarının gelişme derecesinde de.

Başlangıcında kapitalizmden daha zayıf olan bir sosyalizm, tek bir darbeyle gerçekleştirilemez - *elde edilemez*. **Her özgül anda**, o anda belirleyici olan çatışmanın, o kısmındaki **niteliksel avantajlarını açığa çıkardığı gerçeğiyle elde edebilir**. Bu nedenle, ilerlemesinde belirli bir *kuralsızlık*-düzensizlik vardır, **bu nedenle eski sistemle olan çatışmasında bir dizi niteliksel olarak kendine özgül aşamaları vardır.**

"Büyük sıçramalar çağının asıl ilgisi şudur: eskilerin kalıntıları bazen yeni, genellikle zar zor görünen başlangıçlardan çok daha fazladır ve **bu durum gelişme doğrultusunda en önemli olanı seçme becerisini talep eder**. Devrimin başarısı için, mümkün olan en fazla kalıntıyı biriktirmek, yani eski kurumların mümkün olduğunca çoğunu havaya uçurmak, yeteri kadarı havaya uçurulduğunda, tarihi anlar vardır; enkazın zeminini temizleme konusundaki 'sıradan' ('sıkıcı', küçük-burjuva devrimci için kullanılan terimdir) çalışmanın zamanı gelir; Eskilerin harabeleri arasında büyüyen molozdan hala temizlenmemiş kötü bir şekilde olan bir

toprakta büyüyen, yeni olanın ilk başlangıçlarına dikkatle bakma eğiliminin daha önemli olduğu anlar vardır. *"Lenin's Collected Works, Volume 27*

Lenin'in 1918'de **sosyalizme geçişin özel aşamalarını tanımlaması bu şekildeydi .**

Geçiş dönemi "büyük sıçramanın" ta kendisidir ve **bir sürü geçiş dönemini içinde taşır**, birkaç kopuş, aşama dan aşama ya sıçramayı içerir: savaş komünizminden NEP'ye geçiş, NEP'den yeniden inşa sürecine geçiş, 1929'da tarımın "kollektifleşmesi "büyük kopuş"u, **sosyalizm dönemine giriş**, bunların hepsi **"büyük sıçrama" çağımızın** çok zengin olduğu atılımların açık örnekleridir.

Dahası, **geçiş döneminin son aşaması, aynı zamanda muzaffer sosyalist toplumun ilk aşamasıdır.** Ülkemizdeki sosyalizmin tüm çizgi boyunca kazandığı zaferi garanti altına alarak,

"Geçiş dönemden kelimenin eski anlamıyla çıktık ve tüm cephe boyunca doğrudan ve **gelişmiş bir sosyalist yapı dönemine girdik**. Sosyalizm dönemine girdik, çünkü sosyalist sektör şimdi bütün popüler ekonominin tüm ekonomik düzeylerini elinde tutuyor." Stalin, concluding remarks of speech at Sixteenth Congress.

Sosyalizm bir embriyo olmaktan çıktı. Ülkemizin sosyal hayatında kurallar veren dikkate değer ölçüde gelişmiş bir analiz niteliği haline gelmiştir . Ve On Yedinci Parti Konferansı'nın gösterdiği gibi, **ikinci Beş Yıllık Plan süresince** sınıfları kaldıracak ve **tam bir sosyalist toplum inşa edeceğiz.**

Gördüğümüz gibi, **bir sıçramanın somut resmi**, **küçük-burjuva, idealist, ütopik, "solcu" devrimciliğe benzemez.** Her **sıçrama da**, biz çatışmanın özgül aşamalarını

ayırd ederiz, onun içinde kesintisizliği ve gelişmenin kesintisizliğinin **özgül karşılıklı iç içe geçişini buluruz.** Eski sistemin çelişkilerinin, **eski ile yeni nitelik çatışmasındaki çözülme,** böyle bir **sıçramanın temel içeriğini oluşturur.**

Kaynak
A TEXTBOOK O F MARKSIST PHILOSOPHY
Prepared by the Leningrad Institute of Philosophy under the Direction of M. Shirokov 1941

Stalin ve Ölümünden sonra Sovyet hakkında kısa CIA Raporu

1. Stalin'in zamanında bile kolektif liderlik vardı. Komünist düzende Batılı bir diktatör fikri abartılıyor. Bu konudaki yanlış anlamalar, Komünist iktidar yapısının gerçek doğası ve örgütlenmesinin anlaşılmamasından kaynaklanmaktadır. Stalin, geniş yetkilere sahip olmasına rağmen, **sadece bir takımın kaptanıydı** ve Kruşçev'in yeni kaptan olacağı aşikâr görünüyor.

Bununla birlikte, mevcut liderlerden hiçbirisi Lenin ve Stalin'in itibarı seviyesine yükselecek gibi görünmüyor, bu nedenle Moskova'daki gelişmelerin, Batı politikaları Sovyetleri iktidar organizasyonlarını düzene sokmak için **zorlamadıkça**, kolektif liderlik adı verilen çizgide devam edeceğini varsaymak daha doğru olacaktır.

Mevcut durum, Stalin'in ölümünden bu yana Komünist diktatörlüğü alt üst etme açısından **en elverişli olanıdır.**

2. Dramatik bir tasfiye olmayacaktır. MVD zaten temizlendiğinden ve Parti ve Ordu Malenkov'un favorilerinin elinde olmadığı için, Parti'nin ve hükümetin üst düzey yönetiminin yeniden örgütlenmesinde görevlilerin sadece normal olan değiştirilmesi beklenebilir .

3. Mevcut olaylar ile Stalin'in iktidara yükseldiği 1920'lerdeki olaylar arasında herhangi **bir paralellik kurmak zor.** Artık Parti içinde veya genel olarak Sovyetler Birliği'nde örgütlü bir muhalefet yok. Komünist yöneticilerin ve belli ki Sovyet halkının da gördüğü gibi, ciddi bir dış tehdit var.

4. Stalin'in ölümünden ve gizli polisin gücüne vurulan darbeden bu yana, Sovyet iç durumu bir değişim halinde. Yeni Sovyet düzeninin sağlamlaşması için zamana ihtiyacı var. Sovyet önderliğindeki milli görüşlü "**Titocu**" **unsurlar**

ile daha **Ortodoks** enternasyonal çizgi görüşlü arasındaki mücadele hala devam ediyor.

5. Yiyecek durumunda olumlu yönde herhangi bir iyileşme beklenemez. Malenkov'un verdiği kitlelerin kötü maddi koşullarını iyileştirme sözü tutulmadı. Komünist liderler, özellikle hızlandırılmış savaş hazırlıkları nedeniyle bu sözü tutamadıkları için, bir "**günah keçisi**" bulmak zorunda kaldılar ve bu nedenle Malenkov istifa etti.

6. Bulganin, yüksek zekâsı, yumuşak tavırları ve en özgül ve zor sorunları çok kısa sürede öğrenme kapasitesiyle aralarında ünlü bir bankacılık uzmanı da dahil olmak üzere Devlet Bankası'nda onunla beraber çalışmış olanların hayranlığını kazandı.

7.Paris anlaşmalarının onaylanması konusunda Batı'dan taviz verilmedikçe Sovyet dış politika hattından herhangi bir geri çekilme beklemek zor. Sovyet liderleri arasındaki anlaşmazlığın devam etmesi, Sovyet pozisyonunun yumuşamasına ve Molotov'un dış ilişkilerdeki "beceriksizliğini" kabullenmesine yol açabilir.

Ancak Sovyet liderleri, güç dengesinin Batı lehine değiştiğini kabul etmiş durumdalar. Hızlandırılmış savaş üretimine geçişlerinden ve Batı birliğine güvenmeme girişimlerinden görülebileceği gibi şimdi bu dengeyi değiştirmeye çalışıyorlar.

Çinli Komünistlerin saldırganlığı da bu çabanın bir parçası olabilir. Batı tarafında SSCB'ye karşı gergin-katı bir tutum, muhtemelen Sovyet liderliğindeki daha gergin-katı unsurların iktidarının devam etmesini destekleyen tutumdur.

Approved For Release 2008/02/26: CIA-RDP80-00810A006000360009-0

SOVIET RUSYA'NIN EMEK YASALARININ TEMEL İLKELERİ

(Rusya Sovyet Hükümet Bürosu'nun özeti)

Sovyet Rusya'nın EMEK yasalarının altında yatan temel ilke, toplumun herkese bir yaşam-geçim borcu olduğudur. **Toplum,** her bir üyesinin aile gelirinden destek aldığı **bir aile gibidir.** Emek yasaları "vatandaşlar"dan bahseder. Ancak uygulamada, vatandaşlar ve yabancılar arasında hiçbir fark yoktur, çünkü herhangi biri sadece bir vatandaş olma niyetinde olduğunu ilan ederek vatandaş olabilir.

Herkesin toplum masasında bir sandalyeye hakkı olduğu için, tüm *(çalışmak için)* sağlam bedene sahip kişilerin, toplum üyelerine destek sağlamak için gerekli olan araçları sağlayacak olan çalışmalarda kendi paylarına düşen katkının yapılması gerektiğini söylemeye gerek yoktur. **Bu "zorunlu emek" olarak tanımlanmaktadır.**

Toplum için **çalışma zorunluluğu on altı yaşla başlar ve elli yaşta sona erer.** Yaşlı insanlar , aynı şekilde, geçici olarak ya da sürekli çalışamayacak durumda olan insanlar toplum tarafından desteklenir. Bu, doğumdan sekiz hafta önce ve sekiz hafta sonralık süreçte kadınları da içerir. Okul çocukları okulda direk eğitim almak zorundadır.

Toplum, her bireye iş sağlamayı taahhüt eder. Eğer sağlam bedensel bir kişi için hiçbir iş bulunamazsa, istemsiz olarak işsiz kaldığı süre boyunca **tam bir ücret veya maaş alma hakkına sahiptir.**

Uygulanabildiği kadarıyla, her işçi, eğer varsa, kendi dalında veya mesleğinde ve normal ikamet ettiği yerde çalışmak üzere görevlendirilmelidir. Bir kişinin seçtiği çalışma alanında bir iş imkânı yoksa, başka bir iş dalında görevlendirilebilir ve kabul etmesi gerekir. Bununla birlikte, iş (kendi dalından) daha düşük bir derecedeyse, işçi yine kendi dalında veya mesleğinde çalıştığında alacağı düzenli tazminat hakkına sahiptir. Bir işçi için yaşadığı bölgede iş bulunamazsa, başka bir ilçede çalışmaya atanabilir.

On sekiz yaşın altındaki tüm bireyler ve **her yaştan kadınlar için** gece çalışması yasaktır. Aynı kategoridekiler *(18 yaşı altı ve kadınlar)* , özellikle zor veya tehlikeli olarak kabul edilen her türlü işten hariç tutulurlar.

Ulusallaştırılmış endüstrilerde çalışma şartları, Çalışma Komiserliği onayına tabi olarak, **işçi örgütleri tarafından çerçevelenen kurallarla düzenlenir.** Özel sermaye ile işletilen iş yerlerinde, çalışma şartları, aynı şekilde, Halkın Emek Komiserliği'nin onayına tabi olarak, işletme sahipleri veya **yöneticileri ile işçi sendikaları arasında kararlaştırılan kurallarla** düzenlenir.

Sermayeyle emek arasında bir anlaşmaya varılmazsa, çalışma şartları **sendikalar tarafından belirlenir ve Halkın Emek Komitesine onay için sunulur**. Sovyet emek yasalarının bu hükmü, teorik olarak zorunlu tahkim ile aynıdır. Bununla birlikte, Halkın Emek Komiserliğinin, emeğin hâkim-belirleyici olduğu oyu olan **bir Sovyet kurumu olduğu akılda tutulmalıdır.**

Normal bir çalışma günü, **gündüz çalışma için sekiz saati** ve gece çalışma için yedi saati geçmemelidir. **On sekiz yaşın altındaki kişiler için normal çalışma günü altı saati geçmemelidir.** Özellikle **zor ve tehlikeli mesleklerde normal gün aynı şekilde altı saati geçmemelidir.** İşin karakteri normal

bir iş gününün sonunda düşürülemeyecek şekilde ise, iki veya daha fazla iş gücü değişimi uygulaması yapılmalıdır. Fazla-Mesaiye **sadece acil durumlarda izin verilir**. Acil durumun insan yaşamını tehlikeye atmayacağı veya su temini, aydınlatma, kanalizasyon veya taşımacılıkta kesintiye neden olmadığı durumlarda, fazla mesai çalışmalarına sadece üyeliği etkilenen **işçi sendikalarının rızası ile izin verilir.** On sekiz yaşın altındaki hiç kimsenin, ne de kadınların fazla mesai yapmasına izin verilmemektedir. **Hiçbir durumda**, fazla mesai, birbirini takip eden iki hafta boyunca dört saati geçemez, ya da fazla mesai, **yıl boyunca elli günden fazla bir zamanı aşamaz.** Yasayı yönlendiren fikir, normal bir iş günü içinde herhangi bir kuruluşun çalışmasının düzenli bir güçle tamamlanamayacağı öngörüldüğü zaman, **ilave işçi vardiyalarının sağlanması gerektiğidir.**

Her işçi, altı ayda bir iki haftalık ücretli tatil hakkına sahiptir.

Bireysel ücretli çalışanlar ile işverenlerin, istihdam süresinin yerine getirilmeleri arasındaki olası çatışmalardan kaçınmak için, her işçiye, iş şartlarını, yapılan işin miktarı, aldığı ücretin miktarı ve işiyle ve ödemesiyle ilgili diğer tüm detayları içermesi gereken bir **"Emek Kitapçığı" verilir.** .

İşe alma ve işten çıkarma hakkı **işverenin takdirine bırakılmamıştır.** Her bir kişi kalıcı olarak işe başlamadan, bir hafta deneme sürecinden geçmesi gerekir; kamulaştırılmış iş yerlerinde deneme süreci vasıfsız işçilik için iki hafta ve vasıflı işçiler için bir aydır. Eğer deneme sürecinden sonra herhangi bir çalışan reddedilirse, işçi sendikaya başvurabilir. Eğer Sendikası, şikayetinin haklı olduğunu düşünüyorsa, işvereniyle müzakerelere başlayabilir. Müzakerelerin başarısız olması durumunda, mesele, şikayetçinin atanmasını daimî bir pozisyona getirebilecek veya şikayetini reddedebilecek olan Emek Komiseri'nin yerel ofisine sunulabilir. **Bir kişi kalıcı bir**

pozisyona atandıktan sonra, sadece sendikanın rızasıyla "işe uygun olmama" durumundan işten çıkarılabilir. Hem işveren hem de çalışan, konuyu sırasıyla Emek Komiseri'nin yerel ve bölge ofisine itiraz edebilir. **Bölge ofisinin kararı kesindir.**

Her ücret kazanıcısı, İşçi çıkarlarını temsil eden Emek Komitesinin ve Ulusal sanayinin çıkarlarını temsil eden Ulusal Ekonomi Konseyi'nin onayına tabi olarak, sendikasının değerleme komitesi tarafından, çalışma kategorisine ve çalışma derecesine göre belirlenen standart çıktıyı *(üretimi)* sağlaması gerekmektedir. Standardın altına düşen ücret kazananı, sendikanın değerlendirme kurulunun kararı ile alt kategoriye indirilebilir, ancak İşçi bu karara karşı Emek Komiseri'nin yerel ve **bölge ofisine itiraz edebilir.** Bölge ofisinin kararı kesindir. İhmal veya kötü-niyetlilik durumunda, ücret kazananı, **sendika anlaşmasına tabi olmak kaydıyla,** bildirimde bulunmaksızın işten çıkarılabilir.

İş yerinin kapatılması veya bir aydan daha uzun bir süreyle işin durdurulması durumunda veya özel siparişlerin iptali durumunda bir işçi işten çıkarılabilir. Bir işçinin bu nedenlerden dolayı işten çıkarılması da aynı şekilde Emek Komiseri'nin yerel ve bölge ofislerine itiraza açıktır. Her durumda, işçinin işten çıkarılma konusunda **iki hafta önceden haber edilme hakkı vardır.**

Öte yandan, **işçi canı istediğinde işten ayrılma özgürlüğüne sahip değildir**. İş yeri komitesinden geçmesi gereken, istifa mektubunu vermesi gerekir. Eğer iş yeri komitesi duruşmasından sonra istifayı kabul etmeyi reddederse, işçi iş yerinde kalmak zorundadır, ancak, **kararı nihai olan sendikasına** başvurabilir. Bu kurallara uymayan bir işçi, bir hafta boyunca diğer işlerden mahrum bırakılır ve **bu süre için işsizlik maaşından feragat eder.** Bununla birlikte, **bu kurallar,**

kişisel hizmete ve işçinin zevkle bırakma özgürlüğüne sahip olduğu geçici işlere uygulanmaz.

Önceki paragraflarda özetlenmiştir ilkeleri, yaşama uygulamak için, uygun bir mekanizma emek yasası tarafından sağlanmıştır. **Her ücret kazanan,** bir sendika değerleme komitesi tarafından belli bir meslek ve kategoriye atandığı **işçi örgütlerine kaydolmalıdır.** Bu, prensip olarak, Rusya İmparatorluğunun eski yasaları çerçevesinde var olan lonca sisteminin bir devamı ve genişletilmesidir.

Halkın Emek Komiseri'nin yetki alanı dahilinde bir **iş gücü denetleme sistemi sağlanmıştır**. İş müfettişleri sendikaların merkez organları tarafından seçilir. **İş müfettişlerinin yetkileri çok geniştir.** İşverenlerin işçiler için sağladığı lojmanların yanı sıra, her sanayi kuruluşuna **günün veya gecenin herhangi bir saatinde girebilirler.** Çalışanların yaşamını ve sağlığını tehlikeye atan koşulların kaldırılması için özel kurallar getirebilirler.

Yönetimden, kuruluşun tüm defter ve kayıtlarını isteyebilirler ve **Emek Yasası hükümlerini ihlal eden tüm kişiler hakkında kovuşturma açabilirler.**

RUSYA SOSYALİST FEDERAL SOVYET CUMHURİYETİ EMEK YASALARI

Moskova'da yayınlanan resmi metinden tercüme edilmiştir.

Sovyet Evlilik Yasası

Rusya Sovyet Hükumet Bürosu

"Medeni Durum ve İç İlişkiler (Evlilik), Aile ve Vesayet ile ilgili olan Rus Sosyalist Federal **Sovyet Cumhuriyeti yasalarının ilk metni"nden yasayı özetleyen giriş bölümünün çevirisi**.

GİRİŞ

Rusya Sovyet Cumhuriyetinin Medeni Yasa ve İç (aile) İlişkileri ile ilgili bu ilk Yasanın Maddeleri, 16 Eylül 1918 tarihinde Rusya Merkezi Yürütme Komitesi tarafından kabul edildi. Bu 18 Aralık 1917'de evlilik ve boşanmaya ilişkin iki kararda ifade edilen ilkeleri ve 27 Nisan 1918 tarihli kararname ile **miras hakkının kaldırılmasını takip etti.**

Moskova Halk Cumhuriyeti Adalet Komiserliği tarafından yayınlanan Kanun'un bir baskısına önsöz olarak, Avrupa Hukuk Koleji Şefi AG Hoichbarg'ın editörü şöyle diyor :

"Yasa Maddelerini yayınlarken, Rusya'da Sosyalizm tesis etmekle uğraşan proletaryanın hükumeti, onları uzun süreli hale getirmeyi amaçlamamaktadır. 'Sonsuz a dek" maddeler kurmak istememektedir. Böylesine maddelerin yardımıyla kendi pozisyonlarını güçlendirmek isteyen Burjuvaziyi taklit etmeyecektir. Proleter hükumeti, bu maddelerin varlığının **her geçen gün devam etmesini gereksizleştirecek biçimde** oluşturuyor. Örneğin, proletaryanın siyasi üstünlüğü ve diktatörlüğü ilkesine dayanan **Sovyet Anayasası,** uygulamasının her gününün, eski baskıcı sınıfların direnişini ve örgütlenmesini paramparça eden ve daha önce ezilenleri birleştiren, böylece bu anayasa biçimine, bu zorlanan siyasi üstünlüğe ve genel olarak zorunlu kılınan **siyasi üstünlüğe olan gereksinimi azaltır.** . . . Proleter iktidarı, yasalarının sürmemesi gerektiğini, sürelerinin kısaltılmasının arzulandığı **bir geçiş döneminin gereksinimlerini**

karşılamak için yapıldığını açıkça kabul eder. Bu geçiş dönemi kaçınılmazdır; s**üresini kısaltmak için önlemler alabiliriz, ancak bunun üstünden sıçra-yamayız. "**

Dolayısıyla , medeni durum ve iç ilişkiler ile ilgili bu yasalarda, onları eski düzenden yeniye geçişi sağlama mücadelesinde proleter gücün karakteristik ifadesini niteleyen **üç zorlanma ayırdedilebilir. Birincisi,** eski düzenin yok edilmesini amaçlayan atılganca devrimci yasaların olması; **ikincisi,** yeni sistem içinde eski koşulların inatçı bir şekilde var olacağının bilincinde olarak, bunların ortadan kalkmalarını hızlandırmak için geçici yasaların olması; ve **son olarak**, burada yeni örgütlenmenin yapıcı temelleri olan **gerçekten sosyalist biçimlerin** *(maddelerin)* olması.

Birinci kategoride, bu yasanın atılgan devrimci özellikleri arasında, eski baskılara, eski sınıf ayrıcalıklarına ve barbar tabu lara karşı vurulan keskin darbeler var. Bunlar, **yozlaşmış din adamlarının** dünyevi iktidarlarıyla insan ilişkilerinde sahip oldukları hakimiyetini hedef alan maddeler, miras ın ortadan kaldırılması için maddeler, çocukların bakımı için sosyal sorumluluğun tanınması, köken temelinde ailenin yeniden kurulması ve sözde "gayrimeşru" çocuklara karşı acımasız ayrımcılıkların ortadan kaldırılması ile ilgili maddeler. **Elbette bu hükümlerin hepsi sosyalist değildir.** Batının burjuva devletlerinde bu yönlerde bazı reformlar yapıldı. Ancak Rusya'da, burjuvazinin başaramadığı birçok devrimci **değişikliği gerçekleştirmek proletaryaya bırakıldı.** Eğer tamamıyla alışkanlığı yolsa, Kilise ve Devlet'in ayrılması, cinsiyet eşitliği ve "gayri meşru" çocukların haklarının tanınması gibi fikirlere en azından aşina olan Batılı okuyuculara, devrim anında ülkenin ekonomik ve sosyal geri kalmışlığı nedeniyle **Rus proletaryasına yüklenen ağır yükün, sürekli olarak hatırlatılması gerekir**. Bu yasa gibi bir başarının önemi, sadece Rusya'daki proleter mücadelesinde yer alan bu

özel zorluklar ışığında gerçekleştirilebilir. **Rus işçileri sadece kapitalizmi yıkmak zorunda kalmadı;** Rus burjuvazisinin etkisiz ve çekingen olduğu için **feodalizm kalıntılarına da saldırmak zorunda kaldılar.** Bu çifte görevdeki başarıları, yaratıcı güçlerinin ve yeteneklerinin ölçüsüdür.

Sadece zaman ve tecrübe, bu yasanın hükümlerinin **kaçının geçiş kategorisine ait olduğunu**, sosyalist düzenin kusursuz bir şekilde kurulmasıyla ortadan kalkması hedeflenen özelliklerini gösterecektir. Bununla birlikte, **bazı maddelerde**, eski düzende var olan yaşam koşullarının ve **alışkanlıklarının** bilinçli bir şekilde tanınması açıkça görülür. Böyle **kalıntılar** ne ekonomik ne de psikolojik dönüşüm **tamamlanmadığı için kaçınılmazdır.** Mülkiyet ve gelire ilişkin yasalar kaçınılmaz olarak **kullanılmaz hale gelmeye** veya değişikliğe tabi tutulacaktır.

Aslında bu haliyle devrimci niteliğinde olan **Velayet yasası**, henüz gençlerin bakımı için toplu sorumluluğun gerçekleşmesine yönelik ilk geçici yaklaşımdan başka bir şey değildir.

Sadece tam değişiklik başarıldığında üstesinden gelinmesi gereken **Evlilik ve boşanma yasaları**, var olan kesin ekonomik ve psikolojik koşulların açık ve hassas bir şekilde kabul edildiğinden, **hala geçmiş düzenin izlerini taşımaktadır.**

Evlilik yasaları örneği, Rus proletaryasının yüzleşmek zorunda kaldığı özel sorunun ve bu sorunun nasıl karşılandığı yönteminin mükemmel **bir tasviridir.** Bazı eleştirmenler, dini tören yerine sivil makamların kayıt yerine geçirilmesinin çok da **devrimci bir şey olmadığını öne sürdüler.** Neden Kilise evliliğini sadece bir devlet evliliğiyle ortadan kaldıralım?

Cevap şu ki bu evlilik yasası özel koşulları karşılamak için tasarlanan **en devrimci ve en sosyalist yasadır.** Alternatif, dini

töreni yasal bir gereklilik olarak ortadan kaldırmak ve **medeni sözleşmeyi** atlamak-*unutmak* olurdu. **Ancak bu,** evliliği daha önce olduğu yerde, kilisenin elinde, eski batıl inançların ve dinsel tahakkümün avı olarak **bırakacaktı.** Öte yandan, dini tören için medeni sicilini büro kontrolünde istenen biçimde değiştirerek **dini kontrole müthiş bir darbe vuruldu.** Elbette, bu yasanın hiçbir şekilde **dini törenle evlenmek isteyenlerine hakkına müdahale etmediği** de belirtilmelidir. (Fransa'da, yalnızca medeni evliliklerin geçerli olduğu yerlerde, gelenekler için olduğu gibi, taraflar medeni sözleşmeyi dini törenle tamamlayabilir.) Ancak dini tören yasal önemi ve sorumluluğundan mahrum edilmiş ve tamamen yeni bir biçim ile değiştirilmiştir. Bu, kilisenin üstünlüğünü bu alanda tek başına bırakmış olmaktan daha etkili devrimcidir. Bununla birlikte, yasa bundan daha da ileri gider. **Eski rejimde uygulanmakta olan inanç ve diğer dini yasaklar gibi evlilikteki tüm eski feodal engelleri ortadan kaldırır**. Boşanma yasasının reformu, Rus proletaryasının başarması için bırakılan devrimci değişikliklerden birisiydi. Bu madde de olduğu gibi evlilik yasası şüphesiz ki yeni düzende edinilen deneyim ışığında, yeniden değişiklik beklemektedir. Yasanın çerçeveleri, hem erkekleri hem de kadınları, eski burjuvaların baskıcı zorbalığından ve evlilik ilişkisinin feodal kavramlarından kurtarmaktan başka hiçbir şey iddia edemez, bu yasalar **daha fazla ilerlemenin yolunu açtılar.**

Maddede yer alan üçüncü hüküm sınıfına ait olarak, eski biçimler tamamen ortadan kalkmadan önce bile ortaya çıkan **yeni biçimlerin ilk başlangıcı,** yaşamsal istatistiklerin, sosyal faktörlerin bilimsel bir hesaplanmasını, kaydedilmesini dikkatlice yapılan düzenlemeleri hesaba katmalıyız. Burada sihirbazlık ve baskıcılıktan ziyade, istatistiksel ve bilgilendirici bir hükumet işlevine bir bakış elde ediyoruz. AG Hoichbarg'ın yukarıda belirtilen alıntılarında,

yerel halk tarafından toplanan bilgilere dayanarak, tüm canlı nüfusun sürekli kayıt altına alınmasında yer alan "özellikle doğum ve ölüm ile ilgili hayati istatistiklerin ve özellikle de merkezi büronun ölüm nedenleri, göç, göç, nüfusun altında veya üstünde olması ve bu koşulların ayarlanması veya düzeltilmesinin bilimsel olarak incelenmesi kaydedilmesi kusursuz sosyalist toplumda bile vazgeçilmez, geçmişten çok daha gerekli görünüyor." **Şüphesiz ki,** yaşamsal istatistiklerin toplanmasının kendi başına proleter devrimin bir yeniliği olmadığı doğrudur. Burjuva devletlerinde çeşitli derecelerde titizlik ve samimiyetle uygulanmıştır. Bu devletlerin, topladıkları istatistiklerden ne kadar yararlandığı veya dürüst sonuçlar çıkardıklarını veya istediklerini ne kadar ileri götürebildikleri araştırma için ilginç bir konudur. Ve ne ölçüde hareket ettikleri veya ne kadar istekli oldukları ve ne yönde hareket ettikleri, çıkartılan sonuçlar üzerine, burada üzerinde duramayacağımız daha önemli bir sorudur. Ancak, ilk bakışta, bu madde de ve proleter iktidarının formüle ettiği diğer yasalarda olduğu gibi, **bu istatistiksel fonksiyona karşı tamamen yeni bir tutum,** onun saygınlığının yeni bir takdiri ve yükselmesi sanki çok önemli bir şey, ciddi bir şey olarak görülmesi. Bu geçici biçimde, toplumda bu tür bilgiyi içtenlikle takdir edecek ve özgürce değerlendirebilecek ve yaşayabilecek ve en üst sıralarda yer alacak sosyal istatistiklerin hesaplanmasında ve değerlendirilmesinde **önemli bir işlevin başlangıcını görüyoruz.**

İlgilenen öğrenci, esasen yeni düzenin şartına bağlanan kodda sınıf mücadelesinde tamamıyla militan darbeler olan daha az kalıcı ama daha az önemli olmayan, ya da diğer sınıfsal eskiden yeniye köprü oluşturan geçiş özelliklerinin yapıcı sosyalist maddeler olduğunu **kendisi keşfedecektir.** Bu yasadaki üç tabakanın iç içe geçmesi, jeologların üst üste gelen kaya oluşumlarından öğrendiği gibi , devrimci mücadelenin çeşitli

aşamalarından, onlardan öğrenecek olan tarihçi için, öğretici bir kayıt bırakacaktır.

Yasa, “kadınların kamulaştırılması” hakkında hastaca dedikodu yayan psikopatlığa tutulmuş kişilere **mükemmel bir cevaptır**. Yasalar belki de her şeyden önce kadınların haklı toplumsal işlevini ve ekonomik durumunu tanımayla ayırt edildi. Yasalar baştan sona kadar **cinsiyetler arasında eski ekonomik, politik ve yasal ayrımcılıkların** izlerini bulamayacak şekilde incelene bilinir. Yazı tahtası temiz bir şekilde silindi. **Eski kölelikten ya da eski tabulardan hiçbir şey kalmadı.** Bu kendi içinde, **elbette ki, "kadın sorusu" için tam bir çözüm değildir.** Hiçbir **yasa gelenekleri ve ön yargıları ortadan kaldıramaz**. Bu diğer işlemlere bırakılmalıdır. Ancak bu yasa buna yolu açar. " "Bu " diyor Hoichbarg, "**Yasa önünde kadın ve erkeklerin mutlak eşitliğini kuruyor**. Kadınların özgürlüğü, Sosyalizmin tam olarak kurulmasından önceki geçiş döneminde mümkün olduğu sürece, bu yasa onu sonucunda onu özgür kılacak olan **sosyalizmin ilkelerini daha hazır bir şekilde kabul etmesini sağlıyor**. ” Dahası, yasanın cinsiyetlerin **sadece ekonomik eşitliği** ile ilgili kesin bir varsayıma dayanmadığı görülecektir. Yasa eski ayrımcılığı göz ardı etmekten daha fazlasını yapar. Yasa, kadınların ezilmesine yönünde etken olan **geleneklerin kesinlikle yok edilmesini hedefleyen** bazı maddelerini içinde bulunduruyor.

Evlilik ve boşanmada ve çocuklarla ilgili olarak, **yasa, kadın ve erkeklere eşit ve karşılıklı hak ve sorumluluklar getirmektedir.** Kadının ekonomik hakları ve özel mülkiyeti, **her türlü burjuva, feodal ayrımcılık ve gasp işlemlerine karşı** özenle korunuyor. “**Evlilik, evliler arasında mülk topluluğu** *(ortak mülkiyet- EA)* **oluşturmaz”** (Kısım 105). Bu maddenin amacının, kadının ekonomik haklarını ortadan kaldırmak için çalışan eski geleneklerin baskısı altında, elde

edilen özel anlaşma ile bir kenara atılmaması için, devam eden bir madde, "kadın veya erkeğin malları üzerindeki haklarını zayıflatmaya yönelik evli **insanlar arasında yapılan anlaşma** geçersiz sayılacaktır ve söz konusu anlaşmaya dahil olan taraflar dahil hiçbir kimseye bağlayıcı değildir. "(Bölüm 106). Diğer bir madde eski köle kadın kavramına bir ölüm darbesi vurur: " Evliliğe Taraf olanlardan birinin ikamet değiştirmesi, diğerine öncekini (ayrılanı) **takip etme zorunluluğu getirmez** " (Bölüm 104). Yasalar, çocuklar üzerindeki ebeveyn otoritesinin ebeveynler tarafından **ortak olarak kullanılmasını sağlar** ve uyuşmazlıkları yerel mahkemelere havale eder (Bölüm 150, 152).

Aile **asıl köken temeline** dayanarak yeniden kurudu. Evlilikte üstlenilen haklar ve görevler ile evlilik dışı bir birlik yoluyla oluşanlar arasında **ne anne-baba ne de çocuklar açısından bir ayrım yapılmamıştır.** "Meşru olmayan" çocuklara yönelik acımasız ayrımcılık tek bir darbeyle ortadan kaldırıldı. "Evli olmayan ebeveynlerden gelen çocukların, kayıtlı evli olarak yaşayan ebeveynlerden gelenlerle **eşit hakları vardır**" (Bölüm 133). Bu madde, yasaların yürürlüğe girmesinden önce evlilik dışı doğan çocuklara doğal haklarını geri kazandırmak için **geriye dönük olarak yapılmıştır** . "Bir çocuğun asıl kökenini belirleme hakkı, anne de dahil olmak üzere, ilgili taraflara aittir" (Bölüm 136). **Evli olmayan ebeveynlerin çocuklarının hakları**, bu tür durumlarda ebeveynliği kaydetmek için özel bir sicil kaydıyla korunmaktadır. **Evlenmemiş babaya,** hamilelik, doğum ve sonraki bakımları ile ilgili harcamalarda anne ile eşit payı olması için **tam bir zorunluluk getirilmiştir** (Bölüm 140-144). Yasa, her aşamada, çocukların kişisel ve ekonomik haklarında korunmasına özen göstermiştir. Ebeveynler, çocuklarını yanlarında tutmakla sorumludurlar ve onların bakımı ve eğitimi ve "yararlı faaliyette bulunmalarından" sorumludurlar.

(Bölüm 154-156). Bundan başka, "ebeveynler, **çocuklarının kişisel çıkarlarının ve ekonomik haklarının korunmasından sorumludurlar"** (Bölüm 155). Yukarıda gördüğümüz gibi, ebeveyn otoritesinin kullanılmasındaki anlaşmazlıklar yerel mahkemelere yönlendirilmelidir. Aynı zamanda çocuklar diğer açılardan da, ebeveyn anlaşmazlıklarının mutsuz mağdurları olmaktan korunuyorlar. Eğer ebeveynler hemfikir olursa, 14 yaşın altındaki çocukların hangi dini inancı destekleneceğine karar verebilirler; ancak, ebeveynler arasındaki anlaşmanın kalkması durumunda, çocukların, **soruyu kendileri için belirleyebilecekleri bir yaşa ulaşana kadar** hiçbir dine inanmayacağı hesaba katılacaktır (Bölüm 148). Ayrı ayrı yaşayan ve çocuğun hangisinin yanında yaşayacağı konusunda hemfikir olamayan ebeveynler söz konusu olduğunda, **soruna yerel mahkeme tarafından karar verilir** (Bölüm 158). Ebeveynler, 16-18 yaşları arasındaki çocuklarının hiçbiri için **çocuğun izni olmadan iş sözleşmesi yapamazlar** (Bölüm 157). **16 yaşın altındaki çocukların çalıştırılması iş kanunları tarafından yasaklanmıştır.** "Ebeveyn otoritesi sadece çocukların yararı için kullanılır ve **kötüye kullanılması durumunda** mahkeme, ebeveynleri ebeveyn haklarından mahrum edebilir" (Bölüm 153). Ebeveyn haklarından yoksun bırakma için davalar, hükmet temsilcileri veya özel bir vatandaş tarafından getirilebilir. Bununla birlikte**, ebeveyn haklarının kaybı, ebeveynleri, çocukların bakımına katkıda bulunma sorumluluğundan yoksun bırakmaz** (Bölüm 169). Ebeveynlerin küçük çocukların ilgilenilmesi, eğitimi ve bakımı konusundaki zorunlulukları, eğer ebeveynleri çocuklardan destek alamıyorlarsa, çocuklarının kendileri için uygun olmadıkları ve çalışamadıkları durumlarda, hükümetten yardım almadıkları sürece, **ebeveynlerinin bakımı için olgun çocuklara eşit bir zorunluluk getirir**. (Bölüm 163). Bununla birlikte, ilgilenme ve bakım için bu karşılıklı sorumlulukların ötesinde, köken temelinde oluşturulmuş **ekonomik ayrıcalık**

yoktur. "Çocukların ebeveynlerinin mülkiyetine veya ebeveynlerinin çocuklarının mülkiyetine **hakkı yoktur"** (Kısım 160).

İster kanunla olsun, ister vasiyetle, **Miras hakkı,** 27 Nisan 1918 tarihli Tüm Rusya Merkezi Yürütme Komitesi kararnamesiyle **kaldırıldı.** Bu hükmün kapsamındaki madde, vefat etmiş olanın varlıklarının çalışamaz durumda olan muhtaç akrabalarına dağıtılmasına benzer bir madde izler ve bu **mirasın kaldırılmasının devrimci ilkesine hiçbir şekilde aykırı değildir.** Bu hükmün işlevi, sadece ölen kişinin mülkünden çıkmış bir miktarının muhtaç akrabalarına tahsis edilmesi, geri kalanının hükümete devredilmesidir. Bu, kendi bakımını yapamayanların desteğine yönelik, sosyal sorumluluğun tam olarak gerçekleşmesinden önce, **geçiş döneminde uygulanan bir kolaylık düzenlemesidir.** Benzer şekilde, önceki kararname, 10.000 rubleyi aşmadığı sürece, küçük mülklerin, ölen kişinin eşine ve akrabalarına geçmesini sağladı. Burada da yine, herhangi bir **devredilemez hakkın tanınması söz konusu değildi,** ama hükümetin çok sayıda küçük mülkün kontrolünü ve elden çıkarılması zorunluluğundan kurtardığı **uygun bir yöntem vardı.** Önceki kararnamenin bir başka hükmü bu kodda tekrarlanıyor; yani, muhtaç eş veya akrabalarının önceki talebinin, herhangi bir alacaklının ölen kişinin mülküne talebine tercih edilmesi.

Her ne kadar bu maddeler şüphesiz ki, sosyalizmin daha eksiksiz bir şekilde kazanımlarıyla gereksiz ve kullanılmayacak hükümler kategorisine girse de, yine de **açıkça devrimci bir karaktere sahipler.**

Yasanın bu bölümü ile ilgili Hoichbarg şunları söylüyor:

"Özel **miras hakkını kaldırırken**, bireysel ailelerin varlığını ve çocukların toplum tarafından ücretsiz eğitim ve bakımının

henüz tam olarak gerçekleştirilemediğini ve sosyal sigortanın da çalışamayan tüm kişilerin henüz güvence altına alınmadığı **hesaba katılmaması imkansızdı.** Bu nedenle, '**bu sosyal güvenlik önlemleri gerçekleşinceye kadar,** vefat edenin eşi ve yakın akrabaları, ihtiyaç duydukları ve çalışamadıkları sürece **onların refahını güvence altına almak amacıyla**, tamamıyla geçici ve pratik olan, belirli bir miras şekli korunmuştur. **Bu hükümlerin sağladığı güvenlik**, eski kişisel miras kanunları uyarınca öngörüldüğünden daha fazla yararlı olma olasılığı ile çok daha geniş bir insan döngüsüne yayıldı.

Her şeyden önce, evlenme ile kurulan ilişki ile evlilik dışında bir birlik ilişkisi arasında hiçbir ayrım yapılmadı.

Eski yasalara göre, 'evlilik dışı' doğan bir çocuğun, babası tarafından yaşamı boyunca desteklenme hakkı vardı, ancak babanın ölümü üzerine, anında tüm bu haklarını kaybederdi. **Miras haklarını iptal eden kararname ile,** böyle bir çocuğun, ölen babanın mülkünden destek alması için **diğer çocuklarla eşit hakları güvence altına alınır.**

İkincisi, eski yasaya göre, sık sık olduğu gibi, "ölen"in alacaklılarının, öncelikli olması nedeniyle, tüm mülkü alıyor ve arkada kalanlara hiçbir şey bırakmıyordu. **Mirasın iptali kararnamesi ile**, ihtiyacı olan ve özürlü olan akrabaların yaşamları sürecinde bakım alma hakları, haklı bir şekilde, alacaklıların haklarından daha kutsal tutuldu. Alacaklılar, sadece kendi yaşamları için çalışamaz durumda olan akrabalardan sonra paylarını alır !!. Ve dahası, alacaklının iddialarını yerine getirirken, **ilişkilerinin yakınlığına değil, bunların ihtiyaç düzeylerine dikkat edilir. "**

Velayet yasasının dikkatli maddelerinde, **çocukların bakımı ve güvenliği ile ilgili temel sosyal zorunluluk kavramına** yer verildiği görülecektir. Bunlar da, sadece acil koşulların pratik gerekliliklerini dikkate alan ve şimdiki şartların sınırları

dahilinde çalışırken, ulaşılacak sosyal ve psikolojik amacı göz önünde bulundurarak **açık bırakılan geçiş önlemleridir.**

Kuralların mevcut çevirisinde İngiliz hukuk söyleminin ve terminolojisinin formalitelerini takip etmek için hiçbir özen gösterilmemiştir. **Amaç, metni sıradan okuyucular için net ve anlaşılır kılmaktır.**

RUS SOVYETLERİ HÜKÜMET BÜROSU Aralık 1920.

Sovyet Evlilik Yasası

Petrol Savaşı Hakkında Gerçekler

Sylvia Pankhurst 1922

Türk Petrolü

Türk Petrolleri Şirketi, savaş öncesinde Mezopotamya petrol sahalarını sömürmek için Londra'da kuruldu. Başlangıçta Anglo-Alman bir şirketti, ancak Almanlar Savaşın bir sonucu olarak yatırımlarını kaybettiler. Savaş sırasında İngiliz Ordusu tarafından ele geçirilen ve daha sonra İngiliz İmparatorluğu tarafından kontrol altında tutulan Mezopotamya'da, İngiliz kapitalist petrol şirketi, Türkler İngilizleri yenip Mezopotamya'yı kurtarmadıkça, Mezopotamya Hükümeti onun çıkarlarını diğerlerinin üstünde tutacağına emindi.

Banque de l'Union Parisienne ve Thalmann ve Company'nin desteğiyle, Suriye'nin petrol kuyularını kullanmak için Paris'te bir Fransız kapitalist grubu oluşturuldu. Dünya savaşında Fransızlar Suriye'yi Türklerden aldılar ve o zamandan bu yana kullanmaya devam ettiler. Bu nedenle Fransız yönetimi Fransız petrol şirketinin çıkarlarını korumakta.

Savaştan önce bir İngiliz şirketi, **Trakya'daki Adrianople (Edirne) de Türklerden bir petrol imtiyazı sağladı.** Müttefikler Trakya'yı Türklerden aldılar ve savaşta Yunan yardımının bedeli olarak Rumlara verdiler; Ve tabii ki, geleneğe göre, İngiliz şirketi rahatsız edilmeyecekti.

Amerikan Standard Petrol Şirketi, Marmara Denizi'nin kuzey kıyısında, **Trakya'daki Rodosto'da** bir **petrol** imtiyaz anlaşması imzaladı; Ancak bu sadece "kötü kalitede" bir petrol bölgesiydi - Amerikalılar oradaki petrolü zaten bitirmişlerdi. Hiç şüphe yok ki, (petrol) ne kadar kalitesiz olsa da, Yunanlıların imtiyazlara saygı göstermeleri aranje edilmişti.

Erzurum, Van ve Bitlis'in Ermeni vilayetlerinde **220 mil uzunluğunda geniş bir petrol bölgesi vardır;** Türkler in elinde. **Bu petrol,** Mezopotamya petrolüyle **fiyat açısından olumlu bir şekilde rekabet edebilir,** çünkü batıya doğru daha kolay Akdeniz'e taşınabilir. Bu petrol sahasının Fransız kapitalistlere söz verildiği söyleniyor - ya da bir sözden daha önemli bir şey.

Türkiye'de hem İngilizlerin ve hem de Amerikalı imtiyaz avcılarının kıskanç gözle baktıkları **diğer petrol alanları var,** ancak Ankara Antlaşması uyarınca Türkler, Fransızları tercih ettikleri taahhüdünü verdiler.

Bu nedenle, İngiliz Kapitalizmi, **Türkleri doğuya doğru itme girişiminde Yunanlılara destek verdi**; Yunanlılar için, İngiliz yardımı karşılığında, İngiliz kapitalist sömürücülere , Türklerse, Fransız yardımları karşılığında Fransızlara eğilim göstermişlerdir. İşte **Batı Kapitalistler, Doğu insanlarının saflığını kendi amaçlarına göre böyle kullanırlar.**

Bu nedenle, İngilizler Yunan yenilgisinden sonra Türklerle savaşmaya hazır olduğunda; Fransızlar yardım etmeyi reddettiler. **İşte bu nedenle günümüzde Türkiye'de büyük bir savaş olacak.**

(Sylvia Pankhurst ün Konu üzerine ülkeler değerlendirmesi yazısından alınmıştır.

Lenin Sol Komunizm Çocukluk hastalığı yazısında Pankhurstü eleştirir ve onun parti konusunda sol tutumunu değiştirmesine neden olur. Pankhurst ün Lenini komünist amaçı terketmekle eleştiren açık mektubu da bilinir. Erdoğan A.)

Troçki'nin 1 Mart 1933 de Sovyetlerde dağıtılan Bildirisi

Troçki'nin, Batı Sibirya Bölgesi, Chumyshsky ilçesi, Sorokino köyü sakinleri tarafından dağıtılırken ele geçirilen 1 Mart 1933 tarihli bildirisi.

Kaynak: SSCB'de Açlık 1929-1934 Cilt. 2 M .: MFD 2012 s.582-583

Arşiv: Altay Bölgesi GA. F. R-2. Op. 7.D. 643. L. 141, 144. Orijinal. El yazması.

1 Mart 1933 (Davayla ilgili belgedeki Tarih)

Kolektifleştirme, toprağı köylünün elinden alıp, emeğini kullanma hakkına sahip **özgür bir köylüyü**, bir somun ekmek karşılığında kolektif çiftliklerde zorla çalıştırmaya mahkûm olan bir devlet işçisine dönüştürmeyi içeren **üstü kapalı köleliktir.**

Zor Kullanarak - tutsaklık altında korkudan delileşen insanları, kendi kendilerini vergilendirme, daraltma, görevlendirme, baskı uygulama vb. yoluyla ilkel soygun anlamında - *zorlamak.*

Zorunlu kılarak- daha önceki hareket özgürlüğünden mahrum *bırakma* anlamında: ne isteniyorsa onu üret ve nereye gönderiliyorsan orda çalış

Zor kullanarak- sadece asgari yaşama ücreti kadar kazanma anlamında, erzakını al ve kâğıt üzerinde kuruş geliri dağılımını al, ve **çok konuşma.**

Zorunlu kılarak- kişinin kendi emeğinin ürünlerini satma hakkının olmaması anlamında, örneğin, 70 kopeklik **köle emeğiyle tedarik edilen ekmeğin**, diğer yerlere çok büyük miktarlarda **çok ucuza** gönderilmesi gibi.

Son olarak , **zorunlu kılarak-** köylülüğün genel olarak alçakça sömürülmesi anlamında, köylü , yünü kırpılan ve ondan izin istenmeyen **bir koyun sürüsüne dönüştü.**

Troçki

Diktatör Stalin tarafından çelik bir yumrukla ezilen ve ülke halkının açlık ve tükenmesine neden olan, büyük miktarda tahılı 70 kopecks pood (Sovyet dampingi) fiyatla diğer bölgelere ihraç eden, s**osyalist deneyimlerin** yararlığı için **köleleştirilen halkın** kanunsuzluğunun arka planı, sosyalist rekabet ve şok çalışması **kölelerin saflığı gibi görünüyor,** onlar bir sadaka ve şefkat için efendilerine uşaklıklarını göstermek amacında yoldaşlarının damarlarını söküyorlar.

Kaynak

Svitlana M, Erdogan A, Sovyet Arşivi Volümlerinden

Troçkiden M. Olminski'ye Mektup

Sevgili Mikhail Stepanovitch ,

Yanıtlamamdaki gecikme için özür dilerim, ancak hafta boyunca son derece meşguldüm. **Chkeidze'ye Mektuplarımı** yayınlayıp yayınlamamayı soruyorsun. Bunun **uygun olmayacağını** düşünüyorum. Tarihçi olarak, bu hala **çok erken.** Bu mektuplar anın dürtüsü altında yazılmıştı ve belli ki, bu nedenle yazının tonu bundan kaynaklı. **Bugünün okuyucuları** bunu anlamaz, gerekli tarihsel düzeltmeleri yapamaz ve basitçe kafası karışır. Yurt dışından, Parti arşivlerini ve yabancı Marksist basımlarını almalıyız. Bunlar **"Kavga" ya katılan** herkesten birçok mektup içeriyor. **Bunları gerçekten hemen yayınlamayı düşünüyor musun?** Bu gereksiz siyasi zorluklar yaratacaktır, çünkü o zamanki yazışmalarında, mücadele nedeniyle öfkenin motife ettiği keskin sözler etmeyen sürgündeki iki eski Parti üyesini bulmak zordur.

Mektuplarıma açıklamalar ilave etmeye ne dersin? Bolşeviklerle o zamanki farklılıklarımı anlatan açıklamalar. Bunlardan kısaca "Sonuçlar ve Beklentiler" broşürümün önsüzünde bahsettim. **Polisin arşivlerinden ele geçirilen mektuplarla** bağlantılı olarak bu konuya geri dönme gereğini görmüyorum. Üstelik, bu **geçmişe yönelik hizipçi mücadelenin incelemesi,** hala şimdi, çatışmaya yol açabilir, **çünkü,** açıkça itiraf ediyorum, **Bolşeviklerle olan anlaşmazlıklarımda** her konuda **yanıldığımı hiç sanmıyorum.**

Menşevik fraksiyonun değerlendirmesinde **tamamen yanlıştım:** devrimci yeteneklerini fazla abartmıştım ve sağ kanadını izole edip etkisiz hale getirmenin mümkün olduğunu düşünmüştüm. Ancak, **bu temel hata** o zaman, Bolşevikler ve Menşevikler burjuva devrimi ve demokratik Cumhuriyeti

bakış açısını benimsiyorlar iken, ben iki fraksiyon, Bolşevikler ve Menşevikleri analiz . ederken kendimi sürekli devrim ve proletarya diktatörlüğü **bakış açısına yerleştirmem den kaynaklanıyor.**

İki kesimin bu kadar derin farklılıklarla ayrıldığını **fark etmemiştim** ve (mektuplarda ve raporlarda tekrar tekrar ifade ettiğim gibi) devrimin gidişatının, kendisinin, sürekli devrim programına m ve iktidarın işçi sınıfı tarafından ele geçirilmesine yönlendireceğini **umuyordum** - kısmen 1905'te elde edildi. (Lenin'in Kautsky'nin Rus Devrimi'nin itici güçleri ve Nachalo gazetesinin pozisyonu hakkındaki makalesi.) Devrimin itici güçleri hakkındaki değerlendirmemin **şüphesiz doğru olduğunu,** ancak iki fraksiyondan çıkardığım sonuçların şüphesiz **yanlış olduğunu tahmin ediyorum.** Sadece Bolşevizm, **ilkelerinin sağlamlığı sayesinde**, entelektüeller arasındaki ve o zamanın işçi sınıfının gelişmiş kesiminin tüm gerçekten devrimci unsurlarını etrafında toplayabilirdi.

Ve bunun tek nedeni, demokratik devrimci konumdan kısa sürede sosyalist devrimci konuma geçebileceği bu sıkı devrimci örgütlenmeyi yaratmayı başarabilmesiydi.

Bugün, siyasi makalelerimi Menşeviklere ve Bolşeviklere karşı kolayca **iki kategoriye ayırabilirim:** devrimin iç kuvvetlerinin, bakış açılarının analizine odaklananlar (Neue Zeit, teorik organ, Polonya Rosa Luxemburg); ve Rusya Sosyal-Demokrasisinin fraksiyonlarını, onların mücadelelerini vb. değerlendirdiklerim.

Şimdi hala birinci kategori ile ilgili hiçbir düzeltmeye gerek duymadan makale yazabilirim, çünkü bunlar Partinin 1917 den bu yana kabul ettiği pozisyonla tamamıyla uyumludur. **İkinci kategorideki makaleler açıkça yanlıştır** ve yeniden basılmaya değmez. Gönderilen iki mektup bu ikinci kategoriye girer ve bunları yayınlamanın hiçbir faydası olmaz. İnsanlar onlarla

hala ilgileniyorsa, bundan on yıl sonra , bırakın başkası yapsın bunu.

Komünist selamlar

L. Troçki

6 Aralık 1921

'Trotski et le Trotskisme: Textes et Documents', Paris, 1937, pages 6061. With acknowledgements to 'La Forge'.

Fransızcadan İngilizceye Çeviri; Antonio Artuso.

Türkçeye Çeviri; Erdogan A

Troçki, Chkeidze'ye Mektup

Viyana, 1 Nisan 1913

Nicholas Semionovich Chkeidze'ye,

Duma İmparatorluk Üyesi,

Tauride Sarayı,

Petersburg.

Sevgili Nicholas Semionovich,

Öncelikle, hem siyasi hem de estetik olarak, özellikle de en sonuncu soygun üzerine , konuşmalarınızın bana verdiği zevk için şükranlarımı belirteyim. Evet, temsilcilerimizin konuşmalarını ve işçilerin "Luch" yazı işleri kuruluna gönderdiği mektupları okurken, ya da emek hareketiyle ilgili semptomatik olguları öğrenirken zevk duyulur. Ondan sonra, **bu sanatta usta ve Rus emek hareketi pratiğinin profesyonel bir sömürücüsü olan Lenin** tarafından, sürekli teşvik edilen, **alçakça bölünme, saçma bir kabus gibi görünüyor.** Mantıklı hiç bir Avrupa sosyalisti, Lenin'in Krakov'da yarattığı görüş farklılıklarının, bölünmeye neden olacağı ihtimaline inanamaz.

Lenin'in "başarıları",gerçi bunlar bizim için **bir engel olsa da,** bana herhangi bir endişe duygusu vermiyor. Bu aşamada artık 1903'te ya da 1908'de değiliz. Kautsky ve Zetkin'in yerinde yakalanan "**kuşkulu kökenli para" ile Lenin bir organ kurdu,** popüler bir gazetenin logosunu aldı ve "**birlik" kelimesini üzerine yazdı,** ve dolayısıyla elbetteki bir işçi günlük yayınını, büyük bir zafer olarak gören **işçi okuyucularını cezbetti.** Daha sonra, gazete etki kazandığı zaman Lenin, **onu kendi taraftar entrikaları ve hizipci eğilimleri için bir araç olarak kullandı**. Ancak **işçilerin birlik arzuları o kadar güçlü ki**, Lenin **okuyucularıyla saklambaç**

oynamaya, üstten bölünmeyi organize ederken, alttan birlik hakkında konuşma, sınıf mücadelesini grupların ve fraksiyonların çırpınışlarına kıyaslamak **zorunda bırakıldı**. Kısacası şu ki, şu anda, **Leninizm'in tamamı, yalanlara ve sahtekarlıklara dayanıyor, ve kendi başına çürümesinin tohumlarını, kendi içinde taşıyor.** Kuşkusuz ki, eğer muhalefet partisi nasıl yöneteceğini bilirse, **kangren, kısa sürede,** tam da birlik ya da bölünme sorunu yüzünden, **Leninistler arasında gelişecektir.**

Ancak şunu tekrar ediyorum: eğer muhalefet partisi yönetmeyi bilirse. Ve eğer, Leninizm, kendi başına bana hiçbir korku vermiyorsa, şunu itiraf etmeliyimki, **dostlarımız tasfiyecilerin,** Lenin'e eyleme geri dönmesine yardım (edip- çn AE) etmeyeceğinden emin değilim.

Şimdi iki politika uygulanabilir: Hâlâ **var olan fraksiyonel duvarları** ideolojik ve organik olarak **yok etmek,** ve böylelikle işçilerin bir siyasi parti içinde örgütlenmesi ile uyuşmayan, ama **hizip gübresi üzerinde mükemmel bir şekilde büyüyebilen Leninizm'in temelini yıkmak**; ya da ,tersine, taktik üzerinde farklılıkların tamamen tasfiyesiyle, **fraksiyoncu anti-Leninistlerin** (Menşevikler veya tasfiyeciler) **seçimini yapmak.**

'Trotski et le Trotskisme: Textes et Documents', Paris, 1937, pages 6061.

With acknowledgements to 'La Forge'.

Fransızcadan İngilizceye çeviri; Antonio Artuso.

Türkçeye Çeviri -Erdogan A

1970'lerin sonlarında **Türkiye'de İngiliz Troçkistlerinin "işe (göreve) alım" uygulamasını anımsayarak**

Bu belgenin diyalektik bağlantılar içinde Troçkizm 'in sadece ideolojisi değil kaçınılmaz pratiğini anlamak açısından çok ciddi önemi var. Başka ülkelerin sorunlarına direk **karışma hakkı** Enternasyonal anlayışı, o dönemde **Faşizm olmadığı** değerlendirmesi ve **buna rağmen** CHP ile eylemde birlik anlayışı, Cephe anlayışı, "kitle çalışmasına" karşı tavrı, sadece var olan ve Troçkizm'e (bilinçli ya da bilinçsiz) eğilimi olan hareket ve öncü kadrolar arasında çalışıp kafa kol anlayışı bunlardan bazıları.

****

Yeter artık- Oportünizm, maceracılık, Bundizm

Türkiye'de Troçkist bir bakış açısı için

WSL'nin Ön Konferans Tartışma Bültenleri No. 12, Şubat 1978.

Aşağıdaki belge, 1978 yılının Mart ayında Londra Spartacist Grubu ile kaynaşmış olan İngiliz İşçi Sosyalist Ligi'nin (WSL) Troçkist Fraksiyonu'nun iki üyesi tarafından imzalanmıştır. Bu belge, orijinal olarak DSL'nin 1978 tarihli Konferans Öncesi Tartışma Bülteni'nde yayınlanmıştı ve 1 Nisan 1978'de Spartacist Britanya (SpB) No 1'de yeniden yayınlandı.

"Bu bir perspektif belgesi değil" çünkü çalışma perspektifleri Londra'da soyut olarak çizilemez, ancak Türkiye'deki yaşayan mücadele bağlamında geliştirilmelidir. "

- Konferans Öncesi Tartışma Bülteni No. 6, s. 1

"Bu birkaç kelimeyle, sosyalizmin bilimsel bir doktrin olarak ve devrimci bir hareket olarak uluslararası niteliği tamamen reddediliyor. Bir ülkenin sosyalistleri (komünistleri) aciz, yetersiz ve sonuç olarak **diğer ülkelerdeki**

sosyalistlerin (komünistlerin) **mücadelesinin hayati sorunlarına** **<u>karar verme hakkına sahip değilse</u>**, proleter Enternasyonal tüm haklarını ve varoluş olanaklarını kaybeder. " —Trotsky, Writings 1933-34, s. 33

Türkiye'deki yoldaşlar tarafından yürütülen çalışma, **onların İngiltere'deki WSL ile** çalışma konusundaki deneyimlerine dayanıyor. **WSL liderliği** Türkiye'deki çalışmalara ilham verdi ve **onları "yönlendirdi"**; sonuç olarak bu, WSL'nin politika ve programının bir testi olarak görülmelidir. Programatik netlik mücadelesine yönelik bu düşmanlık, "kitlesel çalışma" yapmanın tanıdık bir duruşu ile birleşince, **Türk çalışmasının krizi** olarak adlandırılması gereken bir duruma yol açtı. Bu çalışmanın tamamen yeniden bir oryantasyonu için politik temeli sağlamaya çalışarak, bunun WSL'nin kendisinin radikal bir şekilde yeniden yönlendirmesi olmadan gerçekleştirilemeyeceğini kabul ediyoruz. Liderliğin "Bu çalışmanın sorunlarının WSL'nin sorunları olduğunu" söylediğinde onlara katılıyoruz (Konferans Öncesi Tartışma Bülteni No. 6, s. 1).

Türk Çalışmasının Tarihi Üzerine

WSL'nin Türk çalışması ilk olarak, bazı yoldaşların Türkiye'ye gittiğinde, Birleşik Sekretaryanın sempatizan grubunun liderliğiyle- **(KOZ) görüştüklerinde gelişti**. Devamında yoldaşlar sonra **İstanbul'da KOZ 'a (Türk Mandelcileri)** yakın küçük bir grup ile bağlantılı dört kişi bir araya geldi ve bu kişilerle siyaset tartışmak için çeşitli toplantılar yapmayı başardı. Bu noktada **H. Yoldaş** müdahale etti ve ilk tanıştığımız dört kişinin bizimle çalışmaya başlaması gerektiğini söyledi. Bu KOZ **sempatizanları** ile temas daha sonra koptu. Bu kopmayı çok yıkıcı ve sekter yapan şey, politik farklılıklar temelinde olmamasıydı - devamında "göreve alınan" insanlar bile politik konumlarımıza kazanılmadı. Ve bu yoldaşları politik olarak

“göreve alma” girişiminde bulunulmadığından, bazıları daha sonra demoralize olmuş ve **grubu terk etmişlerdir.**

KOZ sempatizanlarıyla temaslarımızın kopması ile, liderlik ardından “kitle çalışmasını” grubun ana yönelimi olarak aldı. Bu aslında potansiyel kadroların bir **dizi aptal ve maceracı eylemlere dönüşmesiydi.** Bu eylemlerin ilklerinden birisi liderlik belgesinde şu şekilde açıklanmaktadır: “... oy verme yerleri etrafında ortak bir günlük seferberlik konusunda anlaştık, bu yüzden demokratik hakkı savunmak için işçilerle birlikte savaşacağız” (s. 8). Fakat bu “ seferberlik ” neydi? Ve kaç işçi bizimle birlikte mücadele veriyordu? 7 Haziran 1977 de yazılmış bir mektupta **Yoldaş H.** Soruları şöyle yanıtlıyor:

“Geç olmasına rağmen, bu gruptan ve bizden bazı yoldaşlar bir toplantı düzenlediler ve sandıkların savunulması ve şiddete karşı 20 yoldaşın seferber edilmesi için bir komite seçtik. Bu seferberlikte bazı [özel savunma önlemleri] yer aldı. Çok zayıf olmasına rağmen bazı genç yoldaşlar için faydalı oldu. Ancak fabrikaların içindeki uygulama eksikliği nedeniyle, savunma gerçekten bir işçi savunması olarak yapılmamıştı. "”.

Bu işçilerden izole faaliyetle, ana sendika federasyonu olan **DİSK'in sandıkları savunmak için seferberliğini** tamamen **atlatmayı başardığımız belirtilmelidir.**

Türkiye'de WSL “kitle çalışması” nın **bir başka örneği**, liderlik tarafından üretilen belgede açıklanmaktadır:

“Yoldaşlar başka bir küçük fabrikada iş bulduklarında, başka bir (!) sendikalaşma mücadelesine (!) liderlik edebildik. Yine **DİSK bürokrasisiyle savaştık** ve daha önce örgütlediğimiz, grevlere ve para toplamaya yardım eden işçilerin desteğini kazandık. Ancak grev izole edildi, kırıldı ve

tüm grevciler işten çıkarıldı. Savaş kaybedilmiş olsa da, yoldaşlarımız geliştirildi ve **yeni bağlantılar kazandı.** "

- Konferans Öncesi Tartışma Bülteni No. 6, s. 9) [bizim vurgumuz - SpB]

Küçük bir fabrikada bu çok genç işçilere sendikanın tanınması için grev yapmaları gerektiğini söyledik. Türk sendikal hareketine dair çok az bilgimiz vardı ve İngiltere'deki WSL ile deneyimlerimizin ötesinde böyle bir greve önderlik etme imkânımız yoktu. Bu işçilere verdiğimiz tavsiyeleri desteklemek için iyi bir sendika liderliği bile vermeye tamamen hazır değildik.

İşçilerin işten atılması pahasına küçük örgütsel kazançlarımıza duyduğumuz aptalca övünmenin yanı sıra, grevin başarısızlığından işçileri suçladık!

Yoldaş F.'ye yazdığı bir mektupta, Yoldaş H. şunları yazıyordu;

"Bunun [grevin yenilgisinin] en büyük nedeni **hatalı olmamız ve çalışma yöntemimiz yüzünden değil,** böyle bir mücadelede bile yasaların bize karşı olması ve çok küçük bir işçi grubunun bu yasaları değiştirme gücüne sahip olmamasıdır.

Bizim hatamız olmayan **diğer bir hata da işçilerin militanlığıydı**, erken ortaya çıkmalarıydı ...

Mücadele yenilgiye uğradı ama Geçiş Programının yönteminin de ifade ettiği gibi, **önce kendi yoldaşlarımızın gelişimini kazandık** ve ikinci olarak orada birkaç **militan işçi geliştirme fırsatımız oldu!** "

—23 Ağustos. '77 [çevirilerimiz ve bizim vurgularımız - SpB]

Yani , liderlik krizi, biz dahil olduğumuzda sorun değil**: İşçileri yenilgileri için suçluyoruz.**

Ama başarı ile baş dönmesi uzun sürmedi. Türk grubunun krizini merkezileşme konusundaki anlaşmazlıklar ve **eski bir yoldaş tarafından "gizli ziyaretler"** olarak ortaya koyan liderlik belgesi, şu şeylere işaret ediyor:

"... İstanbul'da bir yoldaş ve Ankara'da birkaç yoldaş üzerinde siyasi etkileri oldu. İstanbul'daki yoldaş gruptan istifa etti.

"Ankara'da yaptığımız son görüşmede yoldaşlar yeniden merkezi bir grup olarak hareket etmeyi kabul ettiler. Ancak o zamandan beri Ankara'daki durumla ilgili detaylı bilgi almadık. "

—Konferans Öncesi Tartışma Bülteni No. 6, s. 9

Gerçek şu ki, **Türk yoldaşlarımız** için en önemli çalışma olarak siyasi açıklamayı yapmamakla WSL Türkiye'deki fırsatlarını boşa harcadı.

Troçkist Propaganda Oryantasyonu İçin

Gerçek bir Troçkist partinin temelini oluşturmanın tek yolu, halihazırda bir kitle partisi gibi davranmanın tüm iddialarını **terk etmek** ve gelecekteki bir **liderliği oluşturacak kadroları** çalışmaya-göreve almaya ve eğitmeye odaklanmaktır.

Esasen Troçkizm'in propagandası olan bu görev, aynı zamanda, sözüm ona "devrimci" gruplara - en önemlisi, **bizden yaklaşık <u>20 kat daha büyük</u> olan KOZ'un sahte "Troçkistlerine"** karşı tartışma, müzakere ve polemiklere yönelmeyi de içerir. Bu örgütte yalnızca **gerçek Troçkizme kazanılabilecek** pek çok öznel devrimcinin var olması değil, aynı zamanda onun varlığı, onu devrimci bir örgütün oluşumu ve büyümesi için ek olarak önemli bir engel haline getiriyor. KOZ'a karşı mücadele, **Pablocu revizyonistleri** uluslararası ölçekte ezme mücadelesinde de rol oynayabilir. Daha az bir

ölçüde, **propaganda çalışmamızı diğer çeşitli "Marksist" oluşumlara** -Maoist, Guevarist, "**anti-Stalinistler**" (özellikle de birçok unsurun Troçkizmle ilgilendiği **Devrimci Gençlik'e) yöneltmeliyiz.**

Önderliğin "**Kitle çalışması**" **gibi** başka herhangi bir stratejisi, **Türkiye'de devrimci bir liderlik için** verilen mücadelenin tasfiyesi anlamına gelebilir.

Troçki, Uluslararası Sol Muhalefet'in oluşumunun ilk günlerinde tam olarak şu yolu öngörüyordu:

"Verilen aşamadaki gücümüz, doğru ... devrimci bir öngörüde yatıyor. **Bu nitelikleri** her şeyden önce **proleter öncüye sunmalıyız.** Her şeyden önce biz propagandacılar olarak hareket ederiz. **Sol Muhalefetin sloganlarını** ve cevaplarını her tarafta ve her yerde formüle etmek, tüm sorulara cevap vermeye çalışmak, tüm belirli çatışmalara müdahale etmek için **çok zayıfız**. Zayıflığımız ve birçok yoldaşın deneyimsizliğiyle böyle bir evrenselliğin peşinden koşmak, çoğu kez çok aceleci sonuçlara, tedbirsiz sloganlara, yanlış çözümlere yol açacaktır. Özellikle böylesine yanlış adımlarla, işçilerin Sol Muhalefet'in temel niteliklerini takdir etmesini engelleyerek, kendimizden ödün verenler biz olmuş olacağız.

Bununla hiçbir şekilde işçi sınıfının gerçek mücadelesinden uzak durmamız gerektiğini söylemek istemiyorum. Bu türden bir şey değil. Gelişmiş işçiler, Sol Muhalefet'in devrimci avantajlarını yalnızca canlı deneyimlerle test edebilirler, ancak kişi en hayati, en yakıcı ve en ilkeli soruları seçmeyi öğrenmeli ve bu sorularda kendini önemsiz şeylere ve ayrıntılara dağıtmadan savaşa girmelidir. .

Bana öyle geliyor ki, **Sol Muhalefetin temel rolü şimdi burada yatıyor**. "

—Trotsky, Yazılar 1930-31, s. 297

Türkiye'de Birleşik Cephe Sloganı

Türk çalışmasındaki **en ciddi siyasi hatalardan biri**, "birleşik cephe" sloganının tamamen hatalı ve **yanlış kullanılması olmuştur.** Devrimciler için birleşik cephe, çeşitli siyasi eğilimlere sahip işçileri belirli sınırlı ve somut ortak eylemler için (örneğin faşistlere karşı) birleştirirken, aynı zamanda reformistlerin ve orta yolcuların taraftarlarına ihanetlerini ve tutarsızlıklarını ortaya çıkarmak için bir **fırsat sağlayan bir taktiktir.**

Orta Yolcular, **"birleşik cephe" sloganını** reformistlere teslimiyetlerini perdelemek için ya da kitlesel nüfuza bir tür sihirli kısa yol olarak kullanmaya çalışıyorlar. Devrimci bir parti inşa etmenin bir alternatifi veya ilk aşaması olarak reformistlerle (veya diğer orta yolculara) propaganda için ortak bloklar sunmaya çalışıyorlar. Birleşik bir cephe için Leninist formül "ayrı ayrı yürümek - birlikte vurmaktır" ama orta yolcular her zaman reformistlerle ortak bir bayrak altında yürümek isterler.

Enternasyonal No. 5'te WSL'nin Türk yoldaşlarının önderliği tarafından önerilen strateji tam olarak budur (Eylül-Ekim-Kasım 1977).

"Böylesine bir [Birleşik] Cephe, işçilerin ve emekçilerin ekonomik ve politik sorunlarına yaklaşacak ve iktidar için bir alternatif olacaktır. Sorun, diğer geniş emekçi kesimlerin ve küçük-burjuvazinin üyelerinin "iman edebileceği *-inancı olacağı*" siyasi ve örgütsel açıdan güçlü bir kombinasyonun kurulmasına indirgenmiştir… ".

Veya yine Enternasyonal No. 3'te (Temmuz 1977):

"Sosyalist bir programla Birleşik Cephe'nin kurulması için mücadele ilerletilmelidir." Reformist ve orta yolcu hainlerle sosyalizm için stratejik birleşik cephe için böyle bir öneri,

gerçekte devrimci öncüyü tasfiye etmeye yönelik oportünist bir öneridir.”

Önderliğin **birleşik cephe sorununa** getirdiği kafa karışıklığının sonuçlarından biri, yoldaşların mantıksal olarak devrimci partinin halk cephesi oluşturmadan kitle temelli burjuva CHP'nin **katılabileceği birleşik eylemleri** olup olamayacağını merak etmeleridir. Liderliğin birleşik cephe tanımını stratejik bir cephe olarak kabul edersek - ortak bir programa sahip bir koalisyon **- CHP'nin katılımı onu popüler bir cephe haline getirir.**

Bununla birlikte, Lenin ve Troçki'nin birleşik cephe tanımını, devrimcilerin tam eleştiri özgürlüğüne sahip oldukları sınırlı ortak eylemler için geçici bir anlaşma olarak kabul edersek, CHP'nin katıldığı birleşik eylemlerin halk cephesi **ihanetleri oluşturmadığı açıktır.**

Faşizme Karşı Mücadele

Bugün Türkiye'de faşistlerin *(Faşizmin değil. E.A)* varlığı ve büyümesi proletarya **için ciddi bir tehlike oluşturmaktadı**r. Milliyetçi Harekete Partisi, işçi örgütlerine ve bireysel militanlara saldırmak için gençlik örgütünü özgürce kullanıyor. Şu anda Türkiye'de çok sınırlı güçlerimiz varken, faşistleri ezmek için doğru bir siyasi program geliştirmemiz gerekiyor. **Grubumuz bağımsız bir savunma teşkilatı kuracak yeteneğe sahip değil.** Görev, sendikalar içinde böyle bir yapı oluşturmak için mücadele etmektir. Bu politika, **seçim sandık merkezlerinin grubumuz tarafından savunulmasıyla bağlantılı** saçma ve potansiyel olarak feci maceracılığa karşı olsa da, aynı şekilde mevcut **işçi örgütlerinin stratejik birleşik cephesi için oportünist çağrıya da karşıdır.**

Troçki’nin KP’yi Almanya’da **SPD ile birleşik bir cephe oluşturma çağrısı,** Sol Muhalefetin kendisini **Komintern’in bir hizip’**i olarak tanımlamasından ayrıltılamaz.

Bu nedenle, **faşist tehdide yanıt olarak** mevcut **işçi örgütlerinin birleşik cephesini istemiyoruz**. Böyle bir strateji**, işçilere Stalinist ve sosyal demokrat sınıf işbirlikçilerinin** bir bloğuna güvenmelerini söylemekten ibarettir. Troçkistler, işçilere asla reformistlerin birliğine güvenmeyi öğretmemelidir - daha ziyade, reformistleri (bizimle) birleşik cephe eylemlerine girişmeye çağırmamızın nedenlerinden biri, onların ihanetlerini ve korkaklıklarını onların tabanına daha iyi ifşa edebilmektir.

Tarihsel anlamda, her yerde olduğu gibi **Türkiye'de de işçi sınıfı iki alternatifle karşı karşıyadır**: sosyalizm veya barbarlık (pekâlâ **faşizm şeklini alabilir**).

Türkiye'de İşçi Partisi Sorunu

İngiltere ve diğer Batı Avrupa ülkelerinden farklı olarak, bugün Türkiye'de kitlesel reformist işçi partileri yoktur. Hem Türkiye İşçi Partisi (TIP) hem de Moskova yanlısı Türkiye Komünist Partisi (TKP) , sendikalarda sınırlı bir temele sahip olan **çok küçük örgütlerdir** (Tony Cliff'in SWP'sinden çok daha büyük değildir). Sendikalarda kitlesel bir üssü olan parti (CHP), açık bir burjuva partisidir.

Bu nedenle, **Türkiye'deki devrimcilerin temel görevi**, işçileri CHP'den koparmak ve işçi sınıfının burjuvaziden bağımsızlığını inşa etmenin bir yolu olarak bir kitle işçi partisi yaratmak için mücadele etmektir. Böyle bir partinin çağrısını yükselttiğimizde, bir devrimci programa dayanan bir işçi partisini (Geçiş Programı) aradığımızın açık olması gerekir. Bizim İngiltere'nin reformist İşçi Partisi'nin Türkçe versiyonunu yaratmak için mücadele vermeye ilgimiz yok. Bu

açıkça **Troçki'nin Amerika Birleşik** Devletleri'nde bir İşçi Partisi programına ilişkin görüşmelerinde yer alıyor :

“**Stalinistlere**, Lovestonitlere , vs.,“ Biz devrimci bir partiden yanayız . Siz bunu reformist yapmak için elinizden gelen her şeyi yapıyorsun! ' Ama biz hep programımıza işaret ediyoruz. Geçiş talepleri programımızı öneriyoruz. ”(“ ABD'deki İşçi Partisi için Nasıl Savaşılır ”, Sosyalist Devrim için Geçici Program, s. 124)

WSL Sosyalist Basın'ın Sadece ilk iki erken döneminde Türkiye’de İşçi Partisi kurma çağrısında bulunmasına karşın, Türk dili materyalinde **WSL'nin Türk grubu** bu sloganı hiçbir zaman yükseltmedi. Bunun yerine liderlik politikası, son derece küçük reformist Türkiye İşçi Partisi'ne (TIP) destek sunmak oldu. Son seçimler sırasında TİP, umutsuzca çok daha büyük olan **burjuva CHP ile bir seçim bloğu oluşturmaya** çalıştı. Sadece CHP teklifi reddettiğinde TİP aday gösterdi ve daha sonra - CHP'yi TİP ve diğer küçük partilerle popüler bir cephe oluşturmaya zorlamak için - bir sınıf işbirlikçiliğine dayanan bir program yürüttüler. TİP’in açıkça halk cephesi temelinde olan kampanyasına rağmen**, grubumuz utanmadan** işçilere **bu hainler için oy kullanma çağrısında bulundu** ve hatta sınıf işbirlikçi TİP'in devrimci bir program için savaşması için oportünist ve gülünç çağrıyı gündeme getirdi! (TİP ile ilgili kitleler arasında yanılsamalar yaratmaya çalışan) Reformist “taktik” **açık bir şekilde, WSL'nin** “Bırakın Sollar Mücadele Etsin” çağrısına ve WSL'nin Liberallerle yaptığı koalisyona rağmen **İşçi Partisi'ne oy verme çağrısından kopyalanmıştır.**

Türkiye'deki **Geçiş Programı'na dayalı bir İşçi Partisi için!** TİP içindeki sınıf işbirlikçi küçük sosyal demokratlar grubuna teslimiyetten bir kopuş ve Türk işçilerinin siyasi bağımsızlığı çağrısını üstlenmeye çağırıyoruz.

Ulusal Sorundaki Leninist Pozisyon Üzerine

Leninistler, ulusların eşitliğinin temel demokratik ilkesini savunurlar ve bu nedenle tüm ulusların kendi kaderini tayin hakkını, yani tüm ulusların kendi siyasi devletlerini kurma hakkını tanırlar.

Biz bu politikayı, proletarya içinde gerici milliyetçilik ideolojisini güçlendirmek için değil, onu zayıflatmak ve böylelikle proleter birliği ulusal sınırlar boyunca güçlendirmek için ileri sürüyoruz. Belirli bir durumda kendi kaderini tayin hakkını talep edip etmememiz çeşitli faktörlere bağlıdır. Lenin'in Kendi Kaderini tayin üzerine Tartışma Özetinde belirttiği gibi:

“Kendi kaderini tayin hakkı da dahil olmak üzere demokrasinin çeşitli talepleri mutlak değildir, ama genel-demokratik (şimdi: genel-sosyalist) dünya hareketinin yalnızca küçük bir parçasıdır. Özgül somut durumlarda, parça bütüne çelişebilir; eğer çelişirse, hak reddedilmelidir. "

—Collected Works, Cilt. 22

Aşağıdaki pasajda Lenin, Bolşeviklerin ulusal baskıya yaklaşımını ve milliyetçiliğe düşmanlığımızı özetledi:

"Kitlelerin feodal uyuşukluktan uyanması ve her türlü ulusal baskıya karşı, halkın, ulusun egemenliği için verdikleri mücadele ilericidir. Dolayısıyla, ulusal sorunun tüm yönlerinde en kararlı ve tutarlı demokratizmi savunmak Marksistlerin zorunlu görevidir. Bu görev büyük ölçüde **olumsuzdur.** Ama bu, **proletaryanın milliyetçiliği desteklemek için gidebileceği sınırdır**, çünkü bunun ötesinde, milliyetçiliği güçlendirmeye **çalışan burjuvazinin** '**olumlu**' **faaliyeti başlar.**

"Feodal boyunduruğu, tüm ulusal baskıyı ve belirli bir ulusun ya da dilin sahip olduğu tüm ayrıcalıkları ortadan kaldırmak, proletaryanın demokratik bir güç olarak zorunlu görevidir ve kesinlikle, ulusal sorun üzerine çekişmelerle karartılan ve geriletilen proleter sınıf mücadelesinin çıkarınadır. Ama burjuva milliyetçiliğine yardımcı olmak için **bu katı sınırın ve kesin tarihsel sınırların ötesine geçmek**, **proletaryaya ihanet etmek ve burjuvazi saflarına geçmek anlamına gelir.** Burada genellikle çok ince olan ve Bundistlerin ve Ukraynalı milliyetçi-sosyalistlerin **görmezden geldikleri bir sınır çizgisi vardır.** "

Critical Remarks on the National Question, pp. 22-23

E. (Türk Grubu; Hackney Şubesi)

F. (Türk Grubu; Hackney Şubesi)

28 Ocak 1978

ENDONEZYA'DA FAŞİST DARBE VE KOMÜNİSTLERİN ÇIKARDIĞI DERSLER

Zëri Popullit

May 11, 1966

MODERN REVİZYONİZME KARŞI
(Yazıdan bir bölüm, bölümlerden alıntılar)

Endonezya **halkı ve komünistlerinin yaşamakta olduğu trajedi** tüm ilerici insanların vicdanını sarsmalıdır. **ABD emperyalistleri** ve Kruşçev revizyonistleri tarafından **açıkça ve dolaylı olarak desteklenen** Endonezya faşistleri, Nazilerin iktidara geldikten sonra geçmişte yaptıklarını **her zamankinden daha büyük bir ölçekte tekrar ediyorlar.** Faşistler durdurulmalı. Her dürüst insan, her devrimci, her anti-faşist, Endonezya'daki **komünist ve ilericilerin katledilmesine karşı güçlü** bir protesto için sesini yükseltmelidir. Bugün **bu en temel görevdir,** çünkü en **kuduz gericilerin yüz binlerce masum insanı öldürmesi** ve **cezasız kalması** gerçek bir suçtur (muhtemelen, dünya savaşları hariç, hiçbir savaşta bu kadar ölüm olmamıştır). .

Arnavut halkı ve komünistleri, **faşist terörün kurbanları** olan Endonezya komünistleriyle enternasyonalist dayanışmalarını dile getiriyorlar. Uğradıkları büyük kayıplara rağmen, Endonezya Komünist Partisinin , gericiliğin tamamen yenilgisi için **faşistlere karşı kararlı bir devrimci mücadele ile cevap vereceğine** inanıyoruz. Şimdi **şurası açıktır ki,** Endonezya komünistlerine ve yurtseverlere, **faşizme ve teröre karşı çıkmanın sadece tek bir yolu vardır:** karşı-devrimci şiddete karşı devrimci şiddetle, özgürlük ve demokrasiyi savunmaya yönelik, **işçilerin ve köylülerin silahlı mücadeleleriyle yanıt vermeleri gerekir.**

Endonezya'daki gelişmeler komünistler ve tüm devrimciler için **acı bir gerçektir.** Bununla birlikte, Endonezya'da olanlar, **dikkatle incelenmesi gereken** ve ondan değerli **dersler çıkartılması gereken büyük bir deneyimdir.** Devrim **asla dümdüz ilerlemez.** Devrim zaferlerle ve yenilgilerle ilerler. Bir taraftan **geçici yenilgilerden öğrenirken** ve devrimin daha yüksek bir seviyeye yükseltilmesi ve daha da büyük bir güçle yürütülmesi için gerekli sonuçları çıkarmaları gerekirken, **Zaferleri -** kazanımları **pekiştirmek** devrimcilerin ve Marksist-Leninistlerin **görevidir** . Bir devrimin deneyimi, **sadece tek bir ülkenin devrimcileri ve komünistleri için değil,** tüm devrimciler için, dünyanın tüm Marksist-Leninistleri için yararlıdır. Bu nedenle, sadece Endonezya komünistleri değil, çeşitli **ülkelerin tüm devrimcileri ve komünistleri Endonezya olaylarından uygun dersleri çıkarmalıdır.** Bu birinci derecede bir öneme sahiptir.

Endonezya Komünist Partisi, **iç ve dış düşmanlara karşı sert sınıf mücadelesi içinde** Marksist-Leninist bir parti olarak büyümüş ve gelişmiştir. **Binlerce komünistin ve partinin bütün liderlerinin katledildiği 1927 ve 1948**'de aldığı ağır darbelerden sonra, Endonezya Komünist Partisi, kapitalist ülkelerin **en büyük komünist partisini** temsil eden bir güç haline gelene kadar , **mücadele ve çaba ile yeniden inşa edildi.** Şüphesiz, uğradığı büyük kayıplara rağmen, yavaş yavaş, cesur ve tutarlı devrimci Marksist-Leninist **mücadeleyle bir kez daha toparlanacaktır.** Biz Arnavut komünistler, Endonezya komünistlerinin bugüne kadar olan çalışmalarını dikkatle analiz edeceklerine, Partinin çalışmalarında kendini gösteren **eksiklikleri, hataları ve zayıflıkları keşfedeceklerine** ve gerekli sonuçları çıkaracaklarına kesinlikle inanıyoruz. Gelecekte, Endonezya Komünist Partisi

Endonezya halkını devrimlerinde başarıya götürecektir. **Bunu hiç kimse Endonezya komünistlerinden daha iyi yapamaz.**

Endonezya'daki olaylar soyutlanmış-izole bir olay değildir.

Bunlar, tek bir zincirin, **uluslararası gericiliğin komünist harekete ve halkların kurtuluş mücadelelerine karşı** saldırısının bileşenlerinden birisidir.

ABD emperyalizminin Vietnam'daki ve diğer yerlerdeki **saldırgan faaliyeti**, San Domingo ve bütün Latin Amerika'daki **kanlı emperyalist müdahalelerle,** Afrika'daki birkaç yeni devletlere yönelik karşı -devrimci darbelerin örgütlenmesi ile yıkıcı, parçalayıcı faaliyetlerle bağlantılıdırlar - Kruşçev revizyonistleri, halkların ulusal kurtuluş mücadelesini sabote etmeleriyle, **ABD emperyalizmine** ve tüm çeşitli **gericilere verdikleri aktif destekle**, uluslararası komünist hareketin safları içinde uzun süredir meşguller.

Bu nedenle, farklı **ülkelerin devrimcileri ve komünistleri** bu olayları **ciddi bir şekilde değerlendirmeli,** bunları dikkatle analiz etmeli ve devrimci mücadelenin zaferden zafere doğru sürekli ilerleyebilmesi için **gerekli sonuçları çıkarmalıdır.**

BİR BURJUVA DEVLETİNDE "DEMOKRATİK ÖZGÜRLÜKLER" İN NE KADAR DEĞERİ VARDIR VE BUNLAR NASIL KULLANILMALIDIR?

Alıntılar(..)

Fakat **“demokratik özgürlükler” koşullarında bile**, proletarya ve burjuvazi arasında devrim ve gericilik arasında, keskin bir **sınıf mücadelesi, ölüm kalım mücadelesi devam eder**. Proletarya ve partileri konumlarını pekiştirmek için çabalıyorsa, **gericiler ve burjuvazi de uykuda değildirler.** Tam tersine, burjuva devlet aygıtını kullanarak, polis ve silahlı kuvvetleri, yolsuzluğu ve (muhalefetini) parçalamacılığı, işçi sınıfının saflarında oportünizmi, reformist ve pasifist

yanılsamaları besleyerek, ve **devrimci güçleri ezmek** ve böylece kendi konumlarını **güçlendirmek için ciddi hazırlıklar yaparlar.**

(..)

Oportünizme ve revizyonizme karşı cesurca ve tutarlı bir şekilde mücadele vermeden, emperyalizmle mücadele edilemez, gericiliğe karşı savaşılamaz ve devrimin ve sosyalizmin davası ilerletilemez.

KOMÜNİSTLER VE İLERİCİ GÜÇLERLE İTTİFAKLAR
Alıntı

(..)

Tarihi deneyimler, komünistlerin devrimci mücadelelerinde her **zaman çeşitli ilerici güçlerle ittifaklara girdiklerini göstermektedir,** çünkü **özellikle demokratik devrimler** veya emperyalist ve sömürgeci baskıdan **ulusal kurtuluş mücadeleleri,** nüfusun **diğer geniş katmanları, işçiler** ve köylüler den ulusal burjuvazi ye ve komünistler ve gerçek devrimciler dışındaki **diğer ilerici insanlar**a kadar uzanan tabakalar hesaba katılır. Eğer b**irleştirilebilecek olanların hepsi, bu görevi yerine getirmek için,** birleşik değilse, birleştirilememişse, bu **yanlış, sekterci ve devrime zararlı olur**. Komünistler ve gerçek devrimciler, **geniş kitlelerin en cesur savaşçıları ve en sadık temsilcileri olarak,** d**evrimi ileriye taşımak isteyen herkesin birliği** ile her zaman ilgilenirler.

(..)

Komünistler, **devrimin çeşitli aşamalarında şu veya bu amaca ulaşmak için** çeşitli toplumsal katmanlar ve güçlerle ittifaklarında, **nihai hedeflerini (sosyalizmin zaferi) asla gözden kaçırmamalılar.**

(..)

Komünistler, **diğer sosyal güçlerle ittifaklarında samimidirler.** Birleşik **cephelerin** programlarını uygulamaya koymanın **kararlı savaşçılardır,** ancak aynı zamanda **amaçlarını gizlemezler** ve demokratik ve ulusal **görevlerini tamamladıktan sonra** yarı yolda durmamaya kararlıdırlar, devrimi sosyalizmin ve komünizmin zaferine taşıyana kadar durmamaya kararlıdırlar.

ULUSLARARASI MARSİST-LENİNİSTLER BİRLİĞİ GÜÇLENDİRİLMELİDİR

Alıntı

(..)

Dünya proletaryası, Marksist-Leninist partiler ve tüm gerçek devrimciler emperyalizme, gerici burjuvaziye, modern revizyonistlere ve **onların ideolojilerine karşı** kararlı bir mücadele yürütüyorlar.

Bu bir ölüm kalım mücadelesidir, uluslararası öneme sahip bir mücadeledir. Biz ve düşmanlarımız arasındaki mücadele, şiddetli, **acımasız bir sınıf mücadelesidir.**

(..)

Dünyanın Marksist-Leninistleri çelik bir blok oluştururlar. Bu blok emperyalistleri ve revizyonistleri dehşete düşürüyor, ve bu nedenle bizimle her ne pahasına olursa olsun savaşmaya çalışıyorlar, **Marksist-Leninistlerin kafalarını sözünü ettiğimiz sloganları ile karıştırmaya çalışıyorlar.**

Çabaları boşuna: Leninist slogan, **"Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşin!"** zafer kazanacaktır.

Zërii popullit

May 11, 1966

Bir muhalifin pişmanlığı: Alexander Zinoviev; Stalin ve SSCB'nin dağılması üzerine

Alexander Zinoviev (1922-2006) bir Rus filozofu, sosyolog, matematikçi ve yazardı, Sonradan anti-Sovyetliği ve anti- Stalinistliği için özür dileyen, Sovyetler Birliği'nde olağanüstü bir muhalif olayıdır.

Gençliğinde, 1939'da Joseph Stalin'e suikast tertibine karıştığı iddiasıyla tutuklandı. Zinoviev, Moskova Devlet Üniversitesi Mantık bolumu bölümü baş profesörü olarak, "muhalif" şöhreti kazandı.

Alexander Zinovyev anti Stalinizmi ve Stalin'e karşı suikast düzenlemeye yönelik tutuklanmasıyla ilgili olarak şunları söyledi;

"Ben zaten daha on yedi yaşında onaylanmış anti-Stalinistdim... Stalin'i öldürme fikri düşüncelerimi ve duygularımı doldurdu …. Saldırının 'teknik' olasılıklarını inceledik …. Hatta pratik yaptık. Eğer 1939'da beni ölüme mahkûm etselerdi, kararları adil olurdu. Stalin'i öldürmek için bir plan yapmıştım; Bu bir suç değil miydi? Stalin hala hayatta iken, şeyleri farklı gördüm, ama bu yüzyıla geri baktığım zaman, Stalin'in bu yüzyılın en büyük kişiliği, en büyük politik dâhisi olduğunu söyleyebilirim. Birisi hakkında bilimsel bir tavır benimsemek, kişinin kişisel tutumundan oldukça farklıdır.""

2005 yılındaki, bir röportajda, Stalin'in suikastı hedefleyen bir komplonun üyesi olduğu sürece, 1939'daki tutuklanmasının haklı olduğunu söyledi.

1978'de Sovyetler Birliği'ni terk etti - 1999'a kadar Batı Avrupa'da yaşadı.

Hem SSCB de sosyalist sistemde ve hemde Batı Avrupa'nın kapitalist sisteminde yaşama fırsatına sahip olan, Zinovyev, Sovyetler Birliğinde (1989-1991) karşı devrimci olaylarından sonra düşüncelerinde bir U-dönüşü yaptı. O, önceki anti Sovyet duruşu için derinden pişman oldu ve hatta bunun için Rus halkından onu affetmesini istedi.

Kitaplarından birinde şunları söylüyordu:

"… Komünizm Rusya için çok organikti ve Rusların yaşam tarzına ve psikolojisine öylesine güçlü bir şekilde girmişti ki Komünizmin yıkımı, Rusya'nın ve Rus halkının tarihi bir insan olarak yok edilmesine eşdeğerdi. […] Bir anlamda, [Batılı soğuk savaşçıları] komünizmi hedef aldılar, fakat Rusya'yı öldürdüler ". *(Alexander Zinoviev, Russkaya tragediya (aslen 2002 yılında yayınlandı), AZ, Nesostoyavshiisya proekt , Moskova: Astrel '2009, s.409).*

Yaşamının çoğu boyunca nefret ettiği Joseph Stalin'e gelince, 1993'te şöyle demişti:

"Onu insanlık tarihindeki en büyük kişilerden biri olarak görüyorum. Rusya'nın tarihinde o, benim görüşüme göre, hatta Lenin de daha büyüktü. Stalin'in ölümüne kadar anti-Stalinistim, ama onu her zaman çok zeki bir kişilik olarak gördüm . "

Zinovyev bir komünist ya da bir Marksist-Leninist değildi. Ancak SSCB'de sosyalizmin yıkılmasından sonra, sosyalist sistemin başarılarının sadık bir destekçisi oldu.

Problemlerine ve verimsizliğine rağmen , sosyalist sistemin kapitalizmin barbarlığından çok daha insani olduğunu fark etti.

Fransız Figaro dergisinde (1999) yaptığı röportajdan bazı ilginç yorumlar:

Soru: Yani, komünizm ile mücadele Rusya'yı yok etmek için bir komploydu?

ZINOVIEV: Kesinlikle. Bunu söylüyorum çünkü utanç verici bulduğum bu eylemin bir zamanlar istemsiz bir suç ortağıydım. Batı Rus felaketini istedi ve programladı. Belgeleri okudum ve Rusya'nın yıkımına doğru ideolojik mücadele kılığında giren araştırmaya katıldım. Bu, benim halkımı ve ülkemi yok edenlerin kampında artık kalamayacağım derecede dayanılmaz bir hale geldi. Batı benim için bir yabancı değil, ama ben onu bir düşman imparatorluğu olarak görüyorum.

* * *

"Doğu Avrupa'da komünizmin çöküşünden sonra, Batıda vatandaşların sosyal hakları üzerine büyük bir saldırı başlatıldı. Bugün çoğu Avrupa ülkesinde iktidarda olan sosyalistler, sosyal güvenlik sisteminin parçalanması, kapitalist ülkelerde sosyalist olan her şeyi yok etme siyasetini takip ediyorlar. Batıda artık sıradan vatandaşları koruyabilecek bir politik güç yok. Siyasi partilerin varlığı salt bir formalite. Zaman geçtikçe (aralarında) daha az ve daha az farklılık gösterecekler. Balkanlar'daki savaş, demokratik olmanın dışında her şeydi. Bununla birlikte, savaş, bu tür girişimlere tarihsel

olarak karşı olan sosyalistler tarafından gerçekleştirildi. Bazı ülkelerde iktidarda olan çevreciler, NATO bombalamalarının neden olduğu çevresel felaketi memnuniyetle karşıladılar. Hatta, bombaları yükleyen askerlerin özel koruyucu tulum giymelerine rağmen, tükenmiş uranyumu içeren bombaların çevre için tehlikeli olmadıklarını iddia etmeye bile cesaret ediyorlardı. Böylece demokrasi, Batı'nın sosyal yapısından yavaş yavaş yok oluyor. Totalitarizm her yere yayılıyor çünkü uluslar üstü yapı yasalarını bireysel devletler üzerine dayatıyor. Bu demokratik üstyapı emir verir, yaptırımlar uygular, ambargolar düzenler, bombalar atar, açlığa sebep olur. Clinton bile buna itaat ediyor. Mali totalitarizm, siyasal iktidarı zapt etti. Duygular ve merhamet, soğuk mali totalitarizme yabancıdır. Mali diktatörlükle kıyaslandığında, politik diktatörlük insancıldır. En acımasız diktatörlüklerde direnme mümkündü. Bankalara karşı isyan imkânsız. ”

Batılı bir vatandaş, komünist propaganda döneminde bir Sovyet vatandaşından çok daha fazla beyni yıkanıyor. İdeolojide temel şey fikirler değil, onların dağıtım mekanizmalarıdır. Örneğin Batı medyasının kudreti, Vatikan'ın gücünün zirvesindeyken propaganda mekanizmasından karşılaştırılamayacak kadar çok daha büyüktür. Ve sadece sinema, edebiyat, felsefe değil - kültürün yaygınlaşmasında kullanılan tüm etki ve mekanizma kolları, en geniş anlamıyla, bu yönde çalışır. En ufak bir dürtüde, bu alanda çalışan herkes, benzer uyumla karşılık veriyor ki, tüm emirlerin tek bir iktidar kaynağından geldiğini düşünmemek imkânsız”.

“Sovyetler Birliği'nde aktif nüfusun %10-12'si ülkedeki yönetim ve idare alanında çalıştı . ABD'de bu sayı %16 ila%20'dir. Ancak SSCB planlı ekonomisi ve bürokratik aygıtların yükü nedeniyle eleştirildi.

Komünist Parti Merkez Komitesinde iki bin kişi çalıştı. Komünist Parti aygıtı 150 bin işçiye ulaştı. Bugün Batı'da, sanayi ve bankacılık sektörlerinde daha fazla insanın çalıştırıldığı ,düzinelerce, hatta yüzlerce işletme bulursunuz .

Sovyet Komünist Partisi'nin bürokratik yapısı Batının büyük uluslararası şirketlerinin personeli ile karşılaştırıldığında, önemsiz derecede küçüktü.

Çeviri ve derleme; Erdoğan A
Kaynak ; In Defense of Communism ©.

Aşağıdaki Kitap ve Broşürlerde Yer Almayan
ÇEVİRİLERDEN SEÇMELER

